

சிங்கை ஆரம்

பிரதேச மலர் - 2

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை

சங்கை ஆரம்

மிரதேச மலர் - 2

வெளியீடு
மிரதேச கலாசாரப் பேரவை
மிரதேச செயலகம்
நல்லூர்
2016

நூல் விவரக் குறியீடு

நூல்	:	சிங்கை ஆரம் - 2
வெளியீடு	:	நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.
மலராசிரியர்	:	திருமதி ரஜனி குமாரசிங்கம், கலாசார உத்தியோகத்தர் நல்லூர்.
அட்டைப்படம்	:	கலாபுஷணம் கோமதி செல்வநாதன், நல்லூர்
முதற்பதிப்பு	:	2016 டிசம்பர்
நூல் அளவு	:	B5
பக்கங்கள்	:	XXV + 132
பிரதிகள்	:	300
பதிப்புரிமை	:	நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.
பதிப்பகம்	:	போஸ்கோ பதிப்பகம் நல்லூர்
அனுசரணை	:	வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
பன்னாட்டுத்	:	
தரப்புத்தக எண்	:	978-955-7778-01-3
நூலின் விலை	:	350/=

Journal	:	Singai Ahram - 2
Publishers	:	Nallur Divisional Cultural Council Divisional Secretariat Nallur.
Editor	:	Rajani Cumarasingam, Cultural Officer Nallur.
Front Page Artist	:	Kalapoosanam Komathy Selvanathan, Nallur
First Edition	:	2016 December
Size	:	B5
Pages	:	XXV + 132
Copies	:	300
Copyright	:	Nallur Divisional Cultural Council Divisional Secretariat Nallur.
Printing	:	Boasco Printers, Nallur.
ISBN	:	978-955-7778-01-3
Price	:	350/=

பொருளடக்கம்

01. சிங்கை ஆரியசக்கரவர்த்தி காலத்தில் அரசகேசரியால் வழிபடப்பட்ட விநாயகர் விக்கிரகத்தின் படம்	V
02. நல்லூர்ப் பிரதேச கீதம்	VI
03. நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளரும் விருதும்	VII
04. கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்	VIII
05. நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஆசிச்செய்தி	IX
06. பிரம்ம குமாரிகள் இராஜயோகா நிலைய முதல்வரின் ஆசிச்செய்தி	X
07. வதிவிட ஆச்சாரியார் யாழ். சின்மயா மிஷன் ஆசிச்செய்தி	XI
08. நல்லூர் பரி. யாக்கோபு ஆலய குருமுதல்வரின் ஆசிச்செய்தி	XII
09. வடக்கு மாகாண சபை கௌரவ முதலமைச்சர் வாழ்த்துச்செய்தி	XIII
10. கௌரவ சிறுவர் விவகார இராஜாங்க அமைச்சரின் வாழ்த்துச்செய்தி	XIV
11. வடக்கு மாகாண சபை கௌரவ கல்வி அமைச்சரின் வாழ்த்துச்செய்தி	XV
12. வடக்கு மாகாண சபை கௌரவ கல்வி அமைச்சரின் செயலாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி	XVI
13. யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி	XVII
14. வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள உதவிப்பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி	XVIII
15. நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி	XIX
16. வ. மா. பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள கலாசார உத்தியோகத்தரின் (தலைமைப்பீடம்) வாழ்த்துச்செய்தி	XX
17. நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தரின் செய்தி	XXI
18. மலர்ஆலோசனைக் குழு விபரம்	XXII
19. மலர் ஆலோசனைக் குழுவினரின் படம்	XXIII
20. நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை நிர்வாக சபை உறுப்பினர் விபரம்	XXIV
21. நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை நிர்வாக சபை உறுப்பினரின் படம்	XXV

வரலாறு

1. நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட வரலாற்றுச் சின்னங்கள்	01
2. குடியேற்றங்களால் உருவான தொன்மங்கள்	20
3. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தொன்மங்கள் - புராண இதிகாசங்கள் புத்தாக்கம் பெறுதல்	35
4. நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் சம்ஸ்கிருத மொழியை வளர்த்த அறிஞர்களும் நிறுவனங்களும்	39
5. நல்லூரின் தொன்மையும் மேன்மையும்	46

சமயம்

1. சைவப்பண்பாட்டைப் பேணிய ஈழத்தின் சைவக் கல்வி மரபு	57
2. இந்தியா சிதம்பரம் நாவலர் சைவப்பிரகாச உயர் நிலைப் பள்ளியின் நூற்றி ஐம்பதாவது ஆண்டுப் பூர்த்தி	62
3. தமிழரின் வாழ்வியலில் கிறிஸ்தவ சமய சடங்காசாரங்கள்	64
4. ஆன்மீகத் தேடல்	70

கோவில்

1. இணுவில் காரைக்கால் சிவன் கோவிலின் வரலாற்றுத் தொன்மையும் மேன்மையும்	73
2. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் பற்றி எழுந்த பிரபந்தங்களும் தனிப்பாடல்களும்	81
3. நல்லைநகர் என்னும் நல்லூர்	88
4. கலாசார மையமாக நல்லூர்	95

கலை

1. கண்ணாடி ஓவியங்கள்	99
2. மகா சிவராத்திரி மகிமையும் மகத்துவமும் - வில்லுப்பாட்டு	101

புலமை

1. நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் புகழ்ப்புத்த சித்த வைத்தியர்கள்	109
2. நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் இராமாயணப்புலமை	112

கவிதை

1. பாட்டி கவிதை	117
2. மஞ்சள் கயிறு	119

பொது

1. காலத்தின் குரல் காதில் விழ வேண்டும்	121
2. யாழ்ப்பாண பண்பாட்டுச் சிறப்புக்களும் இன்று எதிர் கொள்ளும் பின்னடைவும் தீர்வுக்கான வழிகாட்டலும்	126
3. ஆலயங்கள் ஆவணப்படுத்தப்படல் வேண்டும்	129
4. தமிழரின் தொன்மைக்குச் சான்றாகும் வானியல் அறிவு	131
5. அறநெறிப் பாடசாலைகளின் அவசியம்	132

வாறுப்பு துறப்பு

சிங்கை ஆரம் “2” பிரதேச மலரில் வெளியாகிய கட்டுரைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள், தகவல்கள் எடுத்துக்காட்டுக்கள் போன்ற விடயங்கள் அனைத்தும் கட்டுரையாளரினுடையது ஆகும். நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசார பேரவை மற்றும் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகம் என்பவற்றினுடையதாகாது என்பதுடன் அவை எவ்விதத்திலும் பொறுப்பேற்கப்படமாட்டாது.

இரகுவம்சத்தைத் தமிழில் பாடிய
மகாவித்துவான் அரசகேசரியினால் வழிபடப்பட்டதாக கூறப்படும்
இப்பழமை வாய்ந்த விநாயகர் விக்கிரகம் 1990ம் ஆண்டு நாயன்மார்கட்டு
அரசகேசரி பிள்ளையார் ஆலய திருக்குளத்திலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டது.

நன்றி - சிவமூர் ச. மகேஸ்வரக்குருக்கள்

நல்லூர்ப் பிரதேச கீதம்

வாழ்க புகழ்நிறை நல்லை எழிற்
பிரதேசமே வாழியவே!
மாண்பில் உயர்ந்து வளம் பல பெற்றென்றும்
வாழ்க சிறப்புடனே!

(வாழ்க)

ஆன்மிக ஊற்றில் தினம் வளர்ந் தோங்கிடும்
ஆத்ம பலத்துடனே...
அன்னைத் தமிழ்மொழி வெல்ல உழைப்பவர்
அன்பின் துணையுடனே
நீண்ட பண்பாட்டின் நிழல்தனில் எம்
அடையாளங்கள் காத்திடவே
இங்குள சைவ, கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தால்
நீதி செழித்திடவே

(வாழ்க)

ஆழ்ந்த கலை மலர்ந்தாடிடக் கல்வியில்
அறிவியலிற் செழித்தே
ஆற்றல் தரும் விளையாட்டு, தொழில்களில்
அதிசயம் செய்துயர்ந்தே
குழ்ந்த வயல், கடல், தோட்டம் தனில் தினம்
அபிவிருத்தி தொடர்ந்தே
சொர்க்கம் இம் மண்ணெனச் சொல்லி நிமிர்ந்து எம்
குழலைக் காப்பமின்றே!

அற்புத ஞானியர், சித்தர், துறவிகள்
ஆடி அமைந்த நிலம்
முத்தமிழ்க் காவலர், கற்றவர், வீரரின்
மூச்சு நிறைந்த இடம்
எத்தனை கோவில்கள், கல்வியின் சாலைகள்
இன்றுஞ் செழிக்குந் தலம்
இங்குள மாந்தர்க்கு சேவை செய்வோம் இது
எமக்குக் கிடைத்த வரம்.

ஆக்கம்
கவிஞர் த. ஜெயசீலன்

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்திற்கான உற்பத்தித்திறன் விருது

பொது நிர்வாக உள்ளநாட்டலுவல்கள் அமைச்சும தேசிய உற்பத்தித்திறன் செயலகமும் இணைந்து நடந்திய 2015ம் மற்றும் 2016ம் ஆண்டுகளுக்கான தேசிய உற்பத்தித்திறன் போட்டியில் “விசேட மெச்சுரை விருது” நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. இவ்விருதினை பிரதேச செயலாளர் திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை சிறி அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்.

கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்

நல்லூர்ப் பிரதேசக் கலாசாரப் பேரவையை
நல்லெழிற் கலைஞரால் நலமுறப் பேணுவோம்
கவின்கலை மிளிர்ந்திட, கற்பனை கனிந்திட,
புவிமிசை நிதமிவை புதியதாய்ப் பொலிந்திட,
கலைஞான மோங்கக் களம் அமைப்போம்
கலைஞரைப் போற்றிக் கௌரவம் செய்வோம்

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

இயலிசை நாடகமும் இதமிகு நாட்டியமும்
பயனுறு சுவடியும் புதைபொருள் ஆய்வும்
விந்தைமிகு சித்திரமும் விதந்தரு சிற்பங்களும்
சிந்தையில் தெளிவுறச் சேர்ந்தே உழைப்போம்
அணிதிரள்வோம்! எங்கள் கலை வளர்க்க
பணி புரிவோம்! எங்கள் இனம் சிறக்க

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

அற்புதக் கலைஞரும் அன்புயர் ரசிகரும்
ஒற்றுமை ஓங்கிட ஓரணி நிற்போம்
நற்றமிழ்க் கலைகளை நம்முயர் பண்பினை
வற்றாது போற்றியே வளம்பெற வைப்போம்
எம்முயிராம் எங்கள் கலைகள் என்போம்
நம் மனமகிழ்ச் சுவையென நாம் படைப்போம்.

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

ஆக்கம்

அமரர் "கலைஞானச்சுடர்"

தா.தேவமதுரம்

சிவமயம்
குருமாதம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆத்மம்

ஸ்தாபகர் :- பூந்மேயர் கவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரிய கவாமிகள்

முதலாவது குருமஹா சந்தந்தானம்

ஆத்ம குரு முதல்வர் :- பூந்மேயர் சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரிய கவாமிகள்

திரண்டாவது குருமஹா சந்தந்தானம்

ஸ்தாபிதம் : 1986

மருத்தித்தலறை வீதி,

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

021 222 2870

அஞ்சலிச் பிடிக்கி

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவையின் சிங்கை ஆரம் - 2 எனும் பண்பாட்டு மலர் வெளியிடுவதினையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டு வரும் இம்மலர் தமிழர்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கலாசாரச் செயற்பாடுகளையும் இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் பல்வேறு சிறப்புக்களைக் கொண்டது. நல்லூரில் மன்னர் ஆட்சி முதல் மக்கள் ஆட்சி வரையுள்ள பண்பாடு சிதைந்து போகாமல் பிரதேச செயலகம் எடுக்கும் சிந்தனைமிக்க செயல்களை அனைவரும் மகிழ்வுடன் வரவேற்கின்றனர். பண்பாடு என்பது ஓர் இனத்தின் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துவதாகும். இதனை ஒவ்வொருவரும் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது மானுட தர்மமாகும். இதனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் "சிங்கை ஆரம் - 2" மலர் வெளியிடுவது சிறப்புடையதாகும். நூலாசிரியர், பிரதேச செயலாளர் உட்பட அனைத்து அன்புள்ளவர்களுக்கும் இறையருள் கிடைக்க பிரார்த்திக்கின்றோம்.

"என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு"

சிவமயம்

திரண்டாவது குருமஹாசந்தந்தானம்

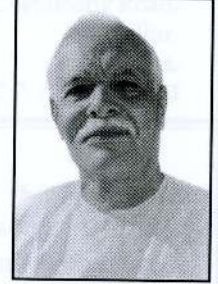
பூந்மேயர் சோமசுந்தர தேசிக

ஞானசம்பந்த பரமசாரிய கவாமிகள்

BRAHMA KUMARIS RAJA YOGA CENTRE

ஆன்மீக கல்வி மையம்
பிரம்ம குமாரிகள் இராஜயோகா நிலையம்

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ் மண்ணின் பெருமைகளை அறை கூவும் "சிங்கை ஆரம்" கலை, கலாசார, வரலாற்று நூலின் இரண்டாம் மலர் பிரசுரிப்பிற்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு நாம் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, நாகரிகம் என்பவை ஒரு சமுதாயம் அதன் தனிமனித, குடும்ப, சமூக விழுமியங்களிற்கு வழங்கும் முக்கியத்துவத்தைப் பறைசாற்றுகின்றன. அவற்றை நாம் செயற்பாட்டு ரீதியாக மட்டும் ஒழுக்கி நடக்காமல் அவற்றின் உள்நோக்கங்களையும் உன்னத தன்மையையும் உணர்ந்து பேணி வருவோமாயின், எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அவை நம்மை சரியான மார்க்கத்திலேயே இட்டுச் செல்லும்.

நமது முன்னோர்கள், மூத்தோர்கள் வகுத்துத் தந்த வாழ்க்கை முறைகள் உள, உடல் ரீதியான ஆரோக்கியத்திற்கு சிறந்த வழிகள். ஆன்மாக்களாகிய நாங்கள் இன்று காமம், கோபம், பேராசை, பற்று, அகங்காரம் என்ற பஞ்ச விகாரங்களின் வசப்பட்டு இவ்வுணர்வுகள் வாழ்வின் இயல்பு நிலைகள் என சிந்திக்கும் அளவிற்கு மனப்பதற்றம், மனஅழுத்தம், விரக்தி, கவலைகள் என்பவற்றுடன் இணைந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எது உணர்வுகளையே எம்மால் சரிவர நிர்வகிக்க முடியாமலும், தெளிவாக சிந்தித்து முடிவுகளை எடுக்க முடியாமலும் திண்டாடக்கொண்டிருக்கின்றோம். காரணம் ஆத்மா இக்கலியுகத்தில் தமோபிரதான் நிலையை அடைந்து ஆத்மபலம் குன்றிப்போய் விட்டமையே ஆகும்.

இப்பொழுது எம்மை நாம் ஆன்மாவாக உணர்ந்து பரமாத்மா சிவனுடன் தந்தை-மகன் என்ற உறவில் ஈடுபட்டு குடும்ப, சமூக, தொழில் வாழ்வை ஆன்மீக விழுமியங்களுடன் வாழ்வோமாயின், ஆன்மா சதோபிரதான் எனும் அதிதாய நிலையை அடைந்து அன்பு, அமைதி, சுபீட்சம் நிறைந்த நல்வாழ்வை அடைய முடியும்.

யாழ்மண்ணில் கால் பதிக்கும் நம் புலம்பெயர் உறவுகளாயினும், உல்லாசப் பயணிகளாயினும், இம்மண்ணின் மாண்புமிகு பண்புகளை உணரச் செய்வதற்கு நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகமும், கலாசாரப் பேரவையினரும் மேற்கொள்ளும் இவ்வரிய முயற்சிக்கு எல்லாம் வல்ல பரம்பொருள் சிவனின் ஆசீர்வாதங்கள் உரித்தாகட்டும்.

ஓம் சாந்தி!

யாழ் பிரம்ம குமாரிகள் இராஜயோகா நிலையம்
211, பிறவுண் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

CHINMAYA MISSION OF SRI LANKA

(Incorporated by Act No: 28 of 1981, of Parliament of Democratic Socialist Republic of Sri Lanka)
32, - 10TH LANE, COLOMBO 03, SRI LANKA TEL : + 94 11 2591344
SHRI BHAKTA HANUMAN TEMPLE & ASHRAM, WAVENDON HILLS, RAMBODA, SRI LANKA, TEL : +94 52 2259645.
web: www.chinmayalanka.org email: info@chinmayalanka.org

சின்மயா மிஷன்,
இல. 09, செட்டித்தெரு ஒழுங்கை,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிச் செய்தி

வடமாகாணப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின் அனுசரணையுடன் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகமும் கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து, "சிங்கை ஆரம் - 2" பிரதேச பண்பாட்டு மலரை, இம்முறையும் வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக்கூரியது.

பிரதேச பண்பாட்டுத் தகவல்கள், கலை, கலாசார, விழுமியங்கள் தொடர்பான தகவல்கள் சரியான முறையில் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. அதனைப் பூர்த்தி செய்யும் விதத்திலும் பிரதேச எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை உள்ளடக்குவதன் மூலம் அவர்களை ஊக்குவிக்கும் விதத்திலும் இம் மலர் வெளிவர இருப்பது பாராட்டுதற்கூரியது.

இம் மலர் சிறப்பாக வெளிவர ஆசிவேண்டி நல்லைக் கந்தப்பெருமானையும், பூஜ்ய குருதேவர் சுவாமி சின்மயானந்தரையும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இன்பமே சூழ்க! எல்லோரும் வாழ்க!!

இறை பணியில்,

Chinmaya

ஜாக்ரத சைதன்யா,
வதிவிட ஆச்சாரியார்,
சின்மயா மிஷன்,
யாழ்ப்பாணம்.

ST. JAMES CHURCH - NALLUR

(Established - 1818)

(Church of Ceylon - Diocese of Colombo)

Rev. Fr.N.J.Gnanakarunyan

Vicar

St. James Church, Nallur

Chaplin Nuffield School, Kaithady.

Area Dean, Jaffna Deanery.

Chemmany Road,

Nallur,

Jaffna.

T.P. : 021 222 6943

மீண்டும் ஒருமுறை இச் "சிங்கை ஆரம்" மலருக்கு வாழ்த்துக் கூறக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தையிட்டு எனது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கின்றேன். நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தின் முயற்சியின் பலனாக வெளிவருகின்ற இவ் இரண்டாவது மடலை என் இதய பூர்வமாக வாழ்த்தி ஆசிகூறுவதில் பூரிப்படைகிறேன்.

"பறவைகள் பலவிதம் ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்" என்பது ஒரு பாடல் வரியாகும். மனிதர்களாகிய நாம் பலவிதம். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதமாக இருக்கின்றோம். ஆறு அறிவு கொண்ட மனிதர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவிதமாக இருப்பதற்கு எங்களுடைய மொழி, சமய, கலை, கலாசாரப் பண்பாடுகள் உதவி செய்கின்றன.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்திலே இந்துக்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று சமய, கலை, கலாசாரப் பண்பாடுகள் உள்ளன. அதேபோல கிறிஸ்தவர்கள் சிறு தொகையினராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கென்று சில கலை கலாசாரப் பண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் நாம் இந்துவாக இருந்தால் என்ன, கிறிஸ்தவராக இருந்தால் என்ன ஒரே மொழியைப் (தமிழ்) பேசுகிறவர்கள் என்ற ரீதியில் எங்களுக்கென்று சில பண்பாடுகளையும் கலாசாரங்களையும் பேணி வருகின்றோம்.

அதாவது நாம் சமயத்தில் வேறுபட்டாலும் மொழியில் ஒன்றித்தவர்களாக இருக்கின்றோம். எனவே இந்நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் பழமைகளையும் புதுமைகளையும் பேணிப்பாதுகாத்து அதனை வளர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு எம்மிடம் உள்ளது. அந்த வகையில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தினால் வெளிவருகின்ற "சிங்கை ஆரம் - 2" மலரினை நான் வாழ்த்துவதோடு இதற்கு முயற்சி எடுத்த அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளைக் கூறிக்கொண்டு எம் பிரதேசத்தின் கலை கலாசார பண்பாடுகளை பேணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இம்மலரின் மகிமையைக் கண்டு பேருவகை அடைகின்றேன்.

அருட்பணி N.J. ஞானகாருண்யன்

பரி. யாக்கோபு ஆலயம்,

நல்லூர்.

நதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன்
முதலமைச்சர் - வட மாகாணம்

சிகிசுரூ டி.பி. வீனேஸ்வரன்
முதலமைச்சர் - ுதலமைச்சர்

Justice C.V.Wigneswaran
Chief Minister - Northern Province

தொலைபேசி } 021 221 7311
TelePhone } 021 221 7313

தொலைநகல் } 021 221 7227
Fax }

26, சென்சுடரன் அவென்யூ, சண்டக்கூலி பார்ட்டமென்ட்
26, சென்சுடரன் அவென்யூ, சண்டக்கூலி பார்ட்டமென்ட்
26, Senasundaram Avenue, Chandakkuli, Jaffna

மின்னஞ்சல் }
Email address } c.v.wigneswaran@gmail.com
email }

நடவழி மற்றும் திட்டமிடல், சட்டமும் ஒழுங்கும், காணல், நீண்டகதி, விடையு தீர்மானம், தொழிற்துறையும் தொழில்முனைவோர் மேம்பாடும், சுற்றுலா, உள்நேரமும் மற்றும் மாகாண தீர்மான சமயம்
உள்ளிட்ட துறைகளை உள்ளடக்கியுள்ள, நிதியும், வசூலும், ஓய்வும், வீட்டு, மின்சாரம், சிவனம் மற்றும் திட்டமிடல், தொழிற்துறை மற்றும் தொழில்முனைவோர் மேம்பாடும், சுற்றுலா, உள்நேரமும் மற்றும் மாகாண தீர்மான சமயம்
Minister of Finance and Planning, Law and Order, Lands, Electricity, Housing and Construction, Industries and Enterprise Promotion, Tourism, Local Government and Provincial Administration

எனது இல } NP/CM/Res/ Gree.Message/2016
மேல் }
My No }

திகதி } 25.01.2016
தேதி }
Date }

**நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால்
வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் சிங்கை ஆரம் - 2016
பிரதேச மலருக்கான
முதலமைச்சரின் வாழ்த்துச்செய்தி**

வடமாகாணத்தில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் உள்ள பிரதேச செயலகங்களின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற சிறப்புக்கள், கலாசார விழுமியங்கள், அப்பகுதியில் உள்ள மக்களின் அறிவு, சிந்தனைகள் போன்றவற்றின் பாரம்பரியங்கள் ஆகியன கட்டுரைகளாகத் தொகுத்து நூல் வடிவில் ஆவணப்படுத்தி வருவது சிறப்புக்குரியது. அந்த வகையில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தினால் வெளியிடப்படவிருக்கின்ற சிங்கை ஆரம் - 2016 சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியொன்றை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஆன்மீகம் சார்ந்ததாகவும், தொல்லியல் ஆய்வுகள், மன்னா்கால வரலாறுகள் மற்றும் எமது மக்களிடையே காணப்படக்கூடிய இயல், இசை, நாடகம், பாரம்பரியக் கூத்துக்கள் போன்றவை சார்பாகவும் பல விடயங்களை தொகுத்து புத்தக வடிவில் வெளியிடுகின்ற இந்த நிகழ்வானது துறைசார்ந்தவர்களை கௌரவிக்கின்ற நிகழ்வாகவும், எமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஒவ்வொரு பிரதேசங்களின் வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்தி கையளிப்பதாகவும், வரலாற்றுச் சுவடுகளை அழியாது பாதுகாக்கவும், எதிர்கால சிறார்களின் தேடலுக்கான ஆவணமாகவும் அது விளங்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. அத்துடன் பிரதேச எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களை உலகத்திற்கு முன் வைக்க இந்த நடவடிக்கை உதவியாக அமைந்துள்ளது.

இந்த வகையில் காலத்தின் தேவையை கருத்திற் கொண்டு வெளியிடப்படுகின்ற இம்மலர் சிறப்புற அமையவும் இந்த மலரைத் தயாரிக்க முன்னின்றுழைத்த பிரதேச செயலாளர் மற்றும் கலாச்சாரப் பிரிவு உத்தியோகத்தர்கள் அவர்களோடு இணைந்த அனைத்து உத்தியோகத்தர்களையும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டி இம் மலர் சிறப்பாக வெளிவர எனது வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.

நன்றி.

நதியரசர் க.வி. விக்னேஸ்வரன்
கௌரவ முதலமைச்சர்
வடமாகாணம்

3 වන මහල, II අදියර
"සෙත්සිරිපාය" බெත්විලුල්ල.

3 වන மாடி, கட்டம் II,
"செத்திரிபாய", பத்தரமுல்லை.

3rd Floor, Stage II, "Sethsiripaya",
Battaramulla.

දුරකථන } කථාකලා } 011 2186056
தொலைபேசி } அலுவலகம் } 011 2187264
Telephone } Office }

ෆැක්ස් } 011 2187260
பக்ஸ் }
Fax }

විද්‍යුත්-
අයවැස්ත } mkala8642@gmail.com
E-mail }

විජයකලා මහේස්වරීන් පා.ම.
விஜயகலா மகேஸ்வரன், பா.உ.
Vijayakala Maheswaran, M.P.

ළමා කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍ය
சிறுவர் விவகார இராஜாங்க அமைச்சர்
State Minister of Child Affairs

මගේ අංකය }
எனது இல: }
My No. }

ඔබේ අංකය }
உமது இல: }
Your No. }

දිනය } 27-01-2016
திகதி: }
Date: }

வாழ்த்துச்செய்தி

வடபகுதியின் புனிதபூமியாக விளங்குகின்ற நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படவிருக்கின்ற "சிங்கை ஆரம் - 2" என்னும் சிறப்பு மலரை வெளியிடவிருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அதற்கான வாழ்த்துச் செய்தியொன்றை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்வடைகின்றேன்.

தொல்லியல், வரலாறு, ஆன்மீகம், அபிவிருத்தி, இயல், இசை, நாடகம், தமிழரின் பாரம்பரியங்களை ஒருங்கமைத்து சிறப்புற சென்ற வருடம் "சிங்கை ஆரம்" வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாண்டில் "சிங்கை ஆரம் - 2" பிரதேச பண்பாட்டுத்தகவல்கள் மற்றும் பிரதேச எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை மலர் தாங்கிவெளிவர இருக்கின்றமை வரவேற்கத்தக்கது.

இந்தவகையில் இப்பிரதேச மலருக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் பிரதேச செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர்கள், கலாசாரப் பேரவையினர் மற்றும் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருக்கு எனது வாழ்த்தினைத் தெரிவிப்பதுடன் இந்த நூலானது சிறப்புற அமைய எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திருமதி. விஜயகலா மகேஸ்வரன், (பா. உ.)
கௌரவ சிறுவர் விவகார இராஜாங்க அமைச்சரும்
யாழ், கிளிநொச்சி மாவட்ட
ஒருங்கிணைப்புக் குழு இணைத்தலைவரும்.

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை இளைஞர் விவகார அமைச்சர் செயலகம்
வடக்கு மாகாணம், 124, ஆடியபாதம் வீத, கல்வியாங்காடு, யாழ்ப்பாணம்.

OFFICE OF THE MINISTER OF EDUCATION, CULTURAL AFFAIRS, SPORTS & YOUTH AFFAIRS
Northern Province, 124, Adiyapatham Road, Kalviyankadu, Jaffna.

செயலகம், கல்வியியல், இயல், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் செயலகம்
வடக்கு மாகாணம், 124, ஆடியபாதம் வீத, கல்வியாங்காடு, யாழ்ப்பாணம்

எனது இல
என் எண்
My No.

வயா / அஅ / கபவி / வர

உமது இல
உமது எண்
Your No

நிந்த
நிந்த
Date

2015.01.28

தேடல்களுக்கு களம் அமைக்கும் வகையில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசார பேரவையினர் பிரதேசம் சார்ந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ஒவ்வொரு வருடமும் மலராக வெளியிட்டு வருகின்றமை பாராட்டிற்குரியதாகும். இவ்வூண்டிற்குரிய கலாசார மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தியினை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

மலரின் இதழ்களில் வர்ணப்புக்கைப்படங்கள் அலங்கரித்திருந்தமை வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். தொல்பொருட் சான்றுகளையும், தமிழர் கலாசார சுவடுகளையும், தன்னகத்தே கொண்டுள்ள நல்லூர் பிரதேசம் யாழ் மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாது இலங்கையிலும் பிரசித்தி பெற்ற இடமாகும். அதிலும் நல்லைக் கந்தனின் அருளாட்சி மேலும் பிரதேசத்துக்கு வலிமையூட்டுவதாக அமைகின்றது.

பிரதேச வாசிகளின் தேடலுக்கும், ஆற்றல்களை மேலும் மேம்படுத்தவும் களமாக இம் மலர் வெளியீடு அமையப்பெற்று வருகின்றமை அதன் இதழ்களிலே தவறும் ஆய்வு ரீதியிலான பல அம்சங்கள் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

“சிங்கை ஆரம் - 2” மலர் சிறப்புடன் வெளிவரவும், அதற்காக முன்னின்று உழைத்த அனைவரையும் பாராட்டுவதுடன் எனது நல் வாழ் துக்களையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

த. குருகுலராசா,

கௌரவ கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்.
வடக்கு மாகாணம்.

**வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர்
விவகார அமைச்சர் செயலாளரின் ஆசிர்செய்தி**

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தால் கடந்த வருடம் முதல் வெளியிடப்படும் "சிங்கை ஆரம்" மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இம்மலரானது நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசார, விழுமியங்கள் சார்ந்த பல விடயங்களை தாங்கி வெளிவருவதுடன் சான்றுபடுத்தக்கூடிய ஆவணமாக அமையும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

பிரதேச மக்களின் ஆற்றல்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய கடப்பாட்டை பிரதேச செயலகங்கள் கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வகையில் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி, பொருளாதாரம், கல்வி, மருத்துவம், கலைத்துறை சார்ந்த முக்கிய அடைவுகளையும் சாதனைகளையும் ஆவணப்படுத்தி அடுத்த சந்ததிக்கு கையளிக்கும் முக்கிய வரலாற்று பதிவாக பிரதேச மலர்கள் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழர் பண்பாடுகளையும் பாரம்பரியங்களையும் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்குடன் இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசாரப் பேரவையினர் அனைவருக்கும் எனது நல் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் இம்மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவரவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

இ. இரவீந்திரன்

செயலாளர்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்,
வடமாகாணம்.
28.01.2016.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியீடு செய்யப்படுகின்ற “சிங்கை ஆரம்” மலருக்கான அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி

யாழ்ப்பாண வரலாற்றுக்காலத் தொடர்புகளுடன் கூடிய நல்லூர்ப் பிரதேசம் கந்தப் பெருமானின் அருட்பிரவாகத்திற்கும் பெருமைக்கும் உரிய சிறந்த ஆலயத்தை கைவரப்பெற்ற புண்ணிய பிரதேசமாகும். நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தால் வெளியீடு செய்யப்படும் “சிங்கை ஆரம் - 2” மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

யாழ் மண்ணை சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க யாழ்ப்பாண நன்னகரின் தொன்மைச் சிறப்புக்களையெல்லாம் “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” எடுத்துரைப்பதுவும் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் சிறப்புப் பெயரைக் கொண்டு “சிங்கை ஆரம்” எனும் நாமம் சூட்டி சிறப்பிப்பதும் சிந்தித்துச் சிறப்புக் காணப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

நல்லூர்ப் பிரதேசம் மன்னர்கள், மக்கள் என அனைவரும் சைவத்தையும் தமிழையும் பேணிக்காத்த நன்னகராக வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து அமைவது போல், இப் பிரதேச சிறப்புக்களை எல்லாம் “சிங்கை ஆரம் - 2” வரலாறு, சமயம், பண்பாடு மற்றும் கலை என நிறைவாக அள்ளிவழங்கும் ஆவணமாக மிளிர்கின்றது.

“சிங்கை ஆரம் - 2” சிறப்பாக வெளிவரவும் எதிர்கால சந்ததியினரின் அறிவுத் தேடலுக்குரிய ஆவணமாகவும் அமைய வாழ்த்துகின்றேன்.

இவ்வரிய முயற்சியில் முனைந்த பிரதேச செயலாளர், கலாசாரப் பேரவையினர், மலர்க்குழுவினர், அரிய ஆக்கங்களை உருவாக்கி “சிங்கை ஆரம் - 2” மணம் பரப்ப உழைத்தவர்கள் என அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

இந்த வகையில் வெளியீடு செய்யப்படும் “சிங்கை ஆரம் - 2” சிறப்புடன் விளங்க என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நா. வேதநாயகன்
அரசாங்க அதிபர்
யாழ் மாவட்டம்.

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள உதவிப்பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகமும், கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து "சிங்கை ஆரம்" பிரதேச பண்பாட்டு மலரினை இவ்வருடம் இரண்டாவது தடவையாக வெளியிடுவதற்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நல்லூர்ப் பிரதேசமானது புராதன மன்னர்கள் வாழ்ந்த, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஆலயங்களை தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்ற புண்ணிய பூமியாக விளங்குகின்றது என்றால் மிகையாகாது. இப்பிரதேசத்தின் சிறப்புக்களை எடுத்தியம்பும் வகையில் இம்மலரானது நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், வரலாறு, அபிவிருத்தி, பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஆவணப்படுத்தும் நோக்குடன் அமைந்துள்ளமை சிறப்புமிக்க அம்சமாகும்.

எம் இனத்தின் மொழியும் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. அவை இன்று வரை அழியாது சீரும் சிறப்புமாகத் திகழ்தற்கு இவ்வாறான பிரதேச மலர்கள் பெரும் பங்களிப்பாக விளங்குகின்றன.

அந்த வகையில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தினால் வெளிவரும் "சிங்கை ஆரம் - 2" பிரதேச மலரானது சிறப்பாக வெளிவருவதற்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் இச் செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்த குழுவினருக்கு மனம் நிறைந்த பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திருமதி. வனஜா செல்வரட்ணம்
உதவிப்பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
வடக்கு மாகாணம்.

பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி

தொன்மையும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்ட நல்லூர்ப் பிரதேசம் யாழ். மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் பிரதேச செயலகப் பிரிவாகும். இப்பிரிவு யாழ். மாவட்டத்தின் மகுடமாக திகழ்கின்றது என்றால் அது மிகையாகாது. தமிழ் மன்னர் காலத்தில் இராஜதானியாக இருந்த பெருமையுடன், கலை இலக்கிய வளமும், பண்பாட்டு விழுமியங்களின் மேன்மையும் கொண்டமைந்தது இப்பிரதேசம். இத்தகைய சிறப்புப் பெற்ற இவ்வூரில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்க ஆலயங்களும், இந்துமாசபைகளும், கலை பண்பாட்டு நிறுவனங்களும், ஆறுமுகநாவலரின் வழியில் பணியாற்றி வருகின்றன. இங்கு மரபுவழியாக கைவினைக் கலைஞர்கள், சிற்பாச்சாரியர்கள், இசை வேந்தர்கள், கூத்துக்கலைஞர்கள் கலையை வளர்ப்பதுடன் ஏனைய துறை தேர்ந்த கலைஞர்களும் இப் பிரதேச வளத்துக்கு அணிசேர்த்துள்ளனர்.

சிறப்பு மிக்க நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் கலாசாரப் பேரவை வருடந்தோறும் கலாசார விழாக்களை நடாத்தியும், கலைஞர்களை ஊக்குவித்தும், கௌரவித்தும் வருகின்றது. அதுபோல் ஆவணப்படுத்தலின் நோக்கமாக பிரதேசத்தின் சிறப்புக்களையும், பொது விடயங்களையும் பற்றிய கட்டுரைகளை சேகரித்து பிரதேச மலராக வெளியிட்டு வருகின்றது. அவ்வகையில் இம்மலர் "சிங்கை ஆரம் 2" எனும் பெயருடன் இரண்டாவது வெளியீடாக வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இம்மலர் உருவாவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த கலாசாரப் பேரவையினர், மலர்க்குழுவினர், பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருக்கு வாழ்த்துக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஆழ்வாப்பிள்ளை சிறீ,

பிரதேச செயலாளர்,
தலைவர் – கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.

வாழ்த்துச்செய்தி

நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் இரண்டாயிரத்து பதினைந்தாம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வரலாறு, சமயம், பண்பாடு, அபிவிருத்தி என "சிங்கை ஆரம்" எனும் மலர் அரிய பல தகவல்களையெல்லாம் உள்வாங்கி ஏராளமான கட்டுரைகளைத் தாங்கிய ஒரு கனதியான மலராக மலர்ந்தது. தொடர்ந்து இவ்வாண்டும் "சிங்கை ஆரம்" மலர் வெளியீடு செய்வதனையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவ்வாறான மலர் வெளியீடுகள் மூலம் நீண்டகாலமாக பிரதேசத்தில் காணப்படும் தனித்துவமான பண்பாட்டு அடையாளங்களை அரசியல், வரலாறு, சமூகம், பண்பாடு மொழி, இலக்கியம் என பல துறைகளிலும் இத்தனித்துவமான அடையாளங்களை வெளிக்காட்ட முடியும்.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் யாழ்ப்பாணத்து மன்னர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களிற் பண்பாட்டுப் பதிவுகள் இருவகையாக அமைந்துள்ளது. ஒன்று வரலாற்று நிலையான நிகழ்வுகளின் பதிவு. மற்றது மக்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகளை அடுத்த தலைமுறையினரும் அறியும் படியான செய்திகளின் பதிவு.

வரலாற்றுப் பதிவுகளை அக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். மக்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகளான சமயம், கலை, சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், விழுமியங்கள், சமூகக்கட்டுமானங்கள், சமூக வழமைகள் என ஒவ்வொரு கூற்றிலும் இத்தனித்துவங்கள் வெளிப்பட்டு நிற்பதனைக் காணமுடியும். "சிங்கை ஆரம்" எனும் இம்மலரும் பிரதேசம் சார்ந்த தகவல்களை உள்ளடக்கியதான ஆவணமாக வெளியிடப் படுவதனையிட்டு உளமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திருமதி. சு.விஜயரத்தினம்

கலாசார உத்தியோகத்தர் (தலைமைப்பீடம்)

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

வட மாகாணம்

பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தரின் அகத்திலிருந்து

நல்லூர்க் கந்தனின் அருளாட்சியில், கந்தபுராணக் கலாசாரத்தில், சிறப்புடனும் பண்பாட்டுடனும் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப்பிரிவில் உள்ள மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அங்கு ஆன்மீகமும், கலையும், தமிழ் மொழி வளமும், புலமையும் செழித்தோங்கி நிற்கின்றது. அம்மக்களுக்கு சேவைபுரிபவர்கள் கிடைத்தற்கரிய பேறுபெற்றவர்கள் என்றே கூறலாம்.

ஒரு காலத்தில் தமிழ் மன்னர்களின் இராசதானியாக விளங்கிய நல்லூர், இன்று அதன் எச்சங்களை தாங்கி நிற்கின்றது. சிறப்பான இடத்தில் உள்ள நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் வரலாறுகளை, சமய, சமூக விழுமியங்களை, முக்கியத்துவங்களைக் கட்டுரைகளினூடாகப் பெற்று அதனைத் தொகுத்து "சிங்கை ஆரம் 2" எனும் பிரதேச மலரை கலாசாரப் பேரவையானது வெளியீடு செய்கின்றது. இதில் பிரதேசத்தின் சிறப்புக் கட்டுரைகளுடன் பொதுக்கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இம்மலருக்கு கட்டுரைகள் வழங்கிய பேராசிரியர்கள், பிரதேச எழுத்தாளர்கள் மற்றும் இந்நூலாக்கத்திற்கு ஆலோசனைகள் வழங்கிய பிரதேச செயலாளர், கலாசாரப் பேரவையினர், மலர்க்குழுவினர் ஆகியோருக்கும் எனது மனமாற்ற நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மேலும் இவ்வாறான திட்டத்தினை செயற்படுத்தும்படி கலாசார உத்தியோகத்தர்களுக்குப் பணிப்புரை வழங்கி நிதி அனுசரணையும் வழங்கிவரும் வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சுக்கும், பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள உதவிப்பணிப்பாளர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

அத்துடன் இம்மலருக்கு ஆசிச் செய்தி, வாழ்த்துச்செய்தி வழங்கிய பெரியோர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும், இம் மலரை சிறப்பாக அச்சிட்டு வழங்கிய நல்லூர் போஸ்கோ பதிப்பகத்திற்கும் நன்றிகள் உரித்தாகுக.

கு. ரஜனி

மலராசிரியர்

கலாசார உத்தியோகத்தர்

செயலாளர் – கலாசாரப் பேரவை

பிரதேச செயலகம், நல்லூர்

மலர் ஆலோசனைக் குழு

திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை சிறி
பிரதேச செயலாளர், தலைவர் - கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

திருமதி. அஜித்தா பிரதீபன்
உதவிப் பிரதேச செயலாளர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

பேராசிரியர். செ. கிருஸ்ணராசா
தலைவர் - வரலாற்றுத்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
(பேராசிரியர், கக்ஸூயின் பல்கலைக்கழகம், யப்பான்)

திரு. பொ. மகேஸ்வரகுமார்
பிரதித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

திருமதி. ரமணன் கலைச்செல்வி
கணக்காளர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

செல்வி. து. சுதர்சனா
உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

திருமதி. ரஜனி குமாரசிங்கம்
மலராசிரியர்,
கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

திரு. ஆ. சத்தியமூர்த்தி
நிர்வாக உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

திரு. சோ. பத்மநாதன்
கவிஞர் -
ஓய்வு நிலை அதிபர் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை

திருமதி. ந. தர்சினி
கலைஞர் - கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்

திரு. தெ. விஜயசங்கர்
பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

திரு. செ. செந்தூரன்
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

திரு. ரா. பிரதீஸ்வரன்
முகாமைத்துவ உதவியாளர், பிரதேச செயலகம் நல்லூர்.

மலர் ஆலோசனைக் குழு

இருப்பவர்கள் (இ.வ) - செல்வி து. சதர்சனா, திருமதி ர. கலைச்செல்வி, கலைநிதி பன்னான்பணி அழகாதாஸ், திரு. ஆழ்வாயிள்ளைள் சிறி பிரதேச செயலாளர்), பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா, கவிஞர் ஜோ பத்மநாதன், திரு. ஆ. சத்தியமூர்த்தி
 நிற்பவர்கள் (இ.வ) - திருமதி. கு. ரசனி, திரு. க. வசந்தாரன், திரு. தி. மகேஸ்வரமாமா

நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை நிர்வாக சபை - 2016

ஆலோசகர்கள்

பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா
(வரலாற்றுத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்)
கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

(6
(பேராசிரியர், கக்ஸூயின் பல்கலைக்கழகம், யப்பான்)

தலைவர்

திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை சிறி, (பிரதேச செயலாளர்)

உப தலைவர்

திரு. நா. தவராசா (உதவிப் பதிவாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

செயலாளர்

திருமதி. கு. ரஜனி (கலாசார உத்தியோகத்தர்)

உப செயலாளர்

திரு. எஸ். துரைராசா (மிருதங்க ஆசிரியர்)

யொருளாளர்

திரு. செ. சண்முகலிங்கம் (பொது முகாமைத்துவ உதவியாளர்)

நிர்வாக உறுப்பினர்கள்

திருமதி. கி. அருட்செல்வி (நடன விரிவுரையாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

திரு. வை. சந்திரசேகரம் (நாடகம்)

செல்வி. மலர் சின்னையா (பண்பாட்டியல்)

திரு. வி. சிவஞானசேகரம் (கர்நாடக இசை)

திரு. சு. சிவராசா (இலக்கியம்)

திரு. ஜெ. தர்மராசா (குறுந்திரைப்படம்)

திரு. ந. சற்குருநாதன் (சிற்பம்)

திரு. வே. தாயகுமாரன் (பாரம்பரியக் கலை)

திரு. சோ. ஜெயந்திரன் (கிராம அலுவலர்)

திரு. பி. தஜிதரன் (கிராம அலுவலர்)

திரு. எஸ். நிமலன் (சமுர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)

திரு. தெ. விஜயசங்கர் (பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)

நல்லூர்ப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை நிர்வாக சபை - 2016

இருபவர்கள் (இ.வ) - திருமதி கு. ராணி, திருமதி. கி. அருட்செல்வி, திரு. வை. சந்திரசேகரம், திரு. நா. தவராசா,
 திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை சீழி (பிரதேச செயலாளர்), பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா, திரு. செ. சண்முகலிங்கம்,
 கலாநிதி மனோனிமணி சண்முகதாஸ், செல்வி மண சின்னையா

நிறுவர்கள் (இ.வ) - திரு. எஸ். நிமலன், திரு. ந. சந்திரநாதன், திரு. சேர. ஜெயரதினா, திரு. வி. விஜயலக்ஷ்மி, திரு. ஜெ. தாமராசா,
 திரு. வே. தாமதமாரன், திரு. பு. தக்திரன், திரு. வி. சிவகுமாரசேகரம்

படத்தில் இல்லாதவர்கள் - திரு. தெ. விஜயசங்கர், திரு. எஸ். குமாராசா, திரு. ச. சிவராசா

வரலாறு

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட வரலாற்றுச் சின்னங்கள்

திருமதி சாந்தினி அருளானந்தம்
விரிவுரையாளர் வரலாற்றுத்துறை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

இலங்கைத் தீவின் வடபாலமைந்து இருக்கின்ற யாழ்ப்பாண மாவட்டம் தனித்துவமான அடையாளங்களுடன் தமிழரின் பாரம்பரியத்தை புலப்படுத்தி நிற்கின்ற பிரதேசமாகும். இம் மாவட்டம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் சில தீவுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டதாகும். இதன் வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு எல்லையாக இந்து சமுத்திரமும் தெற்கே யாழ்ப்பாணக் கடலீரேரியும், கிளிநொச்சி மாவட்டமும் காணப்படுகின்றது. பெரும்பான்மையாக யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கின்ற இந்துக்களின், ஆன்மீக மையமாகவும், தமிழ் இராசா தானியின் எச்சங்களைத் தாங்கி நிற்கும் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தின் தளமாகவும் நல்லூர் சிறப்புப் பெறுகின்றது. இத்தகைய சிறப்பு மிக்க நல்லூரை மையப்படுத்தியதாகவும் யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள பதினைந்து பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் ஒன்றாக நல்லூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவு விளங்குகின்றமையைக் காணலாம். இப்பிரிவினுள் J/128 வரையிலான கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் உள்ளடங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்பகுதியில் அமைந்துள்ள நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் வடக்கு எல்லையில் வலிகாமம் தெற்கு (உடுவில்), வலிகாமம் கிழக்கு (கோப்பாய்) பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளும், தெற்கு எல்லையில் வலிகாமம் தென்மேற்கு சண்டிலிப்பாய் பிரதேச செயலாளர் பிரிவும் காணப்படுகின்றது. 38 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவுடைய 77 கிராமங்களைக் கொண்ட ஒரு நிர்வாகப் பிரிவாக நல்லூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவு காணப்படுகின்றது. இப்பிரிவினுள்ளேயே நல்லூர், வண்ணார்பண்ணை, கந்தர்மடம், திருநெல்வேலி, கொக்குவில், கோண்டாவில், நயன்மார்க்கட்டு முதலிய சைவமும் தமிழும் செழித்த முக்கியமான ஊர்கள் அமைந்துள்ளன.

மேற்கூறியவாறான அமைவிடத்தையும் பல்வேறு ஊர்களையும் தன்னகத்து கொண்ட நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவானது பல பாரம்பரிய ஊர்களையும் பல வரலாற்றுச் சின்னங்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. இவை இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றின் குறிப்பிட்ட சில காலகட்டங்களின் அரசியல், பொருளாதார, நிர்வாக, சமய பண்பாட்டுச் செய்திகளை அறியத்தருகின்றன. இலங்கையின் வரலாற்றைக் கூறும் பாளி இலக்கியங்கள் வட இலங்கை மற்றும் இங்கு வாழ்ந்த தமிழர் பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படையாகத் தராத நிலையில் மறைமுகக் குறிப்புக்கள் மற்றும் பிற சான்றுகள் கொண்டே வட இலங்கையினதும் இங்கு வாழ்ந்த தமிழரதும் வரலாற்றைக் கண்டுகொள்ள வேண்டியுள்ளது. குறிப்பாக அண்மைக்காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றுவரும் தொல்லியல் ஆய்வுகள் வட இலங்கையின் பாரம்பரிய வரலாற்றை அடையாளம் காண்பதில் பெரும் பங்காற்றி வருவதைக் காணலாம். பிரதேச ரீதியாக வட இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகள் எமது பிரதேசத்தின் பாரம்பரியத்துக்கும் வளத்துக்கும் வாழ்வுக்கும், எதிர்காலத்திற்கும் பயனுள்ளதாக அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. நல்லூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவினில் காணப்படும் வரலாற்றுச் சின்னங்களை இக்கட்டுரை மையப்படுத்துவதன் வாயிலாக மேற்படி இலக்கினை அடையமுடியுமெனலாம்.

ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாற்றைத் தீர்மானிப்பதில் வரலாற்றுச் சின்னங்களுக்கு முக்கியமான பங்குண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களால் தேவையின் பொருட்டும் நினைவின் பொருட்டும் உருவாக்கப்பட்ட கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்ற கட்டடங்கள், சின்னங்கள் என்பவற்றையே வரலாற்றுச் சின்னங்கள் எனக் குறிப்பிடலாம். இவை உருவாக்கப்பட்ட காலத்திற்குரியவை மட்டுமல்ல

அடுத்தடுத்த கால கட்டத்திற்கும் கையளிக்கப்பட வேண்டியவை ஆகும். இருப்பினும் படையெடுப்புக்கள், ஆக்கிரமிப்புக்கள், கொள்ளையிடல், காலநிலைத்தாக்கம், நவீனபோக்குகள் என்பவற்றால் அழிக்கப்பட்டும் உருமாற்றம் செய்யப்பட்டும் வந்ததை வரலாறு எமக்கு எடுத்துக்காட்டும். இதனால் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் உருவாக்கப்பட்டதற்க்கான காரணம் அவற்றின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு முக்கியத்துவம் அச்சின்னங்களை உருவாக்கிய சமூகம் போன்ற இன்னோரின் விடயங்களை அறிந்துகொள்ள முடியாமல் போய்விடுவதுண்டு. இந்நிலையில் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் ஒரு சமூகத்தின், ஒரு நாட்டின் வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டும் தன்மையினைப் புரிந்து கொண்டு, அவற்றைப் பேணி பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததிக்கு வழங்குவது நம் கடமையாகும்.

பொதுவாக வரலாற்றுச் சின்னங்கள் என்ற வகைபாட்டினுள் அரசியல், நிர்வாகம் சார்ந்த கட்டிடங்கள், கோயில்கள், வீடுகள், பாடசாலைகள், மடங்கள், கேணிகள், ஆவரோஞ்சிக்கற்கள் என்பன உள்ளடக்கத்தக்கனவாகும். இருப்பினும் ஏறக்குறைய நூறு வருடங்களுக்கு நிலைபெற்றிருக்கின்ற சின்னங்களையே வரலாற்றுச் சின்னங்களாகக் கருதலாம் என்பதே இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்களத்தின் வரையறையாகும். இவ்வடிப்படையில் நல்லூர் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் பல்வேறு வகையான வரலாற்றுச் சின்னங்களை அடையாளம் காணமுடிகிறது. இவற்றின் மூலம் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த சமூகத்தின் நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சமயநிலை, கல்வி, கலை உள்ளிட்ட வாழ்வியல் அம்சங்களை கண்டுகொள்ளலாம். மேலும் தமிழர் வரலாற்றின் சில பாகங்களை உணர்ந்து கொள்ளவும் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் உதவுகின்றன. குறிப்பாக தமிழரின் இராசதானியென பெருமை கொள்ளும் யாழ்ப்பாண இராசதானியின் நினைவுகளை எமக்கு நல்லூர் பிரதேச செயலகப் பிரிவிலுள்ள வரலாற்றுச் சின்னங்கள் சில எடுத்துக்காட்டுவது சிறப்புக்கும் பெருமைக்கும் உரியதாகும்.

நல்லூர் இராசதானி

கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டில் நல்லூரை மையப்படுத்தி வடபகுதியில் தோன்றிய இராசதானி

கி.பி 17ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை நிலைபெற்றிருந்ததை உள்ளாட்டு வெளிநாட்டு இலக்கியங்கள், சாசனங்கள், நாணயங்கள், கட்டடங்கள் போன்ற ஆதாரங்களினூடாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ஏறக்குறைய 350 ஆண்டுகள் நிலைத்திருந்த யாழ்ப்பாண இராசதானியின் தலைநகராக நல்லூர் விளங்கியிருந்ததன் பின்னணியில் நல்லூர் இராசதானி எனவும் அழைக்கப்பட்டதைக் காணலாம். 16ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய சிங்கள இலக்கியங்கள் இதற்குச் சற்றுப்பிற்பட்ட காலத்திற்குரிய தமிழ் இலக்கியங்கள், நல்லூர் லிருந்த அரண்மனைகள், கோட்டைகள், படைவீரரின் இருப்பிடங்கள், நாற்றிசைக் கோயில்கள், சந்தை பற்றிய ஆதாரங்கள் போன்றவை கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. அவ்வரசு மேலாண்மை பெற்றிருந்த காலத்தில் இதன் அதிகாரம் தென்னிலங்கை, கிழக்கிலங்கை வரை பரவியிருந்ததை பல்வேறு சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஐரோப்பியர் கால ஆவணங்களிலும் இவ்விராசதானி பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு. நல்லூர் இராசதானியின் தோற்றம் அதன் அமைவிடம், அதிகாரம், கட்டமைப்பு, செயற்பாடுகள், முடிவு பற்றிய விடயங்களை ஆராய முற்படுவோர் நல்லூரை அண்டி இன்று எஞ்சியுள்ள வரலாற்றுச் சின்னங்களையும் மூலங்களாகக் கொள்வதைக் காணலாம். இருப்பினும் இலங்கையின் பண்டைய இராசதானி களான அநுராதபுரம், பொலன்னுவை, கண்டி போன்றவற்றின் வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பது போல் நல்லூர் இராசதானியின் வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதில் அக்கறை காட்டப்படவில்லை என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

இராசதானி என்ற சொல் அரசனுக்குரிய வாழ்விடத்தைக் குறிப்பதோடு அவனது செயற்பாடுகள் ஒன்றுகுவிக்கப்பட்ட மையமாக விளங்குவதையும் குறிப்பதாகும். அதாவது அரசனுக்குரிய ஸ்தானம் என்பதை இச்சொல் வலியுறுத்துகின்றது. அரசனுக்குரிய அவ்விடமானது அரண்மனைகள், மாளிகைகள் கொண்டது மட்டுமன்று, வழிபாட்டிடங்கள், சந்தைகள், நந்தவனம், தொழிலாளர் வதியும் பகுதி, மதகுருமார் அரசவைக் கவிஞர் இருப்பிடங்கள், நீராடும் குளங்கள், நகர மதில்கள், கோட்டைகள், அண்மித்த துறைமுகங்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கி இருப்பதைப் பொதுவாக பண்டைய இராசதானியில் காண்கிறோம். நல்லூர்

இராசதானியும் இவ்வாறான ஒரு கட்டமைப்பினை உடையதாக இருந்ததை யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை தரும் பின்வரும் குறிப்பிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

“நான்கு மதிலுமெழுப்பி வாசலும் ஒழுங்காக விடுவித்து மாட மாளிகைகளையும், பூங்காக்களையும், பூங்காவன நடுவே ஸ்நான மண்டபமும், முப்புடைக்கூபமும் உண்டாக்கி அக்கூபத்தில் யமுனை நதித்தீர்த்தமும் அழைப்பித்துக் கலந்து விடச் செய்து, நீதிமண்டபம், யானைப்பந்தி, குதிரைப்பந்தி, சேனாவிரிருப்பிடம் முதலியனவற்றையும் கட்டுவித்து தன்னுடன் வந்த கங்காதரக்குருக்களுக்கும் அவர் பத்தினியாகிய அன்னபூரணியம்மாளுக்கும் வாசஞ் செய்வதற்கு அக்கிரகாரமும் உண்டாக்கி கீழ்த் திசைக்குப் பாதுகாப்பாக வெயிலுகுகந்த பிள்ளையார் கோயிலையும், மேற்றிசைக்கு வீரமாகாளியம்மன் கோயிலையும், தென்திசைக்கு கைலை விநாயகர் கோயிலையும், வட திசைக்குச் சட்டநாததீஸ்வரன் கோயில், கைலைநாயகியம்மன் கோயில், சாலை விநாயகர் கோயில்களையும் கட்டுவித்து.....”

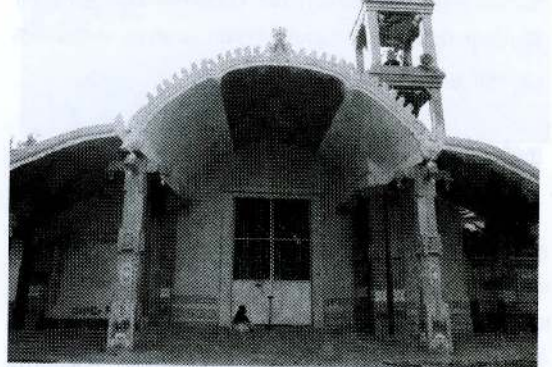
மேற்படி குறிப்பின் உண்மைத் தன்மையை முழுமையாக ஆராய்வதற்குப் பல இடர்கள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக ஐரோப்பியரது ஆட்சிக்கால கலை அழிவு நடவடிக்கைகள் இராசதானியின் வரலாற்றை மட்டுமல்லாமல் வட இலங்கையின் வரலாற்றையும் அறிவதற்குத் தடையாகின்றன. இந்நிலையில் இன்று எஞ்சிநிற்கும் நல்லூர் இராசதானியை நினைவுப்படுத்தும் சின்னங்களையும் பிற மூலாதரங்களையும் துணைக் கொண்டு இவ்விராசதானி பற்றிய கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக நாற்றிசைக் கோயில்கள், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில், மந்திரி மனை, சங்கிலியன் தோப்பு கல்தோரண வாசல், யமுனா ஏரி, பண்டாரக்குளம், பூதவராயர் கோயில் போன்றன நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிலுள்ள இராசதானியின் வரலாற்றுச் சின்னங்களாக நோக்கப்படுகின்றன.

நாற்றிசைக் கோயில்கள்

தென்னாசியப் பண்பாட்டில் அரசுக்கும் சமயத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்பட்டு வந்ததை அறிய முடிகின்றது. சிறப்பாக இந்தியாவில்

தோன்றிய அரசுகள் இந்து பௌத்த பின்னணியில் வளர்ந்ததைக் காணலாம். பெருமளவிற்கு இலங்கைக்கு மிக அயலிலுள்ள இந்தியாவின் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தின் ஒரு அங்கமாக சமயத்தின் செல்வாக்கு அநுராதபுர, பொலன்னுவைக் காலங்களில் காணப்பட்டதைச் சான்றுகள் அறியத்தருகின்றன. அதிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் தோற்றம் பெற்ற இராசதானியானது இந்து சமயத்தின் பகைப்புலத்தில் நிலைநாட்டப்பட்டதெனலாம். யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கதிரைமலையில் விஜயராசன் அரசாட்சியை ஆரம்பிக்க முன்னதாக தன்னரசுக்குப் பாதுகாப்பாக நான்கு திசைகளிலும் சிவாலயங்களை அமைப்பித்த செய்தியைத் தருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தி கீழ்த்திசைக்குப் பாதுகாப்பாக வெயிலுகுகந்த பிள்ளையார் கோயில், மேற்றிசைக்கு பாதுகாப்பாக வீரமாகாளியம்மன் கோயில், தென்திசைக்கு கைலைவிநாயகர் கோயில், வட திசைக்குச் சட்டநாததீஸ்வரன் கோயில் மற்றும் கைலைநாயகியம்மன் கோயில், சாலை விநாயகர் கோயில் ஆகியவற்றைக் கட்டியதாக அந்நூல் கூறுகின்றது.

கிழக்கு - வெயிலுகுகந்த பிள்ளையார் கோயில்

மேற்கு - வீரமாகாளி அம்மன் கோயில்

வடக்கு - சட்டநாதர் சிவன் கோயில்

இக் கோயில்கள் இருந்த பழைய இடங்களையும் பழைய தோற்றத்தையும் அடையாளம் காண்பதில் பிரச்சனைகள் இருந்தாலும், தொல்லியல் மற்றும் கலை மரபு என்பனவற்றின் பின்னணியில் நல்லூர் இராசதானியோடு தொடர்புடையவை என்பதை பலரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்

நல்லூர் இராசதானியின் மையக் கோயிலாகவும், நிர்வாக பண்பாட்டு மையமாகவும் விளங்கிய பெருமை நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குண்டு. இதனாலேயே இன்றும் ஈழத்தமிழர்களிடையே அக்கோயில் தனித்துவமானதாக மதிக்கப்படுகின்றது. அதுமட்டுமின்றி அதன் திருவிழா தமிழரின் தேசியத் திருவிழாவாக அமைந்துவிடுவதையும் காணலாம். இத்தகு சிறப்புமிக்க கோயிலின் வரலாறு தொடர்பாக முரண்பாடான நிலை தென்படினும், அக்கோயில் பழைமை வாழ்ந்ததென்பதை இலகுவில் நிராகரிக்க முடியாது. சோழ ஆட்சியோடும் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கப்படுவதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த கோயில் அழிபாட்டு எச்சங்கள் மற்றும் இங்கு கிடைத்த

கல்வெட்டு போன்றவற்றை இக்கோயிலோடு ஆய்வாளர் தொடர்புபடுத்தி கூறுவர் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆவணங்களிலும் இக்கோயில் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

போர்த்துக்கேயத் தளபதியாகிய ஒலிவேரா இக்கோயிலை அரணாகவும், அலுவலகமாகவும் பயன்படுத்தியதாக முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் நல்லூர் கந்தசுவாமிக் கோயிலுக்குத் தனித்துவமான இடமுண்டு என்பதை மறுக்கவியலாது.

சங்கிலியன் கந்தோரண வாயில்

நல்லூர் இராசதானியை நினைவுபடுத்தும் வரலாற்றுச் சின்னங்களின் ஒன்றாகவே இந்த கந்தோரண வாயில் காணப்படுகின்றது. வாயிலில் காணப்படும் முகப்பினுடைய தோற்றமே இன்று எஞ்சியுள்ள நிலையில், அச்சின்னம் சங்கிலியன் தோப்பு கந்தோரண வாயில் என அழைக்கப்படுகின்றது. நல்லூர் இராசதானியின் இறுதி மன்னனாகவும் போர்த்துக்கேயருக்கு எதிராகப் போராடிய வீரனாகவும் மதிக்கப்படும் சங்கிலி மன்னனின் பெயரால் இவ்வரலாற்றுச் சின்னம் அழைக்கப்படுகின்றது. சங்கிலி மன்னனே இதனை நிறுவியதாகச் சிலர் கருதினும் அதன் கட்டடக்கலை அமைப்பில் ஐரோப்பியர் காலச் சின்னமாகவே ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவர். ஆயினும் சுதேச தளத்தில் நல்லூர் இராசதானியின் நினைவை உள்ளீர்த்துக் கொண்ட தன்மையையே இவ்வரலாற்றுச் சின்னத்தில் அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஆங்கிலேய அரசு அதிகாரி ஒருவரின் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலக் குறிப்பின் பிரகாரம் இது அக்காலகட்டத்தில் கோயில் சொத்தாக இருந்ததாக அறியப்படுகின்றது. மேலும் இது டச்சுக் கம்பனியார் அல்லது கொம்மாந்தரின் பிரதான இடமாக இருந்திருக்கலாமெனவும் அககுறிப்புத் தெரிவிக்கின்றது. பொதுவாக போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் போன்றோர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர் தமது வசதிக்காக நல்லூர் இராசதானியின் அரசு நிர்வாக பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் நடைபெற்ற இடங்களை மையப்படுத்தியே பெரும்பாலும் தமது அரசு நிர்வாக பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதன் பின்னணியில் சங்கிலியன் கற்றோரண வாயிலைக் கருதமுடியும். அதன் கலைவடிவைப் பொறுத்த வரை ஒல்லாந்த மரபைப் பின்பற்றி உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது அவ்வகையில் நல்லூர் இராசதானியின் தொடர்ச்சியாகவும் ஐரோப்பிய மயப்படுத்தப்பட்ட கட்டடக்கலை மரபினை உள்ளடக்கியதாகவும் இச் சின்னம் காணப்படுகின்றது எனலாம்

சங்கிலியன் தோப்பு

யாழ்ப்பாண இராசதானியின் குறிப்பிடத்தக்க மன்னர்களில் ஒருவரான சங்கிலி மன்னனின் பெயரால் சுட்டப்படும் சங்கிலியன் தோப்பு யாழ்ப்பாண இராசதானியின் இன்னொரு நினைவுச் சின்னமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. கல்லாலான கிழக்குப்பகுதியே நீண்ட காலமாக சங்கிலியன் தோப்பு எனச் சுட்டப்பட்டு வருகின்றது. இங்கு காணப்படும் உயர்நிலைப்பகுதியில் சிறிய உயர் மேடுகள் காணப்படுகின்றன. இதன் அடிப்பகுதியில் சில அத்திவார மற்றும் கட்டட

அழிபாடுகள் தென்படுகின்றன. இவை ஒல்லாந்தரால் அமைக்கப்பட்ட பாடசாலை ஒன்றின் அழிபாடுகள் என்றும் கூறுவராயினர். ஆயினும் சங்கிலியன் தோப்பின் எச்சங்கள் யமுனா ஏரி மற்றும் புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம் வரை பரந்து காணப்படுவதனால் ஐரோப்பிய ஆட்சியாளரோடு மட்டும் தொடர்புபடுத்த முடியாதுள்ளது. இதுவும் யாழ்ப்பாண இராசதானியோடு தொடர்புபட்ட இடமென்பதை சண்முகநாதன் என்பவர் அத்திவார அமைப்பினைக் கருத்திற் கொண்டு கூறியுள்ளமை கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும். சங்கிலியன் தோப்பு பகுதியில் கி.பி. 10ஆம் - 13ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய மட்பாண்ட ஓடுகள் கலாநிதிரகுபதியால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையானது இவ் நினைவுச் சின்னத்தின் காலத்தை இன்னும் பின்தள்ளுவதாகவே உள்ளதெனலாம்

மந்திரிமனை

யாழ்ப்பாண பருத்தித்துறை வீதியில் சட்டநாதர் கோயிலின் தென் திசையில் யாழ்ப்பாண இராசதானியின் ஒரு சின்னமாக மந்திரிமனை காணப்படுகின்றது. கம்பீரமான தோற்றத்தைக் கொண்ட இச்சின்னம் நல்லூர் இராசதானியின் வரலாற்றுச் சின்னங்களில் பெருமளவிற்கு முழுமையான கட்டடமாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மந்திரிமனை வெளித்தோற்றத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டிற்குரியதாகவே கருதத்தக்கது. குறிப்பாக இக்கட்டடம் சுதேச ஐரோப்பிய கலை மரபினைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இக்கட்டடத்தின் முன்பகுதியில் மேற்பாகத்தில் காணப்படும் சாசனங்களும் இக்காலப்பகுதிக்குரியனவான அடையாளமாக காணப்பட்டுள்ளன.

மர வேலைப்பாடுகளும் பிற அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் இம்மனையை அழகுபடுத்தும் அம்சங்களாகும். ஆயினும் இக் கட்டடம் ஒல்லாந்தர்காலத்திற்கு முற்பட்ட கட்டடத்தை மையப்படுத்திக் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை சில எச்சங்களின் அடிப்படையில் கூறமுடிகின்றது. அதாவது பிற கதேச கட்டடங்களை ஐரோப்பியர் ஆக்கிரமித்ததை போன்றே இக்கட்டடமும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதெனலாம். இப்பின்னணியில் யாழ்ப்பாண இராசதானியுடன் தொடர்புபட்டவொரு மனையாக மந்திரிமனை எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

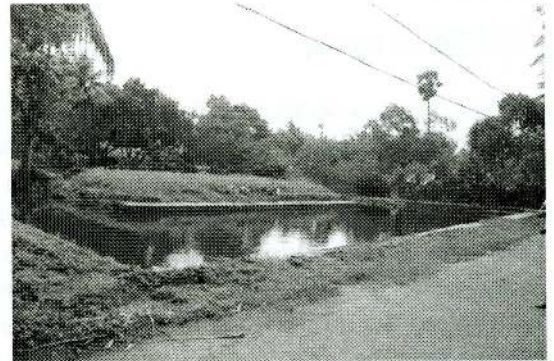
குறிப்பாக இங்கு காணப்படுகின்ற சுரங்க அமைப்பு எனக் கருதத்தக்க அம்சமும், இம் மனையின் பின்புறம் மூடப்பட்ட நிலையிலுள்ள நிலவறை, மண்டபம் முதலியனவும் யாழ்ப்பாண இராசதானியோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. தொல்லியல் ஆய்வுகளே இக்கட்டடத்தின் உண்மையான வரலாற்றைக் கண்டுகொள்ளத் துணையாகும். மேலும் இக்கட்டடத்தில் காணப்படும் இன்னொரு சிறப்பு யாதெனில், இங்குள்ள மர வேலைப்பாடுகளும், கபோத அமைப்பும் திராவிடக் கட்டடக்கலையின் பின்னணியையும், வட்டவடிமான தூண்கள், வாசல் வளைவு போன்றன ஐரோப்பிய கலையின் செல்வாக்கினையும், மேற்பகுதியிற் தெரியும் வளைவு இஸ்லாமிய கலையின் இயல்பினையும் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளமை கவனத்திற்குரியதாகும். பெருமளவுக்கு முழுமையான கம்பீரமான தோற்றம் கொண்ட இவ்வரலாற்றுச் சின்னத்தை தமிழர் வரலாற்றின் சின்னமாகப்பாதுகாப்பது எமது கடனாகும்.

யமுனா ஏரி

யாழ்ப்பாண இராசதானியின் வரலாற்றுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்படும் நினைவுச் சின்னங்களில் யமுனா ஏரியும் ஒன்றாகும். புனித தீர்த்தங்களைத் தமது இருப்பிடத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அங்குள்ள நீர் நிலையோடு கலப்பது இந்துப் பண்பாட்டில் முக்கியமான நிகழ்வாகக் கருதப்பட்டது. இந்தியாவில் இந்துப்பண்பாட்டில் கங்கை, யமுனை, காவேரி நதிகள் புனிதமானவையாகக் கருதப்பட்டன. ஆட்சியாளர்கள் நீர்ப்பாசனத்திற்குரிய பெரிய குளங்களை அமைத்தமை போன்று நீராட குளங்களையும் உருவாக்கியிருந்தை வரலாற்றில் காணமுடியும். யாழ்ப்பாண இராசதானியின் ஆட்சியாளரும் இவ்வாறான நீராட குளமொன்றை அமைத்து அதில் யமுனை நதியின் நீரைக் கலந்து புனிதப்படுத்தியமை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது

“பூங்காவையும் பூங்காவின் நடுவே ஸ்நான மண்டபமும், முப்புடைக் கூபமும் உண்டாக்கி, அக்கூபத்தில் யமுனைத் தீர்த்தமும் அழைப்பித்துக் கலந்துவிடச் செய்து.....”

இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட இவ்வேரி இன்றுவரை யமுனா ஏரி என்றே சுட்டப்படுகின்றது. பகர வடிவமும் உறுதியான படிக்கட்டுக்களும், சுண்ணாம்புக்கல் மற்றும் வெள்ளைக் கற்பயன்பாடும் இராசதானி கால தொழில்நுட்பத்திறனுக்குச் சான்றாகும்.

மேலும் இவ்வேரிக்கும் மந்திரிமனைக்கும் இடையிலான நிலக்கீழ்ப்பாதையொன்றும் காணப்பட்டிருக்கலாம் என்றும், இயற்கை மறை விடங்கள் அருகிலான யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் நிலக்கீழ்ப்பாதைகளை அமைத்து அதன் மூலம் தமது பாதுகாப்பைப் பெற்றுக் கொண்டதாக இதனை ஆராய்ந்தோர் கூறுவது கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும். இங்கு காணும் எச்சங்களின் அடைப்படையில் அவ்வேரி அரச மகளிருக்குரிய நீராடல் பிரதேசமாக இருக்கலா மென்ற கருத்தும் முன்வைக்கப் படுகின்றது.

பண்டாரக்குளம்

யாழ்ப்பாண நிலஅமைவியல் பின்னணியில் கடலில் நீர் இலகுவாகச் சென்றடைவதால், விவசாயத்திற்கான நீர்த்தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய குளங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம். நல்லூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிலும் பல குளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்றான பண்டாரக்குளம் யாழ்ப்பாண இராசதானியோடு தொடர்புபடுகின்ற வகையில் சிறப்பிற்குரியதாகும். நல்லூர் சட்டநாதர் கோயில், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் போன்றவற்றை அண்மித்து இக்குளம் காணப்படுகின்றது. மேலும் இக்குளத்தின் பெயர் இராசதானியின் மன்னர்கள் சிலரின் பெயரோடு தொடர்புபடுத்தப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. புவிராச பண்டாரம், சங்கிலி பண்டாரம் போன்ற பெயர்கள் பண்டாரம் என்ற பின்னொட்டுச் சொல்லைக்கொண்டு முடிவடைவதைக் காணலாம். யாழ்ப்பாண இராசதானியோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த விதியபண்டாரம் சற்றுப்பிற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த வன்னியின் விடுதலை வீரன் பண்டார வன்னியன் போன்றவர்களின் பெயர்களும் இத்தன்மை உடையனவே. பண்டாரக்குளத்திற்கு அண்மித்தவாறு இராஜ வீதி மற்றும் விதிய பண்டாரனின் நினைவுச் சின்னமாக கருதப்படுகின்ற பூதவராயர் கோயில் என்பன காணப்படுவதன் பின்னணியில் இக்குளத்தை நல்லூர் இராசதானியோடு தொடர்புபடுத்த முடிகின்றது.

அத்துடன் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் பண்டாரக்குளத்தையடுத்து காணப்படும் வயல் நிலம் சின்னத்தம்பிப் புலவருக்கு நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டமை, இப் பண்டாரக்குளம் சார்ந்த நிலப்பகுதி பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது எனலாம்.

நாயன்மார்கட்டு சுதேச வைத்தியசாலை

நாயன்மார்கட்டு சுதேச வைத்திய சாலையும் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் ஒரு வரலாற்றுச் சின்னமாக கருதுவதற்குரிய சிறப்பினைக் கொண்டுள்ளது. சித்த வைத்தியம் அல்லது ஆயுர்வேதம் என அழைக்கப்படும் சுதேச வைத்திய முறை யாழ்ப்பாண இராசதானியின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. அரச மட்டத்தில் ஆக்கப்பட்ட செகராசசேகரம், பரராசசேகரம் போன்ற வைத்திய நூல்களும் மூலிகைத் தோட்டங்களும் சுதேச மன்னர்கள் சுதேச வைத்தியத்தில் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தையும் அக்கறையையும் புலப்படுத்துகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒல்லாந்தரின் புரட்டஸ்தாந்து மதகுருவாக விளங்கிய போல்டேயஸ் பாதிரியார், அக்காலத்தில் இங்கிருந்த சித்த வைத்தியம் பற்றிச் சில குறிப்புக்களைத் தந்துள்ளமை அக்காலத்தில் அவ்வைத்தியம் பெற்றிருந்த சிறப்பினை அறியத்தகுகின்றது. இருப்பினும் போர்த்துகேயர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கால அழிவு நடவடிக்கைகளினாலும், பிரித்தானியர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் கிறீன், ஜோன் ஸ்கடர் போன்ற மருத்துவ மிசனரிகளின் பணிகளினாலும் சித்த வைத்தியத்தின் வளர்ச்சியில் தடைகள் ஏற்பட்டன. ஆனாலும் சுதேச வைத்திய முறையை கிறீன்

போன்றவர்கள் கவனத்திற் கொண்டிருந்தமையை அவர்களது ஆக்கங்களிலிருந்து அறியலாம். ஆங்கில முறையிலான வைத்தியம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, அது பிரபல்யம் அடைந்த வேளையில் சுதேச சித்த வைத்திய மரபினைப் பேணுவதற்கான செயற்பாடுகளும் நடைபெற்றன. குறிப்பாக 1830இல் நாயன்மார்க்கு சுதேச வைத்தியசாலை தோற்றம் பெற்று சுதேச வைத்திய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதாக அறியமுடிகின்றது.

ஆறுமுகம் வெற்றிவேலு என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த மருத்துவ நிலையம், ஐயம்பு இடமாற்றம், சுளுக்கு, முறிவு என்பவற்றிற்கு பெயர் பெற்றிருந்தது. அக்கால பிரித்தானிய ஆவணங்களிலும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த ஒரேயொரு சுதேச வைத்தியசாலை என்ற குறிப்புள்ளது.

மேலும் 1888 ஆனிமாதம் 23ஆம் திகதி வெளிவந்த கத்தோலிக்க பாதுகாவலனும் இவ் வைத்தியசாலை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வைத்தியசாலையுடன் தொடர்புடையவர்களின் தகவலின் பிரகாரம் இவ் வைத்தியசாலை ஆரம்பத்தில் தற்போதுள்ள வைத்தியசாலைக்கு எதிராக இருந்ததாகவும் யாழ்ப்பாணமன்னர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட அவ் வைத்தியசாலைக்கு அம் மன்னர்கள் 200 லக்ஷம் நிலம் வழங்கியதாகவும் அறியமுடிகின்றது. ஆரம்பகால வைத்தியசாலையின் எச்சங்கள் சில புதிதாக அமைக்கப்பட்ட வைத்தியசாலைக்கு எதிரில் காணப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் தற்போது நல்லூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் காணப்படும் நாயன்மார்க்கு வைத்தியசாலை சுதேச சித்த மருத்துவத்தின் பாரம்பரியத்தின் ஒரு அடையாளச் சின்னமாக நிலைத்திருப்பது பெருமைக்குரியது.

நல்லூர் புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம்

செம்மணி நோக்கிச் செல்லும் வீதியில்

யமுனா ஏரியை அண்மித்து காணப்படுவது புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயமாகும். யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்திலிருந்த நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கி அவ்விடத்தில் போர்த்துகேயரால் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ தேவாலயம் நிறுவப்பட்டதாக யாழ்ப்பாண இராசதானி பற்றி ஆராய்ந்தோர் குறிப்பிடுவர். ஆரம்பத்தில் இவ்வாலயம் களிமண்ணினாலும் பனையோலையினாலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் கத்தோலிக்க தேவாலங்களைத் தம்வசப்படுத்தி புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களாக மாற்றியமைத்தனர். டச்சுக்காரரின் மதகுருவாக விளங்கிய போல் டேயஸ் பாதிரியாரின் நூலில் இத்தேவாலயத்தின் வரைபடமும் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரித்தானியர் யாழ்ப்பாணத்தை ஆக்கிரமித்த காலத்தில் புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயங்கள் அவர்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. இக்காலத்தில் மிஷனரிமார் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் பணிகளுக்காக லண்டன், அமெரிக்கா போன்ற இடங்களிலிருந்து வருகை தந்திருந்தனர். அரசாங்கத்தினால் பழைய டச்சுத் தேவாலயமாகிய நல்லூர் தேவாலயம் மிஷனரி வீட்டுடன் இணைக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டன. இக்கட்டம் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு கட்டப்பட்டதுடன் மிஷனரி இல்லத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு 1828இல் பூரணப்படுத்தப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது.

சேர்ச் மிஷனைச் சேர்ந்த “ஜோசப் றைற்” என்பவரின் தலைமையில் 1818இல் மிஷனரிப் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1827 யூலை 25ஆம் திகதி சென் ஜேம்ஸ் தேவாலயம் பொது மக்களின் வழிபாட்டிற்காக திறக்கப்பட்டது. இருப்பினும் இவ்வாலயத்தின் பணிகள் 1828 அளவிலேயே பூரணத்துவம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத் தேவாலயத்தில் ஜோசப் றைற் அவர்கள் தமிழில் தனது ஆராதனைகளை நடத்தியிருந்தமை இத்தேவாலயத்தின் பிற்தொரு சிறப்பம்சமாகும். பிரித்தானியர் கால கட்டடக் கலையம்சங்களைக் கொண்டிருக்கும் இத்தேவாலயம் 60 அடி உயரமான கோபுரத்தைக் கொண்டுள்ளது. இக்கோபுரம் 1849 அளவில் அமைக்கப்பட்டது. இன்றும் இத் தேவாலயத்தின் யன்னல் மற்றும் மரக்கதவுகள், உயர்ந்த கோபுரங்கள், நினைவுக்கற்கள் என்பன அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இங்கு காணப்படும் நினைவுக்கற்கள் அத்தேவாலயத்தில் பணியாற்றியவர்களையும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களையும் நினைவு படுத்துகின்றன. ஜேம்ஸ் என்பவரின் துணைவியான எலிசபெத் என்பரின் (1848) நினைவுக்கல், W.C Jamesz 1891இல் 73வது வயதில் இறந்ததை நினைவுபடுத்தும் கல், மதுரையில் சேர்ச் மிஷனுக்காக பணியாற்றிய Thomas Foulkes என்பவரது துணைவியாகிய மேரிஆன் என்பவரின் நினைவுக்கல் போன்ற பலரின் ஞாபகக் குறிப்புக்களை இத்தேவாலயம் கொண்டிருப்பது சிறப்பான அம்சமெனலாம்.

சைவ மறுமலர்ச்சியின் பயனாக உருவாகிய வரலாற்றுச் சின்னங்கள்

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய போது தத்தம் சமயங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினர். சுதேச வழிபாட்டு முறைகளைப் பேணிய கோயில்களும் அவற்றைப் பாதுகாத்த யாழ்ப்பாண அரசுகார் அம்சங்களும் அழிவுக் கொள்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. பிரித்தானியரும் இன்னொருபடி மேலே சென்று ஆங்கிலக் கல்வியைக் காட்டி, உத்தியோக விருப்பை ஏற்படுத்தி, அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றிய மிஷனரிமாரின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாணத்தைக் கிறிஸ்தவ சூழமைவுக்குள் கொண்டுவர பல்வேறு வழிகளைக் கையாண்டனர். இதனால் சுதேச சைவசமயிகள் தமது சமயத்தையும் பண்பாட்டினையும் பேணுவதற்கு தனித்தனியாகவும் நிறுவன ரீதியாகவும் பணியாற்றத் தொடங்கினர். இது இலங்கையில் சைவ மறுமலர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி, தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும், பண்பாட்டு பேணுகைக்கும் வித்திட்டது. இப்பின்னணியில் நாவலருக்கு முன்வந்தோரும், நாவலரும், நாவலருக்கு பின்வந்தோரும், சைவ தமிழ்ப் பணிகளை உத்வேக த்துடன் முன்னெடுத்தனர். இதன் முக்கிய விளைவுகளில் ஒன்றாக வண்ணார்பண்ணையானது சைவ மறுமலர்ச்சியின் கேந்திர நிலையமாக மாற்ற மடைந்தது.

இக்காலகட்டத்தில் நாவலருடைய செயற்பாடுகள் வியக்கத்தக்கனவாக அமைந்திருந்தன. பல சமயங்களில் தனியொருவராக தந்துணிவுடனும் அசாத்திய முயற்சிகளுடனும் அவர் முன்னெடுத்த பணிகள் எந்நிலையிலும் எவராலும் ஆற்றப்பட முடியாத ஒன்றாகும். இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் சைவமும் தமிழும் வாழ்கின்ற தெனில் அதற்கு காரணகர்த்தா நாவலர் என்று துணிந்து கூறலாம். சைவ சமய விழிப்புணர்ச்சி, மறுமலர்ச்சி என்பவற்றிற்கு குறிப்பாக நாவலரது தருமங்களுக்கெல்லாம் பொருளுதவிய நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்களது உதவிகளும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவர்களுடைய தாராள தன்மையும் அவர்களுக்கு சைவப் பணிகளில் இருந்த ஆர்வம் காரணமாக நிலமாகவும், பொருளாகவும், சேவையாகவும் சைவ மறுமலர்ச்சிக்கு வழங்கிய உதவிகள் நாவலரைத் துணிந்து கருமாற்றத் தூண்டியதெனலாம்.

ஈழத்தின் வட பகுதியில் மட்டுமன்றி தமிழகத்திலும் நாவலரது பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இதன் பின்னணியில் “தமிழகத்தை ஈழத்திற்கு கடமைப்படுத்திய பரோபகாரி” எனப் போற்றப்பட்டார். இவ்வாறு சைவ மறுமலர்ச்சிக்கும் சைவம் இன்றுவரை வட இலங்கையில் நிலைத்திருப்பதற்கும் சைவ நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அவை இன்றுவரை சமயப் பணியாற்றுவதற்கும் காரணமாக இருந்தவர் நாவலர் என்பதை வரலாறு எமக்குணர்த்தும்.

நாவலர் வாழ்ந்த வீடு

சைவத்தையும் தமிழையும் கிறிஸ்தவத்தின் செல்வாக்கிற்குள் அழிந்துவிடாது காப்பாற்றிய ஸ்ரீலலி ஆறுமுகநாவலர் பிறந்த வீடு ஒரு வரலாற்றுச் சின்னமாக கருதப்படத்தக்கதாகும். இவர் 1822ஆம் ஆண்டு நல்லூரில் பிறந்து 1879 வரை வாழ்ந்து பல்வேறு சைவத்தமிழ்ப் பணிகளை ஆற்றியிருந்தார். நல்லூரைப் பிறப்பிடமாகவும் நல்லூர் முருகனை இஷ்ட தெய்வமாகவும் கொண்டிருந்த போதும் பல்வேறு காரணங்களினால் வண்ணார்பண்ணையே தனது பணிகளின் களமாக கொண்டிருந்தார். ஆறுமுகநாவலருடைய வீடு வண்ணார்பண்ணை நல்லூர் பிரதேச எல்லையில் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. கந்தருக்கும் சிவகாமி அம்மாவுக்கும் கடைசிப் பிள்ளையாய் பிறந்த இவர் ஏறக்குறைய 57 வருடங்கள் அந்த வீட்டில் வாழ்ந்து பல்வேறு பணிகளை ஆற்றியிருந்தார்.

தனது ஆரம்பகாலக் கல்வி போதனைகளை வேதனம் பெறாது தன் வீட்டில் இரவு பகலாக திண்ணைக் கல்வி முறையில் வழங்கியிருந்தார். ஆனால் இன்று நாவலரது வீட்டின் எச்சமாக சுவர் ஒன்று மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் தொல்லியல் அருங்காட்சியகத்தின் ஒரு பக்கச் சுவராகவே நாவலர் வீட்டின் சுவர் எஞ்சியுள்ளது. 930cm நீளத்தையும் 183cm மற்றும் 234cm என இரு அளவு கொண்ட உயரத்தையும் 34cm தடிப்பையும் கொண்டதாக நாவலரது வீட்டின் மேற்படி சுவர் காணப்படுகிறது. இங்கு காணப்படும் கிணறும் நாவலரின் காலத்திற்குரியதாக கருதப்படுகிறது. நாவலரது நினைவுகளை மையப்படுத்தி, தொல்பொருட்காட்சியகம், நாவலர் கலாசார மண்டபம், நாவலர் நூல் நிலையம் என்பன பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டு, அவரின் நினைவுகள் தொடர்ந்து மீருப்பது பெருமைக்குரியதாகும்.

நாவலரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகள்

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவினாள் உள்ளடங்கும் வரலாற்றுச் சின்னங்களில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்குப் பிரதான இடமுண்டு. கிறிஸ்தவ மிஷனரிமரால் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளினூடாக சமய மாற்றம் முன்னெடுக்கப்படுவதை அவதானித்த ஆறுமுகநாவலர், சில அறிஞர்களதும் செட்டிமார்களதும் துணையுடன் 1842இல் சைவசமயக் கல்வியை வழங்குவதன் பொருட்டு வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் சைவக் கல்வி மறுமலர்ச்சியின் முன்னோடியாக இக்கல்விக்கூடம் அமைந்திருந்தது. இதனையடுத்து வட இலங்கையின் பல இடங்களிலும் நாவலரது அபிமானிகள் மற்றும் மாணவர்களால் சைவக் கல்வி இயக்கம் முன்னெடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மனோகராச் சந்திக்கருகில் நாவலர் வீதியில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை இன்றும் நிலைத்திருப்பதைக் காணலாம். மேலும் ஆங்கிலக் கல்வி கிறிஸ்தவ சமயமாற்றத்தில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதை உணர்ந்த நாவலர் 1872இல் சைவ - ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒன்றையும் ஆரம்பித்தார். நான்கு ஆண்டுகள் மட்டுமே இயங்கிய இப் பாடசாலை பொருளாதார நெருக்கடியினாலும் அரச ஆதரவின்மையினாலும் வீழ்ச்சியுற்றது. இருப்பினும் நாவலரின் சைவக் கல்விப் பணியினை எடுத்துக் காட்டும் வரலாற்றுச் சின்னமாக சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை (நாவலர் பாடசாலை) காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. திராவிட பாணியிலான கட்டட அமைப்பையும் எடுத்து போன்ற புனித சின்னங்களையும் கொண்டு கம்பீரமாக இக்கட்டடம் காணப்படுகிறது.

மேலும் பின்னர் அமைக்கப்பட்ட பல சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளுக்கும் இந்து கல்லூரிக்கும், சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கப் பாடசாலைகளுக்கும் ஆறுமுகநாவலரின் வண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையே முன்னோடியாக விளங்கிய வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. நாவலரின் படியரிசி மூலம் பெற்ற வருமானத்தாலும், வேதனம் பெறாது சமயத்திற்காக உழைத்த ஆசிரியர்களாலும் இப் பாடசாலையின் கல்விப்பணி நடைபெற்றது. சுருங்கக் கூறின் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்தில் நடைபெற்ற சைவ மலர்ச்சியின் சின்னமாகவும், சைவக் கல்வி எழுச்சிச் சின்னமாகவும் இக்கட்டடம் சிறப்பிப்பெறுகின்றது.

சைவ பரிபாலன சபை

நாவலர் மறைந்த பின்னர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் நடவடிக்கைகள் உத்வேகம் அடைந்த மையைக் கண்ட சைவ அறிஞர்கள் பலமான நிறுவன அமைப்பின் அவசியத்தை உணர்ந்து கொண்டனர். இதன் பின்னணியில்

1888ஆம் ஆண்டு சைவப் பரிபாலன சபை உருவாக்கம் பெற்றது. சைவப் பரிபாலன சபையின் முதலாவது தலைவராக நாவலரின் மருமகனும் மாணாக்கருமாகிய ந. ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளையும் செயலாளராக நாவலரது தமையனார் புதல்வரும், மாணவனுமாகிய கைலாசபிள்ளையும் நியமிக்கப்பட்டனர். தா.செல்லப்பாபிள்ளை, சேர்.பொன் இராமநாதன், பொ.குமாரசாமி ஆகியோர் முறையே தலைவர்களாகச் செயற்பட்டு சைவசமயத்தின் வளர்ச்சிக்கு தூண்டுதலளித்தனர்.

இச்சபையானது சைவ சமயத்தை உயர்வடையச் செய்வதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. கிறிஸ்தவ சமயத்திலுள்ள குறைபாடுகளை சைவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்டி அவர்களை கிறிஸ்தவ சமயத்திற்குச் செல்லாது தடுப்பதும், சைவசமய உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளும் சைவர்களை அதன் வழியில் நிற்கவைப்பதும் என்ற பிரதான நோக்கங்களை கொண்டிருந்தமையைக் காணலாம். ஆயினும் காலமாற்றத்திற்கேற்ப சைவ பரிபாலன சபையின் நோக்கங்களும் மாற்றமடைந்ததை 1899இல் வெளியான இந்து சாதனம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சுதேசிய சமயத்தையும் இலக்கியத்தையும் முன்னேற்றுவது, சுதேச மக்களின் அரசியல் நிலையை முன்னேற்றுவது, இந்துக்களின் சமூக பொருளாதார நிலையை முன்னேற்றுவது போன்றனவும் சைவ பரிபாலன சபையின் நோக்கங்களாயின. சைவத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் பிரசாரம் செய்தல், சைவக் கோயில்களை ஸ்தாபித்தல், திருத்தியமைத்தல், கோயில்களை பொறுப்பேற்றல், சபையின் அதிகாரம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வரும் கோயில்களை மேற்பார்வை செய்தல், சைவ மடங்களையும்

சொத்துக்களையும் பொறுப்பேற்று நடத்துதல், அவற்றின் வருவாய்களை அத்தருமங்களின் நோக்கத்திற்கமைய ஈடுபடுத்தல், சைவப் பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்தல்; பராமரித்தல்; நிர்வாகித்தல், சைவக்கல்விக்குத் தகுதியான நூல்களைப் பிரசுரித்தல், பத்திரிகை நிறுவனம் ஒன்றை ஸ்தாபித்து, நிர்வகித்தல், வைத்திய சாலைகள் மயானங்கள் போன்றவற்றை ஸ்தாபித்தல், பராமரித்தல்; நிர்வகித்தல், தமிழ் மொழி இலக்கியம், கலை, நாடகம் ஆகியவற்றை வளர்த்தல், ஊக்குவித்தல் போன்றவற்றைத் தனது நோக்கங்களாக சைவபரிபாலன சபை கொண்டிருந்தது. இவ்வாறு பல நோக்கங்களை கொண்டு செயற்பட்ட சைவபரிபாலன சபை இன்றுவரை சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றி வருகின்றது. இந்நிறுவனம் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட நீராவிடி வீதியில் இயங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவப் பிரகாச அச்சியந்திரசாலை

நாவலரின் காலத்தில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் அச்சியந்திரசாலைகளை முதலில் நல்லூரிலும் பின்னர் மாசிப்பாயிலும் நிறுவி துண்டுப்பிரசுரங்கள், நூல்கள், பத்திரிகைகள் முதலியவற்றை வெளியிட்டு தமது சமயத்தைப் பரப்பினர். அத்தகைய சவாலை எதிர்கொள்ள இந்துக்களுக்கும் அச்சியந்திரசாலை ஒன்று தேவையென உணர்ந்த நாவலர் சிதம்பரத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் “வித்தியாநுபாலனயந்திர சாலை” என்ற பெயரில் அச்சியந்திரசாலை ஒன்றை நிறுவினார். யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரில் நாவலரது வீட்டிலேயே முதலில் அச்சியந்திரசாலை நிறுவப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இந்த அச்சியந்திரசாலையிலிருந்து நாவலர் பிரசுரங்களையும், நூல்களையும், உரைநடை நூல்களையும் மற்றும் பதிப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டார்.

நாவலர் 1879இல் மறைந்ததும் சைவப் பிரகாச சமாசியம் அமைக்கப்பட்டது. இச்சபையினர் வண்ணார்பண்ணையில் சிவன் கோயிலின் வடக்கு வீதியில் உள்ள கட்டடத்தை வாடகைக்குப் பெற்று அதில் அச்சியந்திரசாலையை நிறுவி சைவப்பிரகாச யந்திரசாலை எனப் பெயரிட்டனர். மேலும் அச்சியந்திரசாலைக்குரிய உபகரணங்களைப் பாவிக்கும் முறை, வரவு செலவு முதலியவற்றைத் திட்டமிடல், இவையாவற்றுக்குமான சட்ட திட்டங்கள், விதிகள் ஆகியன உருவாக்கப்பட்டு அவை உறுதியாக எழுதப்பட்டன. இவ்விதிகளின் பிரகாரமே இவ் அச்சியந்திரசாலை நடைபெற்றது. பின்னர் அச்சியந்திரசாலை சைவபரிபாலன சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சைவப்பிரகாச சமாசியத்தின் சரிவினை அடுத்து இவ்வச்சியந்திர சாலை இந்துக்கல்லூரி வீதியும் காங்கேசன்துறை வீதியும் இணையுமிடத்தில் நிரந்தரமாக நிறுவப்பட்டு இன்றுவரை நிலைத்திருக்கின்றது.

முன்று முக்கோணக் கூரையமைப்பினைக் கொண்ட இக்கட்டடத்தின் மேற்பகுதியில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலப் பெயருடன் 1888 ஆம் ஆண்டு என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ் அச்சியந்திரசாலையிலிருந்து நூல்கள், பிரசுரங்கள், மொழிப்பெயர்ப்புக்கள், பதிப்புக்கள், உரைகள் வெளியிடப்பட்டதோடு, “இந்துசாதனம்”, “ஹிந்து ஓகன்” என்ற தமிழ் ஆங்கில மொழிப் பத்திரிகைகளும் வெளியிடப்பட்டன. இலங்கையின் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டினைப் பேணிக்காத்த வகையில் சைவப் பிரகாச அச்சியந்திரசாலை வரலாற்று முக்கியத்துவ முடைய சின்னம் என்பதை மறுக்க முடியாது.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் பாடசாலை என்ற நிறுவன அமைப்பினை ஏற்படுத்தியபோது சைவர்களும் அவ்வப்போது பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்து நடத்தி வந்தனர். இவை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்ற பெயரினைத் தாங்கிய பாடசாலைகளாகவே காணப்பட்டன. நாவலரது வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையே இவற்றுக்கு முன்னோடியாக விளங்கியது. ஆயினும் இவை மிஷனரிப் பாடசாலைகளுக்கு நிகரானதாக அமையவில்லை. இதனை உணர்ந்த

சைவ பரிபாலன சபை உறுப்பினர்கள் இந்துக் கல்லூரிக்கு வித்திட்டனர். மத்திய கல்லூரியின் தலைமையாசிரியராக விளங்கிய நெவின்ஸ் முத்துக்குமாரு சிதம்பரப்பிள்ளை 1887இல் அங்கிருந்து விலகி பறங்கித் தெருவில் இரண்டாம் குறுக்குத் தெருவிலிருந்த ஒரு வீட்டினை வாடகைக்குப் பெற்று சுதேசிய பட்டன உயர்நிலைப் பள்ளி (The Native Town High School) என்ற பெயரில் ஒரு ஆங்கிலமொழி வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்து இரண்டு வருடங்கள் நடத்தி வந்தார். நியாயவாதியாக விளங்கிய சி. நாகலிங்கம், அக்கல்வி நிலையம் அடிக்கடி பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உள்ளான வேளைகளில் நிதியுதவியதோடு, பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கும் துணையாக இருந்தார். இதனாலேயே தொடர்ந்து பாடசாலையை நடத்த முடியாத நிலையில் நியாயவாதி நாகலிங்கத்திடம் அப் பாடசாலை ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையை சைவபரிபாலனசபை பொறுப்பேற்று 1890.11.15 அன்று முகாமைத்துவ சபையிடம் கையளித்தது. 1887இல் இருந்தே இப்பாடசாலை இந்து உயர் பாடசாலை என்ற பெயருடன் செயற்பட்டதை Hansard (1901 - 1902) இலிருந்து அறியலாம். 1894 வரை சைவ பரிபாலன சபையின் உபசபை இதன் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டது. இதன் பின்னர் சைவபரிபாலன சபையே அதன் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது.

தற்காலிக கட்டடத்தில் இயங்கிய இப் பாடசாலைக்கு 1891ஆம் ஆண்டு வைகாசி 4ஆம் திகதி நிரந்தரக் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் நாடப்பட்டது. 1893இல் இருமாடிகளைக் கொண்ட பிரதான கட்டிடம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு முதலியார்

பொ. குமாரசாமி அவர்களினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்ப்பகுதியில் தோன்றிய இப் பாடசாலை சமகாலத்தில் கிறிஸ்தவத்தின் கல்வி ரீதியிலான சவால்களை எதிர்கொண்டதோடு சுதேச இந்து பண்பாட்டினை பேணுபவர்களை புதிய சூழ்நிலையில் உருவாக்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. உலகம் போற்றிய சுவாமி விவேகானந்தர் (1897), கலை ஆய்வினாலு புகழ் பெற்ற ஆனந்தகுமாரசாமி (1906), மகாத்மகாந்தி (1927) போன்ற அறிஞர்களின் பாதம் பதித்த இடமாக மட்டுமன்றி, அவர்களது உரைகளும் இங்கு ஆற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. சேர் பொன். இராமநாதனுக்கு வரவேற்பு விழாவும் இங்கு நடத்தப்பட்டமையும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

இந்துக்கல்லூரியில் 1895இல் அமைக்கப்பட்ட ஒரு கட்டடமாக அதன் பிரார்த்தனை மண்டபம் சிறப்புப் பெறுகின்றது. அக் காலத்தில் பொதுவாக காணப்பட்ட ஜரோப்பிய சுதேச கலையம் சங்களைக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும். சைவ அறிஞர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வழங்கிய இக்கல்வி நிறுவனமானது இன்றுவரை பல்வேறு வளர்ச்சிக் கட்டடங்களைத் தாண்டி நிலைத்து நிற்பது அவர்களது அர்ப்பணிப்பு, ஆளுமை, சேவை என்பவற்றின் பலமான அடித்தளத்தினாலே எனில் மிகையில்லை.

கில்னர் மண்டபம்

வண்ணார்பண்ணையில் காங்கேசன் துறைவீதியில் அமைந்துள்ள கில்னர் மண்டபம் நூற்றாண்டுகள் பழமை வாய்ந்ததாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ மிஷனரிச் சங்கங்களில் ஒன்றாகிய மெதடிஸ்ட் மிஷனரிக்குச் சொந்தமான இக்கட்டடம் கம்பீரமான தோற்றத்தைக் கொண்டதாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் பொருட்டு பல மிஷனரி சங்கங்கள், அர்ப்பணிப்பு மிக்க மிஷனரிமார் மற்றும் மிஷனரிக் குடும்பங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களை அமைத்து, அதனருகே மிஷன் வீடுகளைக் கட்டி வாழ்ந்ததோடு, சுதேசிகளை சமயமாற்றம் செய்ய முற்பட்ட வரலாற்றினைக் காணலாம்.

பெரிய பிரித்தானியாவில் 1824ஆம் ஆண்டு பிறந்த ஜோன் கில்னர் 1842இல் கிறிஸ்தவ சமயப் பரப்புரைக்காக தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். 1847இல் இலங்கையில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆகிய இடங்களிலும் இந்தியா விலுள்ள மன்னார் குடியிலும் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றினார். 1860ஆம் ஆண்டு வட இலங்கையில் சபாசங்கத்தின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற ஜோன் கில்னர், யாழ்ப்பாணத்திலும் கிறிஸ்தவப் பணிகளை அயராது முன்னெடுத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து கிறிஸ்தவத்துக்கு பணியாற்றுவதை விட சுதேச மிஷனரிகளே அப்பணிகளுக்குப் பொருத்தமானவர்கள் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்த கில்னர், பன்னிரண்டு சுதேச தமிழ் கிறிஸ்தவ குருமார்களை உருவாக்கியமை அவருடைய பிரதான சாதனையெனலாம். வட இலங்கையில் மெதடிஸ்த பாடசாலைகளின் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் பேர்சிவல் பாதிரியாரால் அமைக்கப்பட்ட யாழ் மத்திய பாடசாலையை யாழ் மத்திய கல்லூரி என மாற்றி தரமுயர்த்தியவரும் இவரே.

யாழ் மத்திய கல்லூரிக்கு இணையாக வண்ணார்பண்ணையில் செட்டி வீதியில் கில்னர் கல்லூரி என்னும் ஆங்கிலப் பாடசாலை நடைபெற்று வந்தது. இக்கல்லூரியில் 1871இல் வீழ்த்தியாது வருமாறு கட்டளையிடப்பட்டதாகவும் இந்நிகழ்வே 1872இல் ஆறுமுகநாவலர் சைவ - ஆங்கிலப் பாடசாலையொன்றை வண்ணார்பண்ணையில் அமைக்கப் பின்னணியாக இருந்ததெனவும் கூறப்படுகின்றது. ஜோன் கில்னர் பிற்காலத்தில் லண்டனில் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த மிஷன் சங்கத்தின் (W.M.M.S) பொதுச் செயலாளராகவும் பணியாற்றி 1889ஆம் ஆண்டில் மறைந்தார்.

காலகட்டத்தில் சென் பீற்றர்ஸ் தேவாலயத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தியதாகவும் அறியமுடிகின்றது. அவர் வட இலங்கையில் ஆற்றிய பணிகளை கௌரவிக்கும் பொருட்டு அவ்வாலயத்தின் நினைவுக்கல்லில் "28 வருடங்களாக அர்ப்பணிப்புடனும், திறமையுடனும் வெற்றிகரமாக தமிழ் மக்களுக்கு தனது மிசனரிப் பணியை ஆற்றிய அருட்திரு யோன். கில்னரை நன்றியுடன் நினைவு கூறுகின்றோம்" எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறியவாறு வட இலங்கையில் கிறிஸ்தவ பணிகளை ஆற்றியமைக்காக எழுப்பப்பட்ட பிறிதொரு நினைவுச் சின்னமாக கில்னர் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அம்மண்டபத்தின் (காங்கேசந்துறை வீதியை நோக்கிய) முன் சுவரில் அம்மண்டபம் ஜோன் கில்னரின் நினைவாக அப்போதைய வட இலங்கையின் சபா மண்டபத்தின் பதில் சபா சங்கத்தலைவராக இருந்த அருட்திரு T.W.Garrett அவர்களினால் 1909ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 09ஆம் திகதி அடிக்கல் நாட்டிய செய்தி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேடை மற்றும் பல்கனி என்பவற்றைக் கொண்ட இக்கட்டடம் முன்பகுதியில் இரு பக்கமும் இரட்டைத் தூண்களும் நடுவில் ஒற்றைத் தூணும் உடையதாகவும், அதற்கு மேலுள்ள பாகம் இரு வளைவுகளைத் தாங்கியிருப்பதோடு அவ்விரு வளைவுகளும் முழுமையாக நிரப்பப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது. அதனுடைய மேடை சார்ந்த யன்னலமைப்பு பழைமையை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் ஜெரோப்பிய கிறிஸ்தவ ஆலய யன்னலமைப்பு முறைமையைப் பின்பற்றியதாகவும் உள்ளது. இக்கட்டடமானது நீண்டகாலமாக ஆரம்ப மருத்துவ சேவையை வழங்குவதற்கும், பின்னர் நெசவாலை யாகவும், அதனைத் தொடர்ந்து இக்காலத்தில் பாலர் பாடசாலையாகவும் இயங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரம்பரிய வீடுகள்

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் பாரம்பரியமான சில வீடுகள் காணப்படுகின்றன. இவை கூட வரலாற்றுச் சின்னங்களாக, மரபுரிமைச் சின்னங்களாகப் பேணப்பட வேண்டியவையாகும். போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்தோருடைய வீடுகள் மரம், மண் மற்றும் பனையோலை,

தென்னோலை போன்றவற்றைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருந்ததாக அறியமுடிகின்றது. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் கால தேவாலயங்களும் மேற்படி மூலப்பொருட்களையே பயன்படுத்தி கட்டப்பட்டிருந்தன. ஒல்லாந்த மதகுருவான போல்டேஸ் என்பவரின் நூலில் காணப்படும் வரைபடங்களில் இவற்றை அவதானிக்கலாம். டச்சுக்காரர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கோட்டைகள், தெருக்கள் போன்றவற்றை அமைப்பதற்கு சுதேசிகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். இப் பின்னணியில் வீடுகளை அமைப்பதற்கான தொழில் நுட்பம், மூலப்பொருட்கள் பற்றிய அறிவினைச் சுதேசிகள் பெற்றிருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

பிரித்தானியர் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் சுதேசிகள் சூழலில் கிடைத்த கோறல் மற்றும் சுண்ணக்கற்களைப் பயன்படுத்தி வீடுகளை அமைக்கத் தொடங்கினர். ஆங்காங்கே வசதிபடைத்த வர்களால் அமைக்கப்பட்ட வீடுகள் கல்வீடுகள் என்றும் கல்வீட்டுக்காரர் என்றும் அழைக்கப்பட்டதைக் காணலாம். பொதுவாக யாழ்ப்பாணத் தவரின் பாரம்பரிய வீடுகள் திண்ணை, நடை, தலைவாசல் போன்றவற்றைக் கொண்டதாக காணப்பட்டன. கற்களுக்கு மாறிய நிலையிலும் சில வீடுகள் இம்முறையைத் தொடர்ந்து பின்பற்றியிருந்தன. ஆனால் இன்று அரிதாகவே கிராமங்களில் இவ்வகை வீடுகளைக் காணலாம்.

நகரங்களில் காணப்பட்ட வீடுகளிற் பல வாசலில் முகப்புகளைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டன. திருநெல்வேலியில் ஆடியபாதம் வீதியில் அமைந்துள்ள இரண்டு வீடுகள் வீதியுடன் இணைந்த முகப்புகளோடு கூடிய வீடுகளாக இன்றும் காணப்படுகின்றன. சில வீடுகள் வீதிக்கு உட்புறமாக முகப்புகளுடன் இணைந்த வீடுகளாக

காணப்படுகின்றன. நல்லூர் கோயில் வீதியில், கைலாசநாதர் பிள்ளையார் கோயிலருகே காணப்படும் வீடொன்று இத்தன்மை பொருந்தியதாகும். இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நாற்சார வீடுகளும் பரலாக காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் காணப்படும் மேற்கூறிய தன்மையிலமைந்த வீடுகள் ஐரோப்பியர் பாணியிலான அம்சங்களையும், கலை மரபுகளையும் உள்வாங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆடியபாதம் வீதியிலுள்ள "சபா கிரி" 1910 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வீடு முகப்பிலே மேற்பகுதியிலே நிறைகுடத்தைத் தாங்கி நிற்க்கின்றது. சில வீடுகள் மரநேந்தையைக் கொண்ட வீடுகளாகவும் மேற்களத்தில் மர்ப்பலகைகளைத் தளமாகக் கொண்ட மாடி வீடுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய பாரம்பரிய வீடுகள் எமது பாரம்பரியத்தை நினைவூட்டி நிற்பதோடு ஐரோப்பிய கலைச் செல்வாக்கையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன எனலாம். ஆயினும் தற்காலத்தில் பாரம்பரிய வீடுகள் பல்வேறு காரணங்களால் இடிக்கப்பட்டும் உருமாற்றம் செய்யப்பட்டும் வருவதைக் காணமுடிகிறது. எம்முன்னோரின் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வினையும் காற்றோட்டமான, வசதியான வாழ்வினையும் இவ்வீடுகள் எமக்குணர்த்துகின்றது. அதுமட்டுமன்றி சமூகத்திற்கும் பயன் தரத்தக்க வகையிலும் வீடுகளை அமைத்திருந்தனர். வீதிகளை அண்டிய வீட்டின் முகப்பில் அமைந்த கூரைகள், மேடைகள் (சங்கடப்படலை) அவ்வழியால் செல்வோர் இளைப்பாறவும், உரையாடல்களை நிகழ்த்தவும் வாய்ப்பாக இருந்தமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும்.

மடங்களும் அதனோடிணைந்த கூறுகளும்

யாழ்ப்பாணத்தில் விதவிதமான மடங்கள், பலவித தேவைகளின் நிமித்தம் கட்டப்பட்டு வந்துள்ளன. பொதுவாக இளைப்பாறுதல், தங்குதல், சமயநடவடிக்கைகள், அன்னதானம் வழங்குதல் போன்ற பல செயற்பாடுகளின் பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட கட்டிடங்களாக மடங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆலயங்களை அண்மித்தும் போக்குவரத்து பாதைகளில் முக்கியமான இடங்களிலும் யாழ்ப்பாணத்து மடங்கள் அமைக்கப்பட்டதைக் காணலாம். இவற்றுப்பல

இன்று உருமாறியும், அழிக்கப்பட்டும், அழிவடைந்தும் உள்ளன. இருப்பினும் ஆங்காங்கே காணப்படும் மடங்களின் சிதைவுகளும், நிலை பெற்றிருக்கும் சில மடங்களும் யாழ்ப்பாண மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்க்கையை அறியத்தூண்டி செய்கின்றன. மடங்களுடன் இணைந்ததாக கேணிகள், ஆவுரோஞ்சிக் கற்கள், சமைதாங்கிக் கற்கள், நீர்த்தொட்டிகள், கிணறுகள் ஆகியன அடையாளம் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட மடம் ஒன்று பற்றிய செய்தியை அறிய முடிகின்றது. போர்த்துக்கேயர் பழைய நல்லூர் கோயிலை இடித்ததனால் அவ்விடத்தில் மடமொன்று அமைக்கப்பட்டு, வேல் வழிபாடு நடந்ததாகவும், அதனாலேயே அவ்வூருக்கு கந்தர் மடம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாகவும் சான்றுகளிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. மேலும் நல்லூரில் செல்லப் பிள்ளையார் கோயில் மடம் ஒன்று அரச வீதியில் அமைந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் மடமும் மடக்கட்டக்கலையும் என்ற நூலின் ஆசிரியரான குமுதா பின்வருமாறு அம்மடம் பற்றிய குறிப்பினைத் தருகிறார்.

ஆசிமடம் (கோண்டாவில்)

“.....திண்ணை, நடை, இரண்டறை களையுடைய பகுதிகளுடன் பிற்பகுதியில் உள்ள திண்ணை மண்டபமாக நீட்டப்பட்டு, அதன் நடைபகுதியில் படிகள் வைக்கப்பட்டு, அதனுடிகேணியினுள் வந்திறங்குவதாக அமைந்துள்ளது. கட்டிட வடிமைப்பின் அடிப்படையில் அழகியல் பூர்வமான கையாள்கையாக இம்மடம் அமைந்துள்ளது. இம் மடத்தில் மரத்தாலான டோறிக் (Doric) வடிவ உருளைத் தூண்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன”.

ஆனால் இன்று இம்மடம் அழிக்கப்பட்டு ஆலயமாக ஆக்கப்பட்டுள்ள செய்தியினையும் இவ்வாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். எவ்வாறாயினும் மடத்தின் மறைவானது எமது பண்பாட்டின் ஒரு கூறு மறைந்ததையே கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

மடத்துடன் இணைந்த நிலையில் பிற கூறுகள் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக பிரிவில் இன்றைய காலமளவில் அரிதாகவே கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக அரியாலையில் கண்டு கொள்ளப்பட்ட ஆவுரோஞ்சிக்கல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எமது முன்னோர் தமது வாழ்வின் வளத்துக்கு துணையாயிருந்த ஆவினங்களுக்கு ஏற்படும் ஒரு வகை அரிப்பினை போக்குவதற்கு இவ்வாறான கற்களை உருவாக்கியிருந்ததைக் காண முடிகின்றது.

நீராவியடிப் பிள்ளையார் கோயிலும் குளமும்

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் முன் குறிப்பிட்ட யாழ்ப்பாண இராசதானிக் கோயில்களை விடவும் பல கோயில்கள், ஆகமம் சார்ந்தும் ஆகமம் சாராதும் வழிபாட்டிடங்களாக காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஆகமம் சார் கோயில்களுள் ஒரு சகாப்தத்தைக் கண்ட கோயில்களும் உள்ளன. அவ்வாறான கோயில்களில் நீராவியடிப் பிள்ளையார் கோயிலும் ஒன்றாகும். காரைக்கலைச் சேர்ந்த கனகசபைப்பிள்ளை 1780 ஆம் ஆண்டளவில் காரைநகரில் குடியேறியிருந்த போது ஒல்லாந்த ஆட்சியாளர் அவரைத் தமது மந்திரிகளில் ஒருவராகத் தெரிவு செய்தனர். அவருக்கு வண்ணார்பண்ணையில் ஒரு வீடும் நிலமும் கொடுக்கப்பட்டது. இவரால் கட்டப்பட்ட கோயிலே நீராவியடிப் பிள்ளையார் கோயிலாகும். இது 1805ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டதாகும். இக்கோயிலுக்கு பின்னால் அமைந்துள்ள குளமும் பழையமையானதாகும். இக்குளம் பற்றி யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் என்ற நூலை எழுதிய முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “நீர்வாவிக்குளம் அக்காலம் மிக அலங்காரமான படித்துறைகளோடு ருந்ததென்பது அதன் இடிகரைகளால் அனுமானிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது. அதனைப் பழையமே போல் திருத்துகின்றது காட்சிக்கினியதும் ஊருக் கலங்காரமாயிருக்கும் என்பதற்கையமில்லை”.

முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை நீர்வாசிக் குளத்தின் பழைமையை எடுத்துரைப்பதுடன் அதன் அழகியல் தன்மையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மேலும் பழைமையை முற்றாக மாற்றாமல் அவ்வாறே பேணப்பட வேண்டும் என்பதில் கொண்டிருந்த அக்கறையும், இவ்வாறான சின்னங்கள் ஊருக்கு அழகைக் கொடுக்கும் என்ற உணர்வும் இவரது கூற்றிலிருந்து அவதானித்த விடயங்களாகும்.

நீராவியடிப் பிள்ளையார் கோயிலை விடவும் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் புகழ் பெற்ற நூற்றாண்டிற்கு மேலாகச் சிறப்புற்றிருக்கும் கோயில்களும் உள்ளன. தலங்காவல் பிள்ளையார் கோயில், திருநெல்வேலிச் சிவன் கோயில், கலட்டி அம்மன் கோயில், கலட்டிப் பிள்ளையார் கோயில், நாச்சிமார் கோயில், கொக்குவில் ஸ்ரீ சொர்ணசித்தி விநாயகர் கோயில், நாயன்மாரகட்டு அரசடிப் பிள்ளையார் கோயில் போன்ற பல கோயில்கள் நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்டவையாகவும் அதற்கருகான காலப்பகுதிக் குரியவையாகவும் உள்ளன. இன்று பல்வேறு பொருளாதார வசதிகளினால் பல கோயில்கள் பழைமையை இழந்து புதுக் கோயில்களாக உருப்பெற்று வருகின்றன. எனினும் இக்கோயில்கள் இந்துப்பண்பாட்டின் முக்கிய அங்கமாக விளங்கி வருவதைக் காணலாம்.

சமாதிக் கோயில்

கோயில்களில் ஒரு வகைப்பட்டதாக சமாதிக் கோயில்கள் 18,19,20ஆம் நூற்றாண்டின் முன்னரைக் காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சமாதிக் கோயில்கள் தோற்றம் பெற்றிருந்தன.

யாழ்ப்பாணத்தில் சித்தர்கள், ஞானிகள் அவர்களது அஸ்தி, பாவனைப் பொருட்கள் என்பவற்றை மையப்படுத்திச் சமாதிக் கோயில்கள் தோற்றம் பெற்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் உசன், கொழும்புத் துறை, கந்தர்மடம், நல்லூர் வண்ணார்பண்ணை போன்ற இடங்களில் இதன் தொடர்ச்சியைக் காணலாம். கடையிற் சுவாமிகளே யாழ்ப்பாணத்தின் சித்தர் பரம்பரையின் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகின்றார். இந்தியாவிலிருந்து மண்டைதீவுக்கு வந்து அங்கிருந்து வண்ணையில் தங்கி, பெரிய கடைப் பகுதிகளிலும் நல்லூரிலும் நடமாடிய கடையிற் சுவாமிகள் அக்காலத்தில் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியிருந்தமை பற்றிய குறிப்புகள் பலவுள். இந்த அருளாளரின் சமாதி நீராவியடிப் பிள்ளையார் கோயிலின் தென்மேற்குத் திசையில் கோயில் எல்லையில் காணப்படுகின்றது. அவ்விடத்திலேயே கடையிற் சுவாமிகள் சமாதியடைந்தார். அவர் சமாதியடைந்த 1891இல் இவ்வாலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

கடையிற் சுவாமி களாகி

இவ்வாறான சமாதிக் கோயில்கள் அன்ன சத்திரம் ஒழுங்கை, வண்ணை காங்கேசன்துறை வீதி, கந்தர்மடம் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் சித்தர் பரம்பரையின் ஆதிருவாக கொள்ளப்படும் கடையிற் சுவாமிகள் கோயிலே காலத்தால் முற்பட்டதெனலாம்.

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் உள்ள வரலாற்றுச் சின்னங்கள் யாழ்ப்பாண

வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகவும், சமயம் மற்றும் வாழ்வியல் அம்சங்களை விளக்கி நிற்பவையாகவும், குறித்த காலகட்டத்து யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் தனித்துவமான அடையாளங்களை வெளிப்படுத்தி இற்றைவரை நிலை பெற்றிருக்கின்றன. கட்டடங்கள் ஒரு இனத்தின் வரலாற்றின் பெரும் பகுதியை பிரதிபலித்துக் காட்டும் தன்மையை பெற்றவையாகும். குறிப்பிட்ட காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கட்டடத்தின் உருவாக்கத் திற்கான பின்னணி, அதனுடைய தேவை மற்றும் அதிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள், அக்கட்டடம் ஆக்கப்பட்ட மூலப்பொருட்கள், தொழில்நுட்பக் கூறுகள், கலையம்சங்கள், பண்பாட்டு உள்வாங்குதல்கள், அவற்றைப் பிரயோகித்த விதம் குறித்த கட்டடங்களின் அமைவிடம். அவற்றை உருவாக்கியோர், அவை உருவாக்கம் பெற்ற காலம் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களை அறிந்து கொள்வதன் வாயிலாக குறித்த கால கட்டடத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் அரசியல், நிர்வாக, பொருளாதார, சமய பண்பாட்டு வாழ்வியலை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள முடியாவிடினும் பல கூறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன எனலாம்.

நூறு வருடங்களுக்கு முற்பட்ட கட்டடங்கள் தொல்லியல் திணைக்களத்தால் வரலாற்றுச் சின்னமாக அடையாளப்படுத்தப்படுவது வழமையாகும். மேலே குறிப்பிட்ட நல்லூர்ப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட பல வரலாற்றுச் சின்னங்கள் நூறு வருடங்களுக்கு மேற்பட்டன என நாம் பெருமை கொள்ளலாம். ஆயினும் இன்றைய நிலையில் அவையாவும் பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா? அவற்றின் வரலாறு நம்மிடையே ஆவணப்படுத்தப்பட்டு உள்ளனவா? எனில் அதற்கு முழுமையாகப் பதில் கூறமுடியாத நிலையே காணப்படுகின்றது. மந்திரிமனை உள்ளிட்ட சில வரலாற்றுச் சின்னங்கள் தனிப்பட்ட உரிமையாக்கப்படுவதற்கான நிலைமையும் காணப்படுகின்றது. யமுனா ஏரி மற்றும் சங்கிலியன் தோப்பு போன்ற வரலாற்றுச் சின்னங்களுக்கு அண்மையில் குடியிருப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை போன்ற பண்டைய இராசதானிகள் தற்காலக் குடியிருப்புக்களுக்குப் புறம்பான நிலையில், திட்டமிடப்பட்ட வகையில் பெருமளவிற்குப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை குடியிருப்புப் பிரதேசங்களுக்குள்ளேயே இவ்வரலாற்றுச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் பாதுகாப்பும் நிலைபேறும் கேள்விக் குரியதாகவே காணப்படுகின்றது. மேலும் வீதி அகலிப்பு போன்ற அபிவிருத்திப் பணிகளும் இக்கட்டடங்களுக்கு இடையூறு விளை வித்ததை நாம் மறப்பதற்கு இல்லை. சில வரலாற்றுக் கட்டடங்கள் இன்றும் பணிக் குரிய கட்டடங்களாக காணப்படுகின்றன. இந்துக் கல்லூரி, கில்னர் மண்டபம், சைவபரிபாலன சபை போன்றன இன்றும் இயங்கி வருகின்றன. கில்னர் மண்டபம் வெளியில் கம்பீரமாகத் தோற்ற மளித்தாலும், அதன் உட்கட்டுமானங்களில் சிதைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனைப் போலவே நல்லூரில் உள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயமும் நன்கு பராமரிக்கப்பட வேண்டியதாகும். பழைமை குன்றாத இவ்வாறான கட்டடங்கள் புரளமைப்புச் செய்யப்பட வேண்டியது அவசியம். இவ்வாறான கட்டடங்கள் தமிழர் வரலாற்றின் சில பகுதிகளை எமக்குத் தருவதாலும் அவற்றை நினைவுபடுத்துவதாலும் அவை பாதுகாக்கப்பட்டு, ஆவணப்படுத்தப்பட்டு அடுத்த சந்ததிக்கு கையளிக்க வேண்டியது சம்பந்தப் பட்டோரின் பொறுப்பாகும். அத்துடன் இவற்றில் பல தொல்லியல் ஆய்வுகளுக்கு மேலும் உட்படுத்தப்பட வேண்டியதாக உள்ளன. இக்கட்டடங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு, மக்கள் மற்றும் மாணவர் மத்தியில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

உசாத்துணை

1. சிற்றம்பலம்.சி.க.,(பதிப்பாசிரியர்) யாழ்ப்பாண இராச சியம், யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழக வெளியீடு.1992
2. Pushparatnam.P, Tourism and monuments of Archaeological Heritage in Northern Sri Lanka, Department of History,University of Jaffna, 2014.
3. குலசபாநாதன் (பதிப்பு) யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, சுன்னாகம், 1949.
4. முத்துத்தம்பிப்பள்ளை, ஆ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் யாழ்ப்பாணம், 1912.

5. குமுதா சோமசுந்தரக்குருக்கள், யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் மடமும் மடக்கட்டக்கலையும், குமரன் புத்தக இல்லம், 2007.

6. WWW.Jaffna.dist.gov.lk.

7. திரு.டினேஷ் குணரத்தினம், Rev.சசிகரன் நேர்காணல்.

8. சாந்தினி அருளானந்தம் (2004) ஈழத்து இந்துசமய மறுமலர்ச்சி 1879 - 1900 ஒரு வரலாற்று நோக்கு முதுமாணிப்பட்ட ஆய்வேடு யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

ஆவுரோஞ்சிக்கல் - கொக்குவில்

குடியேற்றங்களால் உருவான தொன்மங்கள்

நல்லூர் அரசமரபின் உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாக
அமைந்த குடியேற்றங்கள் தந்த தொன்மங்கள் பற்றிய ஆய்வு

பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராசா

வரலாற்றுத்துறை தலைவர்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

ஆய்வு அறிமுகம்

தென்னாசியாவின் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்கள் தொடர்ச்சியாக வரலாற்றுத் தொன்மங்களை அபரிமிதமாகக் கொண்டிருப்பதற்கான காரணம் பற்றி ஆராயும்போது அங்கு சர்வதேச வணிகத் துறையும், பௌதீக இயற்கைவள மூலவளங்களுடன் தொடர்புபட்ட வகையிலான உள்நாட்டு சந்தைப் பரிவர்த்தனை நடவடிக்கைகளுமே தொடர்ச்சியான குடியேற்றமுறைச் செயற்பாடுகளினைத் தூண்டிய காரணிகளாக அமைந்திருந்தன. தென்னாசியாவில் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்கள் வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்தே தொடர்ச்சியாக குடியேற்ற நடைமுறைகளை உட்பட்டு வந்திருந்த மையின் பின்னணியில் தொன்மங்களும் அவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலாற்றெழுத்தியல் மரபுகளும் உருவாக்கம் பெற்றமையை இலக்கிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. (பக்தவச்சலபாரதி, இலக்கிய மானிடவியல் ப.294) சர்வதேச வாணிபக் கூட்டுக்களுக்கான வாணிப மார்க்கங்களுக்குரிய கேந்திரஸ்தானங்கள் அவற்றின் சமுத்திரவியல் பக்கத் தொடர்புகள் காரணமாக வேகமான வரலாற்று வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்தமையைக் காண்கிறோம். புராதன இந்தியாவில் கேரளம், நேபாளம், காஷ்மீர் என்பன அத்தகையதொரு வாணிபமார்க்கத்திலமைந்த தனித்துவமான பொருளாதார வளமிக்க, செழிப்பான புலங்களாகவும், சமய அடிப்படையில் தனித்துவமான முறையிலமைந்த சமய வரலாற்று மரபுகளுக்குரிய தொன்மங்களையும் கொண்டிருக்கும் பிராந்தியங்களாகவும் விளங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஐரோப்பிய குடியேற்ற முறைகள்

ஊடாக உருவாக்கப்பட்ட அமெரிக்காவின் வரலாற்றில் சுதேசிகளான பழங்குடி மக்கள் தொடர்பான பல தொன்மங்கள் அந்நாட்டு வரலாற்று மரபுகளுக்குரிய அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன. (நாகேஸ்வரி, அ., அமெரிக்காவின் மறுபக்கம், ப.95) இலங்கைத்தீவிலும் (சில குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களுக்கு) அத்தகையதொரு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வாணிப, பொருளாதார, சமய வரலாற்று தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தமைக்கான இலக்கிய, தொல்லியல் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இலங்கைத்தீவின் தென்கிழக்கிலங்கைப் பிராந்தியம் யாவா மற்றும் மலேசியா, பாலிதீவு போன்ற தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலிருந்து தொன்மையான குடியேற்றங்களைக் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. உரோகணத்தின் வரலாறு மற்றும் புராதன காலப்பன்மைப் பண்பாட்டு வளர்ச்சி நிலைகளை அங்கிருந்து கிடைத்து வரும் புராதன தொல்லியற் சின்னங்களிலிருந்தும், இராவணா மற்றும் பஞ்சவர் மரபுகளிலிருந்தும் கௌதம புத்தருடைய மகியங்கணைக்கான முதல் வருகை பற்றிய தொன்மங்களிலிருந்தும் காணமுடிகின்றது. வட இலங்கையைப் பொறுத்தவரையிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு பொறுத்தும் இத்தகைய பண்பாட்டு நிலைமைகளை விளக்கும் தொன்மங்கள் குடியேற்றங்கள் வாயிலாக ஏற்பட்டிருந்தமைக்கான வரலாற்று மூலங்களை மத்தியகால இலக்கிய மரபுகளினூடாக கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. நல்லூர் இராசதானியில் அக்கால முகாமைத்துவ நடவடிக்கைகளை மையப்படுத்திய வகையில் எழுந்த அரசபாரம்பரியம் பற்றிய தொன்மங்கள் கூட குடியேற்ற முறைகளாலேயே உருவாக்கப்பட்டமையை வட இலங்கைப் பண்பாட்டில் யதார்த்தமாகக் காணலாம். இவ்வாய்வின் நோக்கமானது

மத்தியகால வட இலங்கையில் இலக்கிய மரபுகளில் பதியப்பட்ட நல்லூர் இராசதானியுடன் தொடர்புடைய வரலாற்றுத் தொன்மங்களைப்பற்றியும் அவற்றின் வடிவங்களைப்பற்றியும் ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது. கடந்த காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட யாழ்ப்பாண இராச்சியம் பற்றிய ஆய்வுகளில் நல்லூர் இராசதானியுடன் தொடர்புடையதாகக் கருதப்பட்ட தொன்மங்கள் வெறுமனே ஐதீகங்கள் என்ற அடிப்படையில் கையாளப்பட்டிருந்தனவே தவிர அவற்றிற்கும் இடைக்கால வட இலங்கைச் சமூக உருவாக்கத்திற்குமிடையிலான கருத்தாடல்கள் தொடர்பாக வரலாற்றுக் கருவுடைய ஐதீகங்கள் (Historical Myths) என்ற அடிப்படையிலேயே அவற்றின் இருப்பினைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வாறான ஓர் ஆய்வியல் சூழலில் இலக்கிய மானிடவியல் அணுகுமுறையில் இதுவரையில் ஐதீகங்களாக கருதப்பட்டவற்றை தொன்மங்கள் என்ற நோக்கில் ஆராய வேண்டிய அவசியமான நிலைப்பாடு ஒன்று இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்குக் காரணம் இலங்கையின் வரலாற்றெழுத்தியலில் குறிப்பாக பாடசாலை வரலாற்றுப் பாடவிதானங்களில் வடஇலங்கை வரலாறு முழுவதும் அதாவது தமிழ் இனத்தின் வரலாறு முற்றாக மறைக்கப்பட்டு வருவதன் காரணத்தினால் அதனை மறுசீரமைக்க வேண்டிய யாதார்த்தமான கடப்பாடு வரலாற்றாய்வாளருக்கு உண்டு.

இடப் பெயர்வுகள், குடியேற்றங்கள், தொன்மங்கள் ஆகிய மூன்று செயற்பாட்டு வடிவங்களும் ஒன்றுடன் மற்றொன்று இணைந்தவை என்ற கோட்பாட்டினை நல்லூர் இராசதானி பற்றிய வரலாற்றுச் சம்பவங்களுடன் இணைத்து இங்கு வரலாற்று ஆய்வியல் அடிப்படையில் நோக்கப்படுகின்றன. இவ்வாய்வில் ஒப்பீட்டடிப்படையிலானதும் விபரணவியலடிப்படையிலானதுமான வரலாற்றாய்வு முறையியலே பின்பற்றப்படுகின்றது. தொன்மங்கள் பற்றிய பொருண்மை அடிப்படையிலான ஆய்வியல் இங்கு பின்பற்றப்படவில்லை. இதுவரையில் வெளிவந்த நல்லூர் இராசதானி பற்றிய ஆய்வு நூல்கள், அவை தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட விமர்சன நூல்கள், ஆய்வுக்

கட்டுரைகள், மற்றும் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் பற்றிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறையினரின் வெளியீட்டுத் தொகுப்புக்களின் ஊடாகப் பெறப்பட்ட சான்றுகள் ஆகியனவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே மிகச் சருக்கமாக வட இலங்கையில் உருவான நல்லூர் பற்றிய தொன்மம் ஓர் அறிமுகநிலையில் ஆராயப்படுகின்றது. இங்கு தொன்மங்கள் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படும் வரலாற்றுத் தடயங்கள் ஆராயப்படவில்லை. அத்தொன்மங்களிடையே பாடபேத வேறுபாடுகள் இருப்பதன் காரணத்தினால் இன்னோரிடத்தில் விரிவாக ஆராயப்படும்.

தொன்மங்கள் - வரையறை

ஆங்கிலத்தில் Antecedent என்ற பதத்திற்கு நிகராக தமிழில் தொன்மம் என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்வதனைக் காணலாம். பக்தவத்சலபாரதி என்ற மானிடவியலாளர் தொன்மங்கள் பற்றி பின்வருமாறு வரையறை செய்கின்றார். “தொன்மங்கள் எனப்படுபவை நமது சந்ததியினர் தெரிந்து கொண்டதை நமக்குத் தெரிவிப்பதாகவும், நமது பிரபஞ்ச அனுபவங்களை நமக்குப் புரிந்து கொள்ளவும், நமது அன்றாட வாழ்விற்கான அர்த்தத்தைத் தத்துவ, சமயரீதியில் விளக்கிக் கொள்ளவும், விளக்கம் சொல்லவும் அவற்றின் வழி சமூகவாழ்வை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளவும் உதவுபவை எனலாம். எனினும் தொன்மங்களின் செயற்பாடுகள் பன்முகப்பட்டவை. ஒவ்வொரு தொன்மமும் அந்தந்த இனத்தாரின் கூட்டுமான வெளிப்பாடு. இந்திய சமூகம் போன்ற மிகவும் நீண்ட வரலாறு கொண்ட பழமைச் சமூகங்களின் தொன்மங்களை அர்த்தப்படுத்துதல் என்பது அம்மொழிவழிப்பட்ட சமூகத்தின் மனப்பிரதிகளை அர்த்தப்படுத்துவதாகும். இந்த நீண்ட வரலாற்றுக் காலகட்டங்களில் ஏற்பட்ட சமூக, பண்பாட்டு, வரலாற்று நிகழ்வுகளின் தருக்க உறவுகளைத் தொன்மங்கள் கருத்தாடல்கள் செய்கின்றன” (பக்தவத்சலபாரதி, இலக்கியமானிடவியல், 2014, ப.294). இத்தகைய கருத்தாடல்கள் நிரம்பப்பெற்ற தொன்மங்கள் நிறைந்த ஒரு பிரதேசமாக வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு விளங்கி

வருவதும், நல்லூர் அதன் கேந்திர ஸ்தானமாகக் காணப்படுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கேந்திர ஸ்தானத்தின் நடவடிக்கைத்தளமானது சங்கிலியன் தோப்பினை மையப்படுத்தியிருந்த வகையும் நிர்வாக பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் இதனைச் சூழ்ந்த வகையில் வளர்ச்சி அடைந்திருந்த நிலைமையினையும் மத்தியகாலத்தில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியப்பதிவுகள் ஊடாக அறியமுடிகின்றது. நாயன்மார்கட்டில் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாகக் கூறப்படும் சரஸ்வதி மஹால் பற்றிய தொன்மம் இன்னும் தொல்லியல் அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தக் கூடிய சூழல் ஏற்படாத நிலையிலும் அதன் வரலாற்று முக்கியத்தவமானது மத்தியகால நல்லூரின் பதிவுப் பெட்டகமாக விளங்கியிருந்த வரலாற்றுச்சூழலை வரலாற்றுத்திரிபாக அல்லாமல் காரணகாரிய அடிப்படையில் தர்க்கரீதியான பண்பாட்டுத்தளமாக உருவாக்கம் பெற்றிருந்தமையை விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. பரராசசேகரம் என்ற வைத்திய நூல் தோற்றம் பெற்ற அதேதளத்தில் இற்றைவரைக்கும் நாயன்மார்கட்டு வைத்தியசாலை என்ற பெயரில் வைத்தியப்பாரம்பரியத்தின் தொன்மத்தின் தொடர்ச்சியை பாதுகாத்து வைத்திருப்பது என்பது அவதானிக்கப்பட வேண்டியது. அதேபோன்றுதான் சரஸ்வதி மஹால் பற்றிய தொன்மமும் அங்கு நிலைபெற்றுக் காணப்படுகின்றது.

தொன்மங்களும் வரலாற்று விளக்கங்களும்

ஒரு சமூகத்தின் இருப்பினைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு அடிப்படைத்தளமாக அமைவது அச்சமூகத்தின் வரலாற்றுத் தொன்மங்களின் பலமான பக்கங்களை நிலை நிறுத்துவதேயாகும். போராட்டங்கள் நிகழ்ந்த பல நாடுகளிலும் இவ்வாறான தொன்மங்களின் பலமான பக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. இந்நிலையில் இக்குறிப்பிட்ட இனத்தினுடைய தோற்றத் தொன்மம் தொடர்பாக எமக்குக் கிடைக்கின்ற சான்றுகள் மத்தியகாலக் குடியேற்றங்கள் ஊடாகவே கிடைத்துள்ளன. இக்குடியேற்றங்களைப் பற்றிய பதிவுகள்

இலக்கியங்களாக, தலபுராணங்களாக, வைத்திய சோதிட நூல்களாக உருவாக்கப்பட்டு, இன்று எமது சமூகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வடஇலங்கை மீதான குடியேற்றங்களை கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டு வரைக்கும் நிகழ்ந்தவற்றை முதலாம் கட்டமாகவும் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரைக்கும் நிகழ்ந்தவற்றை இரண்டாம் கட்டமாகவும் அதன் பின்னர் ஏற்பட்டவை ஐரோப்பியர் காலக் குடியேற்றங்களாகவும் வகுத்துக் கொள்ள முடிகின்றது. எமது ஆய்வினைப் பொறுத்தவரையில் முதலிருகாலகட்டங்களுமே நல்லூரை ஆட்சி மரபுகளுடன் தொடர்புபடுத்தக் கூடிய தொன்மங்களுடன் பிணைத்து வைத்திருப்பதனைக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முடிகின்றது.

புராதன யாழ்ப்பாணம் - தொன்மங்களை உள்ளடக்கிய முதலாவது வரலாற்று வரைபு

Ancient Jaffna என்ற நூலை 1920 இல் எழுதிய முதலியார் இராசநாயகம் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தொன்மங்களை வரலாற்றுடிப்படையில் மிகச்சிறந்த முறையில் பதிவு செய்து வைத்துள்ளமையானது யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாக அமைந்தது. முதலியார் செ. இராசநாயகத்தின் இந்த ஆய்வினை அடிப்படையாக வைத்தே பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1960களில் இருந்து உருவான தமிழ் வரலாற்று அறிஞர்கள் குறிப்பாக பேராசிரியர்களான க. கணபதிப்பிள்ளை, ஆ. வேலுப்பிள்ளை, கா. இந்திரபாலா, சி. பத்மநாதன், வி. சிவசாமி ஆகியோர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தொன்மை, ஆட்சி மரபுகள், நல்லூர் இராசதானியின் பரப்பு, பண்பாட்டு அழிபாடுகள், சிற்பங்கள், ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளால் வெளியிடப்பட்ட சேது நாணயங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளை நடாத்தி வந்துள்ளனர். (இந்திரபாலா கா., யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோற்றம் பெற்ற காலமும் சூழ்நிலையும், இளங்கதிர், பக். 13 - 56) மேலும் போர்த்துக்கேய மற்றும் ஒல்லாந்தரது ஆவணங்களைப் பயன்படுத்தி யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் இருப்பினையும் நிறுவிடும்

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் சிற்றம்பலம் சி.க. (தொ.ஆ) வி. சிவசாமி, “வரலாற்று மூலங்கள்” பக். 01-24,1992.) இருந்த போதும் அண்மைக்காலங்களில் நல்லூர் இராசதானியுடன் தொடர்புபட்ட வரலாற்றிலக்கியங்களை வரலாற்றெழுத்தியல் அடிப்படையில் ஆராய்கின்ற புதிய ஆய்வியல்முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தொடர்பான இலக்கியங்களில் கூறப்பட்ட வரலாற்றிலக்கியங்களை வரலாற்றெழுத்தியல் அடிப்படையில் ஆராய்கின்ற புதிய ஆய்வியல் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தொடர்பான இலக்கியங்களில் கூறப்பட்ட தொன்மங்கள் பற்றிய பாடபேதங்கள் ஆராயப்பட்டனவே தவிர நல்லூர் இராசதானியுடன் அத்தொன்மங்கள் கொண்டிருந்த கருத்தால்கள் என்பன ஆராயப்படவில்லை (பத்மநாதன், சி., ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், பக். 01-153.,2004) இந்நிலையில் அத்சிந்தனையானது நல்லூர் இராசதானியின் தோற்றப் பாட்டினையும் மத்தியகால புவிசார் அரசியல் சக்தியின் முக்கியத்துவத்தில் நல்லூர் வகித்திருந்த பங்கினை அளவீடு செய்வதற்கு உதவுவதாகும். அவ்வகையில் வட இலங்கையில் நிகழ்ந்த குடியேற்ற செயற்பாடுகளினூடாக பதியப்பட்டுக் கிடைத்துள்ள இத் தொன்மங்கள் வெளிப்படுத்தும் கருத்தால்களை சமூகவியல், மானிடவியல் அடிப்படையில் எவரும் அணுகவில்லை அதனால் எமது தொன்மங்கள் மீண்டும் ஆராயவேண்டும் என்ற உந்துதல் எமக்கு இயல்பாகக் கிடைத்துள்ளமையின் பின்னணியில் நல்லூர் பற்றிய தொன்மங்கள் பற்றிய ஆய்வின் பொருட்டு சில தரவுகள் இங்கு நிரைப்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வகையில் இக்கட்டுரையானது யாழ்ப்பாணத்து வரலாற்று தொன்மங்கள் பற்றிய எதிர்கால ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு ஒரு தொடக்கப் புள்ளியாக அமையும் என்பது இங்கு மனங்கொள்ளப்பட்டு இக் கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது.

நல்லூர் பற்றிய தொன்மங்களின் பொருண்மை

வடஇலங்கை பற்றிய (அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதன் பிரகாரம்) தொன்மங்களின் ஊடாக

முதன் முதலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் நல்லூரானது மத்திய கால வாழ்விலும் வழிபாட்டிலும் ஊறிப்போன வகையில் இன்று வட இலங்கைத்தமிழ் மரபுகளின் உயிரோட்டமான ஆத்மீக உணர்வின் மையமாக, இலங்கையிலுள்ள இந்துக்களின் புனித பூமியாக வடிவெடுத்திருப்பதனைக் காண்கின்றோம். இதுவே வடஇலங்கைத் தமிழரின் செவ்வியல் தொன்மமாக அமைந்துள்ளது. “உலகளாவிய ரீதியில் நோக்கும் போது படைப்புத் தொன்மம் அல்லது தோற்றத்தொன்மம் (Creation or Origin Myth) மட்டுமே ஒவ்வொரு இனத்தவரும் தனித்தனியாகக் கொண்டிருப்பதனைக் காண முடிகின்றது. அதனாற்தான் தொன்மங்களிலேயே தோற்றத் தொன்மங்களின் எண்ணிக்கையே உலகளவில் மிகுதியாக இருக்கின்றது. உலகம் தோன்றிய தோற்றத் தொன்மமும் மானுட இனத்தின் தோற்றத் தொன்மமும் ஒவ்வொரு இனத்திற்கென்றும் தனித்துவத்துடன் காணப்படுகின்றன. (பக்தவத்சலபாரதி, இலக்கிய மானுடவியல், ப.189, 2014) ஆனால் வடஇலங்கைத் தமிழரின் தொன்மவியல் “இடம் பெயர் தல் கோட்பாட்டை செல்நெறியாகக் கொண்டிருப்பதன் காரணத்தினால் யாழ்ப்பாணத்திற்கேயுரிய தமிழ் தொன்மங்கள் பற்றிய தேடுதல் இங்கு நிகழாமல் இருந்துவிட்டது”. இக்காரணத்தினால் குடிப்பெயர்வுகளை, குடியேற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே வட இலங்கையின் தொன்மங்கள் தமிழகத்தினைத் தழுவி வகையில் மத்தியகால இலக்கியங்களின் செல்நெறியாகப்பதிவுசெய்யப்பட்டுவிட்டன.

பிராந்தியப் புவிசார் முகாமத்துவ மையமாக நல்லூர்

தேசிய மட்டத்திலும் சரி, பிராந்திய மட்டத்திலும் சரி நல்லூர் பெற்றிருக்கும் வகிபாகம் வடஇலங்கையில் தனித்துவமானதாக விளங்குவதற்குக் காரணம் அதன் மத்தியகால வரலாற்றுப் பின்னணியே ஆகும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்ட வடஇலங்கைப்பண்பாட்டிற்கு நல்லூர்ப்பண்பாடு (Nallur Culture) எனப் பெயரிடப்பட்டமைக்கு காரணம் மத்தியகால வடஇலங்கையின் வரலாற்றில் நல்லூர் இராச்சியம் படைப்பலத்துடன் கூடிய

நிர்வாக முகாமைத்துவ கட்டமைப்புடன் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த ஒரு மையமாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தமையாகும். அவ்வரசியல் பலத்தினை அல்லது நிர்வாக முகாமைத்துவ முறையை தழுவி ய நிலையில் வடஇலங்கையில் மத்தியகாலத்தில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்கள் தொன்மங்களைப் பதிவு செய்து கொண்டுள்ள முறையை கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. அவ்வுருவாக்கத்தின் பின்னணியில் மத்தியகால வடஇலங்கையில் வாணிபப் பொருளிட்டத்தின் செழிப்புக் கொண்ட பிராந்தியமொன்றின் முகாமைத்துவ முறை வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாகவும், வடஇலங்கையின் தலைநகராக மையப்படுத்தி நின்ற வகையில் மிகவும் பலம் வாய்ந்த பிராந்திய அரசு கட்டமைப்பிற்குரிய நிர்வாக முகாமைத்துவ முறையொன்று தோற்றம் பெற்றுக் கொள்ளவும் சந்தர்ப்பம் கைகூடியது. தென்மேற்கிலங்கையின் கடற்கரையோர நிலத்திணைவின் மீதான கோட்டை யரசின் மேலாதிக் கத்தினையும், சிறிது காலம் முறியடித்துகொண்டு, ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் நல்லூர் அரசு ஆக்கிரமிப்பு ரீதியிலான அணுகு முறையில், வடகடல்சார் பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய வகையில் நிர்வாக ஆள்புலமொன்றினைக் கட்டியாண்ட வகையினையும் தொன்மங்கள் வாயிலாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமையையும் காண்கின்றோம். கி.பி. 13ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்துடன் வடஇலங்கையில் அராபியர்வசம் சிக்கியிருந்த துறைமுகமையங்கள் எல்லா வற்றையும் கையகப்படுத்திய நிலையில் புதிய பொருளாதார மையங்களை உள்நாட்டிலும், வடமேற்கு கடற்கரைப் பிராந்தியத்திலும், கன்னியாகுமரி மற்றும் இராமேஸ்வரத்தினையும் உள்ளடக்கிய நிலையில் உருவாக்கியதோடு, இரண்டாம் பாண்டியப்பேரரசினை தனது பாதுகாப்புப் பரசாகவும் இராமேஸ்வரம் சேதுபதிகளது அரசினை திறையரசாகவும் மாற்றிக்கொண்டு ஆரியச் சக்கர வர்த்திகளின் நல்லூர் அரசு கோலோச்சியது. இவ்வாறு புதியதோர் புவிசார் அரசியல் நிலையானது வடஇலங்கையில் நல்லூரினை மையப்படுத்திய

வகையில் புத்தூக்கம் அடைந்த மையைத் தொடர்ந்து ஒரு புதிய சமூகக் கட்டமைவின் எழுச்சி வடஇலங்கையில் தவிர்க்க முடியாதபடி ஏற்பட்டுக் கொண்டது.

கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேடுகள், விஜய நகரப்பேரரசுக்காலக் கல்வெட்டுக்கள், பல்வகைப் பட்ட சேது நாணய வெளியீடுகள், தோம்புச் சுவடிகள், சிற்பங்கள் மற்றும் வடஇலங்கை இராசதானிக் காலத்தில் உருவான மருத்துவ சோதிட இலக்கிய மூலாதாரங்கள் ஆகியன இவ்வரசின் அரசியல் வளர்ச்சி பற்றியும், பொருளாதாரச் செழிப்புப்பற்றியும் தனித்துவம் வாய்ந்த குடியேற்றங்களினாலான சமூகக் கூட்டமைவு பற்றியும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள உதவுகின்ற சான்றுகளாகும்.

நல்லூர் இராசதானி மரபுகளோடு அடையாளம் காணப்பட்ட தொன்மங்கள்

1. விஷ்ணுபுத்திர வெடியரசன் பற்றிய தொன்மம்
2. மாருதப்புவரவீகவல்லியுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் பற்றிய தொன்மம்
3. உக்கிரசிங்கனுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட கதிமலை மற்றும் செங்கடகலநகரி பற்றிய தொன்மம்
4. யாழ்ப்பாடி அல்லது அந்தக்கக்கவி வீரராகவனுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட மணற்றி பற்றிய தொன்மம்
5. தென்னிலங்கை மன்னனொருவனின் பட்டத்து இராணியின் தீரானோயைத் தீர்த்துவைத்த சிங்கையாரியன் பற்றிய தொன்மம்.

கைவையமாவை	விஷ்ணுபுத்திவெடியரசன் தொன்மம் (நல்லூர் அரையரகளுடன் தொடர்புற்றது)	மாறதம்பழவீகவல்லி - வாலசிங்கன் தொன்மம் (நல்லூர் அரையரகளுடன் தொடர்புற்றது)	உக்கிரசிங்கன் - கதிரமலை சொங்ககரைசி தொன்மம் (நல்லூர் அரையரகளுடன் தொடர்புற்றது)	யாழ்ப்பாண அந்தரங்ககவிவிராகவன் தொன்மம் (நல்லூர் அரையரகளுடன் தொடர்புற்றது)	கலைநோய் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை
கைவையமாவை	வெடியரசன் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை	பெயர் குறிப்பிடப்படாமல் சோழன் மகனொருத்தி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	உக்கிரசிங்கன் - கதிரமலை பற்றிய தொன்மம் சொல்லப்பட்டுள்ளது	வரரசசிங்கனிடமிருந்து வடஇலங்கையை யாழ்ப்பாணம் பரிசீலாகப் பெற்றமை	கலைநோய் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை
வையமாவல்	வெடியரசன் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை	குதினாமுகம் நிற்கப் பெற்ற கதை சொல்லப்படல் அரசகுமாரியின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை	விஸ்வணதைய ஆட்சியில் அவனது அரண்மனையில் யாழ் வாசித்து மண்ணைப் பெரிதும் கவர்ந்த யாழ்ப்பாண மணற்புறத்தைப் பரிசீலாகப் பெற்றமை	கலைநோய் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை
யாழ்ப்பாண வையமாவை	வெடியரசன் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை	திசையுக்கிரசோழன் மகனாக மாருதப்பரவீகவல்லி குறிக்கப்பட்டுள்ளது	உக்கிரசிங்கன் - கதிரமலை பற்றிய தொன்மம் சொல்லப்பட்டுள்ளது	இருகண்களும் குருடான யாழ்ப்பாணன் அனுராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்த ஏலேசசிங்கனது அரண்மனையில் யாழை மீட்டுபதால் பாடி மணற்புறத்தைப் பரிசீலாகப் பெற்றமை	கலைநோய் பற்றிய தொன்மம் வையமாவையில் குறிப்பிடப்படவில்லை
புரான யாழ்ப்பாணம்	வெடியரசன் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை	திசையுக்கிரசோழன் மகனாக மாருதப்பரவீகவல்லி குறிக்கப்பட்டுள்ளது	உக்கிரசிங்கன் - கதிரமலை பற்றிய தொன்மம் சொல்லப்பட்டுள்ளது	இருகண்களும் குருடான யாழ்ப்பாணன் அனுராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்த ஏலேசசிங்கனது அரண்மனையில் யாழை மீட்டுபதால் பாடி மணற்புறத்தைப் பரிசீலாகப் பெற்றமை	கலைநோய் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை
யாழ்ப்பாண வையமாவை	வெடியரசன் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை	திசையுக்கிரசோழன் மகனாக மாருதப்பரவீகவல்லி குறிக்கப்பட்டுள்ளது	உக்கிரசிங்கன் - கதிரமலை பற்றிய தொன்மம் சொல்லப்பட்டுள்ளது	யாழ்ப்பாணன் தனது பிரதேசத்தினை ஆளுவதற்கு ஒரு புதலவனை அனுப்பமாறு வடநாட்டு மதுரைமீதுள்ள குலேகது மன்னனின் வேண்டல் அம் மன்னன் கைபொன்றி சொத்தியாகவுள்ள தன் புதலவனை அனுப்பி வைத்தான்	கலைநோய் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை
யாழ்ப்பாண வையமாவை By முத்தகம்பரி	வெடியரசன் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை	மாருதப்பரவீகவல்லி சோழராசன் புத்திரி எனவும் குதிரைமுகமென்னும் நோயினைத் தீர்ப்பதற்காக கீரிமலைச் சாரலுக்கு வருகையும் சொல்லப்படவில்லை	உக்கிரசிங்கன் - கதிரமலை பற்றிய தொன்மம் சொல்லப்பட்டுள்ளது	ஏலேசசிங்கனின் அனுராதபுர அரண்மனைக்குச் சென்று யாழ் மீட்டு கவி பாடி மணற்புறம் பரிசீலாகப் பெற்று மணற்புறம் நல்லூரில் தனக்கென ஒருமாளிகையும் கட்டிய அந்தக் கவி	கலைநோய் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை
கன்னிவிழக்குரை	வெடியரசன் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது சீலப்பதி காரத்தின் படி ஆட்சி கபி. 2ம் நூற்றாண்டு, முக்குளி நாகர்க ளின் தலைவனாக வெடியரசன்	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை	கலைநோய் பற்றிய தொன்மம் குறிப்பிடப்படவில்லை
தக்ஷிணைகரை முனியின் சாத்தினர் (கந்தபுராணம்)	இந்திரனுக்கீடப்பட்ட துருவாச முனியின் சாத்தினர் தொடர்புபடுத்தி வெடியரசனைப் பற்றிய தொன்மம்	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை
புராணேசகம்	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை	சொல்லப்படவில்லை

இத்தொன்மங்களை பதிவு செய்து வைத்த இலக்கியங்களின் இயல்புகளும் அவற்றின் பொருளடக்கங்களும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. மேலும் இத்தொன்மங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள முறையில் பாடபேதங்கள் காணப்படுகின்ற வகையினையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தொன்மங்களை அவை பதிந்து வைத்துள்ள கருத்தாடல் களத்தின் உள்ளடக்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு காலப்பகுபாடு செய்ய முடிகின்றது. அவையாவன:

1. கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்திற் குரியதாக எமக்கு உதவுகின்ற இரண்டு தொன்மங்களாக கிடைப்பவை விஷ்ணு புத்திரவெடியரசனைப் பற்றியதும் சோழ நாட்டு இளவரசியான மாருதப்புரவீகவல்லி பற்றியதுமாகும். வெடியரசனைப் பற்றிய தொன்மம் (நெடுந்தீவின் கடலரசன்) நெடுந்தீவோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டும், மற்றையது மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயத்துடனும் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட வகையிலும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு தொன்மங்களும் நல்லூருக்கு முந்திய (குடாநாட்டின்) அரச மரபுகளுடன் இணைக்கப்பட்டு கூறப்பட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கதாகும். மாருதப்புரவீகவல்லி பற்றிய தொன்மம் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாக கொள்ளப்படும் அதேவேளையில் நாகபீத்தின் அரச முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுக் கொள்வதனைக் குறிப்பாக சோழவம்சத்தின் மரபான மாருதப்புரவீகவல்லி பற்றிய தொன்மத்தினூடாக அது இணைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளமையை உணரமுடிகின்றது.

2. உக்கிரசிங்கனுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ள கதிரமலை மற்றும் செங்கடகலநகரி பற்றிய தொன்மம் ஆட்சிமுறையில் ஏற்பட்ட தலைநகர மாற்றத்தினை குறிப்பதற்காக எழுந்ததெனக் கொள்ளமுடியும். கதிரமலையிலிருந்து செங்கடகலநகரிக்கு ஆட்சிமாற்றம் நிகழ்ந்த பின்னரே நல்லூர் தலைநகராக்கப்பட்டதாக சில வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். இது கி.பி. 8ஆம் 13ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட நிகழ்வாக அமைந்திருக்கக்கூடும் எனக் கருதப்படுகின்றது. ஆனால் செங்கடகலநகரி எங்கே அமைந்திருந்தது என்பது இன்னும் அடையாளம் காணப்படவில்லை.

3. யாழ்ப்பாடி அல்லது அந்தக்கக்கவி வீரராகவனுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட மணற்றி பற்றிய தொன்மம் நல்லூர் இராசதானியுடன் தொடர்புபட்டதாக உள்ளது. மணற்றி என்று குறிக்கப்பட்ட பிரதேசம் அல்லது கிராமம் அல்லது நாடு இன்னும் அடையாளம் காணப்படவில்லை. இவையாவும் வடஇலங்கையில் ஏற்பட்ட குடியேற்றங்கள் தொடர்பான பதிவுகளில் இணைக்கப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

4. தென்னிலங்கை மன்னொருவனின் பட்டத்து இராணியின் தீராநோயைத் தீர்த்துவைத்த சிங்கையாரியன் பற்றிய தொன்மம் நல்லூர் இராசதானியுடன் உள்ள தொடர்பினை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றங்கள் பற்றிய பதிவுகள் (Register for Jaffna Tamil Colonization)

பரதகண்டத்திற்கும் இலங்கைத் தீவிற்கு மிடையிலான மக்களிடப் பெயர்வுகளும் குடியேற்றங்களும் கற்காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து இடம் பெற்று வந்துள்ளன. கடந்த 70000 வருடங்களுக்குள் 17 தடவைகள் தென்னிந்திய - இலங்கை நிலத்தினிஷுகள் பாக்கு நீரிணையிலுள்ள நீர்ப்பரப்பு பின்வாங்கியமையினால் இணைக்கப்பட்டதாக தொல்லியலாளர்கள் உறுதிப்படுத்தி உள்ளனர் (Deraniyagala, S.U., Pre - historic basis for the Rise of Civilization in Sri Lanka and Southern India, 2004, p.3) இக்காலப்பரப்பில் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்பட்ட உள்வரவு - வெளியேற்றங்களுக்கான பதிவுகள் எமக்கு நேரடியாகக் கிடைத்திருக்கவில்லை. ஆனால் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்ற பின்னரே இத்தகைய இடப்பெயர்வுகள், குடியேற்றங்கள் பற்றிய செய்திகள் பதிவிற்குப்படுத்தப்பட்ட தன்மையைக் காண்கின்றோம். இருந்தும் தொல்லியல் அகழ்வாய்வுச்சான்றுகள் மூலம் பெறப்பட்ட தடயங்கள் இவ்வாறான இடப் பெயர்வுகளை (ஐதீகம் என்ற நிலையைத் தவிர்த்துப் பார்க்கும் போது) புறப்பட்ட இடத்திலிருந்து குடியேற்றம் நிகழ்ந்த இடம் வரைக்கும் அக்குறிப்பிட்ட பண்பாட்டு அலகிற்குரிய மக்கள் கூட்டத்தினரின் பண்பாட்டு வடிவங்களில் தொடர்ச்சியான இணைப்பு நிலையை ஓரளவிற்கு

உறுதிப்படுத்தி நிற்பதனைக் காண்கின்றோம். வணிகத்திற்காகவும், ஆக்கிரமிப்பிற்காகவும், ஆள் வளத்திற்காகவும் இடப்பெயர்வுகளும் குடியேற்றங்களும் காலந்தோறும் நிகழ்த்தப்பட்டமையை வரலாற்று வளர்ச்சியில் கண்டு கொள்ளவும் முடிகின்றது.

வடஇந்தியாவில் இருந்தும் தக்கணத்திலிருந்தும் கேரளா என்று குறிப்பிடப்படுகின்ற சேரநாட்டிலிருந்தும் தென்னிந்தியாவின் மத்திய மற்றும் வடகிழக்குப் பரப்பிலிருந்தும் குறிப்பாக கலிங்கத்திலிருந்தும் இலங்கை நோக்கி ஏற்பட்ட அரசுகும்பத்தவர்களும், போர் வீரர்களும், வணிக மக்களது நகர்வுகள் காலத்திற்குக்காலம் இலங்கை மீது குறிப்பிடத்தக்க மக்கள் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பு செய்திருந்ததோடு, இலக்கிய மரபுகளின் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையை இட்டு வைத்துள்ளன. ஆட்சியமைக்கும் நோக்கத்திலும், வணிகக் குடியேற்றங்களாகவும், ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளாகவும், வணிக நோக்கிலமைந்த கடல் பயணங்களுக்காக கடல்முகப்புக்களை துறைமுகங்களை அமைக்கும் நோக்கமாகவும் இங்கு குடியேற்றங்கள் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அவ்வகையில் வடஇலங்கைமீதான இடைக்காலக் குடியேற்றங்கள் யாவும் இந்துசமுத்திரத்திற்கு மறுகரையிலிருந்து வடஇலங்கை நோக்கி வந்து குவிந்து கொண்டிருந்த செயற்பாட்டின் தன்மை காரணமாக ஆங்காங்கு வளர்ச்சி பெற்றிருந்த இலக்கிய வடிவங்களும் வடஇலங்கையை வந்தடைந்து கொண்டன. கைலாயமாலை அவ்வாறான ஓர் இலக்கிய மரபின் தொடர்ச்சியாக நல்லூர் இராசதானியின் வரலாற்று வளர்ச்சியைத் தருகின்றது. கைலாயமாலையின் முற்றொடர்ச்சியை தொண்டைமண்டலத்தில் உள்ள இலக்கிய வடிவங்களுடன் இணைத்து இனங்காணவேண்டிய ஒரு பொறுப்பு யாழ்ப்பாணத்து இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களுக்குண்டு.

பல குடியேற்றங்கள் பல குலமுறைகள்

இக்கருத்தமைவின் பின்னணியில் வடஇலங்கையில் மத்திய காலத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலம் வரைக்கும் உள்ள காலப்பரப்பில் தமிழ்மொழியில் உருவான வரலாற்று

எழுத்தியல் மரபுகளின் வளர்ச்சியின் பின்னணியில் குடியேற்றங்களும் குலமுறைகளும் செலுத்தி இருந்த தாக்கத்தினை மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தொன்மங்களினூடாக விளக்கமுடிகின்றது. குடியேற்றங்களினதும் குலமுறைகளினதும் விரிந்த செயற்பாடு இங்கு ஆலயங்களின் உருவாக்கத்திற்கும், மரபுகள் தொன்மங்களாக்கப்படுவதற்கும் காரணமாக இருந்திருக்கின்ற ஒரு தன்மையை வடஇலங்கையின் வரலாற்று வளர்ச்சியில் காணமுடிகின்றது. கைலாயமாலை முதற்கொண்ட யாழ்ப்பாணவைபவக் கௌமுதி வரைக்கும் எழுந்த தமிழ் மொழியிலான வரலாற்றிலக்கியங்கள் மேற்கூறப்பட்ட கருத்தியலை உறுதிப்படுத்துவனவாகவே உள்ளன. அமரர் சுவித்தியானந்தன் பண்டிதர் பொ.ஜெகந்நாதன் என்பவரது யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர் வரலாறும் காலமும் என்ற நூலுக்கு வழங்கிய அணிந்துரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

...வையாபாடல், கைலாயமாலை, கோணேசர் கல்வெட்டு முதலிய வரலாற்று நூல்கள் அவர்களின் (யாழ்ப்பாணத்தரசர்) காலத்தவை. இவற்றுள் கைலாயமாலை என்பது ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் நல்லூரில் இராசதானி அமைத்து, யாழ்ப்பாணநாட்டில் அரசாட்சி ஏற்படுத்தியமை பற்றி கூறும் சிறப்புடையது. அவர்களின் ஆட்சியில் வன்னி நாட்டின் மீது ஏற்பட்ட படையெடுப்புகள், குடியேற்றங்கள், அரசியல் மாற்றங்கள் பற்றிக் கூறுவதே வையா என்ற நூலாகும். இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் மயில்வாகனப் புலவர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற நூலை எழுதினார். (ஜெகநாதன், பொ. 1987 ப. iv)

இக்குறிப்பின் அடிப்படையாக நாம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வரலாற்று நிகழ்வு எனக் கொள்ளக்கூடியது எங்கிருந்தோ நடைபெற்ற குடியேற்றங்கள் வாயிலாகவே மத்தியகால வடஇலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்று மரபுகளின் கருப்பொருள் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்ததோடு, அம்மரபுகளின் பின்னணியில் தலபுராணங்களும் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்த வகையை உறுதிப்படுத்த கூடியதாக உள்ளமையாகும். கைலாயமாலை இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனலாம். தென்னிந்திய தீபகற்பப் பிராந்தியங்களில்

மத்தியகாலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்பட்ட சமுதாய, சமய, பண்பாட்டு நிறுவனங்களுக்கிரிய வடிவங்கள் யாவும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அதற்கப்பாலுள்ள வன்னிப் பிராந்தியத்தினை உள்ளடக்கிய குளக்குடியிருப்புப் பிராந்தியங்களிலும் குழும அடிப்படையிலும், பிராந்திய சமூக வட்டகைகளாகவும் நிலைபெற்று விட்டிருந்த குடியேற்றங்களில் பெருமளவிற்கு செல்வாக்கு செலுத்தியிருந்தன. இவ்வாறான குடியேற்றங்களுள் முதலாவதாக குறிப்பிடத்தக்கது தென்னிந்தியாவிலுள்ள மலபார் பிரதேசத்திலிருந்து இங்கு வந்து பருத்தித்துறை துறைமுகத்திலிருந்து வல்வெட்டி உடுப்பிட்டி வரைக்கும் குடியேறியவர்களைக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இரண்டாவது கட்டத்தில் கொரமண்டல் கரையோரத்திலிருந்தும், அதன்பின்னர் திருநெல்வேலி மற்றும் மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து வந்து தொண்டைமனாற்றின் இருமருங்கிலும், வழக்கியாற்றுப்பள்ளத்தாக்குப் பரப்பிலும் குடியேறியவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இறுதியாக கலிங்கத்திலிருந்தும் கொங்கு மற்றும் கர்நாடகப்பிரதேசத்தில் இருந்தும் வந்து வட இலங்கை முழுவதிலும் பரவலாகக் குடியேறியவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகைய குடியேற்றங்கள் ஊடாக வடஇலங்கையில் புதிய வரலாற்று மரபுகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு அவை தலவரலாறு, வம்சாதிக்க வரலாறு, சாதி மற்றும் குடிமையுடன் தொடர்புபட்ட சமூகப்பிரிவு பற்றிய வரலாறு என பதிவுசெய்யப்பட்டமையைக் காண்கின்றோம்.

ஆனால் இடைக்கால வடஇலங்கையில் நிகழ்ந்த முதற்குடியேற்றம் சோழமண்டலத்திலிருந்து நேரடியாக வந்த முதற்குடியேற்றமா அல்லது மலையாளத்திலிருந்து ஏற்பட்ட முதற்குடியேற்றங்களா என்பதனை இன்னும் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணகுடாநாட்டில் நிலவும் ஐதீகங்களான மாருதப்புரவீகவல்லி, ஈழவல்லி மற்றும் அந்தகக்கவிவீராகவன் கதை (யாழ்ப்பாடிகதை) போன்ற முதற்குடியேற்றம் நிகழ்ந்த பின் உருவான வரலாற்று இலக்கிய மரவுகளுடன் இணைத்துக் கூறப்படுகின்ற முறையில் இங்கு நிகழ்ந்த சனத்தொகை முகிழ்ப்பினை உறுதிப்படுத்துகின்ற தொன்மங்களாக அவை உள்ளன. அவ்வாறு வந்த முதற்குடியேற்றம் தொண்டமானாற்று பள்ளத்தாக்கின் இருமருங்கிலும்

அமைந்து கொண்டது. அவை முழுவதும் பிற்காலச் சோழ வம்சத்தினருக்குரியதான கிராமக் குடியிருப்புகளாக அமைந்து காணப்பட்டன. வடமராட்சியிலுள்ள உப்பு-வல்லை மற்றும் மண்டான் தொடங்கி எழுதுமட்டுவாழ் வரைக்கும் அக்குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சோழங்கள் (சோழ கங்கன்) சோழன் தோட்டம், சோழ உப்புப் புலம் (சோண்பு) பெரிய தோட்டம், பெரிய மாவில், சின்ன மாவில் ஆகியன வடமராட்சியிலுள்ள சோழர்கால குடியேற்றங்களாகும். இக்குடியேற்றங்களை இங்கு நிரைப்படுத்திய சக்திமிக்க காரணிகளாக உள்ளூர் சுதேச மனித நடவடிக்கைகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறாயின் இக்குடியேற்றங்கள் நிகழ்வதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் வாழ்ந்திருந்த சுதேசிகளது ஆதரவும் இக்குடியேற்றங்களுக்கு கிடைத்திருக்க வேண்டும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இருக்க முடியாது. புவியியல் அமைப்பின் அடிப்படையில் வரலாற்றுக்காலக் குடியேற்றங்கள் பெருமளவிற்கு வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேசத்தினை குறிப்பாக வழக்கியாற்றினை மையப்படுத்தியும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலக்குடியிருப்புகள் வடமராட்சி கிழக்குப்பிராந்தியத்தினை மையப்படுத்தியும் மத்தியகால வரலாற்றுக் குடியேற்றங்கள் தொண்டமானாற்றின் வடிநிலத்தினையும், வலிகாமத்தின் மத்திய மைய நிலப்பரப்பினை மையப்படுத்தியும் அமைந்து கொண்டமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. இத்தன்மையினையே மத்தியகாலத்திலும் பிற்காலத்திலும் இங்கு எழுந்த தமிழ் இலக்கியங்கள் சித்தரிப்பதனைக் காண்கின்றோம்.

கலையமலை - யாழ்ப்பாணக்குடியேற்றம் பற்றிய முதலாவது பதிவேடு

நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் அரசின் முதற்பதிவேடு கலையமலை என்பதில் வரலாற்றாசிரியர்களிடையே வேறுபாடான கருத்துக்கள் நிலவுவது மிகக்கடினம். ஆனால் கலையமலை என்ற தலைப்பில் உருவாக்கப்பட்ட இவ்விலக்கிய ஏடானது முத்தராசக்கவிராயர் என்ற அரண்மனைப் புலவர் ஒருவரால் பாடப்பட்டது என்பதும் இவ் தொண்டைமண்டலத்திலுதித்த சோழவம்சத்தவர்

என்பதும் அதன் பாயிரத்திலிருந்து அறிய முடிகின்றது. பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் தனது நூற்குறிப்பில் கைலாயமாலை பற்றித் தருவது இங்கு பயனுடையதாக அமையும்.

“...கைலாயமாலை சிங்கையாரியன் நல்லூரில் அமைத்த கைலாசநாதர் கோவிலின் வரலாற்றைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. எனினும் சிங்கையாரியனைப் பற்றியும் அவனோடு வந்த பிரதானிகளைப்பற்றியும் நூலிற் பல விபரங்கள் உள்ளன. அத்துடன் யாழ்ப்பாண நாட்டிற் சிங்கையாரியன் செய்த நிர்வாக ஏற்பாடுகளைப் பற்றியும் பல விபரங்களை கைலாயமாலை தருகின்றது (பத்மநாதன், எஸ்., 2004 ப.55) பொ. ஜெகந்நாதன் இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தினை பின்வருமாறு தருகின்றார். “இந்நூலிற் காணும் ஒரு தனி வாய்மை என்னவென்றால் கைலாயமாலை என்னும் அத்தலைப்பெயர் கைலாயக்கடவுள் மேலே பாடப்பட்ட ஒரு தோத்திரப்பாமாலையாகவும் இருக்காமல் அல்லது அக்கோயிலை கொண்ட சுவாமியைப்பற்றிய வரலாறுகளைப் பற்றி மாத்திரம் அமையாமல் ...அது நல்லூர் இராச்சியத்துக்காக ஆக்கப்பட்ட நூல் என்க..... இக்குடியேற்றத்தினைப் பாண்டிமழவன், மன்னன், புலனகைபாகு மூன்றுபேரும் சேர்ந்துதான் செய்திருக்கிறார்கள். இது இராசபரம்பரையும் நல்லூர் குடிமக்களும் அறிய வேண்டும் என்று அவர்களே பாடுவித்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.” (ஜெகந்நாதன், பொ. 1987 பக். 20 - 21) ஆகவே கைலாயமாலை நல்லூர் இராசதானியை மையமாக வைத்து ஏற்படுத்தப்பட்ட முதற் குடியேற்றங்களைப் பற்றி குறிப்பிடும் இலக்கிய வடிவமாக அமைந்தது என்பதில் ஐயம் எதுவும் ஏழமுடியாது. கைலாய மாலையை ஆராய்ந்தவர்கள் அந்நூல் தோற்று விக்கப்பட்ட காலம் தொடர்பாக பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பினும் நல்லூரில் முதற்தமிழ்ச்சங்கம் அமைத்த முதற்செய்தியை அந்நூலின் 210வது பாடலிலிருந்து உறுதிப்படுத்துவதில் ஒற்றுமைத் தன்மையை கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த வகையில் குடியேற்றங்களோடு எழுந்த தமிழ்ச்சங்க மரபானது மீண்டும் தமிழ் புலமையாளர்களை தென்னிந்தியாவிலிருந்து நல்லூருக்கு வரவழைத்ததோடு அவ்வழியே புலமைகொண்ட அங்கத்தவர்களது குடியேற்ற முறைமையை வலுப்படுத்தும் ஒரு நிறுவனமாக வடஇலங்கையில் தொழிற்

பட்டிருந்த வகையைக் காணமுடிகின்றது (ஞானம் பாலச்சந்திரன் 2015(1) ப. 13.) கைலாயமாலை நூலின் துணைகொண்டும் பாவலர்சரித்திரதீபகம் நூலின் துணை கொண்டும் யாழ்ப்பாண மன்னர்களினால் நிர்வகிக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சங்கம் தொடர்பாக கீழ்க்கண்ட விடயங்களை வரலாற்றாய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

1. யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தமிழ்ச்சங்கத்தினை நிறுவினர்.
2. மன்னர்களால் பலநூல்கள் செய்விக்கப்பட்டுள்ளன.
3. ஈழத்துப்புலவர்கள் மட்டுமல்லாது மதுரையிலிருந்து (தமிழகத்திலிருந்து) புலவர்களும் இச்சங்கத்தின் சேவைகளில் பங்கேற்றுள்ளனர்.
4. புலவர்களுக்கு படிச்சம்பளம் கொடுப்பதன் வாயிலாகவோ சன்மானம் வாயிலாகவோ புலவர்களை மன்னர் ஊக்குவித்துள்ளனர்.
5. பலநூல்கள் நல்லூருக்கு கொண்டுவரப்பட்டு சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன (ஞானம் பாலச்சந்திரன் 2015 (1)ப.14)

மேலே தரப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள் மத்தியகால வடஇலங்கையில் தமிழ்மொழிப் பாண்டித்தியம் வல்லவர்கள் மாத்திரமல்ல ஏனைய அறிவியல்துறை வல்லவர்களையும் குடியேற்றும் ஓர் (இடைக்கால) மையமாக நல்லூரும் வடஇலங்கையும் விளங்கியிருந்தமை தெளிவாகின்றன. இப்பின்னணியில் நல்லூரிலுள்ள நாயன்மார்கட்டில் சரஸ்வதி மஹால் என்றழைக்கப்பட்ட அரண்மனை நூலகமொன்றும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, தமிழகத்திலிருந்தும் பிரதேசங்களிலிருந்தும் நூலாக்கங்கள் பெறப்பட்டு வடஇலங்கையின் கல்வி நிலை வளர்த்தெடுக்கப்பட்டமையைக் காணமுடிகின்றது. இலங்கையின் சிந்தனை மரபிற்கு (கந்தபுராணச் சிந்தனை மரபிற்கு) நாயன்மார்கட்டில் அமையப் பெற்றிருந்த அறிவியல் கழகமும் அதனோடு இணையப் பெற்றிருந்த சரஸ்வதி மஹால் நூலகமும் பெரும் பணியாற்றியிருந்தமை பற்றிய விடயத்தில் இன்னும் விரிவான ஆய்வுகள் செய்யப்படாமல் இருப்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். எவ்வாறெனினும் மத்தியகால வட

இலங்கைத் தமிழ் மக்களது அறிவியல் வாழ்வில் நல்லூரின அமையப் பெற்றிருந்த சரஸ்வதி மஹால் பெரும்பங்காற்றி யிருந்தமையை ஆய்வாளர் எவருமே மறுக்க முடியாது. அப்பின்னணியிலேயே வடஇலங்கையில் நிகழ்ந்த குடியேற்றங்கள் யாவும் இலக்கியங்களில் தொன்மங்களாக பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டு அந்நூலகத்திலேயே பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.

வையாபாடல் - யாழ்ப்பாணத்து குடியேற்றம் பற்றிக்குறிப்பிடும் இரண்டாவது பதிவேடு

வையாபாடல் வடஇலங்கையில் மத்திய காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட குடியேற்றம் தொடர்பாகப் பேசுகின்ற இரண்டாவது இலக்கிய வடிவமாகும். போர்த்துக்கேயர் காலத்தின் தொடக்கத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்த இலக்கிய வடிவமானது வன்னிக் குடியேற்றங்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தருவதும் தமிழகத்திற்கும் வன்னிக் குமிடையிலான அரசியற்றொடர்புகளை விபரிப்பதுமாகக் காணப்படுகின்றது. வையாபுரி ஐயரால் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வுகள் பற்றிய இத்தொகுப்பானது தோற்றம் பெறுவதற்கு காரணமாக போர்த்துக்கேயரால் வடஇலங்கைப் பண்பாட்டிற்கேற்பட்ட பாதிப்புக்களின் தாக்கமே என வரலாற்று ஆசிரியர்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. "வையாபாடல் என்ற தலைப்பினை எடுத்து நோக்கும் போது அது ஓரிடத்தினையோ அல்லது தலத்தினையோ குறித்து நிற்காது ஒருவருடைய பாடல் என்ற கருத்தில் வெளிப்பட்டு நிற்பது தெளிவாகின்றது". வையாப் பாடல் என்னும் நூல் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டிலே வையாபுரி ஐயரால் எழுதப்பட்டதென்பர். அது அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஏற்பட்ட குடியேற்றங்களையும் படையெடுப்புக்களையும் வர்ணிக்கின்றது. தம்பலகாமம், திருகோணமலை, திரியாய், வெருகல், யாழ்ப்பாணம் ஆகியவற்றிலே குடியேற்றப்பட்டவர்களது குறிப்புகளும் அதில் அடங்கும். பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட பாண்டியர் படையெடுப்புக்களைப் பற்றிய சில மரபுவழிக் கதைகளையும் 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் காணப்பட்ட சமூக நிலைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு வையாபாடல் உருவாக்கப்பட்டது என்று பேராசிரியர் பத்மநாதன் குறிப்பிடுகின்றார் (பத்மநாதன் சி. 2004 ப.

vi) குடியேற்றங்களைப்பதிவு செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களுக்கு வையாபாடல் ஒரு சிறப்புதாரணமாகும்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை வடஇலங்கையின் முதல் வரலாற்று வரைவு

17ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மயில்வாகனப் புலவரால் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை எழுதப்பட்டது. இக்காலத்தில் கவர்ணராக இருந்த மேக்கறானின் (கி.பி. 1739) வேண்டுகோளின்படி மயில்வாகனப் புலவர் இந்த நூலை எழுதினார். மயில்வாகனப் புலவரால் யாழ்ப்பாணத்தின் முற்கால நிகழ்ச்சிகளை ஒரு மாலை போல் கோர்த்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவரைப்பின்பற்றி பிற்காலப் பகுதியிலும் தமிழர் வரலாற்றைப்பற்றியும் யாழ்ப்பாண வரலாற்றைப் பற்றியும் எழுதியவர்கள் "வைபவம்", "வைபவகௌமுதி" என்ற சொற்களை அவரவர் நூல்களின் தலைப்பில் இணைத்துக் கொண்டனர். யாழ்ப்பாண இலக்கியம் என்ற ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொகுப்பில் வி. சிவசாமி எழுதிய வரலாற்று மூலங்கள் என்ற அத்தியாயத்தில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை தொடர்பாக பின் வருமாறு குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

"இது யாழ்ப்பாணத்தின் வைபவத்தினை - சிறப்பினை - சீரினை - மகிமையினை - வரலாற்றினைக் கூறும் நூல் எனப்பொருள்படும். மாதகலைச் சேர்ந்த மயில்வாகனப் புலவர் சமகால யாழ்ப்பாணத்திலே ஒல்லாந்தத் தளபதியாகவும், தேசாதிபதியாகவும் 1736இலே இருந்த மகேஸ்வரன் என்பவரின் ஆலோசனைக்கேற்ப இந்நூலை எழுதினார் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஏறக்குறைய இதேகாலப் பகுதியிலேதான் கோணலையஸ் ஜோன் சீமோன் எனும் ஒல்லாந்த தேசாதிபதி யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்கள் மத்தியிலே பாரம்பரியமாக நிலவி வந்த பழக்கவழக்கங்களை தேசவழமையினைத் தொகுப்பித்தான் என்பதும் குறிப்பிடற்பாலது. வைபவமாலையின் முன்னுரையில் ஆசிரியர் தான் பயன்படுத்திய நான்கு நூல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றுள் முற்குறிப்பிட்ட இரண்டையும் தவிர ஏனையவை இன்றுவரை கிடைத்தில்லை. அவற்றுள் ஒன்றான இராசமுறை மன்னர்களின் பெயர்களையும் சாதனைகளையும்

காலஒழுங்கின்படி கூறியிருக்கலாம். இவ்வகையிலிது இந்தியாவில் பேணப்பட்டு வந்த வம்சாவளி, இலங்கையில் எழுதப்பட்ட இராசாவலிய முதலியவற்றுடன் ஒப்பிடக்கூடியதாக இருக்கலாம்.” (சிற்றம்பலம், சி.க. 1992ப.04)

தென்னிந்தியா என்ற பண்பாட்டுப் பெருவெளியில் தமக்கு ஒரு இடத்தை வகுத்துக் கொண்டிருந்த வடஇலங்கைத் தமிழர்கள் இலங்கைத்தீவிலும் தமக்கு ஒரு தொன்மையான வரலாறு ஒன்று உள்ளது என்ற உணர்வை முதன்முறையாக பிரித்தானியரின் ஆங்கில மொழிமூலக் கல்வி முறை மூலமே பெற்றுக் கொண்டனர். ஆங்கில மொழி மூலக்கல்வியே இலங்கையில் தேசியம் பற்றிய எண்ணம் சிங்களவரிடமும் தமிழர்களிடமும் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. நல்லூரைத்தளமாகக் கொண்டு வடஇலங்கையில் ஏற்பட்ட இந்துசமய மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் பின்னணியில் நல்லை நகர் நாவலர் பணிகள் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமிட்டிருந்தமையை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

1879ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டோ என்பவர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையைத் தமிழில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்தார். பிரிட்டோவின் மொழி பெயர்ப்பு யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் வரலாற்றுணர்வின் வெளிப்பாடு தான் பிரிட்டோவிற்கு முன்னரே 1845ஆம் ஆண்டில் உதயதாரகையில் வரலாறு பற்றிய கட்டுரைத் தொடரை வெளியிடத் தூண்டியது. இத்தொடர் 1855 வரை தொடர்ந்தது. டானியல் பூவர் என்ற வரை தொடர்ந்தது, டானியல் பூவர் என்ற அமெரிக்க மிஷனரியால் 1841ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தப் பத்திரிகை இக்கட்டுரைத் தொடரை வெளியிட்டமை யாழ்ப்பாணச் சரிதம் பற்றி மக்கள் காட்டிய ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தியதாகக் கொள்ளலாம். அத்தோடு இலங்கையின் வரலாறு சிங்கள அரசர்கள் வரலாறாகவே எழுதப்படுகிறது; யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாறு புறக்கணிக்கப் படுகின்றது என்ற குறையும் இக்கட்டுரைத் தொடரில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. பிரிட்டோவின் வைபவமாலையின் மொழி பெயர்ப்பின் பின்னிணைப்பாக இலங்கையில் மொழிகளின் வளர்ச்சி பற்றிய கட்டுரை ஒன்றை பிரிட்டோ சேர்த்திருந்தார். சிங்களம் ஆரிய மொழி அன்று அது திராவிடத்தில் இருந்து கிளைத்த

மொழியே என்ற கருத்தை பிரிட்டோ கூறுகிறார். சமஸ்கிருத மொழி, திராவிடர் ஆகியவற்றின் கண்டுபிடிப்புக்கள் ஐரோப்பிய அறிவாளிகளிடையே மொழியியல் சார்ந்த விவாதங்களை எழுப்பின. இதன் எதிர் ஒலியை பிரிட்டோவின் கட்டுரையில் கேட்க முடிகிறது. அவரது கருத்தின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் இலங்கையில் தமிழிற்கு ஒரு பழமையான வரலாறு இருந்தது. மொழியின் வரலாறு நீண்டதாக இருக்குமாயின் அதைப் பேசும் மக்களும் இந்த நாட்டில் பண்டைக்காலம் முதலே இருந்து வந்துள்ளனர். இது தமிழர் சிந்தனையில் ஒரு புதிய திருப்பத்தினைத்தந்திருந்த போதும் அகண்ட தென்னிந்தியாவின் பண்பாட்டுப்பரப்பின் தொன்மத்துடன் தம்மை இணைத்து நோக்கிய தமிழர் களுக்கு இலங்கையில் தங்கள் இருப்புப் பற்றிய ஆபத்து உணர்வு அக்காலத்தில் தோன்றவில்லை. (ஹெல்மன் இராசநாயகம், கூடம் (தொ. ஆ. மதுகுதனன், தெ.) ஜனவரி-மார்ச், 2008, பக். 30-32)

சாமுவேல் யோன் என்பவர் 1879இல் யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் என்ற நூலை எழுதினார். இக்காலம் முதல் யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் என்ற தலைப்பில் பல நூல்கள் வெளிவரலாயின. அவற்றுள் சிலவற்றின் விபரம்பின்வருமாறு

1. வி. சதாசிவப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாண வைபவம், 1884
2. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், 1912
3. கே. வேலுப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி, 1918

இந்த நூல்கள் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையினை பிரதான மூலமாக கொண்டே வடஇலங்கை வரலாற்றைக் கூறிச்செல்கின்றன. ஆனால் இந்நூல்களில் விபரிக்கப்பட்ட தமிழர் குடியேற்றம் தொடர்பான தொன்மங்கள் பற்றிய விபரிப்புக்கள் தளம் மாறி, இடம் மாறி, பதிப்பிக்கப்பட்டமையைக் காண முடிகின்றது. உதாரணமாகக் குறிப்பிடும்போது யாழ்ப்பாண பற்றிய தொன்மம் அதாவது யாழை மீட்டு மணற்றியை பரிசிலாகப் பெற்றுக் கொண்ட நிகழ்வின் தளம் அனுராதபுரியில் ஆட்சிபுரிந்த ஏலேலசிங்கனது அரசன் மனையில் நிகழ்ந்தமையை ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையும், உக்கிரசிங்கனது

மகனான செயதுங்கபரராசசிங்கனின் சிங்கை நகரில் உள்ள அரண்மனையில் நிகழ்ந்தது என முதலியார் இராசநாயகமும் பதிந்து வைத்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது (ஹெல்மன் இராசநாயகம், கூடம் (தொ. ஆ. மதுகுதனன், தெ.) ஜனவரி - மார்ச், 2008 ப.30-32)

முதலியார் செ. இராசநாயகம் இந்திய தொடர்பை அழுத்திக் கூறுவதற்குப் பதிலாக வடஇலங்கையில் தமிழர்களின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை இனங்காணப்பட்ட தொன்மங்கள் ஊடாக விபரிப்பதிலேயே அக்கறை காட்டினார். பின்னர் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் செ. இராசநாயகத்தின் நோக்கு முறைக்கு மாறுபட்ட முறையிலும் எழுதினர். குறிப்பாக தமிழ்க் கல்வெட்டியல் ஆய்வு வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி பற்றிய தகவல்கள் பல வெளிவரத் தொடங்கின. தமிழர்கள் தம் வரலாறு பற்றிய பன்முகநோக்கை தொன்மங்கள் ஊடாகத் தெரிவு செய்து கொண்டனர். சோழர் படையெடுப்பு இலங்கையில் அதன் தாக்கம், குறிப்பாக திருகோணமலையில் சோழர் விட்டுச் சென்ற தடயங்கள் ஆகியன தமிழர் தம் வரலாறு பற்றிய பன்னோக்கு முறைகளை முன்வைக்க இடமளித்தது. தமிழ்ச் சாசன மரபுகளும் மத்தியகால தமிழ் இலக்கிய மரபுகளும் ஐதீகங்களையும் தொன்மங்களையும் இனங்காணத்தூண்டின. கோணேசர் கல்வெட்டு, தக்ஷிண கைலாய மான்மியம் என்பன தொன்மங்களையும் ஐதீகங்களையும் இணைத்து வைத்த இலக்கிய வடிவங்களாக தோற்றம் பெற்றன.

இப்பின்னணியில் வடஇலங்கைத்தமிழர் மரபுகள் குறிப்பாக இலக்கிய வரலாற்று மரபுகள் என்ற நோக்கு நிலையில் பதிகம், தோத்திரம், சிந்து, கும்மி, குளிர்ந்தி, அகவல், விருத்தம், ஊஞ்சல் என்று தமிழ் இலக்கிய உறுப்புக்கள் யாவும் மத்திய காலப்பிரதேசத்திலிருந்தே வடஇலங்கையில் உருவாக்கம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்ததோடு, குடியேற்ற அலைகளினூடாக நிகழ்ந்த சம்பவங்களின் கோவையாக வரலாற்றுப் பதிவுகளும் இவ்விலக்கியங்களினூடே ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட முறையைக் காண்கின்றோம். இவ் வரலாற்றுப் பதிவுகளின் பின்னணியில் குடியேற்றங்களுடன் புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய புதிய வருகையாளர்கள் சுதேசிகளுடன் இணைந்து தம்முடைய

தொன்மங்களை இலக்கிய வடிவமாக வடிவமைத்துக் கொண்டதோடு அவற்றினைத் தென்னிந்தியாவுடனும் இணைத்து, குறிப்பாக சிதம்பரத்துடனும், மதுரையுடனும் இணைத்து ஒரு நீண்ட வரலாற்று மரபினையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர். இக்காரணத்தினாலே தான் வடஇலங்கையின் வரலாற்றெழுத்தியலில் தமிழகத்தொடர்புகள் அழுத்தப்பட்டு வரப்பட்ட நிலையில் நீண்ட பாரம்பரியத்துக்கான தேடல் இத்தொன்மங்கள் ஊடாக எடுத்துக் காட்டப் படுகின்றது. மத்தியகால வடஇலங்கைத் தமிழர் பண்பாட்டு வரலாறு பற்றிய எழுத்துக்களினூடாக கடந்த ஐந்து தசாப்த காலங்களாக சொல்லப்பட்டுக் கொண்டு வந்த தகவல்களின் பின்னணியில் தொன்மங்கள் எவ்விதத்திலும் முக்கியத்துவத்தினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. எவ்வாறெனினும் தொல்லியல் சான்றுகள் வாயிலாக மத்தியகால நல்லூர் பற்றிய தொன்மங்களை உறுதிப்படுத்தப் படுவதற்கே இப்பொழுது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுக்கொண்டு வரப்படுகின்றன. இலங்கைத்தீவின் வரலாற்றைக்கூறிச் செல்லும் மகாவம்சத்திற்கு எதிர்த்திசையில் வடஇலங்கைத் தமிழரின் தொன்மையான அரசமரபின் வரலாற்றிருப்பினை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு இங்கு தொல்லியல் தடயங்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. அதிக எண்ணிக்கையில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள சேது வகை நாணயங்களுள் சில தங்க, வெள்ளி உலோக நாணயங்களாக உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தவகையில் குடியேற்ற செயற்பாடுகள் ஊடாக நிர்வாக சமூக மையமாக்கப்பட்ட நல்லூருடன் அடையாளம் காணப்பட்ட தொன்மங்கள் தொடர்பாக மேற்கிளம்பும் மூன்று கருத்துக்களை முடிவுரையாகப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். அவையாவன:

1. வடஇலங்கைத் தமிழர் தொடர்ச்சியான பண்பாட்டுக்கட்டமைவை அல்லது பண்பாட்டு அடுக்குகளை அதே நிலப்பரப்பில் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதனை மத்திய காலப்பரப்புக்குரியதாக அடையாளம் காணப்பட்ட தொன்மங்கள் (Antecedent) உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றன. பொதுவாக சமூகவியல் மற்றும் மானிடவியல் ஆய்வுகளின் பின்னணியிலேயே குறிப்பிட்ட சமூகக் கட்டமைவின் இருப்பு, பண்பாட்டுக்கலப்பு, சமூக உருவாக்கம், அதனை

உருவாக்கியவர்கள் தொடர்பாகவோ அல்லது மூத்ததொல்குடிகள் தொடர்பாகவோ எடுத்து ஆராயப் படுகின்ற நிலையில், நல்லூரில் குடியேறியிருந்த குழுமங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு இன்னும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாத நிலையில், நல்லூரின் தொன்மையை மத்திய காலத்துடனேதான் தொடங்க வேண்டியுள்ளது. மணற்றியை பரிசீலனாகப் பெற்ற யாழ்ப்பாடி பற்றியும், தென்னிலங்கையில் ஆட்சி செய்த சிங்கள மன்னனொருவன் தனது இராச்சிய உருத்தற்ற மகிளியின் ஓர் ஆண்குழந்தையான அந்தகக் குமாரனுக்கு நாகதீப அரசினை கொடுத்தமை பற்றியும், தென்னிலங்கை இளவரசியொருத்தியின் சூலைநோயைத் தீர்த்த சிங்கையாரியன் பற்றியும், கந்தரோடையிலிருந்து உக்கிரசிங்கன் செங்கடகல நகரிக்கு தலைநகரை மாற்றியமை பற்றியும் குறிப்பிடுகின்ற தொன்மங்கள் தொடர்பாக இன்னும் சொல்லாடல் செய்யவேண்டிய அடிப்படையான பொறுப்பினை நாம் கொண்டுள்ள நிலையில், மத்திய காலத்திற்கு முற்பட்ட வடஇலங்கைத் தமிழர்க்குரிய அரசமரபுகளை இனங்காண்பதில் முரண்பாடான நிலையே எஞ்சியுள்ளன என்பதனை இங்கு குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

2. நல்லூர் இராசதானியின் உருவாக்கத்தின் பின்னணியில் பௌத்தமதத் தொடர்பற்ற நிலையில் வடஇலங்கையில் நிகழ்ந்த திராவிட இனக் குடியேற்ற முறைச் செயற்பாடுகளே அடிப்படையாக இருந்துள்ளன. ஆனால் ஆதிமுதல் இங்கு திராவிட இனத்தவர்களே வாழ்ந்திருந்து வந்துள்ளனர் என்பதனை ஆணித்தரமாக நிறுவுவதற்கு எத்தகைய தொல்லியல்சான்றுகளும் நல்லூரில் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. நல்லூரை அரசியல் தலை நகராகக் கொண்டு சுதந்திர ஆரியசக்கரவர்த்திகள் அரசு இந்து திராவிடக்குழுமத்தவர்களுக்குரிய தான பேரரசுக்கட்டமைப்பினைக் கொண்டிருப்பினும் இங்கு அரச வாரிசரிமைக்கான வெற்றிடங்கள் ஏற்பட்டபோதெல்லாம் அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கு தென்னிந்தியாவில் தமிழகத்திலிருந்தே இளவரசர்கள் அல்லது அரசவம்சத்தவர் வருவிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றிருந்தமையை இத்தொன்மங்கள் மிகவும் ஆணித்தரமாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. அந்தவகையில் தில்லைச்சிதம்பரத்தினை நோக்கிய ஓர் அரசாக நல்லூர் ஆரியசக்கரவர்த்திகள் அரசு காணப்

பட்டது என்பது தொன்மங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

3. முற்பட்டகாலத்து வடஇலங்கைப்பண்பாடானது மொழி மற்றும் கலைப்பண்பாட்டிடிப்படையில் தனித்துவமாக வளர்ச்சியடைந்து வந்தது என்று குறிப்பிடுவதைவிட, தமிழ்ப் பௌத்தத்துடன் இணைந்தே வளர்ச்சி பெற்று வந்தது எனக் குறிப்பிடுவது பொருள்மிக்கதாகும். நல்லூர் இராச தானியின் உருவாக்க காலத்திற்கும் முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் பௌத்தத்துடன் இந்துமதமும் இணைந்தே வளர்ச்சியடைந்து வந்திருந்தமைக்கான தொல்லியல் தடயங்கள் இலங்கைத்தீவில் பரவலாகக் கிடைத்துள்ள நிலையில் வடஇலங்கையில் தனித்துவமான நிலையில் தமிழ்த் தொன்மங்கள் உருவாக முடியாதிருந்த ஒரு பண்பாட்டுச் சூழல் காணப்பட்டிருந்தமையை இம்முடிவுரையில் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளமுடிகின்றது. அக்காலத்தில் இங்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கண்ணகி மரபுகள் பௌத்த இந்து மதங்களின் வாழ்வியற் சூழலை மையப்படுத்தி வளர்ச்சியடைந்தமையினால் இந்துமதச்சூழலின் தொடர்ச்சியை வடஇலங்கையில் ஏற்படுத்த முடிந்திருக்காத ஒரு கருத்தமைவின் விளைவினால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தினை நிரப்புவதற்காக பஞ்ச சூல் வரங்கள் என்ற சிவபூமிகோட்பாடு பிற்காலத்தில் இலங்கையில் நிலைபெறவைத்தனர். இப்பின்னணியில் ஈழத்தமிழர் இந்துக்கள் என்றவோரடிப்படையை இராவணன் காலத்துத் தொன்மத்தினைச் சான்று காட்டி நிறுவ முயற்சிக்கப்பட்டுள்ளமை தெளிவாகின்றது. ஈழத்து இந்துத்தமிழர் தமது இராச்சிய மட்டத்தில் சிவ வழிபாட்டினையே பிரதானமான மரபாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதனை உணர்த்துவதாக மத்தியகாலத் தொன்மங்கள் உணர்த்தி வந்த அதே மரபுகளை, நல்லூர் இராசதானி ஆட்சிமரபுகளுடன் இணைத்து அச்செய்திகள் கல்வெட்டுச் சான்றுகளிலும் பதிவு செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதனாலேயே நல்லூரில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண அரசில் அரசர்களும், பிரபுக்களும், முதலியார்களும் அடிக்கடி சிதம்பர தரிசனத்திற்காக தமிழகம் நோக்கி யாத்திரை செய்யும் மரபு உருவானமையை கள்ளியங்காட்டு செப்பேடுகள் உட்பட யாழ்ப்பாண வரலாற்று மரபுகள் பதிவு செய்து வைத்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

4. இறுதியாக நல்லூர் இராசதானியின் வரலாற்றிற்குப் பினைத் தொடர்ச்சியாக நிறுவுவதற்கான எந்தவிதமான செப்பேட்டுச் சாசனங்களும் அவ்வாட்சிகுறித்தகால எல்லைக்குட்பட்டதாக இதுவரையில் எமக்குக் கிடைத்திருக்காத இவ்வேளையில், கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேட்டுச் சாசனமொன்றே யாழ்ப்பாண அரசு பற்றிய பரராசசேகரின் சிதம்பரப் பயணம் தொடர்பான செய்திகள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வரலாற்றுச் சூழலை காணமுடிகின்றது. இவ்வரலாற்றுச் சூழலே தில்லைச்சிதம்பரம் கோவில் பரிபாலனத்திற்காக தேவதானங்களாக வடஇலங்கையிலுள்ள கிராமங்கள் தானமளிக்கப்படும் நிகழ்வுகளை இற்றைவரைக்கும் காணமுடிகின்றது. ஆகவே இடைக்கால நல்லூரில் தோற்றம் பெற்ற தொன்மங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்த தென்னிந்தியக் குடியேற்றங்கள் வடஇலங்கையின் பண்பாட்டுத்தளமாக மாற்றமடைந்திருந்தமையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

Bibliography

1. சிற்றம்பலம், சி. க., யாழ்ப்பாண இராச்சியம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம் - 1992
2. சண்முகலிங்கம், க., இலங்கையின் சமூக பண்பாட்டு வரலாறு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - 2014
3. சண்முகலிங்கம், க., மதுகுதன், தெ., கருத்தியலும் வரலாறும், விழுது ஆற்றல்மேம்பாட்டு மையம், கொழும்பு - 2006
4. ஜெகந்நாதன், பொ., யாழ்ப்பாணத்தரசர் வரலாறும் காலமும், யாழ்ப்பாணம் - 1987
5. சின்னத்தம்பி, ஆறுமுகம், ஈழநாட்டு ஆராய்ச்சி வரலாறு, தமிழ்ப்பூங்கா அச்சகம், நெல்லியடி - 1994
6. பத்மநாதன், சி., ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - 2004

7. பத்மநாதன், சி., இலங்கையில் வன்னியர், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - 2003

8. ஹெல்மன், இராசநாயகம், "இலங்கைத்தமிழரின் வரலாற்றுணர்வும் கடந்தகாலம் பற்றிய படிமங்களும்" கூடம், காலாண்டிதழ், தொகுப்பாசிரியர் மதுகுதன், தெ. 2008 ஜனவரி மார்ச் கொழும்பு

9. பக்தவத்சலபாரதி இலக்கியமானிடவியல், அடையாளம் வெளியீடு, அடையாளம் வெளியீடு, அடையாளம் வெளியீடு. இந்தியா - 2014

10. ஷெய்கு ஸைனுத்தீன், மக்தாம், கேரளமும் போர்ச்சுகீசிய காலனி ஆதிக்கமும் (ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழில் ஷாகீர் அஸிம்) அடையாளம் வெளியீடு இந்தியா - 2009

11. Ragupathy P. Tamil Social Formation in Sri Lanka: A Historical Outline, Madras - 1986

12. கிருஷ்ணராசா செ. வடஇலங்கையின் பண்பாட்டுத்தளத்தின் உருவாக்கமும் உருவாக்கியவர்களும் - தொல்லியல் மூலாதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட விளக்கம், சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் நினைவுப் பேருரை - 13.11.2014 கல்விக் கிளை (நிர்வாகம்) யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்

13. ஏகநாயகிவல்லி சிவராசசிங்கம் ஈழவரலாற்றுப் பதிவுகள், அரோவெப் பப்ளிசெர்ஸு, ரொரன்ரோ, கனடா - 2003

14. இராசநாயகம் செ. யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம், ஏஜியன் எடுகேசனல் சேர்விஸ், நியூடெல்வி - 2003

15. வேலுப்பிள்ளை ஆ. அரசுகேசரியின் இரகுவம்சமும் அது எழுந்த இந்துப்பண்பாட்டுச் சூழலும், சேர் பொன். இராமநாதன் நினைவுப் பேருரை, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம், 28 November 1988

16. Indrapala K. The Evolution of An Ethnic Identity: The Tamils in Sri Lanka, MV Publications, Sydney - 2005

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தொன்மங்கள் - புராண இதிகாசங்கள் புத்தாக்கம் பெறுதல்

பேராசிரியர் S. சிவலிங்கராஜா
ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர் - தமிழ்த்துறை

நீண்ட நெடுங் காலமாக நிலவிவந்த தொன்மங்களும் புராண இதிகாச மரபுகளும் காலத்திற்குக் காலம் புதிய போக்கினை - புதிய நோக்கினை உள்வாங்கி உருவானமையைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே தரிசிக்கலாம். அவை, பெரும்பாலும் புதிய விளக்கங்களாக அமைந்திருந்ததிலும் பார்க்க, உள்ளதை விரிவுபடுத்தி, அழகுபடுத்தி, சுவைகூட்டித் தந்ததைவை எனலாம். எனினும் புலவனின் ஆளுமை - புலமை ஆற்றல், தனித்துவம் முதலானவை காலதேச வர்த்தமானத்தை மனங்கொண்டு அமைந்த இடங்களும் இல்லாமல் இல்லை. பழைய கதைகளையும் ஐதீகங்களையும் கையாண்டு தத்தம் காலத்தேவைக்கு ஏற்ப இலக்கியம் படைப்பது எல்லாக் காலங்களிலும் புலவர்கள் முயற்சியாக இருந்து வந்துள்ளது எனப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி குறிப்பிடுவதை இவ்விடத்திலே நினைவு கூரலாம்.

நாம் இங்கு நோக்குவது 19 ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து இக்காலம் வரை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் தொன்மங்களும் புராண இதிகாச மரபுகளும் எவ்வகையில் புத்தாக்கம் பெற்றன என்பதோடு நவீன இலக்கியத்தில் இவை எத்தகைய செல்வாக்கைச் செலுத்தின என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவதேயாகும்.

காலம்காலமாக நிலவிவந்து சாதாரண மக்கள் மத்தியிலும் ஆழமாகப் பதிந்துபோயுள்ள தொன்ம, புராண, இதிகாசக் கருத்துக்கள், பாத்திரப் படைப்புக்கள், நிகழ்ச்சிகள் முதலானவை மீள்நோக்குக்கு உட்படுவதோடு பலவிதமான வினாக்களுக்கு அல்லது விசாரணைகளுக்கு உட்படும் சூழலும் உருவாகின்றது. இதற்குரிய அடிப்படைக் காரணங்களாக பலவற்றை குறிப்பிடலாமேனும், முக்கியமான ஒரு சிலவற்றை இங்கு கோடிட்டுக் காட்டலாம். கல்வி பரவலாக வாசகர் வட்டம் பெருகியது. பாரம்பரியத் தமிழ்க் கல்வியோடு ஆங்கிலக் கல்வியும் விருத்தியாகியது.

இந்தக் கல்வி மரபு புதிய சிந்தனைப்போக்கு ஒன்றை உருவாக்கியது. நவீன அல்லது நிறுவன வழிவரும் ஆங்கிலக்கல்வி மரபு ஒரு மேற்தட்டு வாழ்க்கை முறை கொண்ட மக்கள் தர்ப்பை உருவாக்கியது. அவர்கள் பழமையை விரும்பிப் படித்ததோடு, புதிய நோக்குக்கும் போக்குக்கும் எங்கள் கலை இலக்கியக் கல்வி மரபு எத்தகைய பங்களிப்பை நல்கியது என்றும் சிந்திக்கத் தூண்டினர்.

இவர்களின் கல்வி விருத்திக்குப் பாடசாலைகள் பின்னணியாக அமைந்தமையோடு, அச்சுநூற் பயன்பாடும் ஊக்குவிசையாக அமைந்த தெனலாம். ஏட்டிலும், புராண படனங்களிலும் புராண இதிகாசக் கருத்துகளைப்பயின்ற மக்களுக்குப் புதிய அச்சுநூல்கள் பெருவிருந்தாயின. குறிப்பாக புராண இதிகாச நூல்கள் பல பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலக்கல்வி, உளவியல், சமூகவியல் என்பவற்றை வெளிப் படையாகக் கூறாவிடினும் அந்த நோக்கு நிலையில் தமது கற்றற்செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தன. இக்கல்விப் பின்னணி பழைய விடயங்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற மனநிலையை உருவாக்கியதோடு, நவீன காலத்திற்கு எந்தளவுக்கு இக்கருத்துருவாக்கத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற எண்ணத்தை தோற்றுவித்தது. நிறுவன வழிவந்த ஆங்கிலக்கல்வி முறைமை உலகத்தை எட்டிப்பார்க்க உதவியதோடு எமது பாரம்பரிய விடயங்களையும் துருவித்தேட உதவியது எனலாம். கிறிஸ்தவ மிஷனரிப் பாடசாலைகளிற் படித்துப் பட்டமும் பதவியும் பெற்ற அறிஞர்கள் சிலர் மிஷனரிமாரின் அருட்டுணர்வினால் தொன்மங்கள், புராண இதிகாசங்கள் மீது தமது மேலைப்புலச் சிந்தனைகளைப் புதியவிட்டனர்.

இந்தப் பின்னணியிலேதான் நாம் தொன்ம, புராண இதிகாசங்களைப் புத்தாக்கம் செய்த மரபினை நோக்க வேண்டும். முதலிலே புராண இதிகாச வடிவங்களுள் புதியபாடுபொருள்களைப் பாடியமையைக் குறிப்பிடுவது நலம். இத்தன்மை

பத் தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே ஈழத்திற்கு கவர்ச்சிகரமான இலக்கியப்போக்காகக் கணிக்கப்பட்டது. தொன்மையான ஐதீகங்களின் அடியாக பிறப்பது என்று கூறப்படும் புராணம் என்ற வடிவத்தை புதிய பாடுபொருளுக்கு சமகாலப் பிரச்சினைகளை சொல்லுவதற்குப் பயன்படுத்தினர். உதாரணங்களாகக் கனகிபுராணம், தலபுராணம், கோட்டுப் புராணம் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சமகாலப் பிரச்சினை ஒன்றைப் புராணம் என்ற சட்டகத்தினுள் வைத்துப் பாடப்பட்டவற்றில் கனகிபுராணத்திற்குச் சிறப்பானதோர் முக்கியத்துவம் உண்டு.

இந்த மரபின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமாகத் தொன்ம புராண இதிகாசங்களை அவற்றின் பாடுபொருளை, பாத்திரங்களை, நிகழ்ச்சிகளை ஏதோ ஒரு அளவில், ஏதோ ஒரு வகையில், ஏதோ ஒரு உத்தியில் புத்தாக்கம் செய்யும் முயற்சிகளும் தொடங்குகின்றன எனக் கருதலாம். தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் இந்த மரபு பெருஞ்செல்வாக்கினைப் பெற்றது. இச்செல்வாக்கிற்கு பல காரணங்கள் உளவேனும் மக்களுக்கு பரிச்சயமான, மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றிய, நடைமுறை விடயங்கள் பல இப்புராண இதிகாச மரபுகளில் பரவியும் விரவியும் காணப்பட்டமையைப் பிரதான காரணமாகக் கொள்ளலாம் இவற்றைக் காலச்சூழலுக்கு ஏற்ப வாழ்வியலோடு இணைத்துப் புத்தாக்கம் செய்வதில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் வெற்றி பெற்றனர் என்றே கூறவேண்டும்.

தமிழகத்தில் உருவான புத்தாக்கம் செய்யும் மரபு இலங்கையிலும் ஏக காலத்தில் இடம்பெற்றது. நாம் இந்த உரையிலே இலங்கையில் நடைபெற்ற புத்தாக்க முயற்சிகளையே முதன்மைப் படுத்தி கூற முற்படுகின்றோம். அதற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு இன்று புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்றம் எடுக்கும் இவ்விழாவிலே புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் பகவத்கீதை வெண்பாவை நினைவு படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பினோம். அந்த விருப்பத்தின் விளைவே இத்தலைப்பாக உருவாகியது.

தொன்ம, புராண, இதிகாசங்களைப் புத்தாக்கம் செய்ய முயன்றோர் தமது காலத்தில் இலக்கியப்போக்குக்கும், நோக்குக்கும் ஏற்பப் பொருளையும் வடிவங்களையும் தேர்ந்தெடுத்துக்

கொண்டனர். குறிப்பாக மரபுவழிப்புலமை வலுப்பெற்றோர் தமது கருத்து நிலைக்கும் புலமை வளத்துக்கும் ஏற்பப் பொருளையும் வடிவத்தையும் தேர்ந்தெடுக்கும் போது பெரும்பாலும் யாப்பு நெறிப்பட்ட செய்யுள் வடிவத்துக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். (இதற்குப் புறநடையும் உண்டு) இவர்களின் புத்தாக்கம் ஒரே வழி மொழிபெயர்ப்புத் தன்மை வாய்ந்தது என்பதையும் அவதானிக்க வேண்டும். எனினும் சிறுபான்மையாக ஆங்காங்கே தமது கருத்தியலையும் முன்வைக்கத் தவறவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

இந்த இடத்திலே புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் பகவத்கீதை வெண்பாவையும் சு. ந. தேசபிள்ளையின் சகுந்தலை வெண்பாவையும் நோக்குதல் நலம். பகவத்கீதையின் பொருள் மரபினால் புலவர்மணி ஈர்க்கப்பட்டார். பாரதியாரின் பகவத்கீதை மொழிபெயர்ப்பு அவரின் வெண்பாவுக்கு மூலமாயிற்று. புலவர்மணியின் பகவத்கீதை வெண்பாவும் ஒருவகையில் மொழிபெயர்ப்புத்தான் அழகான வெண்பாக்களின் மூலக்கருத்துச் சிந்தாமல் சித்தாமல் புலவர்மணி பகவத்கீதை வெண்பாவைத் தந்திருக்கின்றார். இதைப்போலவே ந. தேசபிள்ளையின் சகுந்தலை வெண்பாவையும் கொள்ளவேண்டும். எனினும் இந்த இரண்டு நூல்களுக்கிடையே நுண்ணியதான வேறுபாடும் உண்டு. முன்னது உபதேசமாக அமைவது பின்னது கதைப்புணர்ப்புடன் செல்வது. எனினும் வெண்பாயாப்பினை இருவரும் சிறப்பாக கையாண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் கருத்துவேறுபாடு இருக்கமுடியாது. இருவரின் நோக்கமும் ஒன்றே யாயினும் புலவர்மணி கர்மயோகப்பாடல் ஒன்றுக்கு விளக்கம் தருகையில் “பொருளை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் மனதிலே வைத்திருப்பதற்கும் வெண்பா மிகவும் பொருத்தமானது” எனக் குறிப்பிடுவதையும் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த இடத்திலே வெண்பா பற்றிச் சிந்திப்பதும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று நம்புகின்றேன். இவர்கள் ஏன் வெண்பா யாப்பினைத் தெரிவு செய்தார்கள் என்பதனையும் எண்ண வேண்டியிருக்கின்றது. புலவர்மணியும் ந. தேசபிள்ளையும் எல்லாவகையான யாப்பு வடிவங்களையும் கையாளும் வல்லமையுடையவர்கள் என்பதை யாவரும் அறிவர். சற்றுக் கடினமான

வெண்பா யாப்பிலே இவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தமைக்கு தமிழ் இலக்கியப்பரப்பிலே இவர்களுக்கு முன் வெண்பா யாப்பிலே தோன்றியவற்றின் அருட்டுணர்வும் காரணம் ஆகலாம். சங்கமருவிய நீதிநூல்கள், நளவெண்பா, பாரதவெண்பா, அகலிகைவெண்பா, பிற்கால வெண்பாக்கள் மக்கள் மத்தியிலே செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தன. ஓரளவுக்கு 'எளிமை' என்பதும் வெண்பாவுக்கு உண்டு. அதன் செப்பல் ஓசை இதற்குக் காரணமாகலாம். புராண இதிகாசப் பாத்திரமாகிய அகலிகையை வைத்து வெ.சுப்பிரமணிய முதலியார் பாடிய அகலிகை வெண்பாவையும் இவ்விடத்திலே சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நளவெண்பாவுக்கு முன்னர் தோன்றியது எனக்கூறப்படும் பாரதவெண்பாவை நளவெண்பாவின் முன்னோடி என்று கொள்ளலாம். இவ்வாறு வளர்ந்துவரும் வெண்பா யாப்பினை முற்குறிப்பிட்ட மூவரும் மிக இலாவகமாகப் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. புலவர்மணி, நடேசபிள்ளை ஆகியோரின் ஆக்கங்களை மொழிபெயர்ப்புப் புத்தாக்கம் என்று குறிப்பிடலாம்.

தொன்ம, புராண, இதிகாச மரபுகளைப் புத்தாக்கம் செய்ய முயன்ற அறிஞர்கள் நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் முதலான இலக்கிய வடிவங்களைப் பயன்படுத்தினர். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிடக்கூடிய அளவுக்குப் புராண இதிகாச மரபுகளை உள்வாங்கியெழுந்த நாவல்கள் மிகமிகக் குறைவே எனலாம். அண்மையில் சில எழுத்தாளர்கள் இம்மரபினைப் பின் பற்றி நாவல்கள் எழுதியுள்ளனர் என அறியமுடிகின்றது. ஆனால் அவற்றைப்பார்க்கும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இலங்கையில் மாத்திரமன்றித் தமிழ் நாட்டிலும் புத்தாக்கம் பெற்ற பல்வேறு விடயங்கள் மகாபாரதத்தை தளமாகக் கொண்டமைவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மகாபாரதம் பல்வேறு கிளைக்கதைகளைக் கொண்டது. அதனை ஒரு தொன்மக் கருவூலம் என்றே குறிப்பிடலாம். பாரதக் கதையின் முக்கியமான பகுதியொன்றை எடுத்துச் சமகால இந்தியாவுடன் இணைத்துப் பாஞ்சாலி சபதமாகப் பாடியமையையும் இங்கே சுட்டிக் காட்டலாம்.

தொன்ம புராண இதிகாசக் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்களிற் பெரும்பாலும் பெண்பாத்திரங்களே புத்தாக்கம் பெற்றுள்ளமையை அவதா

னிக்க முடிகின்றது. சிறுபான்மையாக ஏகலைவன், கண்ணப்பன், நந்தனார் முதலிய பாத்திரங்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தற்கால எழுத்தாளர்கள் தத்தமது போக்குக்கும் நோக்குக்கும் அமையப் புத்தாக்கம் செய்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒப்பீட்டு அளவில் நோக்கும் போது அகலிகை, சீதை, கண்ணகி, நளாயினி, கோசலை, சகுந்தலை, பாஞ்சாலி, குந்தி, மந்தரை முதலிய பெண்பாத்திரங்களை வைத்தே பெரும்பாலான புத்தாக்கங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

நவீன எழுத்தாளர்கள் தமது நோக்கு நிலைக்கு ஏற்ப புத்திலக்கியம் படைக்கும் பொழுது அதற்கு வாய்ப்பான பாத்திரங்களாகப் பெரும்பாலும் பெண்பாத்திரங்களே அமைந்திருக்கின்றன. வாழ்க்கையில் குடும்பநிலைப்பட்ட சிக்கல்கள், சமூகச்சிக்கல்கள், அரசியல் பொருளாதாரப் பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள் முதலானவற்றிற்கு முகம் கொடுக்கும் பாத்திரங்களாகப் பெண்பாத்திரங்களே அமைந்துள்ளன. கற்பு, புத்திரபாசம், கணவனின் நடத்தைகள், குடும்ப உறவு முதலானவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு சமகாலப்பிரச்சினைகளைச் சொல்வதற்குப் புராண இதிகாசப் பெண்பாத்திரங்கள் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளன.

அகலிகை பற்றி எழுந்த புத்தாக்கங்கள் அகலிகையின் உள, உடல் ஆண்நிலைவாதம், பெண்ணியம் முதலான பல்வேறு நோக்கு நிலைகளிலே எழுந்துள்ளமையை யாவரும் அறிவர். அகலிகையை நியாயப்படுத்துவதோடு, பெண்ணிய நோக்கு, ஆண்மேலாதிக்கம் முதலியவையும் இந்தப் படைப்புகளிலே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவைபற்றி இன்றைய இலக்கியங்கள் இதிகாசப் பெண்பாத்திரங்கள் என்னும் தலைப்பிலே பேராசிரியர் செ.யோகராசா விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

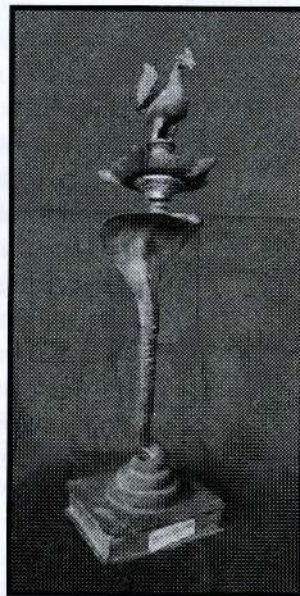
இலங்கையைப் பொறுத்தவரையிலே புராண இதிகாசப் பாத்திரங்களின் புத்தாக்க முயற்சியில் கவிதை வடிவில் அகலிகையை நோக்கிய மகாகவிக்கு முக்கியமானதோர் இடமுண்டு. புராண இதிகாசக் கருத்துக்களை நவீன நாடக வடிவிலே பலர் தயாரித்து வழங்கியுள்ளனர். அவைபற்றி இவ்வுரையிலே நாம் நோக்கவில்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

புராண இதிகாசப் பாத்திரங்களை வைத்துப் புதிய நோக்கில் சிறுகதை எழுதும் முயற்சி ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளுடனேயே தொடங்கிவிட்டது. இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், வைத்திலிங்கம் முதலானோர் புத்தாக்கம் என்று இல்லாவிட்டாலும் புதிய நோக்கில் பாத்திரங்களை வைத்து எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களிலே ரஞ்சகுமார், அ. முத்துலிங்கம், சம்பந்தன், மு.தளையசிங்கம், பார்த்தீபன், மைக்கேல், கொலின்ஸ், சில்லையூர் செல்வராசன், தேவகாந்தன் (இவரது படைப்பு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை) முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். (இது முழுமையான படடியல் அல்ல) சமகாலப்பிரச்சினை ஒன்றைக் கையிலெடுத்துப் புராணகாவிய மரபின் ஓட்டத்தைத் தொட்டுச் செல்லும் கதைகளாகக் கோசலை, மோகவாசல், நவகுண்டம் முதலானவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறே ஏனையவர்களின் சில படைப்புக்களும் தொன்மங்களை, காவியபுராணங்

களை ஏதோ ஒருவகையில் உள்ளவாங்கிப் புத்தாக்கம் பெற்றுள்ளமையைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

இவர்களின் படைப்புக்கள் செல்வாக்குப் பெறுவதற்கு எமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்திலே தொன்மங்களும் புராண இதிகாசச் சிந்தனைகளும் வைரம்பாய்ந்து வேரோடியிருந்தமையே காரணம் எனலாம். இவ்விடத்திலே பேராசிரியர் சபாஜெயராசா கூறும் கருத்தொன்றினைச் சுட்டிக் காட்டுவது நலம். "புராணக் கதைகள் அல்லது தொன்மப்புனைவுகள் நீடித்த வாழ்வு பெற்றுத் தலைமுறையாகக் கையளிக்கப்பட்டு வந்தமைக்கு கதைசொல்லிகளே முக்கிய பங்கு வகித்து வந்துள்ளனர்". இந்த அடிப்படையிலே காலத்துக்கு காலம் இத்தகைய புனைவுகள் தோன்றியுள்ளன என்பதையும் மனங் கொள்ளவேண்டும். மக்களின் சகல மட்டங்களிலும் இத்தகைய புனைவுகள் பயின்று வந்தமையால் அவை எழுத்துருப்பெற்று நவீன இலக்கிய வடிவத்தினுள் சென்று செல்வாக்கு பெறலாயின எனக் கருதுவது தவறாகாது.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நாக தீபம்
நன்றி - நாயன்மார்கட்டு அரசடி பிள்ளையார் ஆலயம்

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் சம்ஸ்கிருத மொழியை வளர்த்த அறிஞர்களும் நிறுவனங்களும்

திரு. ச. பத்மநாபன்
தலைவர், சம்ஸ்கிருதத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த குறுநில மன்னராட்சி மரபில் நிலைபெற்றது நல்லூர் இராஜதானி ஆகும். ஆங்கிலேயர் இலங்கைக்குப் படையெடுத்த கிபி 1505 ஆண்டு வரையான காலகட்டத்தில் நிலைபெற்ற குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சி தனித்துவம் மிக்கது. அந்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்து சமூகத்தின் பண்பாட்டு கூறுகள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து வளர்த்தெடுத்த பெரும் அரசு நல்லூர் இராஜதானியாகும். சமூகக்கட்டமைப்பில் மொழி, மதம், பண்பாடு, வாழ்வியல், கலை, இலக்கியம் எனப்பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் சமூகத்திற்கான அடையாளங்களாகப் பேணிய தனித்துவம் நல்லூர் இராஜதானிக்கு உண்டு. அவ்வகையில் நல்லூர்ப் பிரதேசம் என்பது முன்னைய காலத்தில் பரந்த பிரதேசமாக இருந்தாலும் தற்காலத்தில் அப்பிரதேசம் எல்லைப்படுத்தப்பட்ட தன்மையிலேயே காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மருதனாமடத்தின் தெற்கேயும் தென்மராட்சிப் பிரதேசம் தவிர்ந்த பிரதேசப்பரப்பினை இங்கு நல்லூர்ப் பிரதேசமாக பரந்தமையினால் எல்லைப்படுத்த முனைகின்றோம்.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் சம்ஸ்கிருத மொழியை வளம்படுத்திய அறிஞர்களது பெயர்கள் பெரும்பாலும் அவ்வறிஞர்களது இலக்கிய ஆக்கங்களுள் அழியாது நிலைபெற்ற ஆவணங்களின் அடிப்படையிலேயே நோக்க முடிகின்றது. அதனடிப்படையிலே 1. பரராஜசேகரமன்னன், 2. அரசகேசரி, 3. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச முனிவர், 4. கூழங்கைத்தம்பிரான், 5. பகவதீஸ்வர சாஸ்திரிகள் 6. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர், 7. பிரம்மஸ்ரீ நடேசையர் 8. பிரம்மஸ்ரீ கணேசபண்டிதர், 9. திருவாளர் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை, 10. திருவாளர். த. கைலாசபிள்ளை, 11. சேர். பொன். இராமநாதன் 12. திருவாளர் ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை 13. திருவாளர் முத்துக்குமாரத்தம்பிரான் 14. திருவாளர். சு. நடேச

15. பிரம்மஸ்ரீ ந.வே. கார்த்திகேயக்குருக்கள் 16. பிரம்மஸ்ரீ வை. ஆத்மநாதசர்மா 17. வியாகரண சிரோணமணி, பிரம்மஸ்ரீ தி.கி சீதாராமசாஸ்திரிகள் 18. பிரம்மஸ்ரீ. நாராயண சாஸ்திரிகள், 19. பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள், 20. நியாய சிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ கி.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் என இருபது அறிஞர்களின் ஆக்கங்களும் பங்களிப்புக்களும் தனித்துவம் மிக்கனவாக அமைகின்றன.

நிறுவனரீதியாக சம்ஸ்கிருத மொழி மரபையும் சைவசமயம் சார்ந்ததும், வைதீக மரபு சார்ந்ததுமான குருகுல மரபையும் பேணிப் பாதுகாத்த முன்னுதாரணச் செயல்களின் வரிசையில் பிராமணசமாஜம், ஆரியதிராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம், காவிப்பாடசாலை, சோதிட பரிபாலனமடம், சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம், பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, இராமநாதன் கல்லூரி, சிவானந்த குருகுலம் (சிவாச்சார்ய கல்லூரி - கணபதீஸ்வரகுருகுலம்), சேர். பொன். இராமநாதன் வேதாகம ஆய்வுநிறுவனம். சிவாச்சார்ய குருகுலம், ஸ்ரீ வித்யா குருகுலம், தர்மசாஸ்த குருகுலம், என்பன தனித்துவம் மிக்க நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட முயற்சிகளாகும். சமுதாயத்தின் ஆவல்களையும், பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்தையும், பாரம்பரியக் கையளிப்பையும் நிறுவனமாக்கிய செயற்பாடுகள் வியக்கத்தக்க சிறப்புடையன. அதனடிப்படையில் இவற்றை இனம்காண முடிகின்றது. இவற்றிற்கு மேலாக நல்லூர் ஸ்ரீகைலாயபிள்ளையார் கோவிலில் நடைபெற்ற குருகுல வகுப்புகள், வட இலங்கை சம்ஸ்கிருத சங்கம், வடமாகாண சம்ஸ்கிருத ஆசிரியர் சங்கம், முதலாவது சம்ஸ்கிருத மாநாடு போன்ற முயற்சிகளும் சம்ஸ்கிருத மொழியை வளம் பெறச் செய்வதற்கு நல்லூர் பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெருமுயற்சிகளாகும்.

சம்ஸ்கிருத மொழியை வளர்த்த அறிஞர்கள்

1. பரராஜசேகரன் (கி.பி 1478-1519)

நல்லூர் இராஜதானியில் அரசுபுரிந்த அரசர் வரிசையில் தோன்றிய இவர் பரராஜசேகரம் எனும் ஆயுர்வேத வைத்திய நூலை பரராஜசேகரம் என்னும் பெயரில் மொழிபெயர்த்தவராவார்.

2. அரசகேசரி

கி.பி 15ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இவர் பரராஜசேகரமன்னரின் மருமகன் ஆவார். இவர் காளிதாசரது இரகுவம்சத்தை தமிழில் தமிழிலக்கிய மரபிற்குரியவாறு மொழிபெயர்த்துப் பாடியவராவார்.

3. ஸ்ரீலக்ஷ் ஞானப்பிரகாச முனிவர்

கி.பி 17ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இவர் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த காராளபிள்ளையின் மகனாவார். இவர் சம்ஸ்கிருத மொழியில், சிவயோகரத்னம், சிவயோகசாரம், பிரமான தீபகாவிருத்தி, பிரமாண தீபிகை, சித்தாந்த சிகாமணி, அக்ஞான விவேசனம், சிவஞான போதவிருத்தி, பௌஷ் கராகம விருத்தி, சிவாகமதி மஹாத்மிய சங்கிகரம், ஓமாத்ரிகற்பம் எனும் நூல்களின் ஆசிரியராவார். இதனூடாக இவர் சம்ஸ்கிருத இலக்கிய கர்த்தாவாகவும், பிராமண நூல் ஆசிரியராகவும் விருத்தியுரையாசிரியராகவும் விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

4. திருவாளர். கூழங்கைத்தம்பிரான் (கி.பி 1699 - 1795)

தென்னிந்தியாவின் காஞ்சிபுரத்தை பிறப்பிடமாகக்கொண்ட இவர் வண்ணார்பண்ணை சிவன் கோவில் மரபினருடன் இணைந்து திண்ணைப்பள்ளிக்கூடம் அமைத்து பாரம்பரிய குருகுலக்கல்வி மரபையும் சம்ஸ்கிருத இலக்கிய இலக்கணமரபையும் வைதீகக்கல்வி மரபையும் வளம்படுத்தியவராவார்.

5. பிரம்மஸ்ரீ பகவதீஸ்வர சாஸ்திரிகள்

கி.பி 19ம், 20ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த

இவர் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில் சிவாச்சார்ய மரபைச்சேர்ந்தவர். இவர் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் மீதும் ஸ்தோத்திரம் பாடியவராவார்.

6. ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் (கி.பி 1822 - 1879)

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச்சேர்ந்த இவர் தமிழ் மொழியில் மிகுந்த புலமையும், தமிழில் வசனநடை உருவாக்கத்திற்கு பெரும்பங்கும் ஆற்றியவராவார். தமிழ் மொழியின் இலக்கண இலக்கிய நூல்களைப் பதிப்பித்த பெருமைக்குரிய இவர் சம்ஸ்கிருத வியாகரணசாரம் செம்நூலையும் சம்ஸ்கிருத - தமிழ் அகராதியையும் எழுதியவராவார். இவர் தாம் ஸ்தாபித்த சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் சம்ஸ்கிருத இலக்கண இலக்கியங்களை கற்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

7. பிரம்மஸ்ரீ நடராஜ ஐயர் (கி.பி 1844-1905)

யாழ்ப்பாணத்து இணுவிலை சேர்ந்த இவர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரின் மாணவர் ஆவார். சிவாகமமரபிலும், சைவசித்தாந்த மரபிலும் மிகுந்த தேர்ச்சியும் அனுபவமும் அறிவும் மிக்கவர்.

8. பிரம்மஸ்ரீ கணேச பண்டிதர் (கி.பி 1843 - 1903)

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த இவர் தென்னிந்திய இளையான் குடியில் இருக்கும் இறைவன் திருத்தலம் மீது பாடப்பட்ட தல புராணத்தை இளசைப் புராணம் எனத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பாடியவராவார்

9. திருவாளர் திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளை (கி.பி 1849 - 1901)

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச் சார்ந்த இவர் வேதாகம நாமவாததீபிகை, அரிஹரதாரதம்யம், நாரயண பரத்வநிரசனம், தர்க்காமிருத மொழி பெயர்ப்பு, எனும் நூல்களினை சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்தவராவார்.

10. திருவாளர் த.கைலாசபிள்ளை (கி.பி 1855 - 1939)

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச் சார்ந்த இவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் மருமகனும் மாணக் கருமாவார். சிவகீதைக்கு தமிழில் மொழி பெயர்ப்புடன் வெளியிடப்பட்ட இவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானப் பிரகாச முனிவரின் சிவயோகரத்னம். சிவயோக சாரம், பிரமாணதீபிகாவிருத்தி, சித்தாந்த சிகாமணி, சிவஞானபோதவிருத்தி எனும் சம்ஸ்கிருத நூல்களை அழியாது பாதுகாத்து பதிப்பித்து வெளியிட்ட வராவார்.

11. சேர். பொன். இராமநாதன் (கி.பி 1851 - 1930)

திருவாளர் பொன்னம்பலத்தின் மகனான இவர் யாழ்ப்பாணத்து திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வராக்கல்லூரியை ஆண்களுக்காகவும், மருதனார் மடம் இராமநாதன் கல்லூரியைப் பெண்களுக்காகவும் ஸ்தாபித்த இவர் பகவத்கீதையை வெண்பா வடிவில் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவராவார்.

12. திருவாளர் ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை (கி.பி 1858 - 1927)

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரின் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் மரபில் தமிழ் சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய இருமொழிகளின் வளத்திற்காகவும் பண்டிதபரீட்சைகள் நடத்துவதற்கும் பெரும் பங்காற்றினார்.

13. திருவாளர் முத்துக் குமாரதம்பிரான் (கி.பி 1885 - 1949)

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த இவர் சிவஞான போத மஹாபாஷ்யமான சிவாக்ரபாஷ்யத்தை முழுமையாகவெளியிட்ட இவர் கிரியாதீபினை, முக்தி நிச்சயம் சைவசந்தியாச பத்ததி, பௌஷ்கர சம்ஹிதாபாஷ்யம் எனும் சம்ஸ்கிருத நூல்களை பரிசோதித்து வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர்.

14. திருவாளர் நடேசபிள்ளை (கி.பி 1895 - 1965)

திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக்கல்லூரிக்கு

ஆசிரியப்பணிக்காக தென்னிந்தியா விலிருந்து வந்த இவர். மஹாகவி காளிதாசனின் சாகுந்தலம் நாடகத்தை சாகுந்தலை வெண்பா எனத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து பாடியவராவார்.

15. பிரம்மஸ்ரீ ந.வே. கார்த்திகேயக்குருக்கள் (கி.பி 1876 - 1940)

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச்சேர்ந்த இவர் சிவாகமங்களிலும் சோதிடத்திலும் துறைதேர்ந்தவர் சேர். பொன். இராமநாதனின் புரோகிதரும் ஆவார். இவர் வேதாகம காவியாலங்கார பாடசாலை என நல்லூர் சிவன்கோவிலில் அமைத்து மரபுவழியாக வேதங்களையும் சிவாகமங்களையும் சோதிட சாஸ்திரங்களையும் கற்பித்தவராவார்.

16. கா.வை. ஆத்மநாதசர்மா

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த இவர் ஸ்ரீ லலிதா சஹஸ்ரநாதம் ஸ்தோத்திரம், சுப்பிரமணிய புஜங்கம், விநாயக மகோத்சவபத்ததி எனும் சம்ஸ்கிருத மூலநூல்களை முறையே அன்னை லலிதாம் பிகை அருட்பேராயிரம், சுப்பிரமண்ய புஜங்கதோஸ்திரம், விநாயக மகோத்சவ விளக்கம் எனத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வைத்தவராவார். வைதீக சைவமரபிற்கு 'ஞானதீபம்' எனும் சஞ்சிகை மூலம் வெளியிட்ட பெரியவருமாவார்.

17. வியாகரணசிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ கி.நாராயண சாஸ்திரி (கி.பி - 1988)

தென்னிந்தியாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சம்ஸ்கிருத இலக்கண விற்பன்னர் தண்டபாணி தீக்ஷதரிடம் சம்ஸ்கிருதம் கற்று வியாகரண சிரோமணிப்பட்டம் பெற்றவர். திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக்கல்லூரியிலும், திருநெல்வேலி காவிய பாடசாலையிலும் சம்ஸ்கிருத ஆசிரியராக விளங்கிய இவர் கேதீசநாத சுப்ரபாதம், மாணசீக கேஷத்ராடனம் எனும் ஸ்தோத்திர கர்த்தாவாகவும் சம்ஸ்கிருத சிக்ஷாபிரதமசோபனம் எனும் இலக்கண நூலின் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். பல மாணவர் மரபை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர்.

18. பிரம்மஸ்ரீ கி. நாராயண சாஸ்திரிகள் (கி.பி 1990)

தென்னிந்தியாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் இலங்கையில் வைதீகமரபு நிலைபெறச் செய்தவராவார். இவர் திருக்கே தீஸ்வரம் சிவானந்த குருகுலத்தின் சம்ஸ்கிருதம், வேதபாடம் என்பனவற்றின் ஆசிரியராகவும் விளங்கிய இவர் கோண்டாவிலை வதிவிடமாகக் கொண்டவர். தனது வீட்டிலும் குருகுலங்களிலும் சம்ஸ்கிருத மொழியையும், வேதமந்திரங்களையும் கற்பித்ததோடு வைதிக பூர்வாபரக்கிரியைகளை தனது இறுதிக் காலம் வரை ஆற்றுவித்த பெருந்தகையாவார்.

19. பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாச நாதக்குருக்கள் (கி.பி 1921- 2000)

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைப்பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் சம்ஸ்கிருதப் புலமையாளராவார். சம்ஸ்கிருத இலகுபோதம் எனும் இலக்கண நூலினது ஆசிரியரான இவர் ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா பஞ்சரத்தினம், ஸ்ரீ கன்யாகுமாரி பஞ்சரத்தினம், ஸ்ரீ குரு பஞ்சரத்தினம் (காஞ்சிப்பெரியவர்) என்றும் குருஸ்தோத்திரங்களையும் குரு ஸ்தோத்திரத் தையும் (சீதாராமசாஸ்திரிகள்) இயற்றிய இவர் வடமொழி இலக்கியவரலாறு (வைதீக இலக்கியம்) சைவத்தின் கோவிற்கிரியை நெறி ஆகிய நூல்களை ஆக்கிய இவர் ஸ்ரீ வித்தியா உபாசகர் ஆவார். இவர் வேத சிவாகமங்களைக் கற்பிக்க திருநெல் வேலியில் ஸ்ரீவித்தியா “குருகுலத்தையும்” கொழும்பில் ஸ்ரீ முத்து விநாயகர் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனத்தையும் நிறுவி செயற்படுத்திய பெருமைக்குரியவர். ஸ்ரீ சக்கரபூஜை, சிவாகம பூஜாபத்திகள் என்பனவற்றைத் தொகுத்த பெருமைக்குரிய இவர் தென்னிந்தியா பிள்ளையார் பட்ட ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் தேவஸ்தானத்தினரால் “சிவாகமஞானபானு” எனும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக் கப்பட்ட பெருமைக்குரியவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதலாவது இந்து நாகரிகப் பேராசிரியர் எனும் பெருமைக்குரியவராக விளங்கினார். இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை “என் சரிதம்” எனத்தாமே எழுதிய பெருமைக்குரியவர் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

20. நியாயசிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ கி.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் (கி.பி 1925 - 1998)

தென்னிந்தியாவின் வேப்பத்துரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் யசர் வேதத்தை காஞ்சி சங்கரமடத்தின் குருகுலத்தில் முறையாக அதுயயனம் செய்தவர். சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நியாயசிரோமணி பட்டம் பெற்றவர். இவர் சம்ஸ்கிருத இலக்கிய இலக்கணங்களில் துறை தேர்ந்தவர். வண்ணார்பண்ணையிலும், நல்லூரிலும் வசித்து வந்த இவர் சிவானந்தகுருகுலம், கணபதீஸ்வர குருகுலம், சேர் பொன். இராமநாதன் வேதாகம ஆய்வு நிறுவன சிவாச்சாரிய குருகுலம் என்பனவற்றின் தலைமை ஆசிரியராக விளங்கிய இவர் சம்ஸ்கிருத இலக்கண நூல் (Rational sanskrit Grammar), பயிற்சி நூல், மற்றும் பாடநூல்களினையும், ஆரம்ப சம்ஸ்கிருத இலக்கண நூல்களாக நவனீத மஞ்சரி, நவனீ தமனன் மஞ்சரி போன்ற நூல்களையும் பல்வேறு பத்தி நூல்களையும் இயற்றிய வருமாவார். தனது வாழ்நாளில் சம்ஸ்கிருத மொழி வளத்திற்காகவே தம்மை அர்ப்பணித்து ஓர் மாணவர் பரம்பரையை உருவாக்கிய புலமையாளர் ஆவார்.

சம்ஸ்கிருத மொழியை வளர்த்து நிறுவனங்கள்

01. பிராமண சமாஜம்

வண்ணார்பண்ணையில் 1940களில் சம்ஸ்கிருத மொழிப்போதனைக்காக நிறுவப்பட்ட நிறுவனமே “பிராமண சமாஜம்” ஆகும். சுன்னாகம் பிராசீன பாடசாலையையும், ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச்சங்கத்தையும் ஸ்தாபிப்பதில் முழுமூச்சாக நின்ற முசாஞ்சிரம் பிரம்மஸ்ரீ தி. சதாசிவையர் தலைமையில் வேதாகம வகுப்புகள் நடாத்தப்பட்டன. இந்நிறுவனம் சம்ஸ்கிருத தமிழ் பத்திரிகையையும் நடாத்தி வந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

02. ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் (கி.பி 1922)

தமிழ், சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய இரு மொழிகளின் வளர்ச்சிக் காக வண்ணை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியினை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதே ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச்சங்கம் ஆகும். இந்நிறுவனம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தைப்போன்று தமிழ், சம்ஸ்கிருதப் பண்டிதர்களை உருவாக்கும் எண்ணத்தோடு செயலாற்றிவந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

03. காவிய பாடசாலை (கி.பி 1917)

வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலையில் (நாவலர் பாடசாலை) நாவலரின் மாணாக்கரும் மருமகனுமான திருவாளர் த.கைலாசபிள்ளை அவர்களால் கி.பி. 1917ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதே காவிய பாடசாலை ஆகும் இப்பாடசாலையில் சுன்னாகம் அ.குமாரசாமிப் புலவர், நீர்வேலி சிவசங்கரன்டிதர். பண்டிதர் சி. கணபதிப்பிள்ளை, மட்டக்களப்பு புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, வியாகரண சிரோமணி பிரம்ம ஸ்ரீ கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள், வண்ணார்பண்ணை வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை, இணுவில் வித்துவான் திருநாவுக்கரசு, சுன்னாகம் பண்டிதர் பொன்னையா ஆகியோர் ஆசிரியர்களாக கடமையாற்றியமை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

04. சோதிட பரிபாலன மடம்

கொக்குவில் வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தை கணித்து வெளியிடும் நிறுவனம் சோதிடபரிபாலன மடம் ஆகும். இந்நிறுவனம் சோதிடபிரகாச யந்திரசாலை மூலம் சம்ஸ்கிருதத்தில் கிரந்த லிபியில் பல்வேறு விதமான நூல்கள் பலவற்றை அச்சிட்டு வெளியிட்டு வந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

05. சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் (கி.பி 1921)

திருநெல்வேலி சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் சைவத்தமிழ் பாடசாலைகளை முகாமெத்துவம் செய்வதில் 1921ம் ஆண்டுமுதலாக பெரும் பணியாற்றி வந்தது. இப்பணியில் இன்னுமோர் பரிணாமம் சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை ஆகும்.

இக் கலாசாலையில் சம்ஸ்கிருத மொழி கற்பிக்கப்பட்டதோடு 1930களில் மும்மொழிக் காவிய பாடசாலை என சிறப்பாக சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகியன கற்பிக்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிறுவனத்தின் பணி திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாலயத்திலும் பின்னர் (1940களில்) வண்ணார்பண்ணை நாவலர் வித்தியாலயத்திலும் செயற்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

06. பரமேஸ்வராக் கல்லூரியும், இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியும்

திருநெல்வேலியில் 1919ல் ஆண்களுக்காகவும் 1913ல் மருநனார்மடத்தில் பெண்களுக்காகவும் சேர் பொன். இராமநாதனால் அமைக்கப்பட்ட கல்லூரிகளே பரமேஸ்வராக் கல்லூரியும், இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியும் ஆகும். ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே சம்ஸ்கிருதமொழி மாணவர்களுக்கான ஒருபாடமாக அமைந்தது. இப்பாடநெறிக்காக தென்னிந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்தவர்களான பிரம்ம ஸ்ரீ இராமையா, வியாகரண சிரோமணி பிரம்ம ஸ்ரீ தி.கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள் ஆகியோர் ஆசிரியப் பணியாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

07. சிவானந்த குருகுலம் (கி.பி 1959)

நல்லூர் கைலாசபிள்ளையார் கோவில் வீதியில் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களது இல்லத்தில் அந்தண சிவாச்சாரியர்களுக்காக "குருகுலம்" என 1959ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே "சிவானந்த குருகுலம்" ஆகும். அதனை நியாய சிரோமணி பிரம்ம ஸ்ரீ கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் தலைமையேற்று நடாத்தி வந்தார். இப்பணியின் தொடர்ச்சியில் நியாயசிரோமணி பிரம்ம ஸ்ரீ கி.சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள், நயினாதீவு சிவஸ்ரீ கைலாசநாதக்குருக்கள், காரைநகர் சிவஸ்ரீ கணபதீஸ்வரக்குருக்கள் ஆகியோர் இணைந்து யாழ். ஆஸ்பத்திரி வீதி, வைத்தியநாதசுவாமி சிவன்கோவிலில் (ஐயர்சிவன்கோவில்) 1960 முதலே நடாத்தி வந்தனர் 1963 களில் நல்லூர் சடையம்மா மடத்தில் சிவாச்சார்ய கலாசாலை எனும் பெயரில் செயற்பட்டு வந்தது. சிவஸ்ரீ கணபதீஸ்வர குருக்களின் மறைவின் பின்னர் கணபதீஸ்வர குருகுலம் எனும் பெயரிலும் இயங்கிவந்தது.

நல்லூர் சடையம்மா மடத்தில் இயங்கிய குருகுலச்செயற்பாடுகள் குன்றிப்போக அதனது செயற்பாட்டு விரிவுகளை அறிஞர்கள் பலர் ஆராய்ந்து வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலய தீர்த்தக்கேணி வளாகத்திலும், நல்லை ஆதீனத்திலும் சிவானந்த குருகுலம் என புத்துயிர் ஊட்டினார்.

நிரந்தர இடமற்ற செயற்பாட்டின் காரணமாக சைவ அபிமானிகளின் பேராதரவினாலும் வண்ணார்பண்ணை 33ம் இலக்கம் கடைச்சாமி வீதியில் திருவாளர். பேரம்பலச் செட்டியார், சுப்பிரமணிய செட்டியார் அவர்களது நன்கொடையில் “சிவானந்த குருகுலம்” நிரந்தரமான இடமொன்றைப்பெற்று அதற்குரிய செயற்குழுக்களையும் கொண்டதாக நியாய சிரோமணி பிரம்மஜீ கி.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் அவர்களை தலைமை ஆசிரியராகக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்தது. இத்தகைய செயற்பாட்டுக் காலங்களின் வளர்ச்சியில் பயனடைந்தவர்கள் பலர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

08 . சேர் பொன். இராமநாதன் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனம் சிவாச்சாரிய குருகுலம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தினை மையமாகக்கொண்டு பரமேஸ்வரா இயக்குநர் சபையினரின் பெரு முயற்சியால் சேர் பொன். இராமநாதன் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனம் 1995 களில் பேராசிரியர் பிரம்மஜீ ப. கோபாலகிருஷ்ணஜயர் தலைமையில் செயற்குழுவினையுடையதாக ஆரம்பமானது. அதன் ஒரு பணியாக சிவாச்சாரயகுருகுலம் நியாயசிரோமணி பிரம்மஜீ கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் தலைமையில் வேதம், சிவாகமம், சம்ஸ்கிருத மொழி, இலக்கணம், இலக்கியம், திருமுறை என்பன கற்பிக்கப்பட்டு அதனூடாக சிவாச்சாரய மாணவர்கள் உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

09. ஸ்ரீவித்யா குருகுலம் (1980)

திருநெல்வேலியில் பேராசிரியர் பிரம்மஜீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் தமது இல்லத்தில் 1980களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே “ஸ்ரீவித்யா”

குருகுலம் ஆகும். சிறப்பாக வேதமந்திரங்களையும் சிவாகமப் பிரயோகங்களையும் சிறப்பாக பாராயண மரபுகளுக்குரிய மந்திரங்களையும் கற்பிக்கும் நிலையமாக இக்குருகுலம் விளங்கியமையும், அதனூடாக பல மாணவர்கள் பயனடைந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

10. தர்மசாஸ்தா குருகுலம் (1966)

இணுவில் பிரதேசத்தில் சிவஜீ தா. மகாதேவாக்குருக்கள் அவர்களது முயற்சியாக 1966ல் உருவாக்கப்பட்டு இன்றுவரையாக செயற்பட்டுவரும் ஒரு நிறுவனமே தர்மசாஸ்தா குருகுலம் ஆகும். சிறப்பாக அந்தணசிவாச்சாரியர்களை வேத, சம்ஸ்கிருத சிவாகமப் புலமையுடன் பயிற்சியளித்து வரும் அயராத முயற்சி குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்லூர் எனும் பரந்த பிரதேசத்தை உள்ளடக்கிய திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்பண்ணை ஆகிய பிரதேசங்களில் சம்ஸ்கிருத மொழியைக் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் 1952இல் ஒன்று கூடினர் இதன் பயனாக வடஇலங்கை சம்ஸ்கிருத சங்கம் எனும் நிறுவனமும் வடமாகாண சம்ஸ்கிருத ஆசிரியர் சங்கமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இவ்வாறான சம்ஸ்கிருத மொழியை வளம்படுத்தும் பணியின் உன்னத செயற்பாடாக வட இலங்கை சம்ஸ்கிருத சங்கம் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் 1954 ல் முதலாவது சம்ஸ்கிருத மாநாடு ஒன்றை நடத்தியமையையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக நோக்குமிடத்து வண்ணார்பண்ணைப் பிரதேசமும் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயமும் நல்லூர்ப் பிரதேச சம்ஸ்கிருத மொழி வளர்த்த நிறுவனச் செயற்பாட்டில் தலையாயதாக நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளை வண்ணார்பண்ணைப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த சம்ஸ்கிருத மொழிவளத்திற்கு பல பணிகளை செய்த அறிஞர்கள் பலரும் இருக்கின்றமையும் இவ்வாறான பணிகளின் செயற்பாடுகள் நல்லூர் பிரதேசத்து சம்ஸ்கிருத மொழி வளத்தை மேம்படுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட தனித்துவமானதும், நிறுவன மயமானதுமான பணிகளாக விளங்குகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சதாசிவம், ஆ., (1966), ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், சாகித்ய மண்டலம், கொழும்பு.
2. குமாரசுவாமிப்புலவர், அ., (1951) தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம், புலவரகம், மயிலணி, சன்னாகம்.
3. கணேசையர், சி., (1939), ஈழநாட்டுப் புலவர் சரித்திரம் சன்னாகம்.

4. கிருஷ்ணானந்த சர்மா, ஸ்ரீ., யாழ்ப்பாணத்தில் சம்ஸ்கிருத மொழியை வளர்த்த நிறுவனங்களும், அறிஞர்களும், நல்லூர்.

5. Sivasamy, V. (1992), The Sanskrit Traditions of the Sri Lankan Tamils, University of Jaffna.

போர்த்துக்கீசரால் அழிக்கப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலின் பலிபீடம் எனக் கருதப்படுகிறது
2014 ஆம் ஆண்டு நல்லூர் வலயக் கல்விப் பணிமனை வளாகத்துக்குள் கட்டடம் ஒன்று அமைப்பதற்காக
நில அகழ்வு செய்த போது கிடைக்கப் பெற்றது

நல்லூரின் தொன்மையும் மேன்மையும்

செல்வி. யசோதாரினி சிறிதரன்

அறிமுகம்

தனித்துவம் வாய்ந்ததாகக் கணிக்கக் கூடிய பாரம்பரியப் பண்பாட்டு வரலாறு பண்டைய காலம் தொட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு இருந்து வந்தாலும் வரலாற்று வளர்ச்சியில் அதன் பெருமை சுதந்திரத் தமிழரசின் தோற்றத்தோடு மேலும் சிறப்படைவதனைக் காணலாம். இதனை இவ்வரசு தொடர்பாகத் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பிற வரலாற்று மூலங்களில் இருந்தும் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இத்தகைய தனித்துவம் வாய்ந்த பாரம்பரிய வரலாற்றினையுடைய யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகர் என்ற பெருமையினை தன்னகத்தே கொண்டது நல்லூராகும். நல்லூர் என்பது தமிழகத்தில் உள்ள இடமொன்றின் பெயராகும். தமிழகத்திலே ஆதிச்ச நல்லூர், சக்கரவர்த்தி நல்லூர், திருவெண்ணை நல்லூர், சேய் நல்லூர், வீர நல்லூர், சிறுத்தொண்டர் நல்லூர், கடியநல்லூர், சிங்க நல்லூர் முதலிய பல இடங்களுண்டு. இத்தகைய இடமொன்றிலிருந்து இங்கு வந்து குடியேறியோர் தமது தாயகப் பெயர்களை இப்புதிய பிரதேசத்திற்கு சூட்டி இருந்திருக்கக்கூடும். அந்த வகையில் கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பரப்பில் வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாண இராசதானியின் தலைநகராக விளங்கிய மேன்மை நல்லூரையே சாரும்.

இவ்வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த நல்லூர் இராசதானியின் வரலாற்றுத் தொன்மையினையும், மேன்மையினையும் பிரதிபலிக்கக் கூடிய நினைவுகள், நினைவுச்சின்னங்கள் இன்று மறைக்கப்பட்டு உள்ளன என்றும் கூறலாம். இலங்கையின் புராதன தலைநகர்களான அநுராதபுரம், பொலநறுவை என்பன கைவிடப்பட்டு ஆயிரம் ஆண்டுகள் அண்மித்த போதிலும் கூட அவற்றின் நினைவுச்சின்னங்கள் பல இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இற்றைக்கு முன்னூற்றைம்பது ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் கைவிடப்பட்ட நல்லூர் இராசதானியின் ஒரு கட்டடத் தொகுதி தன்னும்

முழுமையாக பாதுகாக்கப்படவில்லை. இதற்கும் போத்துக்கேயரும் பின்வந்த ஒல்லாந்தரும் கடைப்பிடித்த கலையழிவுக் கொள்கை ஒரு காரணமாக இருப்பினும், அரச மட்டத்தில் பிற இராசதானிகளைப் பாதுகாக்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சி போன்று நல்லூர் இராசதானியை பாதுகாக்க முயற்சி எடுக்கப்படாமையும் முக்கிய காரணமாகும். இதைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் நிறுவன ரீதியான அமைப்புக்களோ, தனிப்பட்டவர்களோ அக்கறை செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. 1957ம் ஆண்டு கொழும்பு நூதனசாலைப் பொறுப்பாளராக இருந்த எஸ். சண்முகநாதன் தலைமையில் சங்கிலித் தோப்பில் சில ஆய்வுகள் நடாத்தப்பட்டாலும் அவை ஆரம்ப முயற்சிகளாக அமைந்தன. 1984ம் ஆண்டில் ஆய்வு மேற்கொள்ள ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டாலும் அம் முயற்சி ஆரம்பப்பேச்சுவார்த்தைகளுடன் முடிவடைந்துவிட்டது. தற்போது நல்லூர் இராசதானி இருந்திருக்கும் எனக்கருதும் இடங்களில் நெருக்கமான குடிமனைகளும் அரச நிறுவனங்களும் தொழிற்சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டு விட்டதால் பெறுமதி மிக்க தமிழரின் கலைச் சின்னங்கள் இவற்றின் கீழே மண்ணோடு மண்ணாக மறைந்து உள்ளன. எனவே அகழ்வாய்வுகள் முழுமையாக மேற்கொள்ளப்படாத நிலையில் நல்லூரின் வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் தொன்மையினையும் புரணமாக அறிந்து கொள்வது கஷ்டமாகும். ஆகவே இதுவரை கிடைத்த ஒரு சில கட்டட அழிபாடுகள், சிற்பங்கள், கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள் முதலியன தொல்லியல் சின்னங்களையும், இலக்கிய மூலங்களையும் வைத்து நல்லூரின் தொன்மையினையும் வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் அறிய முடிகின்றது.

அந்த வகையில் பதின்மூன்றாம் பதின் நான்காம் நூற்றாண்டுகளில் சிறப்புற்று விளங்கிய நல்லூர் இராஜதானியின் அமைவிடத்தினை உண்மையான அதன் நிர்வாக மையங்களையோ அவற்றின் விஸ்தீரணத்தினையோ புரணமாக அறிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு போதிய தொல்பொருட்சான்றுகள் கிடைக்காதவிடத்தும்

கிடைத்த சான்றுகளின் அடிப்படையில் நோக்கு மிடத்து ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் என அழைக்கப்படும் யாழ்ப்பாண அரசர்களில் முதலாம் சிங்கை ஆரியன் எனப்படும் அரசனால் முதன் முதலாக இராசதானியாக அமைக்கப்பட்ட நல்லூரின் விஷ்ணுமணியை தற்போதைய நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்துக்கு முன்னால் உள்ள மூன்று மைல் சுற்றுவட்டாரத்தினுள் அமைவு பெற்றிருக்கலாம் என ஊகிக்கப்படுகிறது. பண்ணைத்துறையும் நல்லூர் பிரதேசத்தில் அடங்கி இருந்தது என்பதும் இதனை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் அடங்கியுள்ள செய்தி யிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி ஆட்சி புரிந்த போர்த்துகேய அதிகாரியினுடைய குறிப்புக்களிலிருந்தும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நல்லூர் இராசதானியின் அமைவின் மேன்மையினை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் வரும் வர்ணனை நன்கு விளங்க வைத்திருக்கின்றமையினை காணலாம்.

“நாலுமதிலும் எழுப்பி வாசலும் ஒருங்காவிடு வித்து மாடமாளிகையும் கூட கோபுரங்களையும் பூங்காவையும், பூங்காவன நடுவில் ஸ்தான மண்டபமும் முப்படைக் கூபமும் உண்டாக்கி அக்கூபத்தில் யமுனாநதி தீர்த்தமும் அழைப்பித்துக் கலந்துவிட்டு நீதிமண்டபம் யானைப் பந்தி குதிரையாயம், சேனாவீர ரிருப்பிடம் முதலியன கட்டுவித்து கீழ்திசை வெய்யிலுகந்த பிள்ளையார் கோயிலையும் தென்திசைக்கு கயிலாய பிள்ளையார் கோயிலையும் வடதிசைக்கு சட்ட நாதேஸ்வரா கோயில் தையல்நாயகி அம்மன் கோயில் சாலை விநாயகர் கோயிலையும் அமைப்பித்தனர்”

இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வர்ணனை அடிகள் நல்லூரின் வரலாற்று மேன்மையினையும், சிறப்பினையும் பிரதிபலித்திருப்பதனை நோக்க முடிகின்றது.

தற்போதைய நல்லூர் பிராந்தியத்தில் நல்லூரின் வரலாற்றுத் தொன்மையினை விளக்குகின்ற யாழ்ப்பாண மன்னர் கால கட்டிடங்களை எவையும் முழுமையாக இல்லாவிடினும் கூட அங்கு இன்றும் காணப்படுகின்ற மந்திரிமனை, சங்கிலியன்

தோப்பு, இராசாவின் தோட்டம், பண்டார மாளிகை, பண்டாரக்குளம், போன்ற பெயர்களும் இவ்விடங்களில் அழிந்த நிலையிலுள்ள கட்டிடச் சிதைவுகளும் அக் கால நல்லூரின் மேன்மையினை நினைவுபடுத்துவனவாக உள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்துத் தொகுதிகளும் யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்தில் நல்லூரிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த மன்னர் காலத்தில் நல்லூர் பிரதேசத்தில் அமைவு பெற்றவை எனத் தொல்லியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் என்ற வகையில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் என்றழைக்கப்படுகின்றவர்கள் நல்லூரை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்து உள்ள போது அந்த தமிழ் நூல்களினைத் தவிர அம்மன்னர்களின் ஆட்சிக்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் எவையும் நல்லூரில் காணப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் அடிப்படையில் நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஒருவர் பின் ஒருவராக ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களின் பெயர்களை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அந்த வகையில் விஜய கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி, குலசேகர சிங்கை ஆரியன், விக்ரம சிங்கை ஆரியன், வரோதய சிங்கையாரியன், மார்த்தாண்ட சிங்கை ஆரியன், குணபூஷண சிங்கை ஆரியன், ஜெயவீரசிங்கையாரியன், குணவீரசிங்கையாரியன், கனகசூரிய சிங்கையாரியன் என்பவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக ஆட்சிபுரிந்துள்ளனர் என்பதனை பட்டியலிட்டுக் கொள்ள முடிகின்றது.

சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிக்கால நல்லூரினைப் பற்றி “கோகில சந்தேச” என்னும் சிங்கள தூதுப்பிரபந்தம் பின்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது “நல்லூரிலே சிறந்த உயர்ந்த கட்டடங்கள் நிரை, நிரையாக உள்ளன. பொன் மயமான கொடிகள் அதனை அலங்கரிக்கின்றன. அவற்றிலே பதிக் கப்பட்டுள்ள விலை மதிக்க முடியாத மணிகளும், இரத்தினக்கற்களும் மிக அதீதமான அழகினை ஏற்படுத்துகின்றன. சிறப்பினாலும், கவர்ச்சியினாலும் அழகினாலும் குபேரனின் கலைநகரான அழகாபுரியுடன் ஒப்பிடற்பாலது” என்னும் அடிகள் நல்லூரின் மேன்மையினைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட சில சான்றாதாரங்களைத் தவிர வேறு சில சான்றுகளும் நல்லூரின் வரலாற்றுத் தொன்மையினையும், மேன்மையினையும் வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. அந்தவகையில் சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், ஏட்டுச்சுவடிகளாக இருந்த சில நூல்கள், பிற்காலச்சாசனங்கள் எனப் பலதரப்பட்ட பாவனைப்பொருட்கள், போர்த்துக்கேய அரச ஆவணங்கள், போர்த்துக்கேய நூலாசிரியர்கள் சிலர் எழுதிய நூல்கள், தமிழ் அரசர்களால் எழுதப்பட்ட தமிழ் நூல்கள் குறிப்பாக இராசமுறை, பரராசசேகரன் உலா இன்னும் வரலாற்றுச்சார்பான வையாபாடல், கைலாயமாலை போன்ற நூல்களும் சமகாலத்தில் எழுதப்பட்ட சிங்கள நூல்கள் சிலவற்றிலும் இவைதவிர இலங்கையிலும், தென்னிந்தியாவிலும் யாழ்ப்பாண மன்னர்களைப் பற்றிக் கூறும் தாமிரசாசனக் குறிப்புகளும் அடங்குகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் பார்க்குமிடத்து இலங்கையின் சில முக்கிய இடங்களாகிய அநுராதபுரம், தம்பதேனியா, பொலநறுவை, கோட்டை, கண்டி போன்ற தலைநகரங்களைக் கொண்டியங்கிய சிங்கள அரசுகளைப் போலன்றி நல்லூர் பற்றிய வரலாற்று மூலங்கள் குறைவாகவே கிடைத்துள்ளன. எனினும் நல்லூரின் வரலாற்றுத் தொன்மையினைப் பொறுத்த வரையில் மேற்குறிப்பிட்ட நகர்களிலும் பார்க்க அவ்வளவு பிந்தியதன்று எனக் குறிப்பிடலாம். வரலாற்று மரபுகளும் மூலங்களும் நன்கு பேணப்படாமை. கி.பி. 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இப்பகுதியில் ஏற்பட்ட போர்த்துக்கேயர் படையெடுப்புகளும், அவற்றைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அவர்களின் ஆட்சியும் இங்கிருந்த வரலாற்று மூலங்களை பெரும் அளவுக்குச் சிதைத்திருந்தமை காரணமாகவே நல்லூர் இராசதானி பற்றிய நம்பகமான வரலாற்றுத் தகவல்கள் அழிவடையக் காரணமாகியது. இவற்றுள்ளே கட்டடங்கள் அதாவது கோவில்கள், அரசமாளிகைகள் போன்றனவும் இன்னும் சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், சரஸ்வதி மஹால் என்ற நூலகத்தில் ஏட்டுச்சுவடிகளாக இருந்த நூல்கள், பிறநாட்டு இலக்கியங்கள், பலதரப்பட்ட பாவனைப் பொருட்கள் முதலியனவும் அழிந்து சிதைவடைந்து விட்டன. இவற்றுள் சிலவற்றைப் பற்றிய தகவல்களை போர்த்துக்கேய ஆசிரியர்கள் எழுதியுள்ள நூல்களிலிருந்தும், போர்த்துக்கேய அரச ஆவணங்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிவரும்

சில மரபுகள் ஆகியனவற்றினூடாக நல்லூர் ஆட்சியாளர்கள் பற்றி அறிய முடிகின்றது. மேலும் போர்த்துக்கேய ஆவணங்களில் ஒரு பகுதியினை ஒல்லாந்தர் அழித்து விட்டமையினாலும் அவர்கள் எழுதியவற்றுள் ஒருபகுதி இன்று கிடைக்கவில்லை.

ஓர் அரசின் தலைநகராக விளங்கிய நல்லூரில் இன்று ஒரு சில தொல்லியற் சின்னங்களே எஞ்சியுள்ளமை மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். யாழ்ப்பாண அரசு தோன்றுவதற்கு முன்னரே ஏறக்குறைய கிறிஸ்து சகாப்த காலம் தொட்டாவது நல்லூர்ப்பகுதி தொன்மைவாய்ந்து விளங்கி வந்துள்ளதென்பது சில தொல்லியற் சின்னங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கிய சான்றுகளில் ஒன்றான கைலாயமாலை (191) நல்லூரினை "நல்லைமுதூர்" எனக்குறிப்பிடுவது பெறும் புகழுரையன்று. இன்றைய வரலாற்று ஆதாரங்களாக விளங்கும் தமிழ், சிங்கள, போர்த்துக்கேய நூல்களிலே நல்லூரிலிருந்த கட்டிடங்கள், சிற்பங்கள் என்பவை குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளன. எனினும் இன்றைய நிலையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட காலத்திற்குரிய (கி.பி. 1658) முழுமையான கட்டிடங்கள் எவையும் வட இலங்கையில் இல்லை என்றே குறிப்பிடலாம். இங்கிருந்த அரண்மனைகள், கோவில்கள் முதலியனவற்றை இடித்து போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியில் (முன்னைய பறங்கித்தெருவில்) உள்ள பழைய வீடுகளையும், கோட்டையின் சில பகுதிகளையும் கட்டினர் என்று கூறப்படுகின்றது. இதற்கு யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையில் வரும் கூற்று மேலும் ஆதாரமாக அமைகின்றது.

"பறங்கிகள் ஆட்சியினை ஒப்புக்கொண்டு நல்லூரிற் குள்ளே குடியிருந்து கொண்டு தங்கள் கருமங்களை நடத்திப்பறக் கோட்டை மதில்களை இடிப்பித்து இக் கற்களை கொண்டு போய்க் கடல் ஓரத்திலே சங்கிலியரசன் இடிப்பித்துப் பரவிவிட்ட தங்கள் கோட்டையை மறுபடி கோட்டையாகக் கட்டி அதன் கீழ்ப் புறத்திலே வீடுகளையும், அரசாட்சி மண்டபங்களையும் கட்டுவித்துக் குடிகள் சமீபத்தில் வீடுகட்டி வந்திருக்கும் படி வசதிபண்ணினார்கள்"

இக் கூற்றில் பெருமளவு உண்மை இருக்கலாம் என்பதை பறங்கித் தெருவின் பிரதான வீதியிலும் குறுக்கு வீதியிலும் உள்ள பல வீடுகள் பழமையான கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டிருப்பதிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. இக்கற்கள் பல பழைய நல்லூர் இராசதானிக்குரியவை என்பதில் ஐயமில்லை. இதற்கு தற்போதைய "சென்றல்கபே" யிலே உள்ள கற்கள் சிறந்த சான்றாகும். ஆ.முத்துத்தம்பிபிள்ளை தமது யாழ்ப்பாண சரித்திரம் என்னும் நூலிலே நல்லூர் கோட்டையில் இருந்த கற்சாசனங்கள் அங்குள்ள வீடுகள் சிலவற்றில் வைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கூற்றில் உண்மையுண்டு என்பதை அண்மையில் இங்குள்ள பிரதான வீதி ஒன்றில் அமைந்த தேநீர் கடையொன்றின் வாசற்படியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தமிழ் கல்வெட்டு ஒன்று வாசற்படியாகப் பயன்பட்டு வந்தமை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. இக்கல்வெட்டு இன்னொரு கட்டடத்தின் தூணாக அன்றி கதவு நிலையின் ஒரு பாகமாக இருந்திருக்க வேண்டும் எனத்தெரிகிறது 51/2 அடி நீளமும் 7 அங்குல அகலமுடைய இக்கல்வெட்டு தூணில் உள்ள இருபத்தைந்து வரிகளில் வாசித்தறிந்த பதினைந்து வரிகளில் அக்கல்வெட்டானது பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் நல்லூரிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த ஆறாம் பராக்கிரமபாகு விற்றுகுரியது என்பது தெரிய வந்துள்ளது. இது போன்றே நல்லூர் இராசதானிக்குரிய கற்சாசனங்களும், கற்றூண்களும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலும் வைத்துக் கட்டப்பட்டிருப்பதாக முத்துத்தம்பிபிள்ளை மேலும் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறான இராசதானிக்குரிய கற்றூண்கள் மற்றும் கற்சிற்பங்கள் கோட்டையுருத்தாரண வேலைகளின்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கோட்டையின் மேற்குப் பாகத்தில் வெளிப்புறத்தில் வைத்துக்கட்டப்பட்டுள்ள கற்றூண்களில் பல நல்லூர் இராஜதானிக்குரியவை என்பதை இன்றும் அடையாளம் காணமுடிகின்றது. இவற்றுள் ஒரு தூணில் உள்ள நேர்த்தியான தாமரைச்சிற்பம் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவற்றினை நோக்குமிடத்து அக்கால கட்டடங்களிலிருந்து நல்லூரானது வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் மேன்மையினையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தமை நன்கு புலப்படுகின்றது.

மந்திரிமனை

தற்போதைய நல்லூர் பிராந்தியத்தில் யாழ்ப்பாண மன்னர் கால கட்டிடங்கள் எவையும் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் கூட அங்குள்ள மந்திரிமனை, சங்கிலியன் தோப்பு, இராசாவின் தோட்டம், பண்டாரமாளிகை, பண்டாரக்குளம், போன்ற பெயர்களும் இவ்விடங்களில் அழிந்த நிலையிலுள்ள கட்டிடச்சிதைவுகளும் நல்லூரின் சிறப்பினை புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன. அந்த வகையில் பருத்தித்துறை வீதியில் இப்போதைய சட்டநாதர் கோவிலுக்குச் சற்றுத் தெற்காக நல்லூரின் பாரம்பரிய வரலாற்றினை நினைவு படுத்தும் வகையில் கம்பீரமான முகப்புத் தோற்றத்துடன் மந்திரிமனையானது அமைந்துள்ளது. நீண்டகாலம் அர்ச்சகரின் ஓர் இல்லமாக இருந்த இம்மனை தற்போது தனிமை யாக்கப்பட்டு ஒரு வரலாற்று சின்னத்திற்குரிய ஆவணம் என நினைக்கும் அளவிற்கு காட்சி அளிக்கின்றது. இதன் கட்டட அமைப்பும், மரத்திலான சிற்பவேலைப் பாடுகளும் கலை மரபினைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இதன் பொதுவான வெளித்தோற்ற அமைப்பும் கலைமரபும் ஒல்லாந்தர் காலக் கலைமரபைக் கலந்திருப்பதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. அன்னியரின் நினைவுச் சின்னமாக இது தென்பட்டாலும், நுணுக்கமாக ஆராயின் ஒல்லாந்தர் காலத்திற்கு முன்னரே யாழ்ப்பாண மன்னர் கால கட்டடத்தொகுதி இங்கிருந்ததென்ற உண்மையினைக் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. அத்தகைய ஒரு வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் இவ்விடத்திற்கு இருந்தமையால் தான் பிற்காலத்தில் ஒல்லாந்தர் காலக் கட்டடங்கள் பல இங்கே அமைக்கப்பட்டன. தற்பொழுது இப் பழைய கட்டடத் தொகுதிகள் சில இடிந்த நிலையிலும், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மாற்றி அமைக்கப்பட்ட நிலையிலும் காணப்படுகின்றன.

கந்தோரண வாயில்

நல்லூரின் தொன்மையினையும் சிறப்பினையும் விளக்கி நிற்கின்ற பிற்தோர் அம்சமாக சங்கிலியன் தோப்பு கந்தோரண வாசல் விளங்குகின்றது. முத்திரைச்சந்திக்கு வடக்கே சில யார் தூரத்தில் வலது பக்கமாக இத்தோரண வாசல் அமைந்துள்ளது. நீண்டகாலம் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் இருந்த இக்கட்டடத் தொகுதியானது

தற்போது நல்லூரில் இருந்த இராசதானியை நினைவுபடுத்தும் ஒரே சான்றாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நல்லூரில் இக்கட்டம் அமைக்கப்பட்டமைக்கு இவர்களிற்கு முன்னோடியாக தமிழ் மன்னர் கால இராசதானி இவ்விடங்களில் இருந்தமையே முக்கிய காரணமாகலாம். அவற்றின் பின்னால் தமிழ் மன்னர்களின் வரலாற்றுச் சாதனைகளும், நல்லூரின் தொன்மையும் மேன்மையும் மறைந்து கிடக்கின்றன என்பதை இவ்விடங்களினை ஆராய்வதன் மூலம் கண்டுகொள்ளலாம். இது பற்றி ஆங்கிலேய அரச அதிகாரியொருவர் நினைவுப் பதிவேட்டில் 1903 ஆம் ஆண்டில் கூறியுள்ளதை இங்கு நினைவு கொள்ளலாம்.

பருத்தித்துறை வீதியிலே நல்லூரில் உள்ள யாழ்ப்பாண மன்னர் இருந்த இடத்தைத் தரிசிக்கச் சென்றேன் இது சங்கிலித் தோப்பு என்று கடைசியாக ஆட்சி புரிந்த சங்கிலி மன்னன் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது இது இப்பொழுது கோவில் ஆதனம் ஆகும் இங்கே ஒரு பழைய வாசல் கட்டிடம் உண்டு.

இது டச்சுக்காரர் காலக் கட்டிடம் ஆகும். இங்கே இது ஏழுநூது என்பதற்கு விளக்கம் யாதெனில் டச்சுக்கம்பனியார் நல்லூரிலே தங்கள் தலைமைக் காரியாலயத்தை ஒரு வாமுது நிறுவியிருக்கலாம் அல்லது இது கொம்மாந்தரின் கிராமிய வாசஸ்தலமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம்”.

இக்கூற்றின் மூலம் யாழ்ப்பாண அரசை வெற்றிகொண்ட போர்த்துக்கேயருக்குப் பின்வந்த ஒல்லாந்தரும் தமிழ் மன்னர்களின் இராசதானியாக விளங்கிய நல்லூரிலேயே தங்கள் முக்கிய நிர்வாக மையங்களை அமைத்துக் கொண்டனர் என்பதும் இதற்கான கட்டிடங்களை இராசதானிக் காலக் கட்டிடங்களைக் கொண்ட தமது கலை மரபில் அமைத்துக் கொண்டனர் என்பதனை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அந்த வகையில் இன்று பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள சங்கிலியன் தோப்புக் கல் தோரணவாயில் அன்னிய ஆதிக்க நினைவுச் சின்னமாக இருப்பதுடன் மட்டுமன்றி அதன் பின்னால் நல்லூர் இராசதானிக்கால வரலாற்றினை தன்ன கத்தே இணைத்துக்கொண்டு, நல்லூரின் வரலாற்று தொன்மையினையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்ற மையைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே நல்லூரில் கல்விக்கூடம் இயங்கி

யமையையும் அறிய முடிகின்றது. அதன் அழிபாடுகளே கந்தோரண வாயிலுக்குச் சற்றே கிழக்கிலுள்ள சங்கிலித்தோப்பு மேட்டிலும், யமுனா ஏரியைச்சுற்றியும் காணப்படுகின்றன. இக்கட்டிட அழிபாடுகளிக்கிடையே சங்கிலி மன்னன் அரண்மனையின் அத்திவாரங்கள் இருப்பதாக இப்பகுதியில் ஆய்வினை மேற்கொண்ட திரு சண்முகநாதன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தவிரவும் இன்றும் இங்குள்ள குளத்தையும், வைரவர் கோவில் பகுதியையும் அண்டியுள்ள மேட்டுநிலப்பகுதியில் பழைய கட்டிட அத்திவாரங்களையும், செங்கட்டிகளையும், ஓடுகளையும், மட்பாண்டங்களையும் அவதானிக்கலாம். இவற்றுள் பல தமிழ் மன்னர் காலத்தவையாகும். அவை அனைத்தும் நல்லூரின் தொன்மையினையும் சிறப்பினையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

யமுனா

நல்லூரின் இராசதானி காலத்து முக்கிய நினைவுச்சின்னங்களில் ஒன்றாக போற்றப்படுகின்ற சங்கிலியன் தோப்பு கந்தோரண வாயிலுக்கு கிழக்கே சில யார் தூரத்தில் அமைந்துள்ள யமுனா ஏரியும் நல்லூரின் மேன்மையினைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்ற ஓர் அம்சமாகும். யாழ்ப்பாண மன்னனாகிய சிங்கை பரராசசேகரன் என்பவன் தனது சமய ஆர்வ மிகுதியினால் தானும், குடிகளும் நன்மை பெறக் கருதி 1478ம் ஆண்டில் யமுனா ஆற்றிலிருந்து காவடிகளில் புனிதநீராகக்கொண்டு வந்து இங்கு பிரதிஷ்டை செய்ததால் இது இப்பெயரினைப் பெற்றது. இதன் அமைப்பும் தொழில்நுட்பமும் அக் கால தமிழ் மன்னர்களின் தொழில் நுட்பத்தினையும் பொறிநுட்பத்தினையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவ்வேரியைச் சுற்றி சில கட்டடத் தொகுதிகள் இருந்திருக்கலாம் என்பதை இங்குள்ள செங்கட்டிகள், கலைவேலைப் பாடுடைய சுண்ணாம்புச்சாந்தினால் ஆன தூண்கள், பழமையான ஓடுகள், மட்பாண்டங்கள் என்பன உறுதிப்படுத்துகின்றன. சிலர் இவ்விடங்களில் அரசமகளிர் குளிப்பதற்குரிய மண்டபங்கள் இருந்ததாகக் கருதுகின்றனர். தற்போதைய நிலையில் அக் காலத்தில் அது ஏதுவாக இருந்திருக்கும் எனக்கூற முடியாவிட்டாலும் நல்லூர் இராசதானிக் காலக்கட்டடங்கள் அங்கு இருந்தன என்பதை அறிய முடிகின்றது. இது

அக்கால கட்டத்தில் நல்லூர் பெற்றிருந்த சிறப்பினையும் மேன்மையினையும் அறியத் தருகின்றது.

இவை தவிரவும் சட்டநாதர் கோயிலுக்கு பின்புறமாக சற்றுத்தொலைவிலே அமைந்துள்ள பண்டாரிக்குளம், இதன் அருகே அமைந்துள்ள இராசாவின் தோட்டம் ஆகிய இடங்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அங்கு தொல்லியல் மேலாய்வில் 1972ம் ஆண்டு ஈடுபட்ட யாழ்ப்பாண தொல்பொருட் கழக அங்கத்தினர் அவதானித்த ஒல்லாந்தர் கால கட்டிட அத்திவாரங்கள் என்பன நல்லூரின் தொன்மையினையும் மேன்மையினையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. இவ்விடம் முழுமையான தொல்லியல் ஆய்விற்கு உட்படுமாயின் நல்லூரின் வரலாறும் தொன்மையும், அதன் மேன்மையும் மேலும் தெளிவுபடுத்தப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சட்டநாதர் சிவன் கோவில்

நல்லூரின் வரலாற்றுத் தொன்மையும் மேன்மையும் பண்டைய காலம் தொட்டே ஆலயங்களுடன் இணைந்த வகையில் அமைவு பெற்றுள்ளன. அந்த வகையில் நல்லூர் இராசதானி பற்றிக்கூறும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை இவ் இராசதானியில் இருந்த இந்து ஆலயங்கள் பற்றிச் சிறப்பாக சிறப்பித்துக் கூறுவதனைக் காணலாம். இவை பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தை வெற்றிகொண்ட போர்த்துக்கேயராலும் பின் வந்த ஒல்லாந்தராலும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. இவ்விடங்களில் பழைய பெயருடன் கூடிய புதிய ஆலயங்கள் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டாலும் அவை புதிய கலைமரபினைக் கொண்டிருப்பதால் நல்லூர் இராசதானிக்கால கலை மரபினையோ அன்றி அமைப்பினையோ பூரணமாக அறிய முடியவில்லை. எனினும் இப் புதிய ஆலயங்களிற்கு அருகே பழைய ஆலய கட்டிட அத்திவாரங்களும் சில கட்டிடத்தொகுதிகளும் சிற்பங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றமை அக்கால நல்லூரின் மேன்மையினையும் சிறப்பினையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. ஆலயங்கள் என்ற வகையில் சட்டநாதர் ஆலயம், பூதவராயர் கோவில், வீரமாகாளியம்மன்கோவில், நல்லூர் கந்த சுவாமிகோவில் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இவற்றுள் சட்டநாதர் ஆலயமானது மந்திரி மனைக்கு வடக்கே சில யார் தொலைவில்

இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. போர்த்துக்கேயரின் கலை அழிவுக்கொள்கைக்கு நல்லூர்ச் சட்டநாதர் ஆலயம் உட்பட்டிருந்தாலும் இதன் பழைய கலை மரபினை அடையாளம் காணக் கூடிய சில அம்சங்கள் மணிக்கூட்டு கோபுரத்தின் கீழ்ப் பகுதியிலும், கோவிலின் உட்பிரகாரத்து இடது பக்கத்தில் உள்ள மூடு சாந்துக் கூரையிலும் காணமுடிகின்றது. ஆயினும் மிகச் சமீபத்தில் மூடுசாந்துக் கூரையும் இடிக்கப்பட்டு புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளதால் பழைய கலைமரபு மறைந்துவிட்டது. இவ்வாலயச் சுற்றாடலில் இருந்துதான் பழைய இந்து விக்கிரஹ உருவங்கள் பல கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றுள்ளே தெய்வானை அம்மன், வள்ளி அம்மை, கார்த்திகேயன், தட்சணாமூர்த்தி, சனிஸ்வரன், கஜலட்சுமி ஆகியன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இச்சிலைகள் பற்றி ஆராய்ந்த வி. சிவசாமி இவற்றுள் பல கி.பி. 14ம், 16ம் நூற்றாண்டுகளிற்கு இடைப்பட்டவை எனவும் இவை சமகால, விஜயநகரக்கால கலைமரபை ஒத்தவை எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் இவ் ஆலயம் நல்லூரில் சிறப்புப் பெற்றதாக விளங்கி இருந்தது. யாழ்ப்பாணக்கோட்டையில் கண்டுபிடிக்கப்பெற்ற பதினோராம் நூற்றாண்டிற்குரிய இராஜேந்திர சோழன் காலக் கல்வெட்டு ஒன்று, நல்லூரில் இருந்த ஆலயம் ஒன்றிற்கு தானம் அளித்தது பற்றிக் கூறுகின்றது. சோழர்காலத்தில் சிவன் ஆலயங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றமையால் இக்கல்வெட்டில் கூறப்படும் ஆலயம் சட்டநாதர் கோவிலாகவும் இருக்கக்கூடும். அந்த வகையில் நல்லூரின் சிறப்பானது தென் இந்தியா வரையிலும் பரவி உள்ளமை நல்லூரின் மேன்மையினைப் பறைசாற்று கின்றது.

பூதவராயர்

நல்லூரில் காணப்பெற்ற ஆலயங்களுள் சிறப்பு பெறும் இன்னொரு ஆலயம் பூதவராயர் கோவிலாகும். அரசவீதிக்கு எதிராகவுள்ள மணல் தெருவில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயமானது முதலாம் சங்கிலி அரசன் காலத்தில் கோட்டை அரசன் தர்மபாலனின் தகப்பனாகிய விதிய பண்டாரன், போர்த்துக்கேயரிற்கு பயந்து கோட்டையின் சொத்துக்களோடு சங்கிலி அரசனிடம் அடைக்கலமாக இருந்து வருகையில் வெடிவிபத்து ஒன்றில் அவன் இறக்க நேரிட்டது. அவன் நினைவாக

சங்கிலி அரசன் கட்டிய கோவில் இது என்பது சி.எஸ். நவரத் தினத் தின் கருத் தாகும். தற் போது இவ்விடத்தில் புதிய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு இருந்தாலும் பழைய ஓர் ஆலயம் அமைந்திருந்த மைக்கான அத்திவாரங்களும் சில கட்டடத் தொகுதிகளும் காணப்படுகின்றன. வடக்கு நோக்கிய வாசலை உடைய பூதவராயர் ஆலயத் திற்கு மேற்கே கிழக்கு நோக்கிய வாசலையுடைய சிறிய கற்பக்கிருகம் மட்டும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது. இது யாழ்ப்பாண மன்னர்களால் நல்லூரில் அமைக்கப்பெற்ற ஆலயம் என்பது தொல்லியல் ஆய்வாளர் பலரது கருத்தாகும். தற்போது இங்குள்ள ஆலயம் பூதவராயர் என்ற பெயரினைப் பெற்றிருந்தாலும், பிரதேச தெய்வமாக முருகனே காணப்படுகின்றது. ஆனால் பலிபீடத்தில் பிரதான வாகனமாக மயிலோடு பழைய ஆலயத்திற்குரிய எருது வாகனமும் காணப்படுகின்றமையைக் கொண்டு இவ்வாலயம் முன்னர் பூதவராயர் ஆலயமாக இருந்து பின்னர் முருகன் ஆலயமாக மாறியமையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

வீரமாகாளியம்மன் ஆலயம்

நல்லூர் இராசதானிக்கால ஆலயங்கள் என்ற வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலாகும். இது சிங்கை ஆரியன் என்ற மன்னனால் நல்லூரின் மேற்குத் திசைக் காவலுக்காகக் கட்டப்பட்ட ஆலயம் என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுகின்றது. இது நல்லூர் இராசதானியின் எல்லைக்கு அண்மையில் இருந்ததால் (வண்ணார்பண்ணை) நல்லூருக்குள் நுழையமுயன்ற அன்னியருடன் போர்நடை பெற்றதாகத் தெரிகின்றது. இது பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் வரும் பகுதி இங்கு ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

“யுத்தம் நடப்பதற்கு நல்லூர் கோட்டையில் மேற்கு வாசல் யுத்தே வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலுக்கு முன்னாலிருந்த முத்த வெளியையே இடமாக நியமித்து, குறித்த நாளிலே யுத்தத்தை ஆரம்பித்து, பதினொரு நாளாக நடத்தினார்கள். யுத்தங்கள் துய்யாக்கிச் சூத்திரத்தை கையிற் கொண்டு அணி அணியாய் நின்றார்கள். தமிழர்கள் வாய் முதலிய படைக்கலங்களைக் கொண்டு நின்றார்கள்”.

யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் போர்த் தெய்வமாக வீரமாகாளி அம்மன் விளங்கியதால் அக்காலத்தில் இவ்வாலயம் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை அதனை போர்த்துகேய மதகுருவான குவேறோசின் கூற்று உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவர்கள் காலத்திலே நல்லூரில் தரைமட்டம் ஆக்கப்பட்ட இரண்டு பெரிய ஆலயங்களில் ஒன்று இதுவாக இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது. இன்று இவ்விடத்திலே புதிய ஆலயம் கட்டப்பட்டுள்ளதால் பழைய ஆலயச் சிதைவுகளையோ சான்றுகளையோ காணமுடியவில்லை. இவை இவ்வாலயப் பகுதியினுள் மறைந்திருக்கலாம்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்

இவை தவிரவும் நல்லூர் இராசதானிக் காலத்தில் இருந்த நான்கு எல்லைக் கோவில் களுடன், மையக் கோவிலாகவும் பெருங் கோயிலாகவும் இருந்த பெருமையினை நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயம் பெறுகின்றது. தற்போதைய நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலின் பழைய ஆலயம் இருந்த இடத்தில் தற்போது கிறிஸ்தவ தேவாலயம் கட்டப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஏனைய இந்து ஆலயங்களைப்போல போர்த்துக் கேயரால் நல்லூர் பழைய முருகன் ஆலயமும் இடிக்கப்பட்டதாகும். இது பற்றி குவேறோஸ் என்னும் போர்த்துக்கேய மதகுருவின் கூற்று பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது.

“யாழ்ப்பாணத்தை இறுதியாக வென்ற போர்த்துக்கேயத் தளபதியான மிலிப்பூ ஒலிவீரா 1620 ஆம் ஆண்டிலே நல்லூருக்குச் சென்றான். அங்கிருந்த வழிய கோவிலிலே (கந்தசாமி கோயில்) கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர் (சைவர்) மிக்க ஈடுபாடுடையவர்கள். அவர்கள் அதனை அழியாது விட்டுச் சென்றார். அவன் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் வழங்குவதாகவும், அவனுக்கு வீடுகட்டித் தருவதாகவும் பலமுறை வாக்குறுதி செய்தனர். ஆனால் அவன் மதப்பற்று மிக்க கத்தோலிக்கன் ஆகையால் அவர்களின் நடவடிக்கை அக்கோயிலை அழிக்க அவன் கொண்டிருந்த விருப்பத்தை மேலும் அதிகரிக்க செய்தது. எனவே அதன் அத்திவாரத்தையும் இல்லாது அழிக்கக் கட்டளையிட்டான்”.

இக்கூற்றையாழ்ப்பாண வைபவமாலையும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு போர்த்துக்கேயரால் இடக்கப்பட்ட பழைய கந்தசுவாமி கோயிலானது தற்போது முத்திரைச் சந்தியில் அமைந்துள்ள சங்கிலியன் சிலைக்கு முன்னுள்ள கிறிஸ்தவ ஆலயத்தை அண்டியுள்ள பகுதியில் இருந்துள்ளதென்பதற்கு சில தொல்லியல் ஆதாரங்கள் உண்டு. இப்பகுதியில் பல அத்தி வாரங்களின் அழிபாடுகள் கிறிஸ்தவ ஆலயத்தைச் சுற்றியும் அதன் கீழாகவும் செல்வத்தை அவதானிக்கலாம். இக்கட்டிட இடிபாடுகளுக்குச் சற்று வடக்கே புனித யமுனா ஏரி அமைந்திருப்பது இக்கருத்தினை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. இப்பழைய அத்திவாரமுள்ள இடத்திலே ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின்போது ஆரம்பத்தில் களிமண்ணால் ஆன கிறிஸ்தவ தேவாலயம் இருந்ததாக அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவசமயப்பணி செய்துவந்த போல்டேயஸ் சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொதுவாகக் கத்தோலிக்க மதம் பரப்பிய போர்த்துக்கேயர் ஆரம்பகாலத்தில் இங்கிருந்த இந்து ஆலயங்களை இடித்து அவ்விடங்களில் அல்லது அவற்றுக்கு அருகில் தமது கத்தோலிக்க தேவாலயங்களை அமைத்தனர். இதேபோல் கந்தசுவாமி கோயில் இருந்த இடத்தில் தமது காலத்தில் கத்தோலிக்க தேவாலயம் ஒன்றை அமைத்தனர் எனலாம். அக்கிறிஸ்தவ தேவாலயமே தொடர்ந்து இன்றும் அவ்விடத்தில் விளங்குகின்றது எனலாம்.

இக்கோவில் இருந்த இடத்தை அடுத்து அரச அரண்களிற்குரிய சான்றுகள் காணப்படுவதால் இதனை ஓர் அரச கோவிலாகவும் கருதுகின்றனர். போர்த்துக்கேயர் இக்கோவிலை இடிப்பதற்கு முன்னர் சிலகாலம் தமது பாதுகாப்பு அரணாகவும் இதனைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“போர்த்துக்கேயருடனான யோரில் தோல்வியுற்ற செகராசசேகரன் என்னும் மன்னன் அரண்மனைத் திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்கு தீயிட்டுவிட்டு ஓடிய மின் போர்த்துக்கேயர் எரிந்த அரணையும் கையற்றி ஆலயத்தையும் சுத்தம் செய்து அவற்றிலோர் ஸ்தோத்திர பூசை செய்து மகிழ்ந்தனர்”.

எனக் கூறுகின்றார் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். மேலும் இக் கோயிலினை தமது கட்டுப்பாட்டில்

வைத்திருந்த போர்த்துக்கேயர் தமக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட தஞ்சாவூர் படையெடுப்புக்கள் இரண்டினை இக்கோவிலில் இருந்தே எதிர் கொண்டதாகவும் மூன்றாம் தடவை மேற்கொண்ட படையெடுப்பில் அப்படைத்தலைவனுக்கு இக் கோவிலில் வைத்தே தண்டனை கொடுத்ததாகவும் கூறுகின்றார். இவ்வாறு சிலகாலம் அரணாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட இக்கோவில் 02.02.1621 ஆம் ஆண்டில் அழிக்கப்பட்டதென குவேரோஸ் கூறுகின்றார்.

அந்த வகையில் நல்லூரின் மேன்மையினையும், தொன்மையினையும் பறைசாற்றி நிற்கின்ற மேற்குறிப்பிட்ட ஆலயங்களுடன் நல்லூர்த் தலைநகரில் அமைந்த கோவில்களில் வெயிலுகந்தப்பிள்ளையார் கோவில், கையிலை விநாயகர் கோவில், கைலாசநாதர் கோயில் என்பனவும் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கன.

சைவ ஆலயங்கள் மட்டுமன்றி முஸ்லீம் களின் பள்ளிவாசல்களும் நல்லூரின் கண் அமைவு பெற்றிருந்தன. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலுக்கு அருகாக மேற்குப்பக்கமாக ஒரு மகுதி காணப்பட்டது. நல்லூரில் முஸ்லீம்கள் குடியேறி இருந்ததை யாழ்ப்பாண வைபவமலை பின்வருமாறு உரைக்கின்றது.

“அக்காலத்தில் கந்தர்சாய்ய என்பவனால் முகம்மது மார்க்கத்தவர்களாகப்பட்ட தமிழ் வம்சத்தினர் சில சோனக்கமுடிகள் காயில் யட்டினம் முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்து தென் மிருகவில் என்றும் ஊரிலே குடியிருந்து சாவகச்சேரி, கொடிகாமம், எழுதுமட்டுவார் கோவில் என்றும் இடங்களிலுள்ள சந்தைகளில் வியாபாரம் பண்ணிக் கொண்டு தாங்களிருந்த மிருகவிலுக்கு உசனென்றும் பேருமிட்டார்கள். சிலகாலம் அவ் விடத்திலிருந்தது இவ்விடம் வசதிப்பயாததினால் அந்தச் சோனக குடிகள் அவ்விடத்தைவிட்டு நல்லூரில் கந்தசுவாமி கோவிலிருந்த இடத்திலே வந்து குடியிருந்தார்கள். சோனகர் அதிலே குடியிருந்ததினால் கந்தசுவாமி கோயில்கட்ட வருங்காலத்தில் தடையாக இருக்குமென்று நினைத்துத் தமிழர் கூடி அவர்களை அவ் விடத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த தெண்டித்தும் யார்த்தும் கூடாமற்போயிற்று “அந்த நிலங்களிற்கு அதிக விலை தருவோம் என்களிற்கு விற்றுவிடுங்கள்” என்றும் கேட்டு யார்த்தார்கள் சோனகர்கள்

அதற்கும் சம்மதிக்கவில்லை யாதொரு விளக்கத்திற்கும் சோனகர்கள் சம்மதியாது போனதினால் பன்றி இறைச்சியை கொண்டுபோய் அவர்கள் தன்னீர் குடிக்கும் கிணறுகளில் போடுவித்தார்கள். பன்றி இறைச்சியைக் கண்டவுடனே சோனகர்கள் அழுது புலம்பிப் பசி பட்டினியாய்க் கிடந்து ஆற்றாமலே ஈற்றில் தமிழருடனே தங்கள் வகுநாட்களில் தாங்கள் வந்து தங்கள் சமய வழிபாடு செய்யத்தடைபண்ணா திருப்பதற்கு ஒரு உடன்படிக்கை யெழுதுவித்துக் கொண்டு கிடைத்த விலையையும் வாங்கிக் கொண்டுபோய் நாவாந்துறைக்குக் கிழக்கு பக்கமாக குடியேறினார்கள்”.

சோனகர்கள் மட்டுமன்றி யாவுக்களும் யாழ்ப்பாண அரசகாலத்தில் இருந்தார்கள். இவர்களையும் முதலாவது சங்கிலியனே அவர்கள் வாழ்ந்த இடத்திலிருந்து தூரத்தியதாகக் கூறப் படுகிறது. பொதுவாகவே நல்லூர் தலைநகர் பகுதியின் எல்லைகளாக வடக்கே கோப்பாய் வடக்குப்பகுதியும், கிழக்கே சாலங்கோட்டை நாவற்குழியும், தெற்கே பண்ணைத்துறையும், மேற்கே ஆனைக்கோட்டை, கொக்குவில், கோண்டாவில் ஆகியனவும் காணப்பட்டன. இவை உள்ளடங்கிய பகுதியிந்தான் அரசன், நிர்வாகிகள், ஊழியர், ஆகியோரின் வதிவிடங்கள், சேனைப் பிரிவுகள், அரச வழிபாட்டிடங்கள், அந்தணர் வாசஸ்தலங்கள், ஆகியனவும் காணப்பட்டன. அத்துடன் நல்லூர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தலைநகராக விளங்கியமையால் இங்கே ஒரு சந்தையும் காணப்பட்டுள்ளது. இச்சந்தை பற்றியும் நல்லூர் பற்றியும் போர்த்துகேய வரலாற்று ஆசிரியரான திரானதிரினிதாதே கூறியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“நல்லூரை தவிர வேறு நகரம் அவர்களிற்கு ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. இது

- போர்த்துகேயருடைய

பட்டினமும், அங்காடியும் அமைந்துள்ள இடத்தில் இருந்து ஏறக்குறைய ஒன்றரை மைல் தூரத்தில் (அரைவீக்) அமைந்துள்ளது.”

என்று கூறும் இவர் இராச்சியத்தின் அரண்மனையில் காணப் பெற்ற பல்வேறு சாளரங்கள் மூலமாக இச்சந்தையில் நடைபெற்ற கொடுக்கல் வாங்கல்களை மன்னன் அவதானித்

தான் எனவும் கூறுகின்றார். இச்சந்தை தினமும் மாலை நேரத்திலேயே கூடியதுடன் செட்டிகளே இவ்வர்த்தகத்தில் பிரதான இடத்தினைப் பெற்றிருந்தனர். நல்லூர் நகரானது பல வளங்களைக் கொண்டு மேன்மையினை பெற்று விளங்கியுள்ளமையை சான்றுகளின் அடிப்படையில் இதுவரையில் எம்மால் அறிய முடிந்தது. அந்த வகையில் யானைப்படை, குதிரைப்படைக் கொட்டாரங்களும், நறுமணம் கமழும் நூல்களினால் நுண்ணிய வேலைப்பாட்டுத் தொழிலைச் செய்கின்ற மக்கள் இருக்கைகளும், பலவகை அணிகலன்களுடன் சிறந்த சாளரங்களோடு கூடிய மாளிகைகளும், தச்சர், கொல்லர், ஓவியர், தட்டார், இரத்தின வணிகர், புலவர், இசைநூல்வல்ல பாணர் என்பவர்களிற்கான தனித்தனி இருக்கைகள் உயர்குடி வணிகர் வாழும் மாளிகை மருகுகளும் இன்றும் அந்தணர், மருத்துவர், சோதிடர் உழுவித்துண்ணும் காணியாளர்கள், உழுதுண்டு வாழ்பவர்கள் போன்றோரிற்கான இருப்பிடங்கள் வெவ்வேறு தெருக்களில் அமைவு பெற்று காண்போர் வியக்கும் வகையில் அமையப் பெற்றிருந்தன.

எனவே பொதுவான ஒரு பார்வையில் நோக்குமிடத்து நல்லூர் 9ம் நூற்றாண்டுகளிற்கு முன்பிருந்தே ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியாக விளங்கியதுடன் சோழப்பேரரசு, தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பாண்டியப் பேரரசு ஆட்சிக் காலங்களில் மேலும் முக்கியத்துவத்தினைப் பெற்று விளங்கியிருப்பதனைக் காணமுடிகின்றது. வடஇலங்கையில் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்ற தமிழரசின் தலைநகரம் என்ற மேன்மையினையும் தன்னகத்தே கொண்டு சுமார் நான்கு நூற்றாண்டுகளாக நல்லூர் சிறப்பினைப் பெற்றிருந்தது. இவ்வாறு இலங்கையின் வட பிராந்தியத்தில் இருந்த அரசு போல நல்லூர் காணப்படினும் இதிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த அரசர்கள் முழு இலங்கையிலும் தமதாதிக்கத்தை ஏற்படுத்த முயன்று வந்துள்ளனர். போத்துக்கீசராலும் பின்வந்த ஒல்லாந்தராலும் யாழ்ப்பாண நகரம் கோட்டைப்பகுதியினை அண்டியே விஸ்தரிக்கப் பட்டபோதிலும் கூட நல்லூர் தனது முக்கியத்துவத்தினை இழக்கவிடவில்லை. நல்லூருக்குப் பின்னர் தான் தற்கால யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதியை கோட்டையை அண்டி அமைக்கத் தீர்மானித்தனர்.

டச்சுக்காரர் காலத்தில் கூட டச்சு நிர்வாகிகளின் வாசஸ்தலங்கள் உட்படப் பல கட்டடங்கள் நல்லூரிலிருந்தன. இவற்றுள் டச்சுக்காரரினால் யமுனா ஏரிக்கருகாமையில் அமைக்கப்பெற்ற சர்வதேச உயர் கல்வி நிறுவனமும் நூலகமும் (சரஸ்வதி மஹால்) வட இலங்கையின் கல்விப் பாரம்பரியத்தினை வளர்த்தெடுத்திருந்தன என்றால் அதுமிகையாகாது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. மயில்வாகனப்புலவர், யாழ்ப்பாணவைபவமாலை, மீள்பதிப்பு சிற்றம்பலம், வி., மாதகல் கல்வி அபிவிருத்திச் சங்க வெளியீடு, 2005.
2. இராசநாயகம், செ., யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம், ஏஜியன் எடுகேசனல் சேர்விஸ், டெல்கி 2003.
3. பத்மநாதன், சி., ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், குமரன் புத்தக இல்லம், 2003.

4. பத்மநாதன், சி., இலங்கையில் வன்னியர், குமரன் புத்தக இல்லம், 2003

5. ஞானப்பிரகாசர் சுவாமி, யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம், ஏஜியன் எடுகேசனல் சேர்விஸ், டெல்கி, 2002.

6. சிற்றம்பலம், சி.க. (தொ.ஆ.) யாழ்ப்பாண இராச்சியம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1992.

7. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, ஆ., யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், ஏஜியன் எடுகேசனல் சேர்விஸ், டெல்கி, 2002.

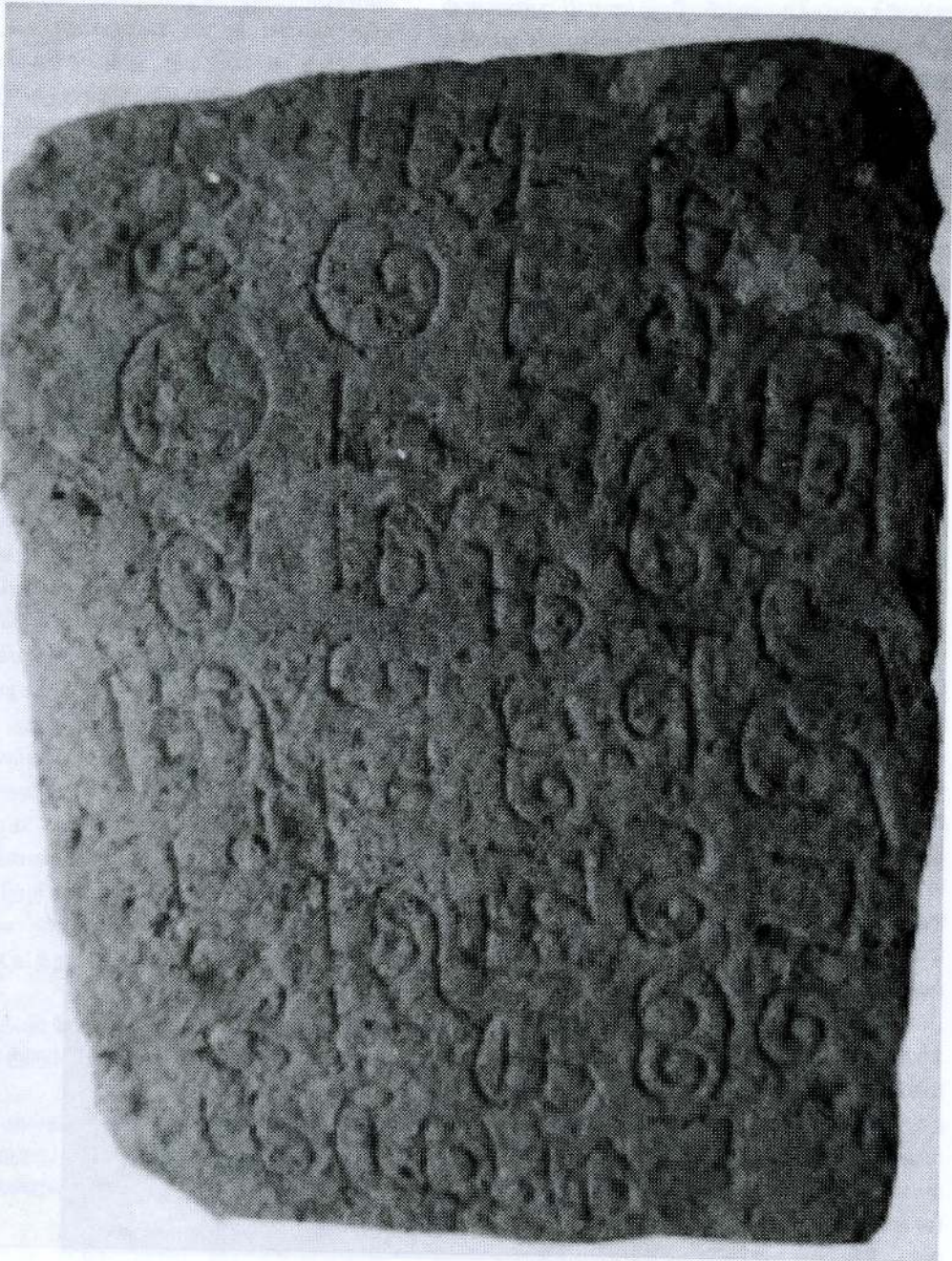
8. கிருஸ்ணராசா, செ., தொல்லியலும் யாழ்ப்பாணத்தமிழர் பண்பாட்டுத்தொன்மையும், பிறைநிலா வெளியீடு, கோண்டாவில், 1999.

எண்ணெய்க்காசாண்டி

நன்றி - நாயன்மார்கட்டு அரசடி பிள்ளையார் ஆலயம்

யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னனாகிய சிங்கையாரியனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் முதலாவதாக கிடைக்கப்பட்ட தமிழ் கல்வெட்டு. நாயன்மார்க்கு திருக்குளத்திலிருந்து பெறப்பட்டது. கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதென வரலாற்றாசிரியர்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றது.
நன்றி - அரசடிப் பிள்ளையார் ஆலய தர்மகர்த்தா

சமயம்

சைவப் பண்பாட்டைப் பேணிய ஈழத்தின் சைவக் கல்வி மரபு

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
ஓய்வு நிலை உதவிப்பணிப்பாளர்,
இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

01. கல்வியின் முக்கியத்துவம்

மனித உலகில் பெற வேண்டிய செல்வங்கள் பல உண்டு. இவற்றில் பதினாறு செல்வங்களை இந்து சமயத் திருநூல்கள் முதன்மைப் படுத்தி கூறியுள்ளன. இப் பதினாறு செல்வங்களில் நிலைத்த செல்வமாக, அழியாச் செல்வமாகக் கல்விச்செல்வமே காணப்படுகிறது இந்துசமயத்தில் கல்வி மூன்றாவது கண்ணாகவே போற்றப்படுகிறது. கல்வி அறிவில்லாதவன் மிருகம் எனக்கருதப்பட்டான் (வித்யா விஹீன பசு). கல்வி அனைத்து மக்களுக்கும் அணிகலன் எனப்போற்றப்பட்டது. (வித்யா ஸர்வஸ்ய பூஸணம்). கல்வியினால் வரும் அழகுதான் உண்மையான அழகு என்பதைக் “கல்வி அழகே அழகு” என நாலடியாரும் குறிப்பிடுகிறது. பொருள் இரந்து நிற்பது மானக்கேடு ஆனால் கல்வியைப் பெறுவதற்காக இரந்து நிற்பது இழிவன்று. பிச்சை எடுத்தாவது கல்வி கற்பது பெருமை உடையது என்பதை

“கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகிலும் கற்கை நன்றே”

என வெற்றி வேற்கை என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது. கல்வியே நிரந்தரமான உண்மையான செல்வம் என்பதைக் “கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள் கல்வி” எனக் கொன்றை வேந்தனில் ஔவையாரும் கூறுகின்றார். ஒரு பிறப்பில் ஒருவன் பெற்ற கல்வி ஏழு பிறப்புக்கும் தொடரும் தன்மை உடையது என்பதை

“ஒருமைக் கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து”

எனத் தெய்வப் புலவராகிய திருவள்ளுவரும் குறிப்பிடுகின்றார்.

02. இலங்கையில் சைவத் தமிழர்களிடம் நிலவிய மரபுவழிக் கல்விமுறைகள்

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள், குருகுலப் பள்ளிக்கூடங்கள், மடாலயங்கள், சங்கம் ஆகிய அமைப்புகளின் ஊடாகவே ஆரம்ப காலத்தில் கல்வி வழங்கப்பட்டது. அடிப்படை எழுத்தறிவு, எண்ணறிவு, குழல் அறிவு முதலியவற்றுடன் திண்ணைப் பள்ளிக்கூட மரபு ஆரம்பமாகியது. மாணவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்றவாறு கலைத்திட்டம் வளர்ந்து சென்றது. இலக்கணம் இலக்கியம், தர்க்கம், கணிதம் என்பனவும் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே கற்பிக்கப்பட்டன. குருகுலங்களில் இருவகைக் கல்வி போதிக்கப்பட்டது. இசை, நடனம், ஆகிய கவின்கலைகளைக் கற்கும் குருகுலங்களும் கவின்கலை சாராத தொழில்முறை சார்ந்த குருகுலங்களும் காணப்பட்டன. மரவேலை, உலோக வேலை மருத்துவம் முதலானவற்றை அறிவாற்றலும் செயல்திறனும் மிக்க ஆசானின் இல்லத்தில் வாழ்ந்து கற்றுக் கொள்ளும் ஒழுங்கமைப்பும் காணப்பட்டது. மடாலயங்கள் உயர் கல்வி நிலையங்களாக விளங்கின. சமய ஆய்வுகளே இங்கு சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. அரசர்களது அரவணைப்பில் உயர் கல்வி பீடங்களாகிய சங்கங்கள் இயங்கின. ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்த காலத்தில் நல்லூரில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டு இலக்கண இலக்கிய மருத்துவ சோதிட நூல்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. பரராச சேகரம் (மருத்துவ நூல்), செகராசசேகரம் (மருத்துவ நூல்), செகராசசேகரம்மாலை (சோதிட நூல்) ஆகிய நூல்கள் எழுதி வெளியிடப்பட்டன.

சமூக அமைப்பின் அடிநிலை மக்களுக்கு கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களாக நிலாப்பள்ளிகள் திகழ்ந்தன. அறிவிலுயர்ந்த ஆசானின் வீட்டு முற்றத்தில் இரவில் ஆர்வமுள்ள மக்கள் ஒன்று கூடிப் புராணக்கதைகளையும் உபகதைகளையும் அவர் மூலம் அறிந்து கொண்டனர்.

நிலாப்பள்ளிகளில் உடலாடு நிலாப்பள்ளிகள் எனப் பிற்தொரு வகைப்பள்ளியும் நடைபெற்றது. கிராமத்து இளைஞர்கள் மற்போற்றிந்த ஆசிரியரின் வீட்டு முற்றத்திலே கூடிச் சீனடி, சிலம்படி முதலிய உடலாடு கலைகளைக் கற்றுக்கொண்டனர். கிராமத்துப் பெண் கல்வியில் மரநிழற்பள்ளிகள் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. மாலை வேளைகளில் வீடுகளுக்கு அண்மையில் உள்ள மரங்களின் கீழ் அமர்ந்து அறிவையும், அனுபவங்களையும் மூத்த பெண்களிடம் கற்றுக்கொண்டனர். பாய் இழைத்தல், பன்னவேலை பழகுதல் முதலிய வற்றைக் கைகளால் செய்து கொண்டு செய்யுள் களையும், வாய்ப்பாடுகளையும் வாயாற் பாடிப் பழகிக் கொள்வர். கிராமங்களில் கற்றறிந்த முதுபெண்கள் நூலாசிரியர் என அழைக்கப்பட்டனர்.

தமிழர்களது மரபு வழிக் கல்வியிலே இருமை நிரற்கல்வி முறை தோற்றம் பெற்றது உயர்ந்தோர் மத்தியில் ஏட்டுக் கல்வியும், தாழ்ந்தோர் மத்தியில் செயல்முறைக்கல்வியும் சிறப்பிடம் பெற்றது. குரு, உபாத்தியாயர், சட்டம்பியார் என உயர்நிலை ஆசிரியத்துவம் அழைக்கப்பட்டது. மூப்பனார், வீரகத்தியாயர், கண்ணாட்டியாயர் என அடிநிலை மாந்தர்க்குரிய ஆசிரியர்கள் அழைக்கப்பட்டனர்.

03. அந்நியர் ஆட்சியில் வழங்கப்பட்ட கல்வி

அந்நியர்களாகிய போர்த்துக்கேயர் கி.பி 1505 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையைக் கைப்பற்றித் தங்களுடைய ஆட்சி அதிகாரத்தை நிலை நாட்டினார்கள். இதனால் எங்களுடைய தாய்மொழியாகிய தமிழும், எமது மண்ணின் சமயமாகிய சைவமும் பல இடர்களால் சந்திக்க நேர்ந்தது. இவர்கள் அங்கிருந்த சொத்துகளையும் சூறையாடினார்கள். சைவப்பண்பாட்டுடன் கூடிய கல்வி மரபு அழிவுற்றது. இவர்கள் நம்மவர்களை மதம் மாற்றித் தங்களுடைய மதக்கல்வியை வலிந்து புகட்டுவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாகச் செயற்பட்டு வந்தார்கள். இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சிறிய பாடசாலைகளில் எழுத்து, வாசிப்பு, சமயம் ஆகியன கற்பிக்கப்பட்டன. உயர்தர பாடசாலைகளில் சமயம், எழுத்து, வாசிப்பு என்பவற்றுடன் இலத்தீன் மொழி, நல்லொழுக்கம் என்பனவும் கற்பிக்கப்பட்டன.

கி.பி 1658 ஆம் ஆண்டு ஒல்லாந்தர் இலங்கையை கைப்பற்றித் தமது ஆளுகைக்கு உட்படுத்தினார்கள். இவர்கள் தங்களுடைய புராட்டஸ்தாந்து தேவாலயங்களுக்கு அண்மையில் கோவில்பற்றுப் பாடசாலைகளை உருவாக்கினார்கள். பாடசாலைகளில் சேர்வதற்கு முன் நிபந்தனையாக கிறிஸ்தவ சமயத்தை தழுவ வேண்டும் என்றும் தேவாலயங்களுக்கு ஒழுங்காகச் செல்ல வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தினார்கள். பாடசாலை செல்வதைக் கட்டாயமாக்கியதால் மதமாற்றத்தை இவர்களால் எளிதாக முன்னெடுக்க முடிந்தது. பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பாதோர் தண்டப்பணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

ஆங்கிலேயர்கள் வெளியில் ஜனநாயகத் தன்மை கொண்டவர்கள் போலத் தம்மைக் காட்டிக் கொண்டு தங்கள் கையாட்களாகிய மிஷனரிமாரின் துணையுடன் மதம் மாற்றும் முயற்சியினைச் செய்தார்கள். ஆங்கிலக் கல்வி என்ற இனிப்புப் பண்டத்தை காட்டி நம்மவர்களை தம்பால் ஈர்த்தனர். கத்தோலிக்க மிஷன், அங்கிலிக்க மிஷன், உவெஸ்லியன் மிஷன், அமெரிக்கன் மிஷன் ஆகியவற்றின் ஊடாகக் கல்வி வழங்கப்பட்டது. இவற்றுள் சிறப்பாக அமெரிக்க மிஷனரியினர் தமது பணிகளை யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் விரிவாக்கம் செய்தனர்.

பிரித்தானியர் ஆட்சியின் கல்விமுறைமை முற்றிலும் குடியேற்றவாத நலன்களையே முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தது. செல்வம் படைத்த மேட்டுக்குடியினர் ஆங்கிலமொழிக் கல்விக்கும், ஏனைய பொதுமக்கள் தாய்மொழிக் கல்விக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டனர். பாடசாலை கட்டிட வடிவமைப்பிலும் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் அக்காலத்திற்குரிய நவீன பண்புகளைக்கொண்ட ஓட்டுக்கூரைப் பாடசாலைகளாகவும், சுதேசமொழிப் பாடசாலைகள் ஓலைக்கூரைப் பாடசாலைகளாகவும் காணப்பட்டன. பிரித்தானியர் ஆட்சிமுறையும், கல்வி முறையும் இலங்கையிலே பல்வேறு சமூக முரண்பாடுகளையும் சமய முரண்பாடுகளையும் தோற்றுவித்தன.

04. சைவக்கல்வியின் வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றிய மும்மூர்த்திகள்

1. ஆறுமுகநாவலரின் கல்விப்பணி

அந்நியர்களாகிய ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் அரசுடன் மேலைத்தேசத்து பாதிரிமாரும்தான் சேர்ந்து தமது சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக அயராது உழைத்தனர். இதனால் நமது மொழி, சமயம், பண்பாடு ஆகிய அனைத்தும் அழிவுநிலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன. இந்த அழிவில் இருந்து சைவத்தையும் தமிழையும் மீட்பதற்காக 1822ம் ஆண்டு ஒரு விடிவெள்ளியாக நாவலர் பெருமான் திருஅவதாரம் செய்தார். சைவப்பிள்ளைகள் சைவச் சமய சூழலிலே கல்வியில் வேண்டும் என்று விரும்பிய நாவலர் பெருமான் 1848ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 5ம் திகதி யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவினார்.

நாவலர் பெருமானின் வேண்டுகோளை ஏற்ற சைவப் பெரியார்கள் கிராமங்கள் தோறும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினார்கள். நாவலர் காட்டிய வழியில் சேர். பொன். இராமநாதன், இந்துபோட் சு. இராசரத்தினம், புத்தூர் மழவராயர், நீர்வேலி அத்தியார், கந்தரோடை கந்தையா, உபாத்தியாயர், தெல்லிப்பளை பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை போன்ற பலர் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவி சைவக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணியாற்றினார்கள். சைவக் கல்வியை வளர்க்கும் நிறுவன அமைப்புக்களாக சைவ பரிபாலனசபை, இந்துக் கல்லூரிகளின் அதிகாரசபை, சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கம் ஆகியன தோற்றம் பெற்றன. இவை கிறிஸ்தவ மதமாற்ற முயற்சிகளுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு அரண்களாகச் செயற்பட்டன.

ஆங்கிலக் கல்வியைச் சைவப்பண்பாட்டுச் சூழலில் நமது மாணவர்கள் பெற வேண்டும் என்று விரும்பிய நாவலர் பெருமான் 1872ம் ஆண்டு சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையை வண்ணார்பண்ணையிலே நிறுவினார். அரசு நன்கொடை அங்கீகாரம் என்பன கிடைக்காததாலும் கிறிஸ்தவர்களின் எதிர்ப்பாலும், மக்களின் ஆதரவு போதாமையாலும் இப்பாடசாலையை நான்கு வருடங்களுக்கு மேல் அவரால் நடாத்த முடிய

வில்லை. ஆனால் நல்லவர்களின் சிந்தனை என்றோ ஒரு நாள் செயல்வடிவம் பெறும் என்பதே உண்மை நிலையாகும். நாவலருடைய சிந்தனைகளுக்கு செயல்வடிவம் கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு 1888ம் ஆண்டு சைவபரிபாலன சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சைவத்தமிழர்களின் உயர் கல்வி நிலையமாக விளங்குகின்ற யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி 1890ம் ஆண்டு விஜயதசமி நாளில் தற்போதிருக்கும் இடத்தில் தோற்றம் பெற்றது. இக்கல்லூரியின் நிர்வாகத்தினை ஆரம்ப காலத்தில் சைவ பரிபாலன சபையினரே நடாத்தி வந்தார்கள். சில வருடங்கள் பின்பு இந்துக் கல்லூரிச் சபையிடம் இதன் நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

2. சேர். பொன். இராமநாதனின் கல்விப்பணி

சைவக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்குத் தனியாளாக நின்று சேர். பொன். இராமநாதன் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியவையாகும். தனது சொந்தப் பணத்தில் இரண்டு உயர் கல்வி நிலையங்களை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஸ்தாபித்தார். சைவப் பண்பாட்டுச் சூழலில் பெண்கள் உயர் கல்வி பெறுகின்ற வாய்ப்பினை உருவாக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய இராமநாதன் 20.01.1913 இல் இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரியை மருதனார்மடத்தில் ஆரம்பித்தார். கிறிஸ்தவ மதத்தினர் நமது சமயத்தினரை மதம் மாற்றுவதற்குப் பல்வேறு தந்திரோபாயங்களைக் கையாண்டார்கள். ஆங்கிலக் கல்வி, அரசு உத்தியோகம் போன்ற பல்வேறு சலுகைகளை வழங்கி மக்களை மதம் மாற்றினார்கள். ஆண்களிலும் பார்க்க பெண்களை மதம் மாற்றினால் கூடுதலான பலன் கிடைக்கும் என்பதைக் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் உணர்ந்து கொண்டார்கள். ஒரு பெண்ணை மதம் மாற்றினால் அவள் தன்னுடைய குடும்பம் முழுவதும் மதம் மாற்றுவதற்குத் துணையாக இருப்பாள் என நம்பினார்கள். ஒரு பெண்ணை மதம் மாற்றுவது ஆறு ஆண்களை மதம் மாற்றுவதற்கு சமன் என்று அமெரிக்க மிஷனரியினர் வெளியிட்ட அறிக்கை ஒன்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இராமநாதன் நிறுவிய பெண்கள் கல்லூரியில் சைவப் பண்பாட்டுடன் கூடிய கல்வி வழங்கப்பட்டது. மனையியல், தையல் ஆகிய செயல்முறைக் கல்விக்கும் இசை, நடனம், ஆகிய கவின் கலைக்

கல்விக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது. ஒரு பெண்ணுக்கு கல்வி அறிவை வழங்கினால் தனது குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரையும் கல்வி அறிவுள்ளவர்களாக அப்பெண் மாற்றிவிடுவாள் என்ற நம்பிக்கை வள்ளல் இராமநாதனிடம் இருந்தது.

ஆண்களுக்கான சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையாக திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை 22.08.1921 இல் சேர். பொன் இராமநாதன் ஸ்தாபித்தார். 53 வருடங்கள் மிகச் சிறப்பாக பணியாற்றிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரி 1974 ஆம் ஆண்டு முதல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றம் பெற்றது. தான் நிறுவிய இரண்டு பாடசாலைகளிலும் கோயில்களையும் அமைத்து மாணவர்கள் கல்வியோடு ஆன்மீக உணர்வையும் பெற்று வளர்வதற்கு வழிவகுத்தார். இரண்டு பாடசாலைகளினதும் மகுடவாசகமாக "திரிகரண சுத்தியும் காரிய சித்தியும் நீ அருள்வாய் என்ற தாயுமான சுவாமிகளின் வாக்கினையே பொறித்து வைத்திருந்தார்.

இரண்டு பாடசாலைகளிலும் சைவ ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் ஆசிரியர் கலாசாலைகளையும் நடைத்தினார். பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் நடைத்தப் பெற்ற ஆசிரியர் கலாசாலை பரமேஸ்வரா பண்டித ஆசிரியர் கலாசாலை என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டது. தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை ஒழுங்காக மூன்று வருடங்கள் பண்டித வகுப்பில் கற்று பண்டித பரீட்சையில் சித்தியடைந்த பின்பு இரண்டு வருடங்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களே தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாகப் பாடசாலையில் நியமிக்கப்பட்டார்கள். தமிழ் மொழியின் ஆழ அகலத்தை அறிந்து கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாக இவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். அமரத்துவம் அடைந்த பண்டிதர் சச்சிதானந்தம், பண்டிதர் வீரகத்தி, பண்டிதர் திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் இக்கலாசாலையில் கல்வி கற்ற சான்றோர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இங்கு கலாநிதி சிவப்பிரகாசம், சுத்தானந்த பாரதியார், விபுலானந்த அடிகள் ஆகியோர் விரிவுரையாளர்களாகக் கடமைமாற்றி இருந்தார்கள்.

இதே போல இராமநாதன் கல்லூரியில் பெண்களுக்கான சைவ ஆசிரியர் கலாசாலை

நடைத்தப்பட்டது சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி இந்த ஆசிரியர் கலாசாலையில் தான் ஆசிரியர் பயிற்சியைப் பெற்றிருந்தார். இராமநாத வள்ளல் கல்விக்காக தான் வழங்கிய சொத்துக்கள் அனைத்தையும் பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரப் பெருமான் பெயரிலேயே எழுதி வைத்துள்ளார்.

ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளை நாளும் நமது மாணவர்களின் நிலையைக் கண்ட இராமநாதன் அந்த ஆபத்தைத் தடுக்கும் முயற்சியாகவே சைவப் பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்தார். இவர் நிறுவிய இரண்டு கல்லூரிகளும் சைவசமயச் சூழலிலே, சைவப் பண்பாட்டைப் பேணிய அதேவேளையில், ஆங்கிலக்கல்வியையும் மேற்கத்தேய அறிவியற் கருத்துக்களைப் பெறும் வாய்ப்புக்களையும் மாணவர்களுக்கு நல்கின.

3. இந்துபோட் இராசரத்தினத்தின் கல்விப்பணி

சைவ சேனாதிபதி ஆறுமுகநாவலர் ஆரம்பித்து வைத்த சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவும் பணியினைக் கிராமங்கள் தோறும் பல சைவப் பெரியார்கள் தொடர்ந்து செய்தார்கள். சைவப் பாடசாலைகள் தாய் மொழிக்கல்வியை வழங்கி வந்தன. இந்துக் கல்லூரிகள் ஆங்கிலக்கல்வியை வழங்கின. தனித்தனியாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்த சைவப் பாடசாலைகளை ஒரு நிறுவன அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும் என்று விரும்பிய பல சான்றோர்களின் பெரு முயற்சியினால் 1923ம் ஆண்டு சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் தலைவர்களாக சேர். பொன். இராமநாதன், சேர். வைத்திலிங்கம், துரைசுவாமி ஆகியோர் பணியாற்றினார்கள். இந் நிறுவனத்தின் பெயரையே தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றி இலங்கை முழுவதும் சைவக் கல்விக்கு எழுச்சியை ஏற்படுத்திய பெருமை இந்து போட் இராசரத்தினத்தையே சாரும். இந் நிறுவனத்தின் முகாமையாளராகவும், செயலாளராகவும் இருந்து அதன் இலட்சியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் இவர் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், வவுனியா, முல்லைத்தீவு முதலிய

வன்னிப்பிரதேசங்களிலும், சிலாபம், முந்தல் முதலிய புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள கிராமங்களிலும் பதுளை, நாவலப்பிட்டி முதலான மலைநாட்டுப் பிரதேசங்களிலும் சைவப்பாரம் பரியத்தை பேணக்கூடிய சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். 1961 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்ற பொழுது சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் 180 இற்கு மேற்பட்ட சைவப் பாடசாலைகளை அரசிடம் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தது. கிராமங்களில் வாழ்ந்த பல சைவப் பெரியார்கள் பரோபகாரிகளின் அன்பளிப்புகளைப் பெற்றே சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. தர்மங்களில் உயர்ந்த தர்மம் “வித்தியா தர்மம்” என்பதை பரோபகாரிகளின் சிந்தனையில் புகுத்தி அவர்களின் உதவியினை மிகச்சாதுரியமாக இந்துபோட் பெற்றுக்கொண்டனர். இவர் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவுவதற்கு வைத்திய கலாநிதி வள்ளல் பெருமான் டாக்டர் P.S. சுப்பிரமணியம் பலமுறை நிதி உதவி வழங்கியுள்ளார். திருநெல் வேலிமுத்துதம்பி வித்தியாலயத்தில் சுப்பிரமணியம் மண்டபம், தங்கம்மா மண்டபம், (சுப்பிரமணியம் மனைவியார் பெயர்) இரு மண்டபங்கள் காணப்படுகின்றன. தங்கம்மா மண்டபம் அழிந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. இரு மண்டபங்களும் டாக்டர் P.S. சுப்பிரமணியம் வழங்கிய பணத்திலேயே அமைக்கப்பட்டன. சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவுவதற்கு இந்துபோட் இராசரத்தினம் ஆற்றிய பணிகளுக்கு மகாதேவ சுவாமிகளும் துணையாக நின்றார். சுவாமிகள் தான் பிறந்த கிராமமாகிய கரம்பொன்னில் சண்முகநாத வித்தியாசாலையை, தானே முன்னின்று கட்டுவித்தார். இப்பாடசாலையின் கூரை ஓடுகள் போடுவதற்கு மகாதேவ சுவாமிகள் பிடி அரிசித்திட்டத்தின் ஊடாகச் சேர்ந்த பணத்தையே பயன்படுத்தினார் எனப் பாடசாலையின் வரலாற்றுச்செய்திகள் கூறுகின்றன.

சைவக்கல்வியின் வளர்ச்சியில் இந்து போட் இராசரத்தினத்தின் பணிகள் பொன்

எழுத்துகளால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. 1928 ம் ஆண்டு சைவ ஆசிரியர்களை உருவாக்குவதற்காக சைவ ஆசிரியர் கலாசாலையைத் திருநெல் வேலியில் உருவாக்கினார். சைவப் பண்பாட்டுடன் கூடிய ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சைவ ஆசிரியர்களை உருவாக்கி இந்த மண்ணிலே பணியாற்ற வைத்த பெருமை சைவாசிரிய கலாசாலைக்கே உரியதாகும். சைவப் பாடசாலைக்குள்ளே செல்லும் பொழுது கோயிலுக்குள்ளே செல்லும் உணர்வினை அக்காலத்தில் சைவப் பாடசாலைகளை வழிநடத்திய அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும் உருவாக்கி வைத்தார்கள். 1930 ஆம் ஆண்டு திரு. இராசரத்தினம் அவர்கள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமென இரு அநாதை இல்லங்களை (சைவச் சிறுவர் இல்லங்களை) உருவாக்கினார். அன்னவஸ்த்திரம் கொடுத்து சிறுவர்களைக் கற்பித்தல் என்ற நாவலருடைய சிந்தனைக்கு செயல்வடிவம் கொடுத்தார்.

ஈழ மணித்திருநாட்டில் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் சைவக்கல்வி எழுச்சி பெறுவதற்குப் பணியாற்றிய இந்துபோட் சு. இராஜரத்தினம் அவர்கள் கர்மயோகியாகவே திகழ்ந்தார். நமது நாட்டில் தொன்று தொட்டு நிலவி வந்த குருகுலக் கல்வி, திண்ணைப் பள்ளி, நிலாப்பள்ளி, இராப்பள்ளி என நிலவி வந்த கல்வி வழங்கும் முறைகள் நாவலர் காலத்துக்குப் பின்பு நிறுவன அமைப்பைப் பெற்ற கல்விக் கூடங்களாக வளர்ச்சிபெற்றன. நாவலரின் தூண்டுதலினால் கிராமங்கள் தோறும் சைவப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. தொடர்ந்து இந்துக்கல்லூரிச் சபை, சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், இராமகிருஷ்ண மிஷன், சேர். பொன். இராமநாதன் உருவாக்கிய கல்லூரிகள் ஆகியன சைவக் கல்வியை வளர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டன. அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்கும் வரை இவ்வாறு பல சைவம் சார்ந்த நிறுவனங்களினால் சைவக்கல்விபேணி வளர்க்கப்பட்டது.

இந்தியா சிதம்பரம் நாவலர் சைவப்பிரகாச உயர் நிலைப் பள்ளியின் நூற்றி ஐம்பதாவது ஆண்டுப் பூர்த்தி விழா

கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்
அறங்காவலர்
தெல்லிப்பளை தூர்க்காதேவி ஆலயம்

நல்லைநகர் நாவலர் பெருமான் 1858ம் ஆண்டில் தனது முப்பத்தாறாவது வயதில் அரிய தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றை அச்சிடுவதற்காக இந்தியா சென்றார். அத்தருணத்தில் திருவாவடு துறை ஆதீனத்தின் ஏற்பாட்டிலும் தருமபுர ஆதீனத்தின் ஏற்பாட்டிலும் சைவப்பிரசங்கங்களைச் செய்து வந்தார். தமிழ்நாட்டில் மூன்று ஆண்டுகள் பத்து மாதகாலம் வசித்தார். இச்சந்தர்ப்பத்தை தமிழ்நாட்டில் பலர் பயன்படுத்தி நாவலரிடம் கற்றனர். நாவலரின் பேராற்றலை உணர்ந்து கொண்ட பலர் தமிழ்நாட்டிலும் சைவப் பிரகாச வித்தியாலயங்களை நிறுவவேண்டுமென வேண்டினர். நாவலர் சிதம்பரத்துச் சூழலில் சைவப் பாடசாலை அமையவேண்டும் என்ற சிந்தனையை முன்வைத்தார். தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் மரபில் வந்தவர்கள் போதிய சமய அறிவு பெறாது இருப்பது கண்டு கவலையுற்றார். சிதம்பரத்துத் தீட்சித்தர்கள் விடயமாக நாவலர் துண்டுப்பிரசுரமொன்றும் வெளியிட்டிருந்தார். இந்நிலையில் முதலில் சிதம்பரத்தில் ஒரு வித்தியாசாலையை நிறுவ வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைத்தார். அதன் பொருட்டுப் பல நாள் சிந்தித்து பதினான்கு திட்டங்களை விளக்கி ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார். ஆனால் சிதம்பரத்துக் கல்வி நிலையம் நிறுவ தமிழகத்தில் பணம் சேரவில்லை. இந்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பணம் திரட்டுவதற்கு 1862ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் நாவலர் பெருமான் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே தாம் நிறுவிய வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் சபையைக் கூட்டி சிதம்பரத்தில் வித்தியாசாலை ஒன்று ஸ்தாபிக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை விளக்கினார். அக்கால கட்டத்தில் கலந்துகொண்ட சிலர் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவி செய்ய முன்வந்தார்கள். இந்தியாவிலிருந்து திரும்பிய சில நாட்களில்

பருத்தித்துறை சித்தி விநாயகர் கோயிலில் நாவலரின் தொடர் சொற்பொழிவு இடம்பெற்றது. அச்சொற்பொழிவிலும் சிதம்பரத்தில் பாடசாலை நிறுவவது பற்றி எடுத்துரைத்தார். சித்தி விநாயகர் அறங்காவலர்களும் புலோலியிலுள்ள சில வர்த்தகரும் நாவலரது சிதம்பரப் பாடசாலை உருவாக்கலுக்கு உதவ முன்வந்தனர். 1864ஆம் ஆண்டு தனது நாற்பத்திராவது வயதில் சிதம்பரத்தில் வித்தியாசாலை தொடங்கும் ஆயத்தங்களுடன் தமது ஐந்தாவது இந்நியப் பிரயாணத்தை தொடங்கினார். சிதம்பரத்தில் பாடசாலை நிறுவும் பணி சிறப்பாக நடைபெற்ற வேளை நாவலர் பெருமானுக்குக் கூரை வேலைக்குப் போதிய பணம் கிடைக்கவில்லை. இணுவில் வேங்கடாசல ஐயர் என்பவர் நாவலர் மீது கொண்ட பற்றினால் கூரைவேலை யாவும் தானே பொறுப்பேற்றார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கூரைக்குரிய மரங்களைக் கொண்டு சென்று சிதம்பரத்துப் பாடசாலைத் திருப்பணியை நிறைவேற்றுவதில் வேங்கடசால ஐயரின் பங்களிப்பு பேருதவியாக அமைந்தது என நாவலரது வரலாற்று நூலில் கனகரத்தின உபாத்தியாயர் குறிப்பிட்டுள்ளார். 1864ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் சிதம்பரம் சைவ வித்தியாசாலை திறந்து வைக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையின் நூற்றி ஐம்பதாவது ஆண்டு நிறைவு விழா டிசம்பர் மாதம் 03ம், 04ம், 05ம், திகதிகளில் சிதம்பரத்தில் வெகுவிமர்சையாக கொண்டாடப்பட்டுள்ளது.

சிதம்பரத்தில் நாவலர் பெருமானுக்கு உருவச்சிலை திறப்பு

சிதம்பரத்தில் நாவலரால் தொடக்கப்பட்ட பாடசாலை தற்போது சிதம்பரம் நாவலர் மேல்நிலைப்பள்ளி என்ற பெயரில் சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது. இப்பாடசாலையில் நாவலர் பெருமானுக்கு உருவச்சிலை அமைக்கவேண்டும்

என நீண்ட காலமாகப் பலர் சிந்தித்த போதிலும் அப்பணி நிறைவேற்றவில்லை. உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு இந்தியாவில் நடைபெற்றபோது நல்லை நகர் நாவலர் பெருமானுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் எனச் சில அறிஞர்கள் குரல் கொடுத்த போதும் சரியான பலன் கிட்டவில்லை. கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார், நாவலர் பெருமானுக்குச் சென்னையிலும் சிதம்பரத்திலும் நினைவாலயங்கள் எழுப்ப வேண்டுமென அறைகூவல் விடுத்தபோதும் அவை பயன் தரவில்லை. நாவலர் பெருமான் உரைநடை இலக்கியத்தின் தந்தை என்றும் நாவலரிடம் தமிழ் நாடு நன்றிக்கடன் பெற்றதென்றும் கடந்த நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகாலமாகத் தமிழகத்து அறிஞர்கள் தமது ஆக்கங்களில் எழுதினார்களேயொழிய நாவலரின் தொண்டினை நினைவு கூர்ந்து சரியானதொரு நினைவுச்சின்னத்தை நிறுவாதது கவலைக்குரிய ஒரு விடயமாகும். தமிழறிஞர் உ. வே. சாமிநாதஐயர் முதல் இன்றைய தமிழக அறிஞர்கள் வரை நாவலரது ஆற்றலை மெச்சுகின்றனர். தூய செந்தமிழ் நடையின் பிதாமகர் எனப்போற்றுகின்றனர். அத்தகைய பெருமகனாருக்கு அவர் உருவாக்கிய பாடசாலை வளாகத்தில் உருவச்சிலை இவ்வாண்டு திறந்து வைத்தமை மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாகும். யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் சிதம்பரத்தில் வெட்டிய திருக்குளத்திற்கு அருகில் நாவலரால் உருவாக்கப்பட்ட சேக்கிழார் திருக்கோயிலிலிருந்து நாவலர் பெருமானின் உருவச்சிலை ஊர்வலமாகக் கொண்டு வரப்பட்டமை பெருமைக்குரிய விடயமாகும். நாவலர் மேல்நிலைப்பள்ளியில் நீண்டகாலமாக அதிபராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்று வாழும் தொண்ணூறு வயது நிரம்பிய ஸ்ரீமான் திரு. க. சுவாமிநாதன் அவர்கள் நாவலர் பெருமானின் சிலையைத் திறந்து வைத்தது சிறப்பைத் தருகின்றது. நாவலர் பெருமானின் நூற்றிமுப்பத்தாறாவது குருபூசைத் தினமும் நாவலர் உயர் நிலைப்பள்ளியின் நூற்றிஐம்பதாவது ஆண்டு விழாவும் மூன்று தினங்கள் சைவத்தமிழ் மகாநாடு போல் இம்முறை கொண்டாடப்பட்டமை ஈழத் தமிழருக்கு மகிழ்ச்சியையும் எழுச்சியையும் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் சைவப்பிரகாசர்

வித்தியாசாலை அறக்கட்டளையினர் விழா ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளனர். நாவலர் சிலை திறப்பு விழா, புனரமைக்கப்பட்டுள்ள நடுமன்றம் திறப்பு விழா, புதுப்பிக்கப்பட்ட பள்ளி விளையாட்டுத் திடல், மற்றும் கூடப்பந்தாட்ட ஆடுகளம் திறப்பு விழா, நாவலர் புத்தக கண்காட்சி, முன்னாள் ஆசிரியர்கள் பாராட்டு விழா, ஆதீன சுவாமிகள் மடாதிபதிகளின் ஆசி நிகழ்ச்சி, தமிழ்நாட்டு பாரம்பரிய கலை நிகழ்ச்சிகள், சிந்தனை அரங்கம், சிறப்பு மலர் வெளியீடு எனப் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றது. கலை நிகழ்ச்சிகள் காசித்திருமடம் தெருவிலுள்ள சிவகாமி அம்மை கலையரங்கில் இடம்பெற்றது. டாக்டர். சு. அருள்மொழி செல்வன் தலைமையில் நாவலர் பாடசாலையின் நூற்றிஐம்பதாவது விழா ஒழுங்குகள் நடைபெற்றன.

சிதம்பரத்தில் நாவலரால் நிறுவப்பட்ட பாடசாலையில் ஈழத்து அறிஞர்கள் பலர் தலைமை ஆசிரியர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் முன்பு பணியாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாவலர் பாடசாலை நிர்வாகத்தில் நாவலர்வழிவந்த குடும்ப உறுப்பினர்களும் அவரது மாணாக்கர்களும் நாவலருக்குப்பின் நிர்வாகப்பணிகளை நிறைவேற்றினர். நாவலர் வாழும் காலத்தில் அவரது மாணாக்கர் வடகோவை சபாபதி நாவலர் அவர்கள் இப்பாடசாலையின் தலைமையாசிரியராக விளங்கி பாடசாலையைச் சிறப்பாக வழிநடத்தியமை சிறப்புக் குரிய விடயமாகும்.

“தன்னவரும் பிறருமென்று சாராமே நடுவுநிலை
 - சார்ந்து நின்றே
 அன்னவர்கள் வழுவியவையஞ்சாது வெளிப்படுத்தி
 - யறிவையூட்டும்
 முன்னவனே தமிழ்மக்கள் முதுநிதியே கற்பகமே
 - முடியாக்கல்வி
 மன்னவனே யெனவாழ்த்த வந்துதித்த
 - நாவலன்றாள் வாழி வாழி.”
 - நவாலியூர். சோமசுந்தரப்பலவர் -

என்ற புலவரின் பாவிக்குத் தமிழ்மக்கள் கற்பகமாகக் கருதிய நாவலர் சூரிய சந்திரர் உள்ளவரை நிலைத்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழரின் வாழ்வியலில் கிறிஸ்தவ சமய சடங்காசாரங்கள்

கலாநிதி சி. பத்மராசா
விரிவுரையாளர்
யாழ். தேசிய கல்வியற் கல்லூரி

முன்னுரை

“ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு கால முண்டு, வானத்தின் கீழிருக்கின்ற ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் ஒவ்வொரு சமயமுண்டு. பிறக்க ஒரு காலமுண்டு, இறக்க ஒரு காலமுண்டு..... தேவன் சகலத்தையும் அதனதன் காலத்திலே நேர்த்தியாக செய்திருக்கிறார்.

பிரசங்கி 3:1,2,11

மனிதன் கருவியிர்ப்பது முதல் இறப்பது வரை பல கட்டங்களைக் கடந்து செல்கின்றான் ஒவ்வொரு கட்டத்தில் புகுந்து செல்லும் பொழுதும் அந்த நிகழ்வைக் குறித்து, அதன் சிறப்பையும், பண்பையும், அதனது பலனையும் நினைவூட்டுவதற்காகச் சில விசேட சடங்குகளைச் செயல்படுத்துமாறு ஒவ்வொரு இன மக்களும் தமக்கென்று பொதுவான விதிகள், சட்டங்கள், சடங்காசார முறைகள் என்று உண்டாக்கியுள்ளனர். இவைகள் யாவும் “பிரவேசச் சடங்குகள்” எனப்படுகின்றன.

திருச்சபையும் – கிறிஸ்தவனும்

பரிசுத்த வேதாகமம் கூறும் மெய்யான சத்தியத்தின் படி “இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையில் புதிதாக மறுபடியும் பிறந்த ஆத்மாக்கள் சபையின் அங்கத்தவர்களாக இடம்பெறுகின்றனர். இயேசுவின் இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியானவரால் மறுருபமாக்கப்படுகிற மக்கள் அனைவரும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகின்றனர்”.

கிறிஸ்தவ திருச்சபை என்பது புதிய ஏற்பாட்டின் படியுள்ள ஓர் அமைப்பு. எக்ளீயா என்னும் கிரேக்க பதத்தின் மூலமொழியின் அர்த்தம் “அழைக்கப்பட்டவர்கள்” என்பதாகும். இவ்வுலகத்தின் வீணான முறைமைகளை விட்டு கிறிஸ்துவுக்குள் பரிசுத்தமாக வாழும்படியாக அழைக்கப்பட்டவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆவர். இவர்களே

தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வாழும் திருச்சபையின் அங்கத்தவர்கள் ஆகவும் இருக்கின்றனர். கிறிஸ்துவுக்குள் தங்களை அர்ப்பணித்து வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனும் கிறிஸ்தவன் ஆகின்றான்.

திருச்சபையின் உறுப்பினராவதற்குரிய நியந்தனைகள்

1. மனத்திரும்புதல்
2. இரட்சகராகவும், கர்த்தராகவும், தேவ குமாரனாகவும் இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் விசுவாசம்.
3. இரட்சிப்பு, மறுபிறப்பு, (புதிதாகப்பிறத்தல்) கீழ்படிந்து திரித்துவ நாமத்தில் (பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியானவர்) ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளல்.
4. கர்த்தருடைய திருப்பந்தி (திருவிருந்து) முறையை அனுஷ்டித்தல்.

யூத பாரம்பரிய சடங்கு முறைமையும் – கிறிஸ்தவியலும்

பரிசுத்த வேதாகமத்தின் ஆதாரங்கள் மூலம் யூதமக்கள் (இஸ்ரவேல்) தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாக இருந்தனர். சொந்த தேசமின்றி நாடோடிக்கூட்டமாக இருந்த இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவன் மூலம் தெய்வீக மீட்பு எனும் திட்டத்திற்கேற்றவாறு வழி நடத்தப்பட்டனர். சகல யூதமக்களும் யூதமார்க்கத்திலமைந்த ஓரே தெய்வத்தை கொண்ட தேசிய மதத்தை பின்பற்றி வந்தனர்.

யூதமார்க்கத்தின் கிறிஸ்தவியல்

- தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே

- தேவன் கொடுத்த நியாயப் பிரமாணச் சட்டங்களுக்கு யூதமக்கள் கீழ்ப்படியவேண்டும்
- யூதமார்க்கத்தை தழுவும் விருத்த சேதன முறைமையின் படி ஒவ்வொரு யூத ஆண்மகனும் 8ம் நாளில் மதரீதியான சடங்கான விருத்த சேதனம் செய்யப்பட வேண்டும்.

யூதர்களின் கல்விமுறை

யூதர்கள் கல்விக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தனர். ஒவ்வொரு யூதக்குழந்தையும் நியாயப் பிரமாணத்தை வாசிக்கவும், எழுதவும், நடைமுறை வாழ்வுக்குத் தேவையான கல்வி ஜெப ஆலயத்தில் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது. யூத விசுவாசப்பிரமாணமாகிய நியாயப்பிரமாண விதிகளை மனனம் செய்யப் பெற்றோரால் யூதப்பிள்ளைகளுக்கு பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. யூதப்பெண்களுக்கு ஜெப ஆலயத்தில் கல்வி கொடுக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விருத்த சேதனம்

விருத்த சேதனம் என்றால் சுன்னத்து செய்வது. இது வேதாகம பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் கி.மு 14ம் நூற்றாண்டிலே எகிப்தியர்களும் பிற்காலத்தில் யூதர்களும் அரேபியர்களும் செய்து வந்த ஒரு சடங்காகும். பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனாகிய கடவுள் (ஆதியாகமம் என்ற அதிகாரத்தில் 17:10-26) ஆபிரகாம் என்ற மனிதனோடு உடன்படிக்கை செய்து அதற்கு அடையாளமாக விருத்த சேதனத்தை ஏற்படுத்தினார்.

எல்லா ஆண்குழந்தைகளும் பிறந்த எட்டாம் நாளில் விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட வேண்டும். விருத்தசேதனம் வெறும் வாலிபப் பருவச்சடங்கேயன்றி, அதற்கு வேறு யாதொரு சமயக்கருத்தமில்லாதிருந்தது.

இஸ்ரவேல் மக்கள் தாங்கள் தீமையிலிருந்து விலகி கடவுளுடன் நல்லுறவு வைத்து தம்மை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்து வாழ்வதற்கு இதை ஓர் அடையாளமாகச் செய்துவந்தனர். இது உடல் சார்ந்த விருத்த சேதனம் மட்டுமே. மெய்யாக இருதயத்திலும், சிந்தையிலும் செய்யப்பட

வேண்டும் என்று புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசு கிறிஸ்து போதிக் கின்றார். இயேசு கிறிஸ்து எருசலேம் தேவாலயத்தில் அவரது பெற்றோரால் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட முன் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டார். (லூக்கா 2: 21) ஒவ்வொரு யூதனும் வேதப்படிப்புக்களை முடித்து 12ம் வயதில் மதரீதியான சடங்குகளில் உத்தியோக பூர்வமாக கலந்து கொள்வதற்காக ஒரு மதச்சடங்கு நடைபெறும். இதனை "பார்மீதஸ்வா" என்றழைப்பார். யூதன் அல்லாத ஒருவன் யூதமதத்தை தழுவுவேண்டுமாயின் அவன் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டு யூதமார்க்கத்தான் ஆக முடியும்.

இன்றைய புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் எவரும் விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட தேவையில்லை. இத்தகைய சடங்காசார முறை இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணம் - உயிர்த்தெழுதல் மூலம் நீக்கப்பட்டு ஜீவனுக்கேதுவான மனந்திரும்புதலே ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் அவசியம் என்று பரிசுத்த வேதாகமம் வலியுறுத்துகிறது.

பரிசுத்த வேதாகமத்தில் எரேமியா 9:25 இன் படி ஆவிக் குரிய விருத்தசேதனமின்றி உடல் விருத்தசேதனம் பயனில்லாதது எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் விருத்த சேதனம் அடையாளமாக இருந்தது போல புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட புதிய உடன்படிக்கையாகிய ஞானஸ்நானம் அடையாளமாக இருக்கிறது.

அப்போஸ்தலரான பவுல் அடிகளார் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்து கிறிஸ்தவர்களுக்கு மெய்விருத்த சேதனம் பற்றி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகவே ஒருவர் விருத்தசேதனம் அடையமுடியும். அதாவது இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம் மூலம் சகல மக்களும் பாவத்திற்கு மரிக்கும்படியாக கிறிஸ்துவுடன் கூட சிலுவையில்றையப்பட்டு பழைய மாம்சீக மனுஷனைக்களைந்து (ஒழித்து) கிறிஸ்துவுடன் கூட புதுசிருஷ்டியாக உயிர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

வேத ஆதாரம்:

ரோமர் 2: 25-29	ரோமர் 4:9-15
எபிரேயர் 8:1 - 13	ரோமர் 6:3
எபிரேயர் 10 : 19 - 29	கொலோசெயர் 2:12
ரோமர் 2:28, 29	பிலிப்பியர் 3:2,3
எபேசியர் 2:11	2கொலிந்தியர் 1:22
கலாத்தியர் 2:3	அப்போஸ்தலர் நடப்புகள் 15:23-29
	16:3

குழந்தை ஒப்படைப்பு

இன்றைய திருச்சபை பாரம்பரியப்படி சிறுகுழந்தையை திருச்சபையில் ஒப்படைக்கும் ஓர் ஒழுங்கமைப்பு காணப்படுகிறது. இந்த முறை கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில் குழந்தை ஞானஸ்நானம் எனவும் - தெளிப்பு ஞானஸ்நானம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இது மெய்யான மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற ஞானஸ்நானம் அல்ல.

ஞானஸ்நானம்

ஞானஸ்நானம் எனும் விடயத்தை பொறுத்தமட்டில் புதிய ஏற்பாட்டில் ஞானஸ்நானம் என்பது மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாக உள்ளது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

முதலாவது யோவான் ஸ்நானகன் யூத மக்களை மனந்திரும்புதலுக்கு ஏற்ற கனியுள்ள வாழ்க்கையை வாழும்படி யோர்தான் நதிக்கரையில் கொடுத்த ஞானஸ்நானம் ஆகும். யூத மக்கள் தேவனற்ற நிலையிலிருந்து பின்பு பாவங்களை அறிக்கையிட்டு தண்ணீர் முழுக்கு ஞானஸ்நானம் பெற்று தேவனுக்காக தம்மை ஆயத்தம் செய்தார்கள். தேவ பயம் நிறைந்த வாழ்வு அன்று அவர்களுக்குள் ஆரம்பமாகியது. குறிப்பாக இயேசு கிறிஸ்து யோவான் ஸ்நானகரிடம் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொண்டார். இயேசு இதைப்பெற்றுக் கொண்டமை தேவநீதியை அடையாளப்படுத்தவும், அதை நிறைவேற்றவும் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு தம்மை பின்பற்றும்படியான அழைப்பைக் கொடுக்கவும் ஆகும்.

(மத்தேயு 3:1-17)

இரண்டாவதாக விசுவாசிகள் ஞானஸ்நானம் (ரோமர் 6:2,4) கிறிஸ்துவின் மரணத்துடன்

விசுவாசிகள் தம்மை ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்ளும் ஒரு ஆவிக் குரிய செயல்முறையாகும். புதிய ஏற்பாட்டில் பெந்தேகோஸ்தே நாளில் கத்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தவர் யாவரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விசுவாசிகளின் ஞானஸ்நான சடங்கின் சிறப்பானது பின்வருமாறு அமைகிறது.

“என் பாவங்களினால் நான் மரணத்திற்கு பாத்திரமாய் இருந்தேன் ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து மரித்தபோது நானும் உடன் மரித்தேன். என்னுடைய பழைய மனுஷன் அல்லது பழைய சபாவம் கிறிஸ்துவோடு சிலுவையிலறையப்பட்டுவிட்டது. இயேசு அடக்கம் பண்ணப்பட்டபொழுது நானும் கூட அடக்கம் பண்ணப்பட்டேன். எனவே என் பழைய பாவ சபாவம் என்றைக்குமாக தேவனுடைய பார்வையிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டது. இவ்வாறு ஒரு மனிதன் தண்ணீருக்குள் மூழ்கும்போது அறிக்கை செய்கிறான். பின்பதாக இயேசு கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தது போல விசுவாசியாக ஞானஸ்நானத் தண்ணீரிலிருந்து வெளியே வருகிறான் அப்படி செய்வதன் மூலம் பழைய வாழ்க்கை முறைமைக்கு முடிவு கட்டும் ஓர் சடங்காகவும் புது ஜீவனுக்குள் மறுபடி பிறந்த ஓர் அனுபவரீதியான வைபவமாகவும் ஞானஸ்நான சடங்கு அமைந்து காணப்படுகின்றது. அதாவது கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படியும் ஓர் வெளியரங்கமான கிரியை ஆகும்.

BAPTIZE என்னும் ஆங்கில வார்த்தையின் கிரேக்க மூல மொழி BAPTOSE என்பதாகும் இதன் பொருள் “அமிழ்த்துதல்”, “மூழ்குதல்”, “கழுவுதல்” என்பதாக அமைகிறது. தண்ணீர் முழுக்கு ஞானஸ்நானம் மூலம் ஒவ்வொரு மனிதனும் (விசுவாசியும்) திருச்சபைக்கு சொந்தமாகிறான்.

மெய்மனஸ்தாபத்துடன் இருதயத்தில் ஏற்பட்ட உண்மையான மாறுதலின் வெளிப்படையான செயல்பாடு கிரியையே ஞானஸ்நானம் ஆகும். இங்கு சம்பிரதாயமாக சடங்கு மட்டும் அனுஷ்டிப்பதை (தண்ணீரில் முழுகுவது) ஞானஸ்நானம் என்று ஒருபோதும் கூற முடியாது. உள்ளத்தில் கிறிஸ்துவை உடையவனே உண்மை கிறிஸ்தவன். இருதயத்தில் உண்டாகும் ஞானஸ்நானமே மெய்யான ஞானஸ்நானம் ஆகும்.

மூன்றாவதாக பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ் நானம் என்பது கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள்ளாக எல்லா விசுவாசிகளும் ஒரே ஆவியினாலே ஞானஸ் நானம் பெறுவது ஆகும். அதாவது பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படுகின்ற ஆவிக்குரிய ஓர் அனுபவம் ஆகும்.

கர்த்தருடைய திருவிருந்து (திருப்பந்தி)

இது நினைவுகூருதலின் நிகழ்வு அல்லது சடங்கு ஆகும் இயேசு கிறிஸ்து காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அன்று இராத்திரியில் அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அவர் தமது சீடர்களுடன் கடைசியாக பாஸ்காவை ஆசரித்த பிறகு “கர்த்தருடைய பந்தி” அல்லது இராப்போஜன பந்தி என்பதை அறிமுகப்படுத்தினார். “அவர் அப்பத்தை எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணி அதைப்பிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்து இது உங்களுக்காக கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது. என்னை நினைவு கூரும்படி இதை செய்யுங்கள் என்றார் போஜனம் பண்ணிய பின்பு அவர் (இயேசு) அந்தப்படியே பாத்திரத்தையும் கொடுத்து இந்த பாத்திரம் உங்களுக்காக சிந்தப்படுகின்ற என்னுடைய இரத்தத்திலான புதிய உடன் படிக்கையை கொண்டிருக்கிறது என்றார். “ (லூக்கா 22 19,20)

இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரம் பிட்கப்படவும், இரத்தம் சிந்தப்படவும் ஒப்புக்கொடுத்த போது அவர் அடைந்த பாடுகளையும் மரணத்தையும் நினைவுகூரும் ஓர் நேரம் வேளை திருவிருந்து பற்றி ஆகும். இங்கே கல்வாரியின் சகல பரிசுத்த நிகழ்வுகளும் இப்பந்தியிலே பங்குபெறும் விசுவாசிகளின் எண்ண அலையினூடாக கடந்து போகிறது.

இராப்போஜன அப்பம் - இயேசுவின் சரீரத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

இராப்போஜன பாத்திரம் - (திராட்சரம்) மக்களுக்கு இரட்சிப்பை அளிப்பதற்காக இயேசு கிறிஸ்து சிந்திய இரத்தத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது.

திருச்சபையில் உள்ள எல்லா அங்கத்தவர்களுக்கும் இது அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டிய ஓர் நியமம் ஆகும். ஆனால் பரிசுத்தத்துடன் மட்டுமே

இதிலே பங்குபெற வேண்டும். இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும், அவரது வருகையையும் இந்த திருவிருந்து பந்தி தெரிவிக்கிறது. தேவனுடன் மற்றும் சக மனிதருடன் உள்ளநல்லுறவை இது உறுதிப்படுத்தும்.

கிறிஸ்தவ திருமணம்

திருமணம் என்பது மக்களின் இன விருத்திக்காக தேவனால் நியமிக்கப்பட்டது. நீங்கள் பல்கிப் பெருகிப்பூமியை நிரப்பங்கள். (ஆதியாகமம் 1:28).

ஆரம்பத்தில் தேவன் ஆதாமிற்கு ஏற்ற துணையாக ஏவானைத் தெரிவு செய்து கொடுத்தார். பின்பு மொசெப்பதேமியா நாகரிக வழியாக தாய், தந்தையே தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் திருமணத்துணையை தேடிக்கொண்டிருப்பதை வேதாகமம் காண்பிக்கின்றது. திருமணமே மனுக்குலத்தின் மிக மிகப் பழையமான சமுதாய நிலையாகும். திருச்சபை, தேவனுடைய இராஜ்ஜியம் என்பவற்றிலும் பார்க்க திருமணம் காலத்தால் மிகவும் பழமைவாய்ந்தது.

திருமணத்திற்கான காரணங்கள்

தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதல்
அன்பின் ஐக்கியத்திற்காக
கூட்டுவாழ்வுக்காக
உயிர் வாழ்க்கையின் விருப்பங்களை புனிதமாகவும் நியாயமான முறையிலும் பூர்த்தி செய்தல்
சந்ததியை உருவாக்குதல்

யாரை மணந்து கொள்ள வேண்டும்?

விசுவாசி விசுவாசியையே மணம் செய்ய வேண்டும் வேதாகமம் திருமணம் என்பது “ ஏற்ற துணை ஒரே மாம்சமாக இருத்தல் ” எனும் கருத்தை முன்வைக்கிறது. இரு வேறு இயல்புடையவர் (அந்நிய நுகம்) (தெய்வீகம் சார்ந்த) திருமணத்தின் மூலம் இணைவதை வேதாகமம் தடுக்கிறது.

பூத பண்பாட்டிற்குமைய கிறிஸ்தவ திருமணத்தின் போது திருமணம் செய்வதற்கு முன்பாக ஆணும் பெண்ணும் ஒருவொருக்கொருவர்

நிச்சயிக்கப்பட்டு இருப்பார். இது வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டபடி கிறிஸ்துவை மையமாக வைத்து உறுதி செய்யப்பட்டு ஒரு வருடத்திற்குள் திருமணம் நடைபெறும். “மரணம் நம்மைப் பிரிக்கும் மட்டும்” என்று சொல்லுமளவு கிறிஸ்தவத் திருமணம் மகாமேன்மையும் பரிசுத்த உடன்படிக்கையுமான ஓர் சடங்காகும். ஒரு விசுவாசி அவிசுவாசியை திருமணம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. இதற்குரிய வேதாகம ஆதாரங்கள் பின்வருமாறு

2 கொரிந்தியர் 6:14-7

1. தேவனுடைய கட்டளை அந்நிய நுகத்திலே அவிசுவாசிகளுடன் பிணைக்கப்படாதிருப்பீர்களாக.
2. நீதிக்கும் - அநீதிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.
3. ஒளிக்கும் - இருளுக்கும ஐக்கியமில்லை
4. கிறிஸ்துவுக்கும் - போலியானுக்கும் இசை வில்லை
5. அவிசுவாசியுடனே விசுவாசிக்கு பங்கில்லை
6. தேவனுடைய ஆலயத்துக்கும் - விக் கிரகத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை.

திருமணம் செய்ய விரும்பும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவர்களும் மிகுந்த ஜெபத்துடன் தேவ சித்தத்தினைத் தேடுதல் வேண்டும். திருமணம் ஆயுள்காலம் வரை பிணைக்கப்பட்ட ஓர் உடன்படிக்கை உறவு ஆகும். திருமண முறிவு மணமக்களுக்காக தேவன் ஏற்படுத்திய ஆதித் திட்டத்தில் இல்லை. தேவன் இணைத்ததை மனிதன் பிரிக்காதிருக்கக்கூடவன் (மத்தேயு 19:6).

சீதனம்: யூதப் பாரம்பரிய முறைமையின்படி ஆண்கள் பெண்களுக்கு கொடுக்கின்ற (திருமணத்தில்) அன்பளிப்பு ஆகும். இதற்கான காரணம் யூதப் பெண் வீட்டில் எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டிய ஒருத்தியாக இருப்பதால் அவளது இழப்பை ஆண் (மணமகன்) நிறைவு செய்யும்படி சீதனம் கொடுக்கவேண்டும். (ஆதியாகமம் 29:18 -20) (1 சாமுவேல் 18:15 ஆதியாகமம் 34: 11-24) விபசார செய்கை நிமித்தம். தனப்படுதல் என்பது வேதாகமம் ஏற்கின்ற ஓர் விடயமாகும். தரப்பட்ட ஓர் ஆணையோ அல்லது

பெண்ணையோ திருமணம் செய்கின்ற நபர் விபசாரம் செய்கின்ற நபராகவே இருக்கிறார் என்றும் பரிசுத்த வேதாகமம் தெளிவுபடுத்துகின்றது. (மத்தேயு 19:9).

கிறிஸ்தவ மரணச்சடங்காசாரம்

இப்பூமிக்குரிய வாழ்க்கையை விட்டுப் பிரிக்கும் பிரிவே மரணம் ஆகும். மரணமே இவ்வாழ்க்கைக்கு ஒரு முடிவை உண்டாக்குகிறது. ஆவி, ஆத்துமா, சரீரம் ஆகியவை தனித்தனியே பிரிக்கப்படும் நிலை மரணம் ஆகும்.

1. உடலானது கல்லறைக்குள் சென்று அங்கே மக்கி மண்ணாகின்றது.
2. ஆவியானது தேவனிடமே திரும்பச் செல்லுகிறது. பாவம் செய்த ஆத்துமா நரகத்திற்கு செல்கின்றது (12:7)
3. ஆத்துமா இரு இடங்களுக்கு செல்லுகிறது. பாவம் செய்த ஆத்துமா நரகத்திற்கு செல்கிறது. நீதி செய்த (நீதிமானின் ஆத்துமா) ஆத்துமா பரதீசுக்கு போகிறது. (லூக்கா 16:22).

வேதாகமம் மரணத்தை குறித்து பாவத்தின் நேரிடையான விளைவே மரணம் எனக் கூறுகிறது. பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகும். (எசேக்கியல் 18:20) ஒரே தரம் மரிப்பதும். பின்பு நியாயத் தீர்ப்படைவதும் மனுஷனுக்குத் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

மொசப்பத்தோமியா நாகரிகத்தில் பிணங்களை அடக்கம் செய்தல் காணப்பட்டதை வேதாகமம் கூறுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் சிலவேளைகளில் புதைக்கப்பட்டாலும் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் அநேகமாக கல்லறைகளில் அடக்கம் செய்தனர். சுகந்த வர்க்கமிட்டு அநேக நாட்கள் பிணத்தை வைத்திருந்ததை. வேதாகமம் எடுத்துக் காண்பிக்கிறது. கிறிஸ்தவ மரணச்சடங்கை திருச்சபையே பொறுப்பேற்று வேதாகம ஒழுங்கின்படி நடைபெற்று வருகிறது.

பாவத்திற்காக ஒருவர் மரிக்கவேண்டும் என்று தேவனுடைய வார்த்தை கூறுகிறது. இயேசு கிறிஸ்து தாமே நமது பாவத்திற்காக மரிக்கும்படி முன்வந்தார். முழுமனுக்குலமும் மரிக்கவேண்டிய

மரணத்தினை அவரே ஏற்றுக்கொண்டார். முழுமனு மக்களின் மீட்புக்காக இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம் மிகவும் இன்றியமையாத ஒப்பற்ற - உன்னத நிகழ்வாகும். துன்மார்க்கர் மரிப்பது தேவனுக்கு விருப்பம் இல்லை. துன் மார்க்கர் தன் வழியை விட்டு திரும்பிப் பிழைப்பதையே தேவன் விரும்புகின்றார்.

மரணத்தின் தோற்றம்

இரண்டு வகையான மரணங்கள் உள்ளன
1) ஆவிக்குரிய மரணம் :

ஏதேன் தோட்டத்தில் ஆதாமும் - ஏவாளும் விலக்கப்பட்ட கனியைப் புசித்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் இருவரும் சரீரத்தின்படி சாகவில்லை

எனினும் ஆவியின்படி மரணத்தைத் தழுவினர். ஆவிக்குரிய மரணம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமையே மூலம் உண்டாயிற்று.

2. சரீர மரணம்:

கிறிஸ்தவர்களது பூமிக்குரிய வாழ்கையின் முடிவு சரீர மரணம் ஆகும். இது நித்திரை என அழைக்கப்படுகிறது. நித்திய வாழ்வை என்றும் கிறிஸ்துவுடன் கூட வாழும்படியாக கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பரலோகத்தில் நியமிக்கப் பட்டுள்ளதை வேதாகமம் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது.

நீதிமான்களின் மரணம் பிதாவாகிய தேவனுக்கு மிகவும் அருமையானது. (சங்கீதம் 116:15)

ஆன்மீகத் தேடல்

சைவப்புலவர் S.K தவராஜா
உதவிப்பதிவாளர்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை தேடலையே தன் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளான். குழந்தை தன் தாயின் மடியில் படுத்திருக்கும் போது பால் சுரக்கும் மடியைத் தேடுகிறது. வளர்ந்து சிறுபிள்ளையாகும் போது தன் விளையாட்டுப் பொருளைத் தேடுகின்றது. வளர்ந்து காளைப் பருவம் அடைந்தவுடன் தன் காதலியைத் தேடுகிறான். ஒரு தொழிலைத் தேடுகிறான். திருமண மாகியவுடன் தன் குடும்பத்திற்காகப் பொருள் தேடிச் சம்பாதிக்கின்றான். வயது முதிர்ந்தவுடன் உறுதுணையோடு நடப்பதற்காக மூன்றாவது காலாகிய ஊன்றுகோலைத் தேடுகிறான். இவ்விதம் மனிதனின் வாழ்வு முழுவதும் தேடுதலே என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்ற ஓளவையாரின் கூற்றுக்கு அமைய எமக்குக் கிடைத்த இப்பிறவி மாண்புடையது. இப்பிறவியில் நாம் தேடவேண்டிய பொருளை நாம் உணர்ந்து விட்டால் அதுவே ஆன்மீகமாகும். ஆன்மீகம் என்பது ஆன்மா இகமாகிய இவ்வுலகில் வாழவேண்டிய நெறிமுறையே ஆகும். ஆனால் அறியாமை என்ற இருளில் மூழ்கிய நாம் ஆன்மீகத்தைத் தவறாக புரிந்துவைத்துள்ளோம்.

ஆன்மீகம் என்பது முதலில் தன்னை அறிதல் ஆகும்

“தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்த பின் தன்னை அர்ச்சிக்கத் தானிருந்தானே” என்பது திருமூலர் திருவாக்கு.

ஆதலால் நாம் புற உலகில் தேடுவதை விட அகவுலகான உள்முகத்தேடலை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வயதான மூதாட்டி ஒருத்தி ஒரு தெரு விளக்கின் வெளிச்சத்தில் ஏதோ தேடிக் கொண்டிருந்தாள். அவ்வீதியால் வந்த ஒருவன் “தாயே என்ன தேடுகிறீர்கள்” என்று கேட்க மூதாட்டி

கூறிய பதில் “நான் வீட்டில் ஐந்து ரூபா நாணயத்தை தொலைத்துவிட்டேன் அதை இந்த வெளிச்சத்தில் தேடுகின்றேன்” இந்நிலையை போன்றது எமது தேடுதலுமாகும்.

முதலில் தன்னை யார் என்றும் எங்கிருந்து வந்தவன் என்றும் இப்பூமியில் பிறவி எடுத்ததன் கடமை என்னவென்றும் மீண்டும் தன் வாழ்வு முடிந்ததும் எங்கே போகப்போகிறான் என்றும் ஒருவன் உணர்வதை ஆன்மீகம் என்று கூறுவர். இதற்கான தேடலே ஆன்மீகத் தேடலாகும். சித்தார்த்தன் என்ற பெயருடைய புத்தருக்கு ஏன் புத்தர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. புத்தர் என்றால் விழிப்படைந்தவர் என்ற பொருள் உண்டு. ஜைன மதத்தை ஸ்தாபித்த மகாவீரருக்கு ஜின் என்ற பெயர் உண்டு. ஜின் என்றால் தன்னை வென்று விட்டவர் என்பது பொருள்.

இவ்வுலகில் பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனும் பூரணமாகவே பிறக்கின்றான். ஆனால் அவன் புற உலக விடயங்களைத் தேடுவதனால் அவன் இறக்கின்ற போது பூரணமற்று இறந்து போகின்றான். ஒரு மனிதனுக்கு உள்ள மூன்று பருவங்களான குழந்தை, வாலிபம், முதுமை இவற்றில் குழந்தையானது எந்தவித கள்ளம் கபடமற்றதாக தெய்வீகத்தோடு பிறக்கிறது. ஆனால் வாலிபம் மற்ற உயிருக்கு ஜன்மம் அளிக்கும் அவாவினை உடையதாகி காமம் என்ற ஆசையுடையதாகிறது. முதுமை என்பது இவ்வுலகப் பொருட்களைத் தேடிச் சம்பாதிக்கும் பூரணமற்ற நிலையை உருவாக்கின்றது. ஆசைகள் அதிகம் இருப்பவனே துக்கப்படுகிறான்.

பிச்சைக்காரன் ஒருவன் தான் அதிகம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக காலையில் கண்தெரியாதவன்போலநடித்துக்கொண்டு “தாயே கண்தெரியாத குருடன் நான் பிச்சையிடுங்கள் என்று நண்பகல் வரை கத்துகின்றான் அவனுக்குச் சில்லறைக்காசுகள் கிடைக்கின்றன. நண்பகல்

அவன் களைத்துப் போய் தான் ஏற்கனவே எழுதிவைத்த ஒரு பலகையின் ஒரு பக்கத்தில் "நான் செவிட்டு ஊமை உதவுங்கள்" என்று அமைதியாக இருக்கின்றான். மேலும் சில்லறைக் காசுகள் விழுகின்றன. மாலையில் தன் கை கால்களை மடக்கியவண்ணம் பலகையின் மறுபக்கத்தில் எழுதியுள்ள "நான் பாரிசுவாதத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளேன் உதவி செய்யுங்கள்" என்ற வாசகத்தைக் காட்டிச் சில்லறைக் காசுகளை சம்பாதிக்கின்றான். அதே போல் எமக்கும் குழந்தை, வாலிபம், முதுமை என்ற பருவங்களில் காலையில் புத்துணர்ச்சி போல் குழந்தைப் பருவத்தில் எமக்கு உத்வேகம், வாலிபத்தில் அனுபவத்தின் களைப்பு, முதுமையில் மாலையில் ஏற்படும் மயக்கம். பிச்சைக்காரனைப் போல் நாம் வேடமிட்டு நடிக்கின்றோம். முதலில் தன்னை அறிந்த பின்னரே நாம் பரமாத்மாவை தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்.

பரமாத்மாவை தேடுவதற்கு மூன்று நிலைகள் கூறப்படுகின்றன

1. சங்கல்ப்பம் (willpower)
2. துணிவு (courage)
3. புலனடக்கம் (conservation)

சங்கல்ப்பம் என்பது இறைவனைக் காண வேண்டும் அவன் அருள் பெறவேண்டும் என்ற மன ஒருமையோடு உறுதியாக இருந்து அதற்குரிய நெறியில் நிறறல்.

துணிவு என்பது ஆத்மஞானத்தை அறிவேன் என்ற வைராக்கியத்தோடு இருத்தல். இறைவனை அடைய எந்த வரைபடமும் இல்லை. ஒரு நகரத்தை அடைய வீதிப்பெயர்கள் இருப்பது போல் இறைவனை அடைய எந்த வரைபடமும்

இல்லை தனியாகவே முயற்சி செய்ய வேண்டும். (The courage to be alone)

புலனடக்கம் என்பது பரமாத்மாவைத் தேடுவதில் புலனடக்கம் தேவை. ஐம்புலன்களும் தமது தொழிற்பாட்டில் இருக்கும்போது எமது சக்தி அதில் விரயமாகின்றது. இதனால் எமது இலக்கை அடையமுடியாது. ஓட்டை விளக்கில் எண்ணை இருப்பதில்லை, ஓட்டை வாளியில் நீர் இருப்பதில்லை அதே போல் புலனடக்கம் அற்ற மனிதன் தனது தேடலில் குறைபட்டவனாகிறான். இதனால் அவன் தேடுகின்ற பொருள் அவனுக்குக் கிடைக்காது.

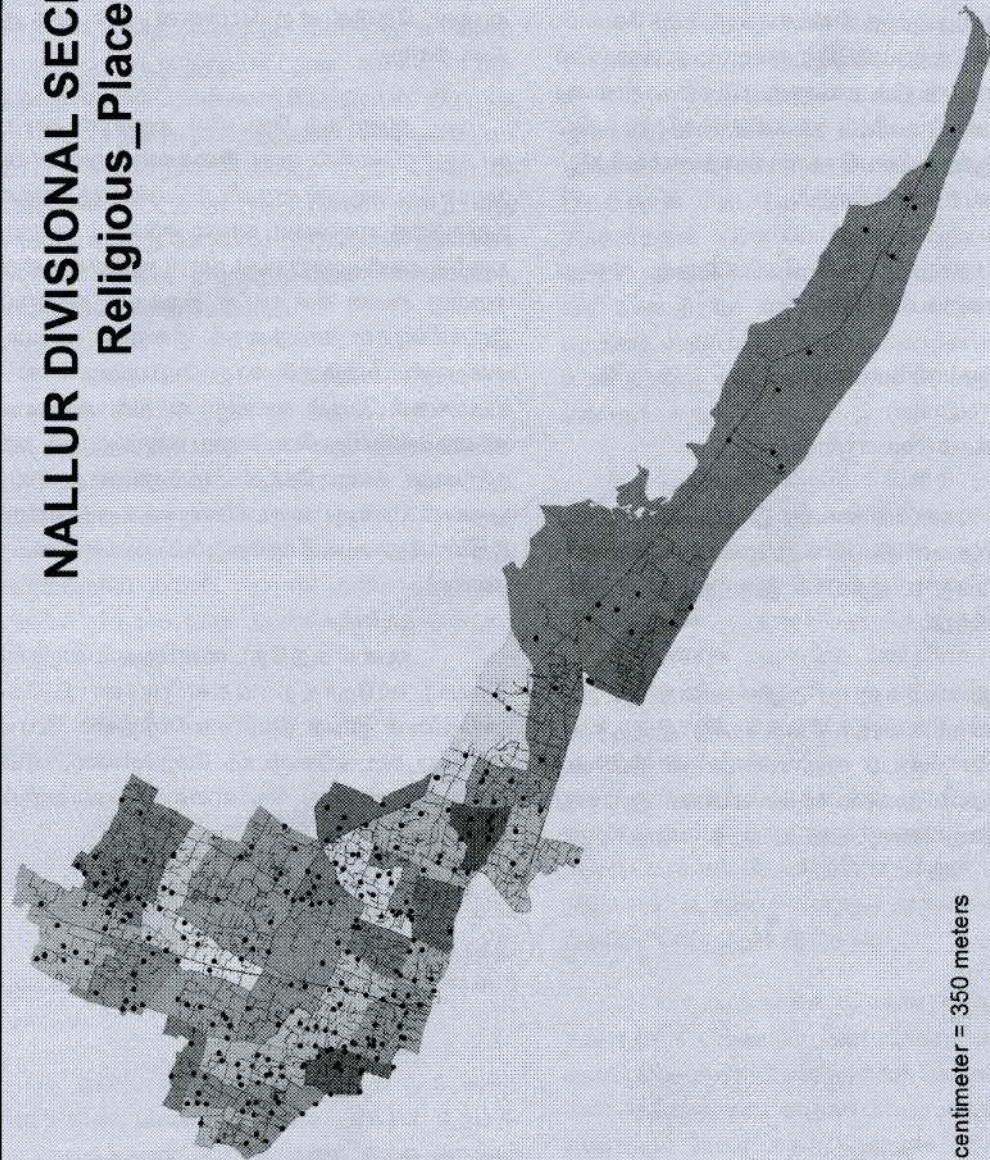
ஆன்மீகத் தேடலில் அவசரம் காட்டக் கூடாது. ஏனெனில் அது இலகுவாக அடையப்பட முடியாது. ஒருவன் சாதுவிடம் சென்று சத்தியத்தை அறிவதற்கு எவ்வளவு காலம் எடுக்கும் என்றான். அதற்கு அவர் மூன்று வருடங்கள் எடுக்கும் என்றார். அதற்கு அவன் என் பாட்டி இறக்கும் தருவாயில் இருக்கின்றான் காலத்தைக் குறைக்க முடியாதா என்றான். அதற்குச் சாது அப்படியானால் 10 வருடங்கள் ஆகும் என்றார். அதற்கு அவன் என் தந்தைக்கு வயது போகின்றது அதற்கு முன் அறிய முடியாதா என்று கேட்க அதற்குச் சாது அப்படியானால் முப்பது வருடங்கள் எடுக்கும் என்றார். இதிலிருந்து ஆன்மீகத்தேடலில் அவசரம் கூடாது எனலாம்.

ஆன்மீகத் தேடலை ஆலயவழிபாடு, தேவார ஸ்தோத்திரங்கள் புராண இதிகாச பாராயணம் இறை நாம சங்கீர்த்தனம் போன்ற பல்வேறு ஊடகங்களுடாக மேற்கொண்டு பரமாத்மாவை உணர்ந்து கொள்ளலாம் அவ்வழியில் முயல்வோமாக.

NALLUR DIVISIONAL SECRETARIAT Religious_Place

Legend

- Temple
- † Church

DATE OF ISSUE	15/05/2012
SCALE	1:50,000
PROJECT	Religious Places
MAP SHEET	59/24
This Map is Copyrighted by printing No. 11/1988	

1 centimeter = 350 meters

1 centimeter = 350 meters

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

கோயில் கட்டிடம் கட்டி போடும் போது
புத்திரர் பெருமான்

கோயில்

MALABAR DIVISIONAL SECRETARIAT

Religious Place

കുമ്പിയാഴി

இணுவில் காரைக்கால் சிவன் கோவிலின் வரலாற்றுத் தொன்மையும் மேன்மையும்

பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா

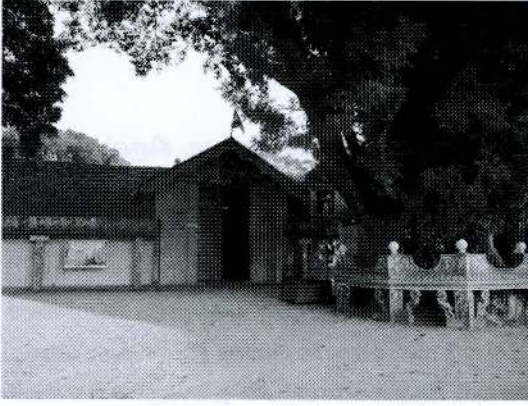
யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியத்தில் பழம் பெருமை வாய்ந்த சிவத்தலங்களுள் இணுவில் கிழக்கில் அமைந்துள்ள காரைக்கால் சிவன் கோவிலும் ஒன்றாகும். சமய ரீதியாக மட்டுமன்றி, சமூக வரலாற்று ரீதியாகவும் காரைக்கால் சிவன்கோவில் தன்னகத்தே பல்வேறுவகையான வரலாற்று மூலங்களைக் கொண்டு விளங்குவதனைக் காணமுடிகின்றது.

இதுவரையிலும் வரலாற்று ஆசிரியர்களினதோ அல்லது இந்துப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்களினதோ கவனத்தினை ஈர்த்திருக்காத இக்கருவூலமானது கடந்த சில மாதங்களாக எமது தொல்லியல் மேலாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக யாழ்ப்பாணத்து அரசர் கால வரலாற்றுக்கு உதவும் வகையில் மேலும் சான்றுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும், விசேடமாக எமது சமூக வரலாற்றினை புரிந்து கொள்வதற்கு உதவும் வகையிலான மூலாதாரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வகையிலும் அதன் பெறுபேறு எமக்குக் கிட்டியது. நல்லூர் சட்டநாதேஸ்வரர் தோற்றவரலாறு, மண்ணித்தலை சிவாலயத்தின் வரலாறு, சாவகச்சேரி வாரிவனநாதேஸ்வரர் வரலாறு போன்று காரைக்கால் சிவன் கோவிலும் ஒரு நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியை தம்மகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது. கோண்டாவில் மேற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தியாகராசா அருள்நேசன் என்ற இளம் தொல்லியல் ஆர்வலருடைய பேரார்வத்தின் உந்துதல் ஊடாக இவ் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க சிவன் கோவிலின் தொன்மையை எம்மால் ஆராயமுடிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அமைவிடம்

தொல்லியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த

அகன்ற மேட்டுநிலப்பரப்பில் இத்தலம் அமைந்து உள்ளது. மிகவும் பழைமை வாய்ந்த இடுகாடு ஒன்றின் பின்னணியில் மேற்கு நோக்கிய வாயிலைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ள இச்சிவத்தலமானது மிகவும் நெருக்கமான பல தலவிருட்சங்களைக் கொண்டு சூழ்ந்து விளங்குவதனைக் காணலாம். தலவிருட்சங்கள் மிகவும் பழமை வாய்ந்தவை, முதிர்வு நிலையை உடையவை. இக் கோவிலுக்கு வடகிழக்கே உள்ள அதன் அண்மித்த பகுதி வரலாற்றுக் கால பழம் பெருமை வாய்ந்த தலங்களால் சூழப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் உரும்பிராய் கருணாகரப் பிள்ளையார் கோவில் வரலாற்றுப் பிரசித்தம் வாய்ந்ததாகும். இக் கோவிலில் உள்ள பழைமையான சூலக்கால் ஒன்றில் தமிழ் மொழியில் அமைந்த சாசனம் ஒன்று கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. காரைக்கால் சிவன் கோவிலுக்கு நேர்மேற்காக “மஞ்சத்தடி” பிள்ளையார் கோவிலும், இணுவில் பராசசேகரப் பிள்ளையார் கோவிலும், தென்மேற்காக உப்புமடம் செகராசசேகரப் பிள்ளையார் கோயிலும் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வாறான ஒரு மையத்தில், சமாதிக் கோயில்களை உள்ளடக்கிய வகையிலும் காரைக்கால் சிவன்கோயிலானது அமைந்துள்ளது. இங்கு ஆகம வழிபாட்டு முறைகளை இன்னும் முற்றுமுழுவதுமாக தழுவாத வகையில் வழிபாட்டு முறைகள் நிகழ்த்தப்பட்டுக் கொண்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மறைந்துபோன புராதன தமிழர் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியை இன்று வரைக்கும் எமக்கு எடுத்துக் காட்டும் வகையில் பல சான்றுகள் கிடைத்திருப்பதும் ஒரு வரப்பிரசாதமே. இக் கோவிலைச் சூழ்ந்து காணப்படும் பிராந்தியத்தின் பழைமைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் எமக்குப் பல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

காரைக்கால் சிவன்கோவிலின் உட்பிரகாரத்திலிருந்தும், அக்கோவிலைச் சூழ்ந்துள்ள அயற்பிராந்தியங்களில் இருந்தும் தொல்லியல் மேலாய்வின் போது பலவகையான தொல்லியற் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வாறு கிடைத்தவற்றுள் பெரும்பாலானவை காரைக்கால் சிவன்கோவிலின் தோற்ற முறைமையும், சமூக வளர்ச்சிக்கு அது ஆற்றி இருந்திருக்கக் கூடிய பங்களிப்பினையும் வெளிப்படுத்துபவையாகக் காணப்படுகின்றன. அத்தொல்பொருட்களுள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை பின்வருமாறு:

(அ) காரைக்கால் சிவன்கோவிலின் மூலவிக் கிரஹமாக பிரமாண்டமான தோற்றத்துடன் விளங்கும் கருங்கல்லாலான சிவலிங்கம் (உயரம் 6 அடி)

(ஆ) கோவிலின் பரிவார தெய்வங்களுள் ஒன்றான வயிரவர் சந்நிதானத்தில் காணப்படும் மிகப்புராதனம் வாய்ந்த திரிகூலக்கல்.

(இ) சிவன்கோவிலின் முகப்பில் காணப்படும் “அனுமான்” கல் (இக்கல் நீண்டு உருளை வடிவாகக் காணப்படுகிறது. வெண் வைரச் சுண்ணக்கல்லினால் ஆன இப் பொருள் மயோசீன் கால உயிரினச் சுவடுகள் பலவற்றை தம்மகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது.)

(ஈ) சிவன்கோவிலின் பலிபீடத்தில் காணப்படும் மிகப்பழமை வாய்ந்த நந்தி

(உ) கோவிலின் பின் வீதியில் கிழக்குப் பக்கத்தில் காணப்படும் அழிந்து போன, மிகப்

பழமையான கேணியும், அருகே காணப்படும் பழைய மணிக் கோபுரமும், மணியும் (சாசனத்துடன் கூடியது).

கிடைத்துள்ள இச்சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், இப்பிராந்தியத்தில் நிலவும் ஐதீ கங்களைக் கொண்டும் காரைக்கால் சிவன்கோவிலினது தோற்றம் தொடர்பாகவும் கலைவளர்ச்சி ரீதியாகவும் அது கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைகள் தொடர்பாகவும் ஆராய முடிகிறது.

காரைக்கால் – பெயர்க்காரணம்

காரைக்கால் என்ற இன்னொரு பெயரானது தென்னிந்தியாவில் தமிழகத்தில் உள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் காணப்படுகிறது. பரமசிவம் என்ற தமிழகத்து தொல்லியலாளர் அங்கு அகழ்வுகளை மேற்கொண்டு, சங்ககால வாணிபம் தொடர்பான (கார்ணேலியன் மணிவகைகள், ரோமன் மட்பாண்டங்கள்) விலைமதிப்பற்ற சான்றுகளை அண்மையில் கண்டுபிடித்துள்ளார். காரைக்கால் என்ற அதே மையம் பல்லவர் காலத்துக்கும் முன்னரிலிருந்தே சிவ வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டிருந்தது என்பதனைக் காரைக்கால் அம்மையாரது பாசுரங்களிலிருந்த தெளிவாகின்றது. காரைக்கால் அம்மையார் சிவ வழிபாட்டில் அத்த ஈடுபாடு கொண்டு பின்னர் சிவகணங்களுள் தானும் ஒன்றான கதைமரபுடன் காரைக்கால் என்ற மையத்தின் கதையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளமை நாம் அறிந்ததே.

ஆனால் ஈழத்தில் இணுவில் பகுதியில் அமைந்துள்ள “காரைக்கால்” என்ற மையத்தின் பெயர்க்காரணம் தொடர்பாக பல்வேறு விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படுவதனைக் காணலாம். இவ்வூரில் வதியும் சில முதியவர்களிடம் “காரைக்கால்” பெயர் தொடர்பாக கேட்ட பொழுது “இது காரைக்கால் அல்ல காரைக்காடு என முன்னர் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பின்னர் அது மருவிச் சென்று காரைக்கால் என இப்பொழுது வழங்குகின்றது” எனவும் அவர்கள் தெரிவித்தனர். ஆனால் இங்கு இம் முதியவர்கள் குறிப்பிடும் காரணத்தினை ஏற்க முடியவில்லை ஏனெனில் ஒல்லாந்தர் காலத்திலிருந்தே தோம்பு வழக்கு உருவாக்கப்பட்டதன் அடிப்படையில் காரைக்கால் என்ற பெயரே

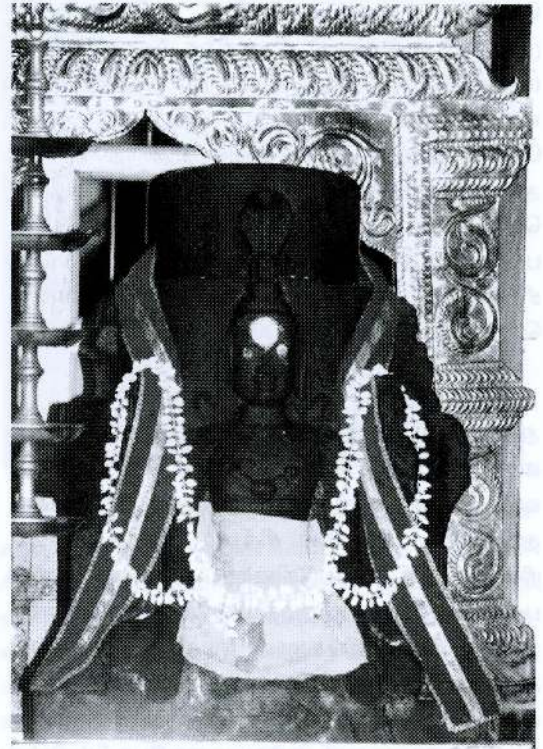
நிலைத்திருந்தது. எனவே யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திலும் காரைக்கால் என்ற பெயரே நிலைத்திருக்க வேண்டும். காரைக்காலில் சமாதிரி மரபு ஒன்று நெடுங்காலமாக நின்று நிலைத்து வருகின்ற தன்மையைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. இச்சிவத்தலம் அமைந்துள்ள பின்னணிநிலமானது இடுகாட்டு அடக்கமுறையைக் கொண்டது. பல சமாதிகளை இந்த இடுகாட்டு தன்னகத்தே இன்றும் கொண்டுள்ளமையை காணமுடிகின்றது. கோவிலின் தெற்கு வீதியில், பிற்பக்கத்திலும் சமாதி நிலை ஒன்றுண்டு, இவ்வாறு சமாதிப் பாரம்பரியம் ஒன்றின் மையமாக இருந்து வரும் காரைக்கால் அதன் பெயர் தோற்றத்தினையும் அப் பாரம்பரியத்திலிருந்தே பெற்றிருக்க வேண்டும் போல் தோன்றுகிறது. மத்திய காலத்தில் அல்லது சற்றுப் பிற்பட்ட காலத்தில் “காரைவேய்தல்” அல்லது “காரை இருத்தல்” என்ற சொற்பதங்கள் சமாதி இருத்தலுடன் தொடர்புபட்ட வகையில் வழங்கப் பெற்று வந்தமையைக் காணலாம், தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்காரை அல்லது கீழ்க்கரை என்று வழங்கப்படுகின்றது. அங்கு ஏராளமான சமாதி ஆலயங்கள் உண்டு. “செத்தம் கொடுத்தான்” சீதக்காதியின் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சமாதி ஆலயமும் இங்குதான் அமைந்து உள்ளது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள காரைக்காலில் சமாதி ஆலயங்களும் நடுகற்களும் இன்று வரை காணப்படுகின்றன. நடுகற்கள் சங்ககாலத்திற்கு உரியனவாகும். எனவே, இவ்வாறான ஒரு பின்னணியில் இணுவில் காரைக்கால் என்ற மையமும் வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்ட வகையில் சிவன் கோயிலாகத் தோற்றம் பெற்று இருந்திருக்கக் கூடிய வாய்ப்புகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. (காரை உடல்/உடம்பு/தேகம் காடு-மையம்)

இலிங்கத்தின் வழவமைப்பு

யாழ்ப்பாணத்தில் அல்லது வடஇலங்கையிலேயே இவ்வாறான ஒரு பிரமாண்டமான கருங்கல்லினாலான இலிங்க அமைப்பு இதுவரையில் கிடைத்திருக்கவில்லை. அந்தளவிற்கு இதன் அமைப்பு முறையில், உருவலட்சணங்களும் பார்ப்போர் மனதினை ஒருங்கே ஈர்க்கத்தக்கதாய் உள்ளன. பஞ்சதளங்களுக்குள்ளே பிரமாண்டமான சிவலிங்கமாக இது காட்சியளிக்கின்றது, இந்தியாவில் குடிமல்லம் என்ற இடத்தில்

காணப்படும் இலிங்கம் கி.மு. 150ஆம் ஆண்டுக்குரியதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ அந்த இலிங்கத்தினது உயரத்தினையும் விட விஞ்சியதாகவே இணுவிலுள்ள காரைக்கால் சிவலிங்கம் அமைந்து காணப்படுகின்றது. காரைக்கால் சிவலிங்கத்திற்கு ஆவுடையார் அமையவில்லை. குடிமல்லத்திலுள்ள சிவலிங்கத்திற்கு சதுரமான ஆவுடையார் அமைந்துள்ளது.

காரைக்கால் சிவலிங்கத்தில் ஆவுடையார் காணப்படாமல்குரிய காரணம் கருவறையின் தரைப்பரப்பிற்கு கீழே அதிக ஆழத்திற்கு இந்த லிங்கத்தின் சீழ்ப்பகுதி புதைக்கப்பட்டுள்ளதனால் ஆகும். ஒரே கல்லாலாக (Monolithic Stone) இருந்த லிங்கத்தினை பாலஸ்தாபன சடங்குகளின் போது கூட கருவறையை விட்டு வெளிக்கொணர் முடியாமலிருந்து வருகின்றது. காரணம் கருவறையின் வாயில் ஊடாக அதனை வெளியே எடுத்து வரமுடியாதளவிற்கு அந்த லிங்கத்தின் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருந்ததே ஆகும்.

ஆறு அடிக்குமேல் உயரமான இச்சிவலிங்கம் அதன் சதுரமான அடித்தளத்தில் இரண்டுபாகச்சுற்றுக் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

சிவலிங்கத்தின் முன்பகுதியில் யோகாசன நிலையில் புலித்தோலின் மீது வீற்றிருக்கும் சிவனுடைய புடைப்பு சிற்ப அமைப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. சிவனுடைய நான்கு திருக்கரங்களில் முன்னிருகரங்களும் வரதஹஸ்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. பின்னிருகரங்களில் இடக்கரம் மாணையும், வலக்கரம் மழுவையும் தாங்கியுள்ளன. தலை உச்சியில் நாகமொன்று படம் விரித்த நிலையில் காணப்படுகின்றது.

நாகத்தினது அகன்ற படத்தின் அடிப்பகுதியில் கங்காதேவியினது முகமும் சிவனது முடியலங்காரத்துடன் இணைந்து காணப்படுகின்றது. நீண்ட முகவெட்டுத் தோற்றத்தினை உடைய சிவனுடைய கழுத்தில்யோகிகள் அணியும் முத்தமாணையும் கழுத்துடன் ஒட்டிய படி நூலில் இணைக்கப்பட்ட தாயத்தும் ஆபரணங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. கண் இமைகள் மூடிய நிலையில் நிஷ்டையில் இருப்பதான தோற்றத்தினை காரைக்கால் சிவன் தந்து கொண்டிருக்கிறார். உடல் மெலிந்து காணப்படுகின்றது. புலித்தோலின் முன்னிருகால்களும், அதன் தலையமைப்பும் மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. ஈழத்து இந்து விக் கிரஹவியல் கலை வரலாற்றினை ஆராய் வோருக்கு காரைக்கால் சிவனது திருத்தோற்றம் ஆனது ஒரு புதிய சான்றாதாரமாக அமைவதற்கு பெருமளவு வாய்ப்பு ஆகின்றது. சிவலிங்கத்தின் பஞ்சதளங்களையும் இணைக்கின்ற வகையில் சிவனது யோகாசன நிலை இங்கு அமையப் பெற்றுள்ளதே வெகு சிறப்பம்சமாகும்.

சிவனது யோகநிலையை காரைக்கால் அம்மையுடைய பெயுருவுடன் ஒப்பிட்டு பார்ப்பதும் எமக்கு மேலதிக விளக்கத்தினை கொடுப்பதற்கு வழிவகுக்கும். லிங்கத்தின் தெற்குப் பக்கமானது தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சிற்பம் செதுக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது. தக்ஷிணாமூர்த்தி புடைப்புச் சிற்ப அமைதியில் காணப்படுகிறார். நான்கு திருக்கரங்களுள் மேல் இடது, வலது கரங்கள் முறையே அரவத்தினையும், அனலினையும் தாங்கி நிற்க முன்னிருகரங்களுள் ஒன்று வேதநூல்களையும் மற்றையது போதிக் கின்ற நிலையுமாக இங்கு அமையப் பெற்றுள்ள தக்ஷிணாமூர்த்தி உருவகிக்கப்பட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்திலோ அல்லது வட இலங்கையிலோ

இவ்வாறான வடிவம் இடம் பெற்றிருப்பதற்கான சான்றுகள் இதுவரையிலும் கிடைக்கவில்லை. மேலும் இது மிகக் கவனமாக ஆராயத்தக்கதாகும்.

இலிங்கத்தின் கிழக்குப் பக்கமான இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் புடைப்புச் சிற்பத்தினால் உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது. இலிங்கத்தினுள் இலிங்கம் என்ற அமைப்பில் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி இங்கு இடம் பெற்றுள்ளார். நிற்கும் நிலையில் நான்கு திருக்கரங்களுடன் லிங்கோற்பவ மூர்த்தி காட்சியளிக்கின்றார். லிங்கோற்பவமூர்த்தி சிவலிங்கத்தின் மேல் நோக்கிய நான்காவது தளத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளார். நான்காவதும் ஐந்தாவது தளமுமே வட்டவடிவமானவை. முதலாவதும் இரண்டாவதும் சற்சதுரமானவை. மூன்றாவது தளம் வட்டமுமல்ல; சதுரமுமல்ல என்ற நிலையில் காணப்படுவதாகும்.

லிங்கத்தின் வடக்கு பக்கமானது சந்திர சேகரர் மூர்த்தத்துக்குரியதாகக் காணப்படுகின்றது. ஐடாமுடியில் மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைக் கொண்டு சமபக்க நிலையில் நிற்கின்ற வடிவமாக சந்திரசேகரர் உருவகிக்கப்பட்டுள்ளார். அவருடைய நான்கு திருக்கரங்களுள் மேல் இடது, வலது கரங்களில் முறையே மாணும் மழுவும் தாங்கி நிற்க முன்னிரு கரங்களும் முறையே அமைய வரதஹஸ்தங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர் நிற்கின்ற நிலை சிவலிங்கத்தின் நான்காவது தளத்திலேயே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சந்திர சேகரருக்கு நேர் கீழே மூன்றாவது தளத்தில் பீடம் போன்ற அமைப்பு உருவகிக்கப்பட்டுள்ளமையையும் காணமுடிகிறது. அதற்குரிய அர்த்தம் இன்னும் எமக்கு தெளிவில்லை. இதுவும் தொடர்ந்து ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

கருவறை மூன்று பக்கங்களிலும் மறைத்துக் கட்டப்படாமல் யன்னல்களுடன் கட்டியிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். அது மாத்திரமன்றி கருவறையின் நடுமையத் திலேயே லிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதனால் பூசகர் லிங்கத்தினைச் சுற்றி வரக்கூடியதாகவும் உள்ளது. ஆனால் சாதாரணமாக இந்துக் கோயில் கருவறைகள் இவ்வாறு அமைவது அரிதே.

திரிகூலக்கல்

காரைக்கால் சிவன் கோயிலின் பழைமைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தி நிற்கும் சான்றுகளுள் அங்கு பொறிக்கப்பட்டுள்ள திரிகூலக்கல் மிகவும் முக்கியமானதாகும். இக்கல் இப்பொழுது பரிவார தெய்வங்களுள் ஒன்றான வயிரவர் சந்நிதான மண்டபத்தின் நடுவில் வைத்துக் கட்டப்பட்டு உள்ளது. பொதுவாகத் திரிகூலக்குறியீடு எல்லைக் கற்களுக்கும் சமய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வழிபாட்டு மையங்களுக்குமே இருவது மரபு. இது தமிழர் பண்பாட்டு மரபில் மரபு வழிபாட்டுடன் ஒன்றிணைந்து வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது. இது மட்டுமன்றி தமிழர் பண்பாட்டில் அவர்கள் உபயோகித்த மண்பாண்டங்களிலும் திரிகூலக் குறியீடுகள் இடப்பட்டிருந்தன.

கந்தரோடையிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பெருங்கற்கால மட்பாண்டம் ஒன்றில் திரிகூலக் குறியீடு இடம்பெற்றுள்ளது. "குழுக் குறியீடுகள்" காலப்போக்கில் சமய வழிபாட்டு முக்கியத்துவம் பெற்றதற்கு இத் திரிகூலக்கல் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனலாம். காரைக்கால் சிவன் கோயிலில் காணப்படும் திரிகூலக்கல் வெண் வைரகண்ணக்கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தோற்றமும் வடிவமும் அக்கல்லின் புராதனத் தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்பதனைக் காணலாம்.

அனுமான் கல்

காரைக்கால் சிவன் கோவில் அனுமான்

கல் என்ற வழிபாட்டுக்குரிய ஒன்றும் அனுமான் சிற்பமொன்றும் பிரதான கோவிலுக்கு வெளியே இருந்து வருகின்றன. அனுமான் சிற்பம் இப்பொழுது வைரவர் சந்நிதானத்திற்குள் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. சிவன் கோவில் ஒன்றில் அனுமான் வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படும் ஒரே தலம் இதுவாகத்தான் இருக்கக் கூடும். ஆனால் இங்கு சித்த வைத்தியப் பாரம்பரியம் ஒன்றும் இக்கோவிலுடன் தொடர்புபட்ட வகையில் வளர்ச்சி பெற்று வருவதனைக் காணலாம்

சித்த வைத்திய மரபுகளுக்கு அனுமான் வாலாய தெய்வம் என்பார்கள். எல்லாவற்றையும் சித்திக்கச் செய்யும் திறன் அனுமானுக்கு உண்டு என்றவோர் நம்பிக்கையே இவ்வாறான ஒரு வழிபாட்டு மரபு இங்கு நின்று நிலைபெறுவதற்குக் காரணமாயிற்று எனலாம். ஆனால் இங்கு காணப்படும் அனுமான் கல் இன்னுமொரு விதத்தில் மக்களுக்கு சேவையாற்றி வருவதாக நம்பப்படுகிறது. அதாவது முளை பலவீனப்பட்டு ஒழுங்கற்ற நிலையில் பைத்தியம் பிடித்தோருக்கு வைத்தியம் செய்யும் ஒரு மாயக்கல்லாக அந்த

அனுமான் கல் இருந்து வருகிறது. பைத்தியம் ஒன்று தனது காலால் அனுமான் கல்லுக்கு உதைத்த போது பைத்தியம் தெளிந்தது. ஆனால் காற்பாதம் முறிந்துவிட்டது என்று ஐதீகமாக அக்கல்லின் மகிமையைப்பற்றிக் கூறுவோரும் அங்குள்ளனர்.

எது எவ்வாறெனினும் அனுமான் கல் எமது ஆய்விற்கு பலவகையிலும் இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது. ஆறு அடி நீளமும் நான்கு அடி அகலமும் கொண்ட உருளைவடிவான இக்கல் பல்வேறு வகையான உயிரினங்களின் சுவடுகளை தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது. மீள் போன்றவற்றின் எச்சங்கள், சிப்பி, சங்கு, நத்தை போன்ற உயிரினச் சுவடுகள் இதற்கும் மேலாக மனித எலும்புப் பகுதிகள் இவையாவும் ஒன்று சேர்ந்து கல்லாகிப் போன நிலையில் இவ்வனுமான் கல் காரைக்கால் சிவன் கோவிலின் முகப்பில் இன்றும் காணப்படுகின்றது. உயிரியல், தொல்லியல், கல்லியல் போன்ற மூன்று அறிவியற் துறைகளுடன் தொடர்புபட்ட வகையில் இக்கல் காணப்படுவது மேலும் ஆய்வு வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாகின்றது. இக்கல்லினது தோற்ற காலத்தினை ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்று கூறிக்கொண்டாலும் கூட இக்கல் எங்கிருந்து எப்போது இக் கோவிலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது என்பது தொக்கியே நிற்கின்றது.

பழமை வாய்ந்த நந்தி

சிவன் கோவிலுக்குரிய வாகனமாக நந்தி அமைவதே பொதுவிதி. காரைக்கால் சிவன் கோயிலில் காணப்படும் நந்தியின் அமைப்பானது அதன் பழமைத் தன்மையை கூறாமல் கூறி நிற்கிறது. படுத்திருக்கம் நந்தியின் பின்னங்கால் ஒன்றின் குளம்பு அதன் கீழ்வயிற்றுப் புறமாக வெளியே தெரியத்தக்க வகையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தலைப்பாகத்தில் காணப்படும் இரு செவிகளும் மடிந்த நிலையில் காணப்படுவது இந்த நந்தியைத் தனித்துவமானதாக ஆக்கியுள்ளது. ஏரி பருத்து ஒடுங்கிய நிலையும் ஏரியில் திருப்பட்டை சாத்தப்பட்டிருப்பதும் அதன் பழமையான இயல்புகளை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. இதுவும் மேலும் ஆராயத்தக்கதாகும். இன்னொரு நந்தி கருவறைக்குத் தெற்குப் பக்கமாக அதாவது பார்வதி அம்மனுக்கு எதிரே வைக்கப்பட்டு உள்ளது. இதுவும் பொதுவிதியாக அமையாத

காரணத்தினால் காரைக்கால் சிவன் கோவிலின் சிறப்பம்சமாக இது அமைந்துள்ளது எனலாம்.

பழைய மணி சாசனம்

காரைக்கால் சிவன் கோயிலில் ஏதாவது சாசனச்சான்றுகள் கிடைக்குமா எனச் சுற்றிப் பார்வையிட்டபோது பழைய மணிக்கோபுரமும் அதில் ஒரு மணி தொங்குவதையும் காண முடிந்தது. அம்மணியில் மண்டைதீவு திருவெண்காட்டு சித்தி விநாயகருக்கு முத்துத்தம்பியின் மகள் செங்கமலம் உபயம் 1908 "S.A. & Sons Makers Jaffna No. 36" என்றிருந்தது. மண்டைதீவு திருவெண்காட்டு சித்தி விநாயகருக்குரிய கோயில்மணி எவ்வாறு இங்கு கொண்டுவரப்பட்டது என்பது தொடர்பாக ஒன்றுமே அறிய முடியவில்லை. ஆனாலும் அதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆண்டு எமது ஆய்வுக்கு ஓரளவுக்கு உதவுவதாக அமைந்து உள்ளது.

பழைமை வாய்ந்த இந்த மணிக் கோபுரத்திற்குப் பக்கத்தில் பழைமையான தூர்ந்து போன திருக் குளத்தின் இடிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. திருக்குளத்துக்காக வைத்துக் கட்டப்பட்டிருந்த திருப்பணி வேலைப்பாடுடைய கற்கள்யாவும் குளத்துக்குள்ளேயே இடிந்து வீழ்ந்து குளத்தினை நிரப்பிவிட்டுள்ளன. ஆனால் பழைமை வாய்ந்த மண்படைகள் ஊடாக கி.பி. 10 நூற்றாண்டுக்குரிய மட்பாண்டங்கள் செங்கற்கள் முதலானவற்றை மீட்க முடிந்தது. இவற்றினூடாக கி.பி. 10 நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னைய மண்படையடுக்குகள் அங்கு இருக்கின்றன என்பதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடிந்தாலும் கோயிலினது தோற்ற வரலாற்றினை தற்போது உள்ள நிலையில் அக்காலப்பகுதிக்கு கொண்டு செல்வது மிகவும் கடினமானதாக உள்ளது.

லிங்கத்தின் சிற்பலக்ஷணமும் கால அளவும் காரைக்கால் சிவன் கோயிலினது தொன்மையை எந்தவிதமான எழுத்தாதாரங்களும் கிடைக்கப் பெறாதவொரு நிலையில் சிவலிங்கத்தின் சிற்ப இலக்ஷணத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே தீர்மானிக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். அந்த வகையில் இந்து சிற்ப சாத்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளபடி அமைந்த சிவனது பல்வகைப்பட்ட திருமேனி வடிவங்களில் லிங்கத் திருமேனி (அருவத் திருமேனி) வடிவங்களை எடுத்து நோக்கிய போது தென்னிந்தியாவிலோ அல்லது ஈழத்தின் பிற பகுதிகளிலோ காரைக்கால் சிவலிங்கத்தினை ஒத்த பிற வடிவமைப்புகள் இடம் பெறாமையைக் கண்டு

கொள்ள முடிந்தது. கருங்கல்லில் அமைந்த அருவத் திருவுருவத்தில் உருவத்திருமேனிகளும் பதிந்த வகையில் அமைந்த காரைக்கால் சிவலிங்கத்தின் பஞ்சதள வடிவமைப்பானது தென்னாசியாவிலேயே தனித்துவமானதாகும். அந்தவகையில் காரைக்கால் சிவலிங்கமானது ஈழத்து இந்து விக் கிரஹுவியல் வரலாற்றுக்கு மட்டுமின்றி தென்னிந்திய சிவ விக் கிரஹுவியல் வரலாற்றுக்கே மேலுமொரு அடிப்படையான சான்றாதாரமாக அமைவதனைக் காணலாம்.

யோகாசன நிலையில் காணப்படுகின்ற சிவனது அங்க லக்ஷணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சார்பியல் அடிப்படையிலான காலவரையறையைத் தீர்மானிக்க முனைந்த பொழுதும் கூட அது சாத்தியப்படவில்லை. காரணம் இதனை ஒத்த வேறொரு வடிவம் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கென இதுவரையிலும் கிடைத்திருக்காமையே ஆகும். இருந்தும் யோகநிலையிலுள்ள சிவனின் மேல் வலது கரத்தில் காணப்படுகின்ற மழுவை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது அது விஜயநகர நாயக்கர் கலைப்பாணியை ஒத்திருப்பது போல் தோற்றமளிக்கின்றது அந்தவகையில் தற்காலிகமாகவேனும் காரைக்கால் விஷ்வ நாதேஸ்வரரின் (விஷ் - ஐந்து பஞ்சதளம்) தோற்ற காலத்தினை கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கொள்ளலாம். தொடர்ந்தும் இக்காலக் கணிப்பீடு தொடர்பாக நம்பகமான ஆவணங்கள் கிடைக்கும் வரைக்கும் ஆய்வு முயற்சிகளைத் தொடர வேண்டியுள்ளது.

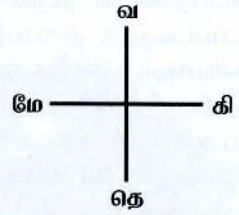
நன்றி: வீரகேசரி வாரமலர்
கேசரி சஞ்சிகை 1, பக். 9
23.01.1994

இணுவில் காரைக்கால் சிவன்கோவில் பஞ்சதளலிங்கம்

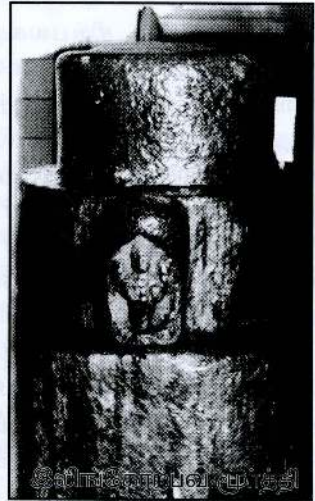
சந்திரசேகரா

சிவலிங்ககலிணைமுனை புறம்

கருவறைச் சிவலிங்கம்

இலிங்கைப் பவளமுத்தி

கச்சலிணைப்பொத்தி

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் பற்றி எழுந்த பிரபந்தங்களும், தனிப்பாடல்களும்

கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு
நல்லூர்

ஈழத்தின் சைவத்தமிழர்களது ஆன்மீகப் பெரு மையாக விளங்குவது நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில். கடல் கடந்து புலம்பெயர்ந்து பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் சைவப்பெருமக்களுக்கும் இத்திருத்தலம் தோன்றாத் துணையாக எப் பொழுதும் விளங்குவது. சைவசமயிகள் உள்ளிட்ட இந்துக்கள் தவிர்ந்த உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு பிறமதத்தவர்பால் ஈர்ப்பையும் நம்பிக்கையையும் ஊட்டுவதாகவும் காணப்படுவது. தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்காக இதுவரைகாலமும் பேணிவரும் பாரம்பரிய சம்பிரதாயங்களில் இளகிவிடாமல் இறைவன் முன் அனைவரும் சமம் எனக்கருதி வழிபாட்டு முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படும் திருத்தலச் சிறப்பும் இதற்குண்டு. கண்ணியமும் கட்டுப்பாடும் மிகுந்த யாழ்ப்பாணப் பரம்பரையில் வந்தவர்களின் நிர்வாக மேன்மை, நேரந்தவறாமல் நிகழ்ச்சியையும் வழிபாடுகளையும் மேற்கொள்ளச் செய்யும் ஒழுங்கமைப்பு, சுற்றாடலின் புனிதம், யாத்திரீகர்களின் பெருமெண்ணிக்கை, ஒரு ரூபாயிலும் அர்ச்சனை செய்யக்கூடிய சாமான்ய வாய்ப்பு, பாரபட்சமின்றி கோயிலுக்கான நேர்த்திகள் பொருட்டுச் செய்யப்படும் அபிஷேகங்கள் முதலானவை நல்லூர் முருகன் என்னும் நாமத்துடன் இணைந்து நல்லதொரு ஆன்மீகப் பண்பாட்டுச் செல்நெறியை யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாக்கித் தொடர்ந்து விளங்கச் செய்கின்றன.

இன்றைக்குப் பத்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுந்த நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலானது, அழிக்கப்பட்டும், அகற்றப்பட்டும் பல்வேறு சோதனைகளைத் தாண்டி நான்காவது மீளாயிரப்பாக “குருக்கள்வளவு” என்னும் தற்போது கோயிலுள்ள இடத்தில் உருவாகிப் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று, இன்று வானளாவிய புகழையும் இறை சக்தியின் ஈர்ப்பையும் கொண்டு, இன்னும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் நிலைத்திருக்கக் கூடிய அருட்கடாட்சத்துடன் காணப்படுகிறது. இச்சிறிய கட்டுரையினூடாக நல்லூர்க் கந்த

சுவாமியார் மீதும், அவர் குடிகொண்டு அருள் வழங்கும் திருக்கோயிலின் மீதும் எழுந்த தொன்மையான பிரபந்தங்கள், தனிப்பாடல்கள் பற்றி எடுத்துக் காட்டுவதே எமது நோக்கமாகும். ஏனெனில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 21ஆம் நூற்றாண்டின் இதுவரையிலான (2016) காலப் பகுதியிலும் நல்லூர் பற்றிப் பல நூற்றுக் கணக்கான துதிப்பாடல்களான தனிப் பாடல்களும் சிறுசிறு பிரபந்தங்களும் பல்வேறு ஏடுகளிலும், இறுவட்டுகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. சமகாலப் புலவர்களும், கவிஞர்களும், பக்தியாலுந்தப் பெற்ற சகலதரப்பினரும் நல்லூர் முருகனைப் பாடல்களாற் பரவியுள்ளனர். மகோற்சவ காலங்களில் யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகளில் பல கவிதைகள், பாடல்கள் வெளிவருவது இயல்பானதாகும். சொக்கனின் “நல்லூர் திருப்புகழ்”, கவிஞர்கள் சோ.பத்மநாதன், த.ஜெயசீலன், இறைமணி, சிற்பி சரவணபவன், நாயன்மார்கட்டு ப.மகேந்திரதாசன், நவபாலகோபால் முதலான பலரின் கவிதைகள், புதுவை இரத்தினதுரை இயற்றி, எஸ் வர்ணராமேஸ்வரன் அவர்கள் கண்ணனின் இசையமைப்பில் பாடி இறுவட்டாக 1990களில் வெளிவந்த பாடல்கள், தற்போதும் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் இறுவட்டுகள் என்று நல்லூரான் புகழைச் சாற்றுவன ஏராளம். இங்கே ஒரு சிலவற்றையே எழுந்தமானமாகக் காட்டியுள்ளோம். இத்தகு சூழ்நிலையில் நல்லூர் பற்றிய பாடல்கள், பிரபந்தங்கள் ஆகியவற்றினை நோக்குவோம்.

கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும், நாயக்கர் காலப்புலவர்களின் சிறந்தவரும், சந்தத்திருப்புகழ் தந்தவருமான அருணகிரிநாத சுவாமிகள் ஈழத்தின் கதிர்காமம், திருக்கோணேச்சரம் ஆகியவற்றைப் பாடியதோடு யாழ்ப்பாண நல்லூர் பற்றியதாக ஒரு பாடலையும் பாடியுள்ளார்.

“பூத்தார் சூடுங் கொத்தலர் குழலியர்” எனத் தொடங்கும் திருப்புகழானது

“ஏற்போர் தாம்வந்திச்சையின் மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசும் பொற்புரை நெடுமதின்
யாழ்ப்பாணாயன் பட்டின மருவிய பெருமாளே”

என முடிவடைகிறது. பிரகாசம் மிக்க நீண்ட மதில் களைக் கொண்டதாக யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க் கோயில் விளங்குகிறது என்பதையும், அங்கு குடிகொண்ட முருகப்பெருமானைத் தரிசிக்க மிக்க மகிழ்ச்சியோடு மக்கள் கூடுவாரென்பதையும் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் சுட்டிக்காட்டி உள்ளது. நாம் அறிந்தவற்றுள் நல்லூர் முருகன் மீதான முதற்றிருப்பாடல் இதுவேயாகும். இதற்கு முன்னர் கைலாயமாலை, வையாபாடல், பரராசசேகரன் உலா, இராசமுறை முதலான நூல்கள் யாழ்ப்பாண வரலாறு பற்றியும், நல்லூர்க் கோயிலின் தோற்றம் பற்றியுமே கூறியுள்ளன. இதையொட்டியே மயில் வாகனப் புலவரும் உரைநடையில் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இயற்றியுள்ளார். ஏற்கனவே நல்லூர் முத்திரைச் சந்தியில் யமுனா ஏரிக்குக் கிழக்குப் புறமாக இருந்த முதலாவது கோயில் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் கி.பி 1450-1467 காலப்பகுதியில் நல்லூரை இராசதானி யாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த சப்புமால் குமாரய எனப்படும் ஸ்ரீசங்கபோதி புலனேகபாகு என்பவனே (கோட்டை அரசனின் தளபதியாயிருந்தவன்) மீண்டும் பிரமாண்டமான முறையில் குருக்கள் வளவு என்னுமிடத்தில் (தற்போது கோயிலுள்ள இடம்) நல்லூர்க் கந்தன் கோயிலைக் கட்டினான். இக்கோயிலின் பெருமையினையே அருணகிரியார் பாடினாரா? அல்லது அதற்கு முன்னர் முத்திரைச் சந்தியில் இருந்த பெரும் மதில் களையும, கோபுரத்துடனும் கூடிய கோயிலைப் பாடினாரா எனத் தெரியவில்லை. முதற்கோயிலையே பாடினார் என்பதே பொருத்தம். முத்திரைச் சந்திக்கு அருகாமையிலுள்ள கோயில் அழிக்கப்பட்டமைக்குக் காரணம் யாது? என ஆராயின் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியிடமிருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்று வதற்காகக் கோட்டையரசன் சார்பில் படையெடுத்து வந்து வெற்றிகண்ட சப்புமால்குமாரய என்பவனே சண்டையின் போது கோயிலை அழித்தான் எனக் கூறமுடியும். பின்னர் தனது பதினாறு ஆண்டுகால ஆட்சியின் போது, தான் செய்த தவறுக்கு வருந்தி, முருகப்பெருமானது திருக்கோயிலை மீளவும் புதிய இடத்தில் புதிய பொலிவுடன் அமைத்தான் எனக்

கொள்ளமுடிகிறது. அவனால் அமைக்கப்பட்ட கோயில் தான் போர்த்துக்கேயரால் அத்தி வாரத்துடன் பெயர்க்கப்பட்டதுடன், அக்கோயிற்கற்களைக் கொண்டு முத்திரைச் சந்தியடியில் தேவாலயமும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையும் கட்டப்பட்டதாக அறியமுடிகிறது. இதற்குப் பிந்திய காலத்தில் நல்லூர் மீதான எந்தப் பிரபந்தமும் எழக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. சமயப் பொறையற்ற போர்த்துக்கேயருக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த ஒல்லாந்தர்களும் தமது ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் சற்றுச்சமயப் பொறுமையுடன் இளகி நடக்கத் தலைப்பட்டனர். சைவக் கோயில் வழிபாடுகளுக்கு அனுமதி வழங்கினர். இக்காலகட்டத்தில் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவர், இணுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவர், நல்லூர் வில்லவராயமுதலியார், இருபாலைச் சேனாதிராயர் போன்ற பலரும் சைவக்கோயில்கள் பற்றியும், கடவுள் பற்றியும் பிரபந்தங்களையும், தனிப்பாடல்களையும் இயற்றினர். ஒல்லாந்தர் கால இறுதியில் சைவப்பிரபந்தங்கள் எழுத்தொடங்கிப் பின்னரான ஆங்கிலேயராட்சியில் தொடர்ந்து வெளிவந்தன.

19ஆம் நூற்றாண்டு முதலாக நல்லூர்க் கந்தசுவாமி பேரில் எழுந்த பிரபந்தங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம்.

1. நல்லூர்ச்சுப்பிரமணியர் தோத்திரம் -
கன்னாகம் முத்துக்குமாரகவிராயர்.
2. நல்லை வெண்பா - இருபாலைச்
சேனாதிராய முதலியார்.
3. நல்லைக் குறவஞ்சி, நல்லையந்தாதி -
இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார்.
4. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கிள்ளைவிடுதாது -
நல்லூர் சந்திரசேகரபண்டிதர்.
5. நல்லூர்க்கந்தரகவல் - பரமானந்தப்புலவர்.
6. நல்லூர்க் கீர்த்தனைகள் - பரமானந்தப்புலவர்.
7. கதிரையாத்திரை விளக்கம். - நல்லூர்
விநாயகமூர்த்திச் செட்டி.
8. நல்லைக் கலித்துறை - வல்லிபட்டி
க.குமாரசாமி முதலியார்.
9. நல்லைக் கலித்துறை - பண்டிதர்
நெ.வை.செல்லையா.

10. திருநல்லூரலங்காரம் - புலோலி
தியாகராஜப்பிள்ளை
11. திருநல்லைத் திருப்புகழ்ந்தாதி -
வண்ணை. வை. இராமநாதனார்.
12. நல்லூர் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம் -
பண்டிதர். நெ. வை. செல்லையா
13. நல்லூர் கந்தசுவாமி பஞ்சரத்தினம் -
பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேஸ்வரஜயர்.
14. நல்லூர்க்கந்தர் பதிகம் - நவாலியூர்
க. சோமசுந்தரப்புவலர்.
15. நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ் - நவாலியூர்
க. சோமசுந்தரப்புவலர்.
16. நல்லையந்தாதி - நவாலியூர்
க. சோமசுந்தரப்புவலர்.
17. திருநல்லைக்கோவை -
கரணவாய் செவ்வந்திநாத தேசிகர்.
18. நல்லைப்பதிகம் - மகாவித்துவான்
சி. கணேசையர்
19. நல்லை நான்மணிமாலை - ச. சபரத்தின
முதலியார்.
20. நல்லைக்கந்தரலங்காரம் - திருநெல்வேலி.
சி. கதிரவேற்பிள்ளை
21. திருநல்லூர்க் கந்தசுவாமி அட்டகம் -
நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப்புவலர்.
22. நல்லைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி - சரவணை
ஆ. தில்லைநாதப்புவலர்
23. திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளியெழுச்சி -
வித்துவான் க. வேந்தனார்.
24. திருநல்லூர்க் குயிற்பத்து - வித்துவான்
க. வேந்தனார்.
25. நல்லைப் பதிக்குநடப்பாய் (தனிப்பாடல்) -
அல்வாயூர் மு. செல்லையா.
26. நல்லைப்பெருமான் திருப்புகழ் (தனிப்பாடல்) -
பண்டிதர் ஆ. சி. நாகலிங்கப்பிள்ளை.
27. "வையம் வாழ வரமருள்வாய்" (தனிப்பாடல்) -
வித்துவான் பொன் அ. நாகலிங்கம் பிள்ளை.
28. நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சுதி - உட்டுப்பிட்டி
சிவசம்புப்புவலர்.
29. நல்லூர் பற்றிய தனிப்பாடல் - ஸ்ரீலக்ஷ்மி
ஆறுமுகநாவலர்.
30. நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் பதிகம் -
கோப்பாய் சபாபதி நாவலர்.
31. நல்லைநகர்க் குறவஞ்சி - ப. கந்தப்பிள்ளை

32. தனிப்பாடல் - கூழங்கைத்தம்பிரான்
33. நல்லைவேலவருலா - நல்லூர்
ம. சரவணமுத்துப்புவலர்.
34. நல்லைநாயக நான்மணிமாலை - காரைதீவு
சுப்பையா
35. நல்லூர் நீரோட்டக யமகவந்தாதி -
பொன்னுத்துரை ஜயா.
36. நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் - யோகர்சுவாமிகள்
37. ஈழமண்டலசதகம் - அல்லைவ பண்டிதர்
வே. கணபதிப்பிள்ளை
38. நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியராலயம் -
ம. க. வேற்பிள்ளை

இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்ட பிரபந்தங்களும் சில தனிப்பாடல்களும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதலாக ஒரு நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் எழுந்தவையாகும். இவற்றைவிடவும் ஏராளமானவை நல்லூர் பற்றி எழுந்திருக்கின்றன. இன்று வரையிலும் அவற்றின் வருகை தொடர்கின்றது. சிலவற்றுள் அடங்கியுள்ள பாடுபொருளின் தன்மையையும், பக்திச் சிறப்பையும் கவிதாவல்லமையையும் பார்ப்போம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரின் ஆசிரியரான சன்னாகம் முத்துக்குமாரகவிராயர் நல்லூர் முருகனைத் தரிசிக்கும் போது நாயகி பாவனையில் தன்னைக் கருதிக் கட்டளைக் கலித்துறைப்பாடல் ஒன்றைப்பாடியுள்ளார்.

"மங்கள நல்லை வடிவேலர் வீதிவந்தார்மடவார்
பங்கயங்க் காந்தள் வளைவெண் முல்லை பரப்பிமுறு
கெங்கு நிறைகுடம் வைத்துமெய்த் தொண்டு செய்
தாரிதற்கோ அங்க முழுதும் புனிதமி னார்க்கென்
றறைந்ததுவே"

நல்லை வடிவேலர் வீதிவலம் வருவதைக் கண்டு தனது அங்கம் முழுவதும் அவர்க்கென்றே நிறைந்தது என்கிறார். நல்லூர்க்கார்த்திகைத் திருவிழாவின் போது முத்துக்குமார கவிராயர் பாடிய இரட்டையாசிரிய விருத்தப்பா, மானுடமகளிர் இறைவனை விரும்பி நயந்து பாடுவதாக அமைந்தது.

“ஆரா நனைக்காந் திருநல்லூர்

ஆறுமுகத்தார் மனைவியரோடு

அடுப்பிலடுத்த நெருப்பிலன்பர்

அகத்தை உருக்கும் சாறுவைத்தார்

வாரா மறுகினேராய் மென்

மடவா ரெடுத்தார் காற்பலச்சொன்

மரத்தைக் கோளியாரெடுத்தார்

மருங்கின் மயலாய் நின்றேனே!

ஊரா ருரையும் வம்பலரே!

உற்றாரினுக்கோ வம்பலரே!

உலவையிரும் வைவாளே!

உறுக்கியனையும் வைவாளே!

வேரா வுடம்பில் வரும்பீரே!

விரும்பி யென்பால் திரும்பீரே!

விறைவின் மதனுக் கத்தானே!

விரும்பு மென்னா கத்தானே!”

அகத்துறைக் கருத்துகள் நிரவியதான இவ்விருத்தம் பல மறைமுகச் சொற்களையும் கொண்டு புனையப்பட்டுள்ளது. கவிராயரின் நல்லூர் மீதான இவ்விரண்டு பாடல்களும் தனிப்பாடல்களே ஆகும். ஆறுமுகநாவலரின் இன்னோர் ஆசிரியரான இருபாலைச் சேனாதிராயர் அடிக்கடி நல்லூர்க் கோயிலுக்கு வந்து வணங்கிச் செல்வார். வந்து பிரபந்தங்களை நல்லூர் முருகன் பேரில் பாடி இன்புற்றவர். கலிவெண்பா யாப்பில் “நல்லைக்கலி வெண்பா” வை இயற்றினார். குமரகுருபரரின் கந்தர்கலி வெண்பாவின் போக்கில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. “பூமங்கலச் சங்கரனார் புத்திரா” எனத் தொடங்கி “கந்தா! கருணாகரா!” என முடிவதாகவும், 72 அடிகள் வரை நீண்டிருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. முருகன் திருவிளையாடல்களையும், ஆறுபடை வீட்டுப் பெருமைகளையும் குறிப்பிடுவதுடன், பிற முருகத்தலங்கள் பற்றியும் கூறுவது. “கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தன்”, “சரவணத்தில் கந்தன்”, “சேந்தன்” “விசாகன்” “ஓங்கார ஓன்கண்ணுள முருகன்”, “கைலாயங்காட்டுவாய் காப்பாய் கந்தா முருகா கதிர்வடிவேற்காங்கேயா” எனவெல்லாம் முருகன் விளிக்கப்படுவதை அறிஞர் க.சி குலரத்தினம் அவர்கள் தமது நூலொன்றில் எடுத்துக்காட்டியதுடன், நல்லூர்க் கோயிலின் வெளிப்பிரகாரத்தில் இந்நூல் ஒரு காலத்தில் ஓதப்பட்டு வந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சேனாதிராயரின் “நல்லைவெண்பா” நூலானது விளங்கிக் கொள்வதற்குக் கடினமானது. யமகம், திரிபு, சிலேடை முதலியன கலந்து பாடப்பட்டது. தெய்வ மூர்த்தங்களையும், இயற்கைப் படைப்புக்களையும் நல்லூருக்கு உவமையாக வரப்பாடியுள்ளார் புலவர். இடையிடையே புராண வரலாறுகளும் காணப்படுகின்றன. “கந்தவேள்வேல் முருகன் காங்கேயன் காதலித்து வந்த நல்லூர்” எனத் தொடங்கியுள்ளார். நல்லூரைப்பற்றிக் கூறுகையில்

“பூமாதாநாமாதுடன் வாழும் நல்லூர்”

“நாற்றிசையும் வந்திறைஞ்சும் நல்லூர்”

“வேதவொலி, வேள்வியொலி, மிக்க விழாவொலி

- நல்லூர்” என்றும்

“பொன்னுலக மன்னநாட்டின் நன்னகர் நல்லூர்”

என ஈழமண்டலத்தையும் பாடியுள்ளார். பக்தியூட்டும் பத்துப்பாடல்கள் கொண்ட நல்லூர் “ஊஞ்சற் பதிகம்” ஒன்றையும் சேனாதிராயர் பாடியுள்ளார்.

இதில் “திருமேவு மணிமார்பத் தவளம்” எனத் தொடங்கியுள்ளார். “நல்லூர் ஊஞ்சற் பதிகம்” ஒன்றையும் சேனாதிராயர் பாடியுள்ளார். இவர் இயற்றிய “நல்லைக் குறவஞ்சி” நூல்கிடைக்கவில்லை. வித்துவச் செருக்குமிக்க யமகம், திரிபு, சிலேடை முதலான யாப்பு வகைகளுடன் பாடப்பட்ட நூல் இதுவென்பர். ஓரிரு பாடல்கள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன. இருபாலைக் குயவப் பெண்கள் செய்யும் சட்டி முதலான பொருட்களை முருகப்பெருமானின் கந்தசஷ்டி, தைப்பூசம் முதலான விழாக்களுடன் தொடர்புபடுத்தியும் குயத்தியாரோடு முருகப் பெருமான் கூடிமகிழ்ந்து இன்பமுற்றார் எனவும் கூறியும்

“திருவாரும் நல்லைநகர்ச் செவ்வேற பெருமானார், இருபாலைக் குயத்தியாரோடின்பமுற்றாரம்மாணை”

எனப் பாடியுள்ளார். மேலும் முருகன் பெருமையைக் கூறுவதாக,

“கொடிவளருமணிநாடக் கோபுரஞ்சூழ்

நல்லூரிறீர் குமரமூர்த்தி

அடியருளத் திருளகல வமரர்முக மலரவர

வணிமான்னீர்
கொடியினொடும் பிடியினொடுங் குலவுமுடம்
பிடியொடுங்கோ தண்டமேந்தி
மிடியகல மயிலேறி விடியவந்த
தினகரன் போல் மேவினானே”.

என்னும் பாடல் அமைந்துள்ளது. மாள் ஈன்ற கொடியாக வள்ளியையும், பிடி எனத் தெய்வானையையும், உடம்பிடி என வெற்றி வேலனையும் மூன்று சக்திகளாகவும், கோதண்டம் எனும் வில்லையும் அதனுடன் சேர்த்துப் பாடிய புலவர், வறுமையாகிய துன்பக் கடலை நீக்க முருகப் பெருமான் மயிலேறிச் சூரியன் போல் தோன்றினார் என்கிறார். சேனாதிராயர் கி.பி.1840 இல் காலமானார். அப்போது ஆறுமுகநாவலருக்கு 18 வயது தான். தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் அரும்பணி ஆற்றிய நாவலர், நல்லூர் முருகன் மீது ஒரே ஒரு விருத்தம் மட்டுமே பாடியுள்ளார். அதுவும் தம்மிடம் கற்று கார்த்திகேய உபாத்தியாயரிடம் உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில், உபாத்தியாயர் நாவலரை நோக்கி நல்லூர் சுப்பிரமணியக்கடவுள் பேரிலும், கைலாயபிள்ளையார் பேரிலும் தலா ஒவ்வொரு விருத்தம் பாடுமாறு கேட்டதற்கிணங்க, நாவலர் பாடப்பட, கார்த்திகேய உபாத்தியாயர் எழுதியதாகும் இப்பாடல்.

“அருணவிக சிதகமல மலரை நிகர் தருவதன
மாறுமனு தினமும் வாழி
அமரர் தொழு கனகசபைநடனமிடு பரமசிவ
னருண் முருகர் சரணம் வாழி
கருணை மழை பொழி பணிநயனமதி னொடுவலிய
கவினுலவு தோள்கள் வாழி
கனகிரியை யிரு பிளவுபடவுருவு நெடியவயில்
கர தலத் தினிது வாழி
வருண் மரகத வழகு திகழவரு மவுண்ணெனு
மயிலினொடு சேவல் வாழி
வனசராத மரசனு தவிய குறமினொடு கடவுண்
மயிலிவர் கடினமும் வாழி
தருணமிது வெனவமரர் பணிநல்லையமர் கந்தர்
தமதடியர் தினமும் வாழி
சகச நிருமல பரம சுகிர்த பரிபூரண
சட்டசரம் வாழி வாழி”

ஆறுமுகநாவலர் கையாண்ட கடினமான மொழி நடையில் முருகன் புகழ் துலங்குவதைக்

காணலாம். நல்லூர் முருகனின் ஆறு முகங்கள், பன்னிருகண்கள், அழகிய தோள்கள், பன்னிரு கைகள், வாகனமாகிய மயில், கொடிகொண்ட சேவல் ஆகியனவற்றையும் இரு தேவியர்களான வள்ளி, தெய்வானை ஆகியோரையும் வாழ்த்திப் பாடியுள்ளார். பத் தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த “தங்கத்தாத்தா” நவாலியூர் க.சோமசுந்தரப் புலவரின் பல பிரபந்தங்கள் நல்லூர் முருகன் மீதானவை.

“தனந்தா வழகு சடலந்தா வுலக சகலசுக
வினந்தா வெனவுன்னை வேண்டுகிலேன்இரு தாள்
- மறவா
மனந்தா நல்லூர்க்கு வரும்வரந் தாவென்று
- வாழ்த்துகின்றேன்.
வனந்தா வியபுன வள்ளிக்கு வாய்த்தநன்
- மாணிக்கமே”

இது புலவரின் “நல்லையந்தாதி” யிலுள்ள ஒரு பாடல். எளிமையான சொல்லாட்சியுடன் கூடியது. செல்வம், அழகு, உலக இன்பம் போன்றவற்றை உன்னிடம் கேட்கமாட்டேன். உனது இருதாள்களையும் என்றும் மறவாத மனத்தையும், திருநல்லூருக்கு எப்போதும் வந்து உன்னை வழிபடக்கூடிய வரத்தையும் தந்தருள்க என்று நல்லூர்க் கந்தனை வேண்டுவதாக அமைந்த பாடல்துவாகும்.

ம.க வேற்பிள்ளை அவர்களின் பாடலொன்றின் வரிகள் பின்வருமாறு கணப்படுகின்றன.

“கொழிதமிழ்க் கொருவனாம் பரராச சேகரன்
குலமுதலமைச்சனாகிக்
குலவுபுவனேகவா கிந்நல்லை தன்னிலொரு
குகனாலயஞ் சமைத்தான்.

முதலாவது நல்லூர்க் கோயிலை பரராச சேகர மன்னனின் முதலமைச்சரான புலனேகபாகு என்பவன் முத்திரைச் சந்திக்கருகில் கட்டுவித்த வரலாற்றுச் செய்தியையே இப்பாடலடிகள் உணர்த்தியுள்ளன. “கைலாய மாலை” குறிப்பிட்ட இலகிய சகாப்தம் அள 870 வருஷம் என்பது 870ஐக் குறிக்கும். இது கி.பி 948 ஆகும் என்றும், கி.பி 1248 என்றும் இருவிதமாகக் கருதப்படுகின்றது. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், வ.குமாரசாமி போன்றோர்

பிந்தியதைக் கருதுகின்றனர். டானியல் ஜோன்ஸ், முதலியார் இராஜநாயகம் ஆகியோர் முந்தியதைக் கருதியுள்ளனர்.

அல்வை பண்டிதர் வே.கணபதிப் பிள்ளையின் பாடலான “ஈழமண்டலச்சதகம்” காட்டுவதை நோக்குவோம்.

“காவைப் புகந்தகண்ணாயிரத்
- தோன்முதலாங்ககன
ராவைப் பிகந்தன மென்றாவயிக்க வறள் வடிவாஞ்
சேவைப் புகந்தவன் னீந்தசெவ் வேல்கொடு
- தீயவெஞ்சூர்
மாவைப் பிளந்தவ னல்லூருமீழநன் மண்டலமே”

நாவலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் “வேலை மாவிடமுணரா” என்னும் பதிகத்தின் மூலம் நல்லூர் வைரவரையும் துதித்துள்ளார்.

“ஆறுமுகனீ யடியார்க் கிரங்கியவர்
தேறு முறையருளும் தெய்வதீ - வேறுதுணை
இல்லேன் மிடயனைத்து மில்லார்க்கு
- வானமைந்தாய்
நல்லூர் பதியியைந்து”

ச.சபாரத்தின முதலியாரின் “நல்லூர் நான்மணிமாலை” யிலுள்ள வெண்பா இதுவாகும். வேறுதுணை உனையன்றி அடியவர்க்குக் கிடையாது. எனவே நல்லூரா! துன்பங்களிலிருந்து தேறிவிட அருள்வாயாக என்கிறார். நல்லூர் பற்றிய வேறு கீர்த்தனைகளைப் பரமானந்தப் புலவர் பாடியுள்ளார். கோயிலின் புனருத்தாரணம் பற்றிய அவரது பாடலொன்று வருமாறு:-

“கண்டவர்கள் குளிர இருகைகள் தலைக்கேற
விண்டுளம்நின் றுருகமண்ணோர் விண்ணோர்கள்
- போற்ற
பண்டகுநல் மொழியாள் இருபாகமகிழ்ந்துறையும்
தண்டலை சூழ்நல்லைவாழ்சிவ சண்முகனே
- சரணம்.”

“பண்டகுநல் மொழியாள் இருபாகம் மகிழ்ந்து உறையும்” என்பதனூடாக அழகிய இருமாதகர்கள் இடமும் வலமுமாய் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்க மகிழும் முருகனைக் காட்டுகிறார் பரமானந்தப் புலவர்.

“நல்லையாஞ் செல்வநகரிடைத்
தொல்லையோர் போற்றத் தூங்கு வேலவனே.”

இதுவும் ச.சபாரத்தின முதலியாரின் பாடலடிகள். அழகாக வடிமைத்துள்ளார். பரமானந்தப் புலவரின் தனிப்பாடலொன்று நல்லூர்க்கோயிலின் பேரழகையும் சூழலையும் போற்றுகிறது.

“விண்ணள வோங்குஞ் சித்திரம்
விளங்குங்கோ புரங்கள் பாரீர்
கண்ணகன் ஞாலம் போற்றுங்
கடிமதி லழகைப் பாரீர்
பண்ணமர் வண்டு பாடும்
பன்மலர்ச் சோலை பாரீர்
எண்ணரும் நல்லைவேல
னிருக்கும் கோயிலைப் பாரீரே”

கோபுரம், மதில், சோலை அழகுடன் வீற்றிருக்கும் நல்லை வேலன் என்கிறார் புலவர். உடும்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர், நாவலர் காலத்தவர் நல்லூர் பற்றிய இவரது பாடல்கள் குறைவு.

“தேரேறு தெருவெலா மன்பர்கண் ணீரினாற்
சேரேறு திருநல்லை”
என்கிறார் ஒரு பாடலில் மேலும்

“தென்புத்த வரமுங் கனாவிலுமென்
னெஞ்சிற்றிருக்கினுல வும் வகையென்னோ
திருநல்லை முருகேசனே”
எனவும் கேட்டு உள்ளம் உருகினார்.

“வன்ன மணியோசை துயர் தன்னை யகல்
செயுநல்லை”
பண்டிதர் நெ.வை.செல்லையா

“பல்லூ ரவரும் பராவும் பலவலங் காரமுடன்
நல்லடி ரிரதம் வருங்காட்சி காண்பவர் ஞானிகளே”
-தியாகராஜபிள்ளை-

கவிஞர்கள் செல்லையா, தியாகராஜப் பிள்ளை ஆகியோரது பாடல்களின் வரிகள் இவைகளேயாகும். சுவாமி விபுலாநந்தரும் நல்லூர்க்கந்தனைப்போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

“பூமிசைவப்பொலி புண்ணியர் போற்றிய
நாமவேற்கர நாதனருள்பெறச்

சாமி தாசன் நறமிழ்சை பாடியே
சேமநல்லைச் செழுமபதி சேர்மினே”

பூமியில் புண்ணியர் போற்றும் நாதனின் அருள் பெற வேண்டுமாயின் இனிய தமிழ்சை பாடிக்கொண்டு நலமளிக்கும் நல்லையம்பதியை நாடுங்கள் என்கிறார் விபுலாநந்தர். அடுத்ததாக தவயோக சுவாமிகள் நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் நல்லூர் பற்றியவை அதிகம். உணர்ந்து உருகி அவர் பாடிய அருட் பனுவல்கள் அவை.

“நல்லூரான் திருவடியை நான் நினைத்த
- மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேனடி கிளியே
நல்லூரான் தஞ்சமடி”

இவை போன்ற கிளிக் கண்ணிகள் படிக்கவும், கேட்கவும் பரவசப்படுத்துபவை.

“எந்நாளும் நல்லூரை வலம் வந்து
வணங்கினால் இடர்கள் எல்லாம் போகுமே”

இதுவும் யோகர் சுவாமிகளின் அருள் வாக்கு.

பல்லவி

“நல்லூர் வாசனே நமவேலவா
நாராயணன் மருகா வரழீ முருகா (நல்)
அநுபல்லவி
வேதோப தேசநீ விபுவேதிய
வித்தியாதர விமலா கந்தாகுமர (நல்)
சரணம்

சித்திர மயிலேறு சந்திரா சக்தி தருமன்
தந்திரா முலே நோகல காரெனு
அந்தமில்லா ஸ்வர ஞானமுநீதரு
யோக சுவாமி வந்தனா சலோகமு வந்தனா (நல்)

பியாகடை இராகமும் ஆதி தாளமும்
கொண்டு இசைக்கத்தக்க இனியபாடல் இது.
யோகரின் அந்தரங்கப் பிரீதியின் தெய்வீக
வெளிப்பாடு

“அலங்காரக் கந்தனுக்கு அணிமணி மாலை
அலங்காரம் - அவன்
அங்கங்கள் குளிர்மட்டும் பன்னீரால் அபிஷேகம்”

இவ்வாறு புதுவை இரத்தினதுரை பாவால் அபிஷேகம் செய்துள்ளார். தற்காலத்தில் பிரபந்தங்களை விட, தனிப்பாடல்கள் மற்றும் புதுக்கவிதைகள் பலவும் நல்லூர்க்கந்தனைப் போற்றி எழுகின்றன. அன்பும், பக்தியும் கலந்து சொற்களாக வெளிவரும் போது அவற்றைப் பாடல்கள் என்றும், கவிதைகள் என்றும் அழைத்துக் கொள்கின்றார்கள். எப்பிடிச் சொன்னால் என்ன? நல்லூர் முருகனை நம்பின பேர்களைக் கைவிடாத ஞானபண்டிதன் என்கிறார்கள். கழிவிருக்கத்துடன் பாடுகிறார்கள், தம் பிறவித்துயர் நீங்க முருகனிடம் வேண்டுகிறார்கள். அதனால் தான் ஈழத்திருத் தலங்களில் இறவாப் புகழுடன் நல்லூர் திகழ்கிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. செந்தமிழ் வளர்ந்த செம்மல்கள் -
க.சி.குலரத்தினம் (மு.ப.1989)
2. யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் -
ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை (3ஆம் பதிப்பு 2008)
3. யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் -
முதலியார் செ.இராஜநாயகம் (மு.ப.1933)
4. மாதகல் மயில் வாகனப்புலவரின் யாழ்ப்பாண
வைபவமாலைஒரு மீள்வாசிப்பு -
கலாநிதி க.குணராசா (மு.ப 2001)
5. சைவத் திருக்கோயில்கள் நல்லூர் கந்தசுவாமி
- முதலியார் குல சபாநாதன் (மு.ப 1971)
6. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் -
சி.கணேசையர் (இரண்டாம் பதிப்பகம் (2006)
7. தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம் -
த.துரைசிங்கம் (மு.ப.2008)
8. ஆத்மஜோதிமுத் தையா ஞாபகார்த்த தக்
கட்டுரைமலர் -
கலாநிதி கா.குகபாலன், கலாநிதி
நா.ஞானகுமாரன் (1997)
9. யோகர் சுவாமிகள் நற்சிந்தனைகள் -
சிவத்தொண்டன் நிலையம்

நல்லைநகர் என்னும் நல்லூர்

திருமதி. செல்வஅம்பிகை நந்தகுமாரன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுரை

நல்லூர் என்ற பெயரைப் பகுத்தால் நன்மை+ஊர் என அமையும். பல நன்மைகள் நிறைந்த ஊர் நல்லூராகும். பூநகரி, குருநாகல், களுத்துறை போன்ற இடங்களிலும் நல்லூர் என்ற ஊர்ப்பெயர்கள் இருக்கின்றன. தமிழகத்திலும் திருவெண்ணைய் நல்லூர், அலங்கா நல்லூர், ஆதிச்ச நல்லூர், சேய் நல்லூர் என்ற பெயர்களிலும் ஊர்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இலங்கையில் அமைந்துள்ள நல்லூர்களில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரே சர்வதேச அளவில் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு ஊராகக் காணப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் நல்லூர்க் கோயிலும் அது அமைந்துள்ள சூழலும் ஆகும்.

ஒரு நாடு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை ஓளவையார் புறநானூற்றிலே பதிவு செய்துள்ளார்.

“நாடா கொன்றோகாடாகொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே”
(புறநானூறு:187)

நாடானால் என்ன? காடானால் என்ன? பள்ளமானால் என்ன? மேடானால் என்ன? எவ் விடத்தில் ஆடவர்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்களோ அங்குதான் நிலமும் நல்ல நிலமாகப் புகழடைக்கின்றது என்கிறார்கள். “நல்லோர்கள் வாழும் ஊர் நல்லூர்” என்பது ஓளவையின் கருத்து. தனிமனிதனுடைய உளவியலைப் பொறுத்தே நிலவியல் அமைகின்றன என ஓளவை கூறுவது சிறந்த உளவியல் கருத்தாகும். ஓளவையாரின் கருத்திற்கேற்ப ஓர் ஊர் எப்படி அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக “நல்லூர்”

விளங்குகின்றது என்பதை ஆய்வு செய்யும் நோக்கமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இந்துப் பண்பாட்டின் கோயில்களின் முக்கியத்துவம்

இந்துப் பண்பாட்டின் உயிர் நாடியாக விளங்குபவை திருக்கோயில்களாகும். இதனை அப்பர் சுவாமிகள் பின்வரும் பாடல் மூலம் உணர்த்தியுள்ளார்.

திருக்கோயில் இல்லாத திருவிலூரும்
திருவெண்ணீறணியாத திருவிலூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையாற்பாடாவுரும்
பாங்கினொடு பல தளிகளில்லாவுரும்
விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதாவுரும்
விதானமும் வெண்கொடியுமில்லாவுரும்
அருப்போடு மலர் பறித்திட்டுண்ணாவுரும்
அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவிகாடே..

கோயில் என்ற சொல் அரசனது அரசன் மனையை ஆண்டவன் உறையும் இருப்பிடத்தையும் குறிக்கும். அரசன் மனையில் அரசனுக்கு நடைபெறுகின்ற உபசாரங்கள் போலவே கோயில் களிலும் ஆண்டவனுக்கு உபசாரங்கள் நடைபெறுகின்றன. எனவே தான் கோயில் என்ற சொல் அரசன்மனையையும் இருப்பிடத்தையும் குறிக்கப் பயன்பட்டது. ஆலயம் என்ற சொல் மனித மனத்தைப் பக்குவப்படுத்தி லயப்படுத்தும் இடம் எனப் பொருள் தருகின்றது. ஆலயத்தின் தோற்ற அமைப்பு அது அமைந்துள்ள சூழற்பின்னணி அங்கு நடைபெறும் நித்திய நைமித்திய விழாக்கள் யாவும் மனதை ஒரு முகப் படுத்தும் கருவிகளாக அமைகின்றன.

இத்தகைய பின்னணியில் தான் நமது முன்னோர்கள் ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபட்டனர்.

வீட்டில் இருந்தும் ஆண்டவனை வழிபடலாம். ஆனால் ஆலயத்தில் கீடைக்கும் மனதை ஒருமுகப்படுத்துவதற்கான சூழல் வேறு எங்கும் அமைவதில்லை. இதனால்தான் மனித வாழ்க்கையில் ஆலய வழிபாடு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இதன் வழி வந்ததே “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்ற முதுமொழி ஆகும். ஆலயத்தில் வழிபாட்டிற்குரிய மூர்த்திகளும் மனதை ஒருமுகப்படுத்துவதற்குப் பிரதான இடம் வகிப்பதால் இந்து சமயத்தில் உருவ வழிபாடு சிறப்புற்று விளங்குகின்றதெனலாம்.

நல்லூரானின் தோற்றம்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் முத்திரைச் சந்தை எனப்படும் இடத்தின் கிழக்கே புவனேகபாகு என்பவரால் முதலில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அமைக்கப்பட்டது என கூறப்படுகிறது. பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த இந்திய வம்ச மன்னர்கள் நல்லைநகரைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் பல்வேறு பணிகளை முன்னெடுத்தனர். நல்லூர்க்கந்தசுவாமி கோயிலின் கிழக்குத் திசையில் வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோயிலையும் தெற்குத் திசையில் கைலாசநாதர் கோயிலையும் மேற்குத் திசையில் வீரமாகாளியம்மன் கோயிலையும் வடக்குத் திசையில் சட்டநாதர் கோயிலையும் நிறுவினர். மேலும் மன்னர்கள் கோயிற் பணிகள் சிறப்புற நடைபெறுவதற்கு பல்வகைத் தொழிற் பிரிவினரையும் இங்கு குடியமர்த்தினர். மக்களின் நீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு நீர் நிலைகளும் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக பல்வேறு வசதிகளுடன் கூடிய ஊர் நல்ல ஊர் - நல்லூர் என அழைக்கப்பட்டது. மேலும் இந்தியாவில் இருந்து வந்த கல்வியாளர், பண்டிதர்கள் ஆகியோரும் இப்பிரதேசத்தில் தமிழ் வளர்க்க உதவினர். இதனால் சைவசமயமும் தெய்வத் தமிழும் சிறப்புற்றோங்கவும் கோயிற் பின்னணி அழகூட்டவும் இப்பகுதி ஒரு புனித இடமாக அமைந்தது.

1505இல் போர்த்துகேயர் வருகையுடன் இவையாவையும் அழிவை எதிர்நோக்கின. கோயில்கள் இடிக்கப்பட்டன. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் வழிபாட்டிற்குரிய வேல் மற்றும் புனிதப் பொருட்கள் மெய்யடியார்களால் எடுத்து மறைத்து

வைக்கப்பட்டன. கந்தசுவாமி கோயில் இருந்த இடத்தில் கிறிஸ்தவ ஆலயம் உருவானது. நீண்டகாலம் எமது சமயம் வெளியில் தெரியாதபடி இறையடியார்கள் அகத்தில் இறைவனைப் பூசித்து, இந்து சமயத்தை பேணி வந்தனர். யாழ்ப்பாண மக்களின் சமய வாழ்க்கை இக்காலகட்டத்தில் இருள் சூழ்ந்த ஒன்றாக இருந்தது.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் இறுதிக்காலப் பகுதியில் அவர்களின் அரசபணிமனையில் பணியாற்றிய இரகுநாதமாப்பாண முதலியார் என்பவர் தமது நிலத்தில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி கோரி விண்ணப்பித்தார். அவரது முயற்சியால் 1734ஆம் ஆண்டு கந்தசுவாமி கோயில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இரகுநாதமாப்பாண முதலியாரும் அவரது சந்ததியினரும் தொடர்ந்து கோயில் அறங்கா வலராகப் பணியாற்றி வருகின்றனர். இன்று சைவ உலகிலே நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் நிர்வாக அமைப்பில் மிக உயர்வான நிலையில் யாவரும் போற்றத்தக்க நிலையில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இன்று நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் வெறுமனே வழிபாட்டு நிறுவனம் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் சமூகத்தை ஒன்றிணைக்கும் மையமாகவும் திகழ்கின்றது.

இன்றைய காலத்தில் விஞ்ஞான தொழி நுட்பத்தில் உலகம் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளமை போன்று, ஆன்மீகத்திலும் நல்லெண்ணங்களிலும் முன்னேறினால்தான் மனித சமுதாயம் அமைதியுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் வாழமுடியும். “பாமர மனிதனை பண்புள்ளவனாக்குவதும் பண்புள்ளவனைத் தெய்வமாக்குவதும் தான் சமயம்.” என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார். அந்த சமயப் பணியில்தான் சமூகங்களை ஒன்றிணைக்கும் மத்திய நிலையமாக நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அமைந்திருப்பது சிறப்புக்குரியவொன்றாகும்.

கோயில்களின் ஒன்றிணைப்பு

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது ஓளவையார் வாக்கு. கோயில்கள் சூழ்ந்த பிரதேசமாக நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அமைந்துள்ளது. பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்மன்னர்கள் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி

கோயிலுக்கு எல்லைகளாக அமைத்த கோயில்களைவிடப் புதிய கோயில்கள் பல நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலின் கிழக்குத் திசையில் நாயன்மார் குளத்தடி பேச்சி அம்மன் கோயில், மூத்தவிநாயகர் கோயில், பாணான்குளம் அம்மன் கோயில் ஆகியவை அமைந்துள்ளன. வடக்குத் திசையில் சட்டநாதர் கோயிலும் வடகீழ் வீதியில் மனோன்மணி அம்மன் ஆலயமும் அமைந்துள்ளன.

இவை தவிர பண்டாரக்குளம் பிள்ளையார், கொண்டலடி வைரவர், முக்குறுணிப் பிள்ளையார், வீரபத்திரர் கோயில், திருநெல்வேலி முத்துமாரி அம்மன், காயாரோகணேஸ் வரர் கோயில், சந்திரசேகரப் பிள்ளையார், நாயன்மாரகட்டு இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் போன்ற கோயில்கள் நல்லூரை அண்மித்தே அமைந்துள்ளன. இவை நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயத்தின் ஆன்மீகச் சூழலுக்கு மேலும் வளம் சேர்க்குமுகமாக இருக்கின்றன. இக்கோயில்களில் நித்திய பூசைகளும், வருடாந்த விழாக்களும் சிறப்புற நடைபெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். மேலும் நல்லூரைச் சூழ எண்ணற்ற சிறு தெய்வ வழிபாட்டுத்தலங்களும் ஆங்காங்கே எழுந்துள்ளன. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு கோயில்களை ஒருங்கிணைக்கும் ஆன்மீக நகரமாக நல்லூர் அமைகின்றது.

நாவலர் வழியில் சமயச் சூழல்

நல்லூரில் அவதரித்த ஆறுமுகநாவலர் ஈழத்தில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்க அரும்பாடுபட்டார். சமயப்பணி, பாடசாலைகள், உருவாக்கம், பாடநூலாக்கம், நூற்பதிப்புக்கள், உரைநூல்கள், சமூகப்பணி, அரசியற்பணி எனப் பலதரப்பட்டதாக தீர்க்கதரிசனத்துடன் நாவலர் பணிகளை முன்னெடுத்தார். அவைதிக மதம் சார்ந்த சைவர்களை மீட்கவும், நலிவடைந்திருந்த சைவத்திற்குப் புத்துயிரளிக்கவும் சமயப் பிரசங்கங்களையும் புராண படனங்களையும் மேற்கொண்டார். ஆறுமுகநாவலரினதும் அவரது மாணவப் பரம்பரையினதும் அரும்பணியால் யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தபுராண கலாசாரம் வேரூன்றித் தழைத்தது. யாழ்ப்பாண மக்களும் முருக பக்தர்களாக சமய விழுமியங்களைப் பேணி விரதங்கள், நோன்பு இருத்தல் போன்றவற்றில்

ஈடுபாடு உடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். நாவலரின் முயற்சியால் யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்கள், சமய நிறுவனங்கள், பொது இடங்கள் பல புராண படனம், சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடைபெறும் மையங்களாக மாறின. இதன் காரணமாக ஆன்மீக நாட்டம் கொண்ட பலர் நல்லூரை நாடி வந்தனர்.

நாவலரின் நெறியைப் பின்பற்றி சமய வளர்ச்சிக்குப் பணிபுரிந்தவர் மணிஜயர் என்று அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீலாழீ நாகதம்பிரான் சுவாமிகள் சமய பக்தியும் இசைஞானமும் நிறைந்தவர். கதாப்பிரசங்கம் மூலம் மக்களைக் கவர்ந்து சமயப் பணிகளை ஆற்றினார். நல்லூரில் “திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனம்” என்னும் சமய நிறுவனத்தை நிறுவி அதன் முதலாவது குருமகா சந்நிதானம் என்ற பட்டத்தையும் பெற்றார். இந்த ஆதீனம் இலங்கையில் உள்ள ஒரே ஒரு ஆதீனமாக அமைந்துள்ளமையும் நல்லூரின் சிறப்பாகும். ஆதீனத்தில் சிறந்த மணிமண்டபம் ஒன்று அமைந்துள்ளது. சமய, சமூகப் பணிகள் இந்த ஆதீனத்தினூடாக வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. மணிஜயரின் சமாதநிலையின் பின்னர் ஸ்ரீலாழீ சோமசுந்தர ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் ஆதீனத்தின் இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானமாகப் பணி புரிந்து வருகின்றார். தமிழகத்திலே அவைதிக மதங்களினாலும் அந்நியர் படையெடுப்பாலும் நலிவுற்றிருந்த இந்து சமயத்தையும் பண்பாட்டையும் பேணிக்காத்து மறுமலர்ச்சியூட்டிய பெருமை மடங்களையும் ஆதீனங்களையும் சாரும். இன்றைய சூழலில் நல்லை ஆதீனமானது நல்லூருக்கு அணிசெய்யும் நிறுவனமாகவும் ஆன்மீகப் பயணத்தில் ஈடுபடுவோருக்கு வெளிச்சவீடாகவும் அமைந்து உள்ளது.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலின் மேற்கு வீதியில் அமைந்துள்ள தூர்க்கா மணிமண்டபமும் சமய சமூகப் பணிகளை முன்னெடுக்கும் நிறுவனமாக அமைந்துள்ளது. சமயச் சொற்பொழிவுகள், விழாக்கள், இசையரங்கம் போன்ற நிகழ்வுகள் தூர்க்கா மணி மண்டபத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்நிறுவனமானது நாவலர் வழியில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்க தனது பணிகளை முன்னெடுத்து வருகின்றது. நல்லூர்க்

கந்தசுவாமி கோயிலை அண்மித்து அந் நிறுவனத்தை அமைத்து யாழ்ப்பாணத்திலும் தமது சமய சமூக சேவைகளை விஸ்தரிக்கும் பொருட்டு கொழும்பு இந்துமாமன்றம் நல்லூர்க் கோயில் வீதியில் இந்துமாமன்றக் கட்டடம் ஒன்றை நிறுவியுள்ளது. கருத்தரங்குகள், சமய மாநாடுகள், சொற்பொழிவுகள், விவாதங்கள், நூல் வெளியீடுகள் எனத் தமிழ் சமயம் சார்ந்த பணிகளை ஆற்றுகின்றது.

“பக்தியின் மொழி” எனத் தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளாரால் சிறப்பிக்கப்பட்ட தமிழை வளர்க்கும் நோக்காகக் கொண்டு நல்லூரில் கம்பன் கழகம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக் கழகமானது கவியரங்கங்கள், பட்டிமன்றம், சொற்பொழிவுகள், விவாதங்கள், நூல் வெளியீடுகள் எனத் தமிழ் சார்ந்த பணிகளை ஆற்றுகின்றது.

அமரர் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் சேவைகள் இவ்விடத்தில் நினைவு கூறப்பட வேண்டியவை. நாவலரது நினைவாக மணிமண்டபம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சமயச் சொற்பொழிவுகள், இசைநிகழ்வுகள், போன்றன இங்கு நடைபெறுகின்றன.

பசிப்பிணி மருத்துவ நிலையங்கள்

பசித்தோருக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்னும் நல்லறத்தையே பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

“நீரின்றி அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே”
(புறநானூறு. 18)

எனப் புறநானூறு பசித்தவருக்கு உணவு அளித்தலின் பண்பினைச் சிறப்பிக்கின்றது. தனிப்பட்ட குடும்ப நிலையாக உணவளித்தல், சமுதாயத்தில் பரந்த நிலையாக உணவளித்தல் நடைபெற்றதைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன.

பண்டைய குறுநில மன்னர்கள் தமது இருப்பிடங்களிலும் அட்டிற்சாலைகள் அமைத்தும் இரவலர்க்கு உணவளித்துள்ளனர். புறநானூறு 173ஆம் பாடல் பண்ணன் என்னும், குறுநில மன்னன் பற்றிக் கூறுகின்றது. வறிய மக்களுக்கு அவனுடைய

வீடு பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லமாகத் தெரிகின்றது. அறநெறி இலக்கியங்களும் பக்தி இலக்கியங்களும் வறியவர்களுக்கு உணவு அளித்தலை பேசியுள்ளன. பசித்தவருக்கு உணவளிக்கும் பண்பாட்டினை நல்லூரில் அமைந்துள்ள அறுபத்துமூவர் குருபூசை மடம், மூத்ததம்பி அன்ன சத்திரம், தூர்க்கா மணிமண்டபம், நல்லை ஆதீனம் ஆகியவை பேணிவருகின்றன. நல்லூரானின் விழாக் காலங்களிலும் சிறப்பு நாட்களிலும் பக்தர்களின் பசிப்பிணியைப் போக்க அன்னதானப் பணியை மேற்கொண்டு அவரைக்கப்படுகின்றன. மேலும் விழாக் காலங்களில் தாகசாந்தி நிலையங்களும் செயற்படுகின்றன.

யோகா நிலையங்கள்

யோகாசனம் செய்வதால் உடல் ஆரோக்கியம் பெருகுவது மட்டுமன்றி மன அமைதி, மனக்கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் போன்றவையும் ஏற்படுகின்றது. சித்தர்களால் பின்பற்றப்படும் நெறியாகக் காணப்படுகின்றது. “உடல் வளர்த்தேனே உயிரை வளர்த்தேனே” எனத் திருமந்திரம் உடல் ஒம்பலை வலியுறுத்துகின்றது. நல்லூர் சித்தர்கள் வாழ்ந்த பூமி. நல்லூரைச் சூழவுள்ள நிறுவனங்களில் யோகா பயிற்சி வகுப்புக்கள் சிறப்புற நடக்கின்றன. மனவளக்கலை, வாழுங்கலை, யாழ்யோகா நிலையம் போன்ற ஆன்மீக நிறுவனங்கள் யோகாசனப் பயிற்சி வகுப்புக்களை நடாத்தி வருகின்றன. மக்கள் பலரும் ஈடுபாட்டுடன் யோகாப் பயிற்சிகளில் பங்கெடுப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

சித்தர்கள் வாழ்ந்த பூமி

இலங்கையைச் “சிவபூமி” எனத் திருமுல் நாயனார் அழைத்தார். சிவபூமியாகிய இலங்கையிலே ஞானபூமியாகத் திழ்வது யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு ஆகும். யாழ்ப்பாணம் முருகனுடைய அருளாட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசமாகும். நல்லூர்க் கந்தன், மாவிட்டபுரக்கந்தன், செல்வச் சந்திரிக் கந்தன் என வெவ்வேறு இடங்களில் எழுந்தருளி அருட்கடாட்சம் அளித்து வருகின்றான். நல்லூர்க் கந்தனின் அருளொளி, அமைதியான சூழல், மக்களின் பக்திநெறி இவை அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து சித்தர்களையும் ஞானிகளையும், நல்லறிவாளர்களையும் கவர்ந்திழுத்து ஆன்மீக

இன்பத்தினை நுகரவைக்கிறது. இந்த ஞான பூமியிலே பல சித்தர்கள் நடமாடித்திரந்தார்கள். ஈழத்து சித்தர்களில் மூல புருஷராக இருந்த கடையிற் சுவாமிகளின் சீடர் செல்லப்பா சுவாமிகள் நல்லூர்த் தேரடியைத் தனது ஞான அனுபவத்திற்குரிய இடமாகத் தேர்ந்தெடுத்து வாழ்ந்து வந்தார். எப்பொழுதோ முடிந்த காரியம், ஒரு பொல்லாப்புமில்லை, முழுதும் உண்மை, சும்மாயிரு என்னும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் மகாவாக்கியங்களை யாழ்ப்பாண மக்கள் பொன்போல போற்றி வருகின்றனர். நல்லூர்ப்பகுதிகளில் இவரது சமதி அமைந்திருப்பதும் பரவசத்தோடு மக்கள் அதனைத் தியானிப்பதையும் இனங் காணக் கூடியதாக உள்ளது. செல்லப்பா சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட சீடரே யோகர் சுவாமிகளாவார். நல்லூரானின் திருவருளும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் குருவருளும் கிடைக்கப்பெற்ற யோகர்சுவாமிகளின் பாடல்கள் முருகப் பெருமானின் திருவருளை உணரவைக்கும் பாடல்களாகும்.

“எந்நாளும் நல்லூரை வலம்வந்து வணங்கினால்
இடர்கள் எல்லாம் போமே
அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவம் செய்த இடம்
அதுவாதலாலே அதிசயம் மெத்த உண்டு.”

உலகியல் வாழ்க்கையில் நாம் படும் துன்பங்களை நீக்க வேண்டுமானால் செல்லப்பா சுவாமிகள் தவம் செய்த நல்லூரை நாம் வலம் வந்து வணங்க வேண்டும். என்பதையே மேற்படி பாடல் உணர்த்துகின்றது.

மற்றைய இடங்களுக்கில்லாத தனிச் சிறப்பு நல்லூர்த் தேரடிக்கு மட்டுமே உண்டு. பெரியவர்களின் திருவடிகள் பதிந்த இடம். இன்றும் நல்லூர்த் தேரடியில் அருளை வீசிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றது. பல அடியவர்கள் நல்லூர்த் தேரடியில் தினம் ஒன்றுகூடி நற்சிந்தனைப் பாடல்கள், கந்தபுராணம், திருப்புகழ், திருவாசகம் போன்றவற்றை பாடி வருகின்றனர். அடியவர்கள் இவற்றைக் கேட்டுப் பக்தியில் உறைகின்றனர்.

அரசேவை நிறுவனங்கள்

நல்லை நகரிலே யாழ்ப்பாண மாநகரசபை தலைமைக் காரியாலயம், நல்லூர்ப் பிரதேச

செயலகம், பிரதேச கமநல சேவை நிலையம், இலங்கை வங்கிக் கிளை போன்றவை அமைந்து உள்ளன. யாழ்ப்பாண மாநகர சபையில் இடம் பெற்றிருக்கும் சைவசமய விவகாரக்குழு ஆற்றுக்கின்ற பணி போற்றுதற்குரியது. அவற்றில் ஒன்று ஆண்டுதோறும் வெளிவரும் நல்லைக்குமரன் மலர் ஆகும். கந்தப் பெருமானின் அற்புதங்களைத் தாங்கி வரும் மலராக அமைகின்றது. மேலும் நாளாந்தமும் விழாக்காலங்களிலும் வீதிகளைத் துப்பரவாக வைத்திருத்தல், வீதி ஒழுங்கு பேணுதல், அடியவர்கள் பாதுகாப்பு, நூலகப் பணி எனப் பல வகைப்பட்ட பணிகளை மாநகரசபை செவ்வளவே ஆற்றுக்கின்றது. நல்லூர் சூழலில் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகம் அமைந்திருப்பது அதன் கேந்திர முக்கியத்துவத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. நல்லூர் பிரதேச அபிவிருத்திக்குரிய பணிகளைத் தொலைநோக்கோடு சிந்தித்துச் செயலாற்று கின்றது. நல்லூர் பற்றிய விபரங்களை ஆவணப் படுத்தும் நோக்கோடு பிரதேச மலர் வெளியீடு, கலைஞர் விபரவெளியீடு, நல்லூர் பிரதேச கோவில்கள் பற்றிய வரலாற்றைக் கொண்ட “கோவில் நகரம்” என்ற இறுவட்டு என பல்வேறு பதிவுகளை செய்து வருகின்றது. விவசாயமும் வணிகமும் நாட்டின் பெருளாதார அபிவிருத்தியில் பங்கெடுக்கும் பிரதான காரணிகளாகும். அந்த வகையில் பிரதேச கமநல சேவை நிலையமும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நாற்றுக்கள் வழங்கல், ஆலோசனை கூறல் என விவசாய அபிவிருத்தி க்கான பணிகளை ஆற்றுக்கின்றது. மக்களுடைய பணப்பரிமாற்ற சேவைகளுக்கு இலகுவாகவும் பேருதவியாகவும் இலங்கை வங்கி சேவை ஆற்றுக்கின்றது.

கல்விச் சேவை நிறுவனங்கள்

கல்வியின் முக்கியத்துவம் குறித்து தமிழ் இலக்கியங்களில் பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டு உள்ளன. கல்வியே ஒருவனுக்கு நிறைவான அழியாத செல்வம் ஆகும். ஒருவனுக்கு கல்வியும் ஒழுக்கமும் இரு கண்களாகக் கருதப்படுகின்றன. மாணவர்கள் கல்வியையும் ஒழுக்கத்தையும் பாடசாலையில் கற்றுக்கொள்கின்றனர். அந்த வகையில் யாழ்ப்பாணக் கல்வி வலயமும், மங்கையற்கரசி பாடசாலையும், ஸாதனா பாடசாலையும், மாநகர முன்பள்ளியும், நல்லூர்

கூழலில் அமைந்துள்ளன. இவ்விரு பாடசாலைகள் தவிர நல்லூர் பிரதேசத்திற்குட்பட்ட இன்னும் பல பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. இவை நல்லூர்ப் பிரதேச மக்களின் கல்வி அபிவிருத்திக்கான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கின்றன. நல்லைநகர் நாவலர் சைவத்தோடு இணைந்து கல்வியையும் வளர்ப்பதற்கு அரும்பாடுபட்டவர். எத்தனையோ இடர்பாடுகள் மத்தியிலும் திண்ணைப்பள்ளியை அமைத்துக் கல்விப்பணியாற்றினார். அவரது உயரிய நோக்கங்கள் இன்று இக்கல்வி நிலையங்களினால் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை தவிர மாணவர்களின் மேலதிக அறிவினை மேம்படுத்தும் பொருட்டு தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். மேலும் இன்று யாழ் கல்வி வலயம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற இடத்தில் முன்பு ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலை பல அறிஞர்களை உருவாக்கி யாழ்ப்பாணத்திற்கு தந்துள்ளது. காலமாற்றத்தால் தற்போது ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலை அவ்விடத்தில் இல்லை. எனினும் இங்கு உருவாக்கப்பட்ட கல்விப் பாரம் பரியம் இன்னும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது.

வரலாற்றுச் சின்னங்கள்

யாழ்ப்பாணக் கடைசித் தமிழ் மன்னான சங்கிலியனின் அரண்மனை முகப்புத் தூண்களும் மந்திரிமனையும் யமுனா ஏரியும் புராதனச் சின்னமாக இன்றும் பேணப்படுகின்றன. கந்தசுவாமிக் கோயிலின் தீர்த்தப் பாவனைக்காக பகர வடிவிலே ஒருநீர்நிலையைத் தோண்டியுள்ளார். இந்தியாவின் யமுனா நதி நீரைக் காவடியில் தருவித்து இந்த நீர்நிலையில் சேர்ப்பித்தனர். யமுனா நதியின் தீர்த்தம் சேர்ந்ததால் யமுனா ஏரி என அழைக்கப்பட்டது. சங்கிலிய மன்னனின் அரசியர் நீராடுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட நீர்நிலை என்ற மரபான கதையொன்றும் இந்நீர்நிலை தொடர்பாக வழங்கி வருகின்றது. மேலும் சங்கிலிய மன்னனின் நினைவாக முத்திரைச் சந்தியில் சங்கிலிய மன்னனின் சிலை ஒன்றும் நிர்மானிக் கப்பட்டள்ளது. இன்று இவை தென்னிலங்கையிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் வருகை தரும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் பார்வைக்குரிய இடங்களாக மாறிவருகின்றமை எமக்குப் பெருமை தரும் விடயங்களாகும்.

சமூக சேவை நிறுவனங்கள்

“மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை” என்பதற்கேற்ப நல்லூர்ச் சூழலில் பல சேவை நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. நல்லூர்க்கோயில் வீதியிலே அரச சார்பில்லாத சேவை நிறுவனங்கள் அமைந்துள்ளன. இவை யாழ்ப்பாண மக்களுக்குத் தேவையான பல்வேறு நலத்திட்டப் பணிகளை முன்னெடுக்கின்றன. இவை தவிர நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகத்தின் கீழ் கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், மாதர் சங்கங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் போன்ற உள்ளூர் நிறுவனங்களும் தமது பணிகளைச் செயற்படுத்துகின்றன. இவை அனைத்தும் நல்லூர் கோயிலை மையமாக வைத்து ஒருங்கிணைந்து செயற்படுகின்றன.

அங்காடி நிலையங்கள்

மக்களுடைய நாளாந்த, விசேட தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு பல்வேறு வகையான அங்காடிகள் நல்லூர்க் கோயிற் சூழலில் அமைந்து உள்ளன. வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் விற்பனை நிலையம் பலசரக்கு விற்பனை நிலையம், பாற்சாலை, ஆடை அணிகலன் அங்காடிகள், பல்பொருள் விற்பனை அங்காடி, உணவகங்கள், சிறுவர் விளையாட்டுத்திடல், புத்தகசாலைகள், அச்சகங்கள், பனம்பொருள் விற்பனை நிலையம், கைத்தறி நெசவு விற்பனை நிலையம், பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், சுற்றுலா விடுதிகள் எனப் பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. இவை நல்லூர்க் கோயிலின் கேந்திர முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுவதாக அமைகிறது. ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்று எவ்வளவோ மாற்றம் கண்டதாக நல்லூர்க் கோயிற் சூழல் மாறியுள்ளது. கால மாற்றத்தின் தேவைக்கேற்ப புதிய சூழலை உள்வாங்கி சமய பண்பாட்டுப் பேணலையும் முறையாகப் பேணும் பெருமை நல்லூர்க் கோயில் சூழலுக்குண்டு.

நிறைவாக

காலத்திற்கு காலம் உலகில் ஏற்படுகின்ற கலாசாரப் பிறழ்வுகளும் பண்பாட்டு மீறல்களும் மனித சமூகத்தை நெறி தவறிய வாழ்வுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இத்தகைய பிறழ்வுகளிலிருந்து மனித சமுதாயத்தைக் காப்பாற்றி நல்வழிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற ஒரு கருவி சமயம் ஆகும். இளம் சமுதாயம்

தாம் சார்ந்த சமயத்தின் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொண்டு இறையணர்வோடு தமது வாழ்வியல் பாதையை அமைத்துக் கொள்ளுமாயின் அங்கு பண்பாட்டுப் பிறழ்வுகளுக்கும் விழுமிய மீறழ்களுக்கும் இடமிருக்காது.

அந்த வகையிலே நல்லூர் முருகன் கோயிலும் வழிபாடு என்ற நிலைக்கு அப்பால் சமூகத்துடன் இணைந்த ஒரு நிறுவனமாகக் காணப்படுகின்றது. சோழர் காலத்தில் எழுந்த கோயில் கள் சமூகத்துடன் இணைந்தே செயற்பட்டன. கல்வி நிலையங்களாக, களஞ்சிய நிலையங்களாக, நீதி நிலையங்களாக, கலைகளின் இருப்பிடங்களாக, மருத்துவசாலைகளாகச் சோழர்

காலக் கோயில்கள் விளங்கின. ஆனால் நல்லூர் கோயிலோ முற்றிலும் இத்தகைய சேவைகளை வழங்கும் நிறுவனங்களாக இல்லாவிட்டாலும் நல்லூரைச் சூழ சேவை நிறுவனங்கள் பல தோன்றி வளர்ந்து நிற்கின்றன. சேவைகளை ஒருங்கிணைக்கும் மத்திய நிலையமாக நல்லூர் அமைந்திருப்பது அதன் கேந்திர முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. ஆலயங்கள் சமயப் பணியுடன் சமூகப் பணியையும் முன்னெடுத்துச் செல்வது காலத்தின் கட்டாயத் தேவையாகும். நல்லூர் என்ற பெயருக்கமைவாக ஒரு ஊர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முன்மாதிரியாக நல்லூர்க் கந்தன் கோயிலும் கோயிற் சூழலும் அமைந்துள்ளன.

100 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட மரத்தாலான நந்தி
Plated with Coper

கலாசார மையமாக நல்லூர்

திரு. கு.பாலஷண்முகன்

விரிவுரையாளர்

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, கோப்பாய்.

ஈழநாட்டின் வடபகுதியில் எழிலார்ந்த பகுதி யாழ்ப்பாணம் அதிலும் கலை, கலாசாரம், பாரம் பரியங்கள் நிறைந்தது நல்லூர்.

தமிழ் மன்னராட்சியின் கடைசிப் பிரதி நிதியான சங்கிலியன் ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணமும், நல்லூரும் தனித்துவமான பல அடையாளங்களைக் கொண்டு விளங்கின. ஆட்சி நிறைவடைய அடையாளங்களும் சிறிது சிறிதாக அழிந்து போயின. அவற்றில் எஞ்சியுள்ளனவாக யமுனா ஏரி, மந்திரி மனை, இராச பாதையென மிகச் சில விடயங்களையே இன்று காண்கின்றோம். பண்பாடு கலாசார விடயங்களில் ஒழுக்கமும் தரமும் மிக்கவர்களாகக் கூறிக்கொள்ளும் நாம் மதிப்பளிக்காத மேலைக் கலாசாரம் பேணுகை, பதிவு, ஆவண நிலையில் எவ்வளவு தரத்தில் இருக்கிறது. என்பதை ஒருகணம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

தமிழ் மற்றும் சமய, கலாசார அடையாளங்களாக இன்று நாம் காணத்தக்கவற்றையேனும் தரமான பேணுகைக்கு உட்படுத்தவும், அவற்றின் உயிர்ப்பை உறுதி செய்யவும் விரையவேண்டும். தொன்றுதொட்டு வந்த எம் தமிழ்க் கலாசாரப் பேணுகை, வரலாற்றுக்குப் பின் பல்பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். ஒரு வகையில் பழையனவற்றின் உயிர்ப்பும் ஆங்காங்கே அமைந்த பேணுகையுமே இவற்றுக்கு அடிப்படையெனில் பொருத்தமானதே. அந்த வகையில் அன்று நாம் காணத்தக்க கலாசார மையங்களில் பெரும்பகுதி நல்லூரை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக இருப்பதை தெளிவுறத் தரிசிக்கலாம். இதற்கு முக்கிய காரணம் உலகத்துக் கோயில்களின் சிகரமாய் விளங்கும் நல்லைக் கந்தன் திருத்தலம் என்பதே சரியாகவிருக்கும்.

ஆன்மீக அமைவுகளை எடுத்துக் கொண்டால் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை மையமாகக் கொள்ள முடியும். அருகே நல்லூர் சிவன் கோயில், முத்துப்பிள்ளையார் கோயில்,

சிவனுடன் கணபதி சேர்ந்து உறைந்த கைலாசப் பிள்ளையார் கோயில், வெயிலுக்கந்த பிள்ளையார், அரச வம்ச பாரம்பரிய மிக்க வீரகாளி அம்மன் கோயில், சட்டநாதர் சிவன் கோயில் நல்லூர் முருகன் வீதியிலே உள்ள மனோன்மணி அம்மன் கோயில் எனப் பல இந்துக் கோயில்களைப் பதிவு செய்ய முடியும். இது போல சங்கிலியன் சிலைக்குப் பின்னால் உள்ள தேவாலயம் முதலாகச் சில கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும் காணக்கிடக்கின்றன. அமைவிட நோக்கில் இவற்றைப் பார்க்கும் போது நல்லூர் என்ற நாமத்துடன் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைச் சூழ அமைந்துள்ளமையைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

அடுத்து கலாசார நிகழ்வுகளை நோக்கின் அவையும் மேற்குறித்த பண் பினவாகவே காணக்கிடக்கின்றன. பெரும்பான்மையாக ஆவணி மாதத்தில் இடம்பெறும் நல்லைக் கந்தனுடைய மகோற்சவ காலத்தை மையப்படுத்தியே நடைபெறுகின்றன. நல்லூர் இளங்கலைஞர் மன்றம் நல்லூர்த் திருவிழா 26 நாட்களும் தெய்வீக இசையரங்கை நாடாத்தி வருகின்றனர். பலவருட்காலமாக இதனை நாடாத்தும் இவர்கள் கடந்த 18 வருடங்களுக்கு மேலாக நல்லூர்க் கோயிலின் வடமேற்கு மூலையில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ தூர்க்கா தேவி மணிமண்டத்தில் உற்சவகால 26 நாட்களும் இசை நிகழ்ச்சிகளை நாடாத்தி வருகின்றனர். அது போல நல்லை ஆதினத்தில், முத்துப்பிள்ளையார் ஆலய மண்டபத்தில் சிவஸ்ரீ. வை.நித்தியானந்த சர்மா அவர்கள் இதிகாச புராண கதாப்பிரசங்கத்தை நாடாத்தி வருகின்றார். இன்று அருகிவரும் ஒரு கலைமரபாகிய கதாப் பிரசங்கத்தில் தனக்கெனத் தனித்துவம் பெற்ற இக்கலைஞர் 2015இல் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் "கலைஞானச்சுடர்" விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கப்பால் அண்மைக்காலமாக கடந்த சில வருடங்களாக சின்மயா மிஷன் யாழ்க்கிளை வணக்கத்திற்குரிய பிரம்மச்சாரி ஜாக்கிரத் சைதன்ய சுவாமிகள்

நல்லூர் கோயிலின் வடக்கு வீதியிலுள்ள மகேஸ்வரன் மணிமண்டபத்தைக் களமாகக் கொண்டு பல ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகிறார். நல்லூர் உற்சவ காலத்தில் சுவாமிக்குப் பின்னால் வீதி பஜனை, வெள்ளிதோறும் பஜனை, ஆன்மீக உரைகள், சமய விடயங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடல்களை நடாத்தி வருவது காலத்தின் தேவையறிந்த காத்திரமான கலாசார செயற்பாடுகளாக உள்ளன.

இது போல கோயிலின் கோபுர வாசல் அருகே தெற்குப் புறமாகவுள்ள நாவலர் மணிமண்டபத்தில் இந்து அறநெறிப்பாடசாலை மாணவர்களுடைய கலை, கலாசார அளிக்கைகள் உற்சவகாலத்தில் சிறப்புற நடாத்தப்பட்டு வருகின்றமை முக்கியமான விடயம் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளராகவிருந்த காலத்தில் சிவத்தமிழ் வித்தகர் திரு. சிவ.மகாலிங்கம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வெள்ளிக் கிழமைகளில் சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்று வந்தன. நல்லூர் மகோற்சவ காலத்திலும் நாவலர் மணிமண்டபத்தில் சொற்பொழிவுகள் இடம்பெற்றன. சமயப் பிரசங்கத்தில் ஓங்கி ஓலித்த நாவலரது பெயரால் அமைந்துள்ள நாவலர் மணிமண்டபத்தில் சமயச் சொற்பொழிவுகள் தொடர்ந்து இடம் பெற வேண்டும். இத்துறை வளர வேண்டும். இளம் சந்ததி சமயப் பேச்சில் ஈடுபாடு கொள்ள இம்மண்டபம் தனது ஊக்குவிப்பை வழங்க வேண்டும்.

மேலும் மனோன்மணி அம்மன் ஆலயத்தின் அருகாமையிலுள்ள நடராசா பரமேஸ்வரி மணிமண்டபத்தில் 2014ஆம் ஆண்டு ஓம் தொலைக்காட்சி இயல் அரங்குகளை நடாத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. வடக்கு மாகாணக்கல்வி, பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை அமைச்சு நல்லூர் உற்சவ காலத்தில் "சங்கிலியன் தோப்பு" பகுதியில் நடன, கர்நாடக இசை அரங்குகளை சிறப்புற நடாத்தி வருகின்றது. குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு கலை மேதைகள் மூலம் இந்நிகழ்ச்சி நடாத்தப்பட்டு வருவதை இங்கு சொல்லியாக வேண்டும்.

நல்லூர் சிவன் கோயிலுக்கு முன்பாக "நியந்திரி" என்ற அமைப்பு இயங்கி வருகின்றது. அந்தணை உத்தமர்களுடைய இவ்வமைப்பு வேத ஆகம துறைசார்ந்த ஆய்வுப்புலத்திற்கு அப்பால் தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரிட்சையில் சித்திபெற்ற அந்தணைச் சிறுவர்களை ஊக்குவித்து வருவதும்

குறிப்பிடத்தக்கது. நல்லைக்கந்தன் திருக் கோயிலின் தென்மேற்குப்புறத்தில் இலங்கையின் ஒரே ஆதினமான நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம் அமைந்துள்ளது. நல்லைக்கந்தன் உற்சவ காலத்தில் இங்கு சமய உரைகள் இசை நடன நிகழ்வுகள், திருமுறைக் கச்சேரிகள் இடம்பெறுவது நீண்டகால செயற்பாடாகும். இவ்வாறாக நல்லைக் கந்தனுடைய மகோற்சவத்தையொட்டி கோயிலைச் சூழ பல்வேறு தரப்பினால் சமய, கலை, கலாசார நிகழ்வுகள் முன்னெடுக்கப்படும் நிலை இன்று மிகச் சிறப்பாக உருவெடுத்துள்ளமை காண முடிகிறது.

கலாசார நோக்கில் முக்கியமாக இப்பகுதியிலுள்ள மண்டபங்களைக் குறிப்பிடலாம். முதலில் நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதின கலாமண்டபம் மட்டுமே இருந்தது. பின்னர் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மணிமண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. இது தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தின் அமரர் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களினால் நல்லூர் வீதி வடமேற்கு முலையில் அமைக்கப்பட்டது. தற்போது அதன் தலைவராகக் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் உள்ளார். அதன் பின் மகேஸ்வரன் மணிமண்டபமும், நடராஜா பரமேஸ்வரி மணிமண்டபமும் முறையே வடக்கு, வடகிழக்கு பகுதியில் அமைக்கப்பட்டன. இதனைவிட தெற்கு வீதியில் நல்லூர் மயிலூரான் அரங்கம் அண்மையில் அமைக்கப்பட்டது. மடம் எனும் பெயரில் சடையம்மா மடம், அறுபத்துமூவர் நாயன்மார் மடம் முதலான மடங்கள் உள்ளன. மேற்குறித்த திருமண மண்டபங்களில் உற்சவ காலத்தில் அன்னதான நிகழ்வு மிகச் சிறப்பாக இடம் பெறும். குறித்த ஒரு கோயிலைச் சூழ இத்தனை கட்டட அமைப்புக்கள் இருப்பது ஆச்சரியமானதும் கலை, கலாசாரத்திற்கு ஆரோக்கியமானதுமாகும்.

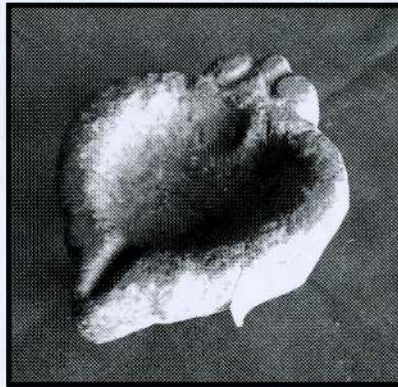
கோயிலிருந்து சிறிய தூரத்தில் அகில இலங்கை கம்பன் கழகத்தின் கம்பன் கோட்டம் அமைந்துள்ளது. கம்பன் கழகத்தின் விழாக்கள் 1995 இடப்பெயர்வுக்கு முன் நல்லூரான் வீதியிலே மிகப்பிரமாண்டமாக நடைபெற்று வந்தன. கம்பன் கழகத்தின் இசை வேள்வி கடந்த வருடத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரில் நடாத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கம்பன் கோட்டத்திற்கு முன்பாக ஸ்ரீ ராகவேந்திர சுவாமிகள் மிருத்திகா பிருந்தாவனம் அமைந்துள்ளது. ராகவேந்திரசுவாமிகள் வழிபாட்டு இடமான இது ஓர் ஆன்மீக மையமும் உற்சவ காலத்தில் கலை வளர்க்கும் அரங்கமும் ஆகும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தினர் நாவலர் விழா, பாரதி விழா, வள்ளுவர் விழா, முதலானவற்றை நல்லூரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி மண்டபத்தை களமாகக் கொண்டே முன்னெடுத்து வருகின்றனர்.

ஆன்மீக நிறுவனங்கள் என நோக்கும் போது கோயில்களுக்கு அப்பால் நாவலர் கலாசார மண்டபம் நாவலர் வீதியில் அமைந்துள்ளது. மண்டபத்தின் மேற்பகுதியில் நல்லதொரு நூல்நிலையம், அதன்பின்னே நாவலரது வீடு, சிறியதொரு தொல்பொருள் காட்சிச்சாலை ஆகியன உள்ளன. இவற்றை யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை நிர்வகித்து வருகிறது. அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற யாழ்ப்பாணம் அலுவலகம் கோயில் வீதியில் இரண்டாம் ஒழுங்கையில் மூன்று மாடிகளைக் கொண்ட கட்டடத்தில் நூல் நிலையம் கேட்போர் கூடத்துடன் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

அரச திணைக்களங்களாக யாழ் மாநகரசபை, நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகம், ஆரம்ப சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பணிமனை, பாடசாலைகள் எனப் பல திணைக்களங்களும் இலங்கை வங்கிக் கிளையும் நல்லூர் கோயிலுக்கு அருகாமையில் உள்ளன. நல்லூர் முருகன் திருவிழாக்காலங்களில் இத்திணைக்களங்களின் உதவி ஒத்தாசைகள் மிகச்சிறப்பாக இருப்பதைக் காணலாம்.

பாரம்பரிய கலைபேணுகை என்ற நிலைக்கு அப்பால் இன்றைய காலத்திற்கேற்ப நவீன தொடர்பாடல், இலத்திரனியல் வளர்ச்சிகள் மூலம் நல்லூரின் கலாசார மேம்பாட்டைக் காணமுடியும். உதாரணமாக நல்லூர் உற்சவ காலத்தில் ஓம் ரீவி (டான் ரீவியின் சமயப் பகுதி) சக்தி ரீவி, வசந்தம் ரீவி, அரச தொலைக்காட்சியான ரூபவாகினி, சிவன் ரீவி எனப் பல தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களும் இங்கு முகாமிட்டு உற்சவங்களை ஒளி பரப்பி, சமய கலை கலாசார நிகழ்ச்சிகளை நாத்தி தமது பங்கின் மூலம் நிறைவாக்குகின்றன. அது போல யாழ் FM, சக்தி FM முதலான வானொலிச் சேவைகளும் பங்கு பெறுதலைக் காணலாம். இவை அண்மைக் கால நவீன கோணத்திலான கலாசார மேம்பாட்டு நிலைகள். இவ்வண்ணமாக கோயில்கள், திருமண மண்டபங்கள், மடங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், அரச திணைக்களங்கள், சமய நிறுவனங்கள் எனப் பல்பரிணாம கலாசார செயற்பாடுகளின் மையமாக நல்லூர் விளங்குவதும், நல்லைக் கந்தசுவாமியின் மகோற்சவ காலத்தில் இக்கலாசார செயற்பாடுகள் மகோன்னத நிலை பெறுவதும் கண்கூடு. இவ்வாறு தனித்துவமான பண்பாட்டு விழுமியமுடைய யாழ்ப்பாணத்தின் கலாசார மையமாக நல்லூர்ப்பதி விளங்குவது பொருத்தமானதும் சிறப்பானதுமாகும்.

கல்விளக்கு

பாரம்பரிய கண்ணாடி ஓவியம்

கலை

கண்ணாடி ஓவியங்கள்

திருமதி. சோ. நாகபூஷணி
ஓவியக் கலைஞர்,
நல்லூர்.

ஓவியமானது மிகவும் காலத்தால் முந்திய கலையாகும். ஆதிகால மனிதன் தனது கருத்துப் பரிமாற்றத்தைப் பாறைகள், குகைகளில் கற்களால் வரைந்துள்ளான். வாய்மொழி பேசாத காலந் தொட்டே தனது கருத்துப் பரிமாற்றத்தை ஓவியம் ஊடாக பரிமாறி வந்துள்ளான். இது அனைத்து நாடுகளுக்கும் பொதுவானது. இது தொடர்ந்து மனிதன் நாகரிகமடைய தத்தம் இன, மத, சூழல் அடையாளங்களிற்கும், காலநிலைக்கும் ஏற்ப ஓவியங்களாக மிளிர்ந்து வந்துள்ளன.

ஆலயங்களில் வர்ண ஓவியங்கள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவை. சமய புராணக் கதைகளை தத்துவார்த்தமாக வரையப்பட்டுப் பார்ப்போரை பரவசப்படுத்தி இறை சிந்தனையைத் தோற்று விப்பனவாக அவை அமையும். அதன் தொடர் ச்சியில் ஆலயத்திற்குச் செல்ல முடியாதோர் தத்தம் வீடுகளிலேயே அவ்வழிபாட்டை நிகழ்த்துவதற்காகத் தோன்றியவையே ஸ்வாமி அறைகளும், ஸ்வாமிப்படங்களுமாகும்.

நிறமுட்டப்பட்ட (Stain Glass) வெவ்வேறு வர்ணக் கண்ணாடித் துண்டுகளை பொருத்தி உருவாக்கப்பட்ட உருவ வடிவமைப்புகள் பண்டைய கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் பிரசித்தி பெற்றிருந்தன. அவ்வாறு கண்ணாடியில் உருவமைப்பை உருவாக்கும் எத்தனத்திலிருந்து கண்ணாடி என்னும் ஊடகத்தை தேர்ந்தெடுத்து வெற்றுக் கண்ணாடியில் உருவங்களை வரைந்து உருவாக்கும் உத்தி முறை இந்தியர்கள் தமக்குரிய பாணியாக இந்துக் கடவுளரை வரைவதற்குப் பயன்படுத்தினர். இது சிறப்பாக தஞ்சாவூருக்கே சொந்தமானதும், சிறப்பிடம் பெறுவதுமாக அமைந்திருந்தமையினால் இதனைத் தஞ்சாவூர் கண்ணாடி ஓவியங்கள் என்றழைத்தனர்.

இவை கண்ணாடியில் ஓவியமாக வரையப்பட்ட அதே வேளை இதன் நகையலங்காரம், ஆடையலங்காரம், அணிகள், முத்துக்கள், காஞ்சி புரப்பட்டு ஐருகை வேலைப்பாடுகளையும்

அதனுடன் இணைத்து ஒட்டி ஓர் பல்லாடகம் வாய்ந்த ஓவியமாக உருவாக்கப்பட்டது. இது பின்னைய அதாவது நவீன பின் நவீன ஓவியங்களில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு ஊடகங்களையும் ஒட்டி உருவாக்கும் பல்லாடக ஓவியத்திற்கான அடிப்படையாக அமைந்தது.

இத் தஞ்சாவூர் கண்ணாடி ஓவியமானது நடுத்தரவர்க்க மக்களின் விக்கிரக வழிபாட்டுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமைந்தது. ஏனெனில் விக்கிரங்கள் போன்ற பொம்மைத்தனமும் இந்திய ஓவியங்களுக்கேயுரிய முப்பரிமாணமற்ற அதாவது திரட்சி, ஆழம் காட்டாத ஓவியமும் அதே வேளை ஊடகப் பாவனை காரணமாக திரட்சியை ஏற்படுத்தலும், விக்கிரங்களிற்கு எவ்வாறு நகை, உடையலங்காரங்கள் செய்யப்படுமோ அதுபோன்ற அலங்காரப்பண்பும், கண்ணாடி ஊடகத்தின் காரணமாகவும் ஆலய விக்ரகம் ஒன்று எம்முன் இருப்பதுபோன்ற எண்ணத்தை தோற்றுவிக்கின்றது. பக்தனிற்கு ஆலயத்தில் வழிபட்டது போன்ற திருப்தியை ஏற்படுத்துவதாகவும், இருளான ஸ்வாமி அறையில் கண்ணாடியிலும் முத்து, மணி, ஜரிகை போன்ற மினுமினுப்பான வேலைப்பாடுகளிலும் விளக்கொளிப்பட்டுத் தெறித்து ஒரு ஒளிமயமான காட்சியை ஏற்படுத்தி பக்தனை ஓர் மிரட்சியுடன் கூடிய பக்தி வலையில் சிக்க வைப்பதாகவும் அமைந்தது. இதனால் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் இதனை மிகவும் விரும்பித் தமது அறைகளில் வைத்து வழிபடும் பண்பு உருவானது.

யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பாக செட்டிமாரின் வருகையுடன் பல் வேறுபட்ட கலைஞரும், கலைகளும் யாழ்ப்பாணத்தில் பரவலாயின. அந்த வகையில் இந்தியாவிலிருந்து வருபவர்கள் தஞ்சாவூர்க் கண்ணாடி ஓவியத்தையும் கொண்டு வந்தனர். பின்னர் அவ்வாறு வந்த வம்சாவழியினரில் ஓரிருவர் குறிப்பாக நாச்சிமார் கோயிலடியில் இவ்வாறான ஊடகப்பாவனையை ஓரளவு கொண்டு தாமே இவ் ஓவியத்தை தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யுமுருகமாக உருவாக்கியதாகத் தெரிகின்றது.

பின்னர் காலஞ்சென்ற ஓவியர் மயில் வாகனம் கங்காதரன் மூத்தவிநாயகர் வீதி நல்லூர், ஓவியர் சுப்பிரமணியக்குருக்கள் தியாகராஜக் குருக்கள் பறாளாய், ஓவியர் சுப்பிரமணிய ஜயர் ஜெகந்நாத சர்மா சிவன் வீதி நல்லூர், தியாகராஜா அரியாலை, திருமதி. நாகபூஷணி சோமசுந்தரக் குருக்கள் கோவில் வீதி நல்லூர் போன்ற வெவ்வேறுபட்ட கலைஞர்களால் யாழ்ப்பாணத் திற்கேயுரிய தத்துவமான முறையில் கண்ணாடி ஓவியங்களாக வரையப்பட்டு வந்துள்ளன. சிறிது திரட்சி அல்லது ஆழம் காட்டக் கூடிய ஓவியமாகவும் முத்து, மணி, துணிபோன்ற ஊடகப் பாவனை குறைக்கப்பட்டு ஓவியத்திற்கான வெளி கூட்டப்பட்டதுடன் பொன் வர்ணத்திற்கும் (Gold paint) வத்தி ஓட்டுதல் போன்ற வேலைப் பாடுகளுக்கும் மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டதாகவும் ஓவியம் வரையப்பட்டன. இவர்களுள் ஓவியர் கங்காதரன் தனது ஓவியத்திற்கான வர்ணத்தை அதாவது சாயத்தை தானே உருவாக்கியே தனது ஓவியங்களை வரைந்து வந்தார். ஜெகந்நாத சர்மாவின் ஓவியங்கள் தூண், பீடம், திருவாசிக்கான வெளி கூட்டப்பட்டு உருவம் சிறுப்பிக்கப்பட்ட ஓவியங்களாக அமைந்திருந்தன. ஏனையோரின் உருவங்கள் பொம்மை வடிவம் போன்று பெருப்பித்தவையாக அமைந்திருந்தன.

இதுமட்டுமன்றி தனியே சைவசமயம் சார்ந்த கடவுளின் ஓவியங்கள் மட்டுமன்றி ஏனைய சமயம் சார் ஓவியங்கள் இயற்கைக் காட்சிகள் என்பனவும் கண்ணாடி ஓவியமாக 1984ஆம் ஆண்டளவில் வரையப்பட்டன. 1986ஆம் ஆண்டு யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் இந்து நாகரிகத் துறையினர் "இந்து கலாசார கண்காட்சி" ஒன்றை நடாத்தினர். அதில் திருமதி நா.சோமசுந்தரக் குருக்களின் பல்வேறுபட்ட ஓவியங்கள் காட்சிப் படுத்தப்பட்டன.

இத்துடன் இவரால் 1985-2005 வரை கண்ணாடி ஓவியம் ஒருகலையாக மாணவர்கள் பயன்பெறும் வகையில் அதன் உத்திமுறை கற்பிக்கப்பட்டது. எனினும் இன்றுவரை இவ்வாறான ஓவியங்களைத் தொடர்ந்து வரைவோர் அல்லது தமது தொழிலாகக் கொண்டோர் குறைவாகவே உள்ளனர். அதற்கேயுரிய வடிவத்தில் பரிணாமத்தில் கவனமெடுக்கப்பட்டு வரையப்பட வேண்டியவை. "தத்ருபமாக" அமைதல் எனும் எண்ணத்திற் குரிய இறை உருக்களை அல்லது அதியதார்த்

தமாகக் கருதப்படும் இறை உருக்களை வரைவதிலும் விட நவீனத்தில் யதார்த்தமற்ற ஓவியங்களை வரைவதிலேயே இன்றைய தலை முறையினர் நாட்டம் கொள்கின்றனர்.

இன்று கண்ணாடி ஓவியத்தை நாடுவோரின் எண்ணிக்கை குறைந்து செல்கின்றது. இதற்கு ஒரு காரணம் கண்ணாடி எனும் ஊடகம் அதாவது அது தட்டுப்பட்டால் உடைந்து விடும் என்பதாகும். பூஜை அறையில் வைக்கப்பட்ட படம் உடைந்தால் அபசகுணமாகக் கருதும் வழக்கம் எம்மிடையே உண்டு. அச்சியந்திர வருகையும் அதன் பின்னான பதிக்கப்பட்ட ஓவியங்களும் கண்ணாடி எனும் ஊடகப் பிரச்சினையைத் தீர்த்ததுடன் அவை மேலைத்தேய மாயத்தோற்றத்தைத் தரும் முப்பரிமானத் தன்மையுடையதாகவும் ஒரேமாதிரிப் படத்தைப் பலரும் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகையிலும் அமைந்தது. இதன் செலவும் குறைவு, நேர அவகாசம் தேவையில்லை, நாம் நினைத்தவுடன் கடையில் எமக்குப் பிடித்த முறையில் வாங்கி வைக்கலாம் எனும் அடிப்படையில் கண்ணாடிப் படத்தின் நுகர்வுத் தன்மை குறைந்து சென்றுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி கணினி மூலம் அச்சிடல் என்பது வந்தவுடன் நடிக்கர்கள் போன்ற சாதாரண மனிதர்களுக்கு கடவுளாக ஒப்பனை செய்து படமெடுத்தது போன்ற ஓவியங்கள் இன்னும் இளம் சந்ததியினரால் விரும்பப்படுகின்றன. நடிக்கர்களைப் போற்றும் இந்திய கலாசாரம் எம்மவரிடையே நடிக்கர்களின் உருக்கள் போன்ற இந்திய உருக்களை விரும்புவதாக அமைந்துள்ளது.

என்னும் ஒரு சிலரால் இவ் ஓவியம் இன்றும் விரும்பி நுகரப்படும் அதேவேளை வெளிநாட்டில் இருந்து இங்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் இவ் ஓவியத்தைக் கண்டால் அதை விரும்பி நுகர்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் நுகர்ந்து செல்லும் இடங்களில் சந்தைப்படுத்த முடியாமை அல்லது இதற்கான இடத்தை அறியாமை இக்கண்ணாடி ஓவியர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினையாகும்.

எமது யாழ்ப்பாணத்துக்கேயுரிய தனித் துவமான வகையில் அமைந்துள்ள இக்கண்ணாடி ஓவியக்கலை அழியாது பேணிக் காத்து அக்கலைஞரை வெளிக் கொணர்வதும், இக்கலையை வளர்ப்பது அல்லது அவர்களுக்கான களத்தை அமைத்துக் கொடுத்தலும் எமது சமூகத்தவர்களின் தலையாய கடமையாகும்.

மகாசிவராத்திரி மகிமையும் மகத்துவமும்

வில்லுப்பாட்டு

சிவநெறிக்கலாநிதி இராசையா ஸ்ரீதரன்
வில்லிசைக் கலைஞர்

தொகையறா: ஆணைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை
பொன்னம்பலவன் ஞானகுரு வாணிபதம்நாடு.

வில்லுப்பாட்டு
ஆரம்பம்:

முதற்பாட்டு.

“தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே வில்லினில் பாட
வில்லினில் பாட
எம்முன்னே வந்தருள்வாய் கணபதியே! - ஆமா
வாணி கலை வாணிதேவியே - சரஸ்வதியே
சரஸ்வதியே
அம்மா கேட்ட வரம் அருள்வாய்! - தாயே
-தந்தனத்தோம்-

வில் - எல்லாம் வல்ல விநாயகப் பெருமானின்
திருவடிகளை வணங்கிக் கொண்டு கதையை
ஆரம்பிப்போம்.

ஆமா - சரி! சொல்லுங்க!!

வில் - மெய்யன்பர்களே! இன்றைய தினம் உங்கள்
முன்பாக பாரம்பரிய தனிப்பெருங்கலையாம் இந்த
வில் லிசை மூலம் வரலாறு சொல்கின்ற
ஒருதிருவருள் கை கூடி, வந்திருக்கிறோம்.

ஆமா - அது சரி நல்லாச் சொன்னீங்க! திருவருள்
கைகூடி வந்துள்ளோம். என்ன வரலாறு சொல்லப்
போறீங்க?

வில் - இன்று என்ன நாள்? என்ன விரதம் சொல்லுங்க?

ஆமா - இன்றைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை லீவுநாள்
அப்படித்தானே?

வில் - அது சரி கிழமை ஞாயிறுதான், லீவுநாள்,

இதைவிட வேறு ஒரு விசேஷம் உள்ளது. அது என்ன
சொல்லுங்க பார்க்கலாம்.

ஆமா - விசேஷமோ! நாங்கள் வில்லுப்பாட்டுச்
செய்ய வந்திருக்கிறோம்!

வில் - அதில்லை இன்றைக்குச் சிவராத்திரி
விரதநாள், நித்திரை விழிப்பு உமக்குத் தெரியாதா?
நீர் சாப்பாட்டுராமன் தானே! என்ன?

ஆமா - அடடா! சிவராத்திரி விரதம் இன்றைக்கு! நான்
மறந்து போய் விட்டேன். அதுசரி! இந்தச்
சிவராத்திரியை ஏன் மகாசிவராத்திரி என்று
சொல்கிறார்கள்? என்ன காரணம்? சொல்லுங்க
பார்ப்போம்?

வில் - அதுவா? அது ஏன் என்றால் சிவபெருமானுக்கு
ஒரே ஒரு இராத்திரிதான் அதுதான் மகாசிவராத்திரி.

ஆமா - அதுதான் ஏன் என்று கேட்கிறேன்?
சொல்லுங்கோவன்?

வில் - உமக்கு எல்லாம் அவசரம். முந்திரிக்
கொட்டை மாதிரி மூக்கை நீட்டுறீர். கொஞ்சம்
பொறுமன். நான் சொல்ல முந்தி அவசரமே?
கிணத்துக் கட்டிலேயே குழந்தையைக் கிடத்திப்
போட்டு வந்தனீர்?

ஆமா - சரி!! சரி!! நீங்க சொல்லுங்கோ? நான்
அவசரப்படுத்தவில்லை.

வில் - அப்பிடி வாடும் வழிக்கு. அது ஏன் என்று
கேட்டால் அம்பிகைக்கு ஒன்பது நாள் நவராத்திரி
கொண்டாடுகின்றோம்.

ஆமா - ஆமா அம்பாளுக்கு ஒன்பது ராத்திரி
நவராத்திரி! சரி!!

வில் - ஆனால் சிவனுக்கு ஒரே இராத்திரி சிவராத்திரி அதுதான் அது மகாசிவராத்திரி. சரியோ? விளங்கியிற்றுதோ?

ஆமா - அதுதானே பார்த்தேன். எங்கு பார்த்தாலும் பெண்கள் பக்கம் சிறப்புத்தான். அவர்கள் முக்கியமானவர்கள். அதுதான் ஒன்பது ராத்திரி. கலர் இல்லாட்டி வேலை இல்லை.

வில் - அப்பறம் ஒரு விஷயம் அது.....!

சபைவணக்கம் :

பாட்டு

சபையிலுள்ள பெரியோரே தாய் மாரே!! தந்தையாரே!! எத்தனை பிழையுண்டேனும் எல்லாம் பொறுத்துடுவீர்!! பிழை எல்லாம் பொறுத்திடுவீர்! மெத்தப் படிச்சவங்க நாங்களல்ல - இந்த மேதினியோர் போற்றுவோர் நாங்களல்ல குற்றம் பல இருக்கும் குறைகள் பல இருக்கும் அத்தனையும் பொறுத்திருந்து அமைதியுடன் கேட்டுடுவீர்!

மெத்தப் படிச்சவங்க நாங்களல்ல - இந்த மேதினியோர் போற்றுவோர் நாங்களல்ல. நாங்களல்ல நாங்களல்ல நாங்களல்ல நாங்களல்ல.

வில் - நாங்கள் அதிகம் படிச்சவங்க இல்லை. நாங்கள் செய்கின்ற இந்த நிகழ்ச்சியில் ஏதாவது குற்றம் குறைகள் இருப்பின் அவற்றை எல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு நல்லனவற்றை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சரியோ! இந்த வாய் இருக்கிறதே! அது பொல்லாத வாய் கண்டதையும் தின்னிற வாய்! தப்பித்தவறி ஏதாவது சொல்லிப் போடும்!

ஆமா - ஆமா அவங்க குணத்தை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு குறைகளை விட்டுவிடுவார்கள். மிகவும் நல்லவர்கள். நீங்கள் கதையைச் சொல்லுங்களேன்.

வில் - நாங்கள் மழைக்குக் கூட பள்ளிக்கூடத்தில் ஒதுங்கி இருக்க மாட்டோம். அது.....!

பாட்டு

எட்டில் எழுத்தறியோம்! எழுதும் வகை நாமறியோம்!!

ஒரு பாட்டின் பயனறிவோம். பாடும் வகை நாமறியோம்!! ஆமா நாமறியோம்! ஆமா நாமறியோம்!(இருதலைகள்)

ஆமா - சரி சரி ஒரு பக்கத்திலே இருக்கட்டும்! என்ன கதை சொல்லப் போறீங்க? அதை சொல்லுங்க முதல்ல??

வில் - கதையின் தலைப்பு "மகாசிவராத்திரியின் மகிமையும் மகத்துவமும்" சரி போதுமோ? சும்மா கரைச்சலாக்கிட்டுக்கு!

ஆமா - மகாசிவராத்திரியைப் பற்றியே வில்லுப் பாட்டுப் பாடப் போறீங்கள்! சரி சரி சொல்லுங்க கேட்பம்! எனக்கு ஒண்டுமே தெரியாது.

வில் - இந்த மகாசிவராத்திரி எப்படி வந்தது? தெரியுமா உமக்கு? உமக்கு துணிவிருந்தால் சொல்லும் பாப்பம்!

ஆமா - இதுக்கு என்ன துணிவு தேவை! தெரிஞ்சதைச் சொல்ல வேண்டியது தானே! ஹி ஹி ஹி ஹி (சிரிப்பு)

வில் - ஆ! தெரிஞ்சதைச் சொல்லும் பாப்பம்! சும்மா வீண்கதை அளக்கக் கூடாது. சரியோ? சீக்கிரம் சொல்லும். இங்கே ரசிகர்கள் மிகவும் ஆவலாய் இருக்கிறார்கள். வேறு பல நிகழ்ச்சிகளும் இருக்கின்றன. விரைவாக பூர்த்தி பண்ண வேண்டும் சரியோ?

ஆமா - சிவபெருமான் தான் முழுமுதற்கடவுள் அவர் எல்லாம் வல்லவர்.

வில் - இதுதான் சைவசமயத்தில் ஒரு பெருமை. சிவபெருமான் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர். அவர்தான் எல்லாம். இதை முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆமா - அப்ப ஜந்தொழில் செய்பவர் யார்? சிவபெருமானே?

வில் - அதுவா சொல்கிறேன் கேளும்! படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் இதுதான் ஜந்தொழில்.

ஆமா - அவித்தல், பொரித்தல், வறுத்தல், எரித்தல், விழுங்கல் எண்டுதான் எங்கடை பெரியப்பா சொல்லுவார்.

வில் - அவரின் கதையை யார் இப்ப கேட்டது? சும்மா கத்தல், புசத்தல் தான் தெரியும் உமக்கு.

ஆமா - இல்லை நீங்கள் ஜந்தொழில் எண்டு சொன்னீங்க! அதுதான் எல்லா வீட்டிலேயும் நடக்குது. அதைத்தான் சொன்னான். ஹி ஹி ஹி ஹி(சிரிப்பு)

வில் - இதென்னடா பெரிய வம்பா போச்சு! சும்மா வந்து இடையில் குறுக்கல். நான் வில்லுப் பாட்டுச் செய்யவில்லை. நான் எழும்பிப் போறன், நீரே பாடும்.

ஆமா - சீ! சீ! நான் சும்மா கேட்டனான். நீங்களே கதையைச் சொல்லுங்கோ! நான் இடையிலே குழப்பவில்லை. நான் ஒரு மடையன்.

வில் - சிவபெருமான் பெருமை சொல்ல முடியாது. அவரது சிறப்புக்கள் எல்லாம் இந்த தேவார திருவாசன்களிலே கிடக்கிது. நீர் எங்க படிச்சாத்தானே தெரியுறதுக்கு!

ஆமா - ஓ! அப்பிடயா! நீங்க ஒரு தேவாரம் படியுங்கோ பாப்பம் ! உங்களுக்கு தெரியுமோ பாப்பம்?

வில் - தேவாரமோ! இப்ப அதுக்கெல்லாம் நேரமில்லை! நாங்கள் கதைக்கு வருவோம் நிகழ்ச்சிக்கு நேரம்போகிது...

ஆமா - இவருக்குத் தேவாரம் தெரியாது. பாடமில்லை போல இருக்கிறது. தேவாரம் என்றால் என்ன? கொஞ்சம் விளக்கம் தேவை.

வில் - தேவாரம் என்றால் இறைவனுக்குச் சூட்டப்படும் மாலை. தேவன் என்றால் சிவபெருமான். ஆரம் என்றால் மாலை ஆகவே சிவனுக்குச் சூட்டப்படும் ஆரம் தான் தேவாரம். சிவபெருமானுக்குரிய சைவசமயத்திலே இந்த தேவாரம் முதலிடம் வகிக்கின்றது. சரியோ? அது தெரியுமோ?

ஆமா - தேவாரம் ஓதும் போது பண்ணோடு ஓத வேண்டும். அத்தான் பிழையின்றிச் சரியாகப் பாட வேண்டும். அது தெரியுமா உங்களுக்கு? (நேரமிருப்பின் "தோடுடைய செவியன் பாடலாம்")

வில் - சைவசமயத்தின் மேல் பற்றுள்ள சைவசமயிகளுக்கு தேவாரம் வேதசாரம். இது நாயன்மார்களால் சிவனைக் குறித்துப் பாடப்பெற்ற தீந்தமிழ்ப்பனுவல்.

ஆமா - "பனுவல்" என்றால் என்ன? "தீந்தமிழ்ப்பனுவல்" என்றால் என்ன? கொஞ்சம் விளக்கமாகக் கூறுங்களேன்?

வில் - அதுக்கெல்லாம் நேரமில்லை நாங்கள் வில்லுப்பாட்டுக்கு வருவோம். முதலில் விநாயகப் பெருமானுடைய திருவருள் தரவேண்டித் துதிப்போம். திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல் பெருவாக்கும் பீடும் பெருகச் செய்வார் பிள்ளையார். எமது அன்பிற்குரிய அர்ச்சகர் மூலம் திருவருள் பெறுவோம் சரியோ?

ஆமா - சரி! சரி!! நீங்கள் வில்லுப்பாட்டைச் செய்யுங்கோ!!

வில் - முன்பொருமுறை பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் தமக்குள்ளேயே அடிபட்டுக் கொண்டார்களாம்!

ஆமா - எதற்காகச் சண்டை? ஏன் சண்டை வந்தது? இதில் வில்லங்கம் பெரிசு! ஏனென்றால் இரண்டு பேரும் பெரிய ஆட்கள்.

வில் - உமக்குத் தெரியும் எண்டல்லோ சொல்லாமல் விட்டுவிட்டேன். சரி இந்தக் கதையை கேளும்.

ஆமா - எனக்கு என்ன தெரியும் நான்தான் படிப்பு ஏறாமல் விட்டுவிட்டேனே! நானொரு மக்கு முட்டாள் உமக்குத் தெரியாதே?

வில் - உந்த மரமண்டைக்குள்ளே என்னென்று ஏறும்? ஒன்றுமே விளங்காது. முழிக்கிற முழியைப் பார்த்தால் ஆந்தை கூடத் தோத்துப் போயிடும். ஏன் இப்பிடி பேந்தப் பேந்த முழிக்கிறீர். சாதாரணமாய் இரும். சரிதானே?

ஆமா - எனக்கு மரமண்டை என்றால் எனது நண்பருக்கும் அப்படியே! சுமமா தொண தொண எண்டு கரைச்சல்!!

வில் - சரி! சரி! இதைக் கேளும்! ஒரு முறை பிரம்மாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் யார் பெரியவர் என்ற சண்டை ஏற்பட்டது. இது தெரியுமோ?

ஆமா - பிரம்மாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் சண்டையா? என்ன சண்டை? ஏன் சண்டை? சொன்னால் தானே தெரியும்.

வில் - ஆம் இருவரும் தம்முள்ளே யார் பெரியவர் என்று அடிபட்டுக் கொண்டனர். நான்தான் பெரியவன் என்று பிரம்மாவும் இல்லை இல்லை நானே பெரியவன் என்று விஷ்ணுவும் கூற இது பலத்த சண்டையாக உருவெடுத்தது. பெரிய சண்டை!! (மீண்டும் செய்து காட்ட வேண்டும்)

யாட்டு

படைக்கும் தொழிலைச் செய்பவன் அதனால்
- நானே பெரியவனே. நானே பெரியவனே!
நான் படைக்காவிட்டால் இந்த உலகம் எப்படி
இயங்கிடுமே!
நானே பிரம்மா! நானே பெரியவன் ஹ ஹ ஹ!!! ஹ
- ஹ!!!

(பெரிதாகச் சிரித்துச் சபையோரை மகிழ்விக்க வேண்டும்)

வில் - ஏ! பிரம்மா நீ என் உதிரத்திலே வந்தவன். ஆகவே நான்தான் பெரியவன் என்னை யாரும் அசைக்க முடியாது. என்னை விட்டால் வேறு பெரியவன் உலகில் இல்லை என்றார் மஹா விஷ்ணு மூர்த்திகள்.

ஆமா - அது எப்படியென்றாலும் இந்த உலகில் படைப்பவன் நானே! ஆதலால் நான்தான் பெரியவன் சரியோ? என்றார் நான் முகப்பெருமான் மூர்த்திகள்.

வில் - அது எப்படியென்றாலும் இந்த உலகில் உயிர்கள் அனைத்தையும் காப்பவன் நானே ஆதலால் நான்தான் பெரியவன் சரியோ? என்றார் மஹா விஷ்ணு மூர்த்திகள்.

ஆமா - பொத்தடா வாயை!! நான்தான் பெரியவன் சரியோ??

வில் - மூட்டா வாயை!! நான்தான் பெரியவன்! சரியோ? (இருவரும் பலத்த சண்டை பிடிப்பது போல நடித்துக் காண்பிக்க வேண்டும்.)

யாட்டு

பிரம்மா விஷ்ணு இருவரும் சண்டை போட்டார்கள்!!
- ஆமா சண்டை போட்டார்கள்!!
நான்தான் நான்தான் பெரியவன் என்றே பகைத்துக்
- கொண்டார்கள் ஆமா - பகைத்துக் கொண்டனர்!!
இதனைக் கண்ட சிவபெருமானும் ஜோதியாய்
- நின்றாரோ!! ஆமா ஜோதியாய் நின்றாரோ!!

அப்போதங்கே அசரீரி ஒன்று அழகாய்க்
- கேட்டதுவே!!
இதன் அடியை முடியைக் கண்டவர் எவரோ-
அவர்தான் பெரியவரே!! ஆமா - அவர்தான்
- பெரியவரே!!

(இந்தப்பாடலை நேரத்திற்கு ஏற்றவண்மை ஏற்றி இறக்கிப்பாடி ரசிகர்களை மகிழ்விக்கலாம்)

வில் - இவர்கள் இப்படி சண்டையிட்டுக் கொண்டபோது சிவபெருமான் ஒரு ஜோதி வடிவாக நின்றார்.

ஆம் - ஜோதி வடிவாக என்றால் என்னங்க அது? கொஞ்சம் புரியும்படியாகச் சொல்லுங்கோவன்? விளங்கவில்லை.

வில் - உமக்கு ஒண்டும் விளங்காது! வாழைப் பழத்தை உரிச்சுக் குடுத்தால்தான் சாப்பிடுவீர் போல!

ஆமா - அதில்லைங்க.....! நான் மழைக்கு கூட பள்ளிப்பக்கம் ஒதுங்கினதில்லை. என்னைப்போய் ஜோதி தெரியாதா? என்று கூறினால்? நான் ஒரு மடையன் தானே.

வில் - சரி! சரி! சொல்லுநீறென் கேளும்! உம்மோடை பெரியகரைச்சலாக்கிக்கு.

பாட்டு

ஒளிப்பிளம்பு தோன்றி அங்கு ஜோதியாய்
- நின்றதுவே!
ஜோதியாய் நின்றதுவே! அங்கு ஜோதியாய்
- நின்றதுவே!
அதைக் கண்டபோது எல்லோரும் மலைத்து
- நின்றனரே!
அதைக் கண்டவுடன் எல்லோரும் அதிசயித்து
- நின்றனரே!

வில் - ஒரு பெரிய நெருப்புக் கோலம் அதாவது ஓர்
ஒளிப்பிழம்பாக சுவாலை விட்டு எரியும் நீண்ட காட்சி
தெரிந்தது. அதுதான் சொக்கப்பானை! சரியோ?

ஆமா - அப்போது என்ன நடந்தது? பிரம்மாவும்
விஷ்ணுவும் என்ன செய்தார்கள்? விளக்கமாய்ச்
சொல்லுங்கோவன்?

வில் - பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் சண்டையை
நிறுத்திவிட்டு இந்தச் சோதி வடிவைப் பார்த்துக்
கொண்டு நின்றனர். அப்போது ஓர் அசரீரிகேட்டது.

ஆமா - அசரீரியா அப்பிடி என்றால் என்ன?

வில் - இதென்னடா பெரிய கரைச்சலாக் கிடக்கு
சும்மா தொண தொண எண்டு கேள்வியெல்லாம்
கேட்டுக்கொண்டு உங்கடை அம்மா உங்களை
பெத்த நேரம் ஒரு அம்மிக்குளவியை பெற்றிருந்தால்
சம்பலாவது அரைக்கலாம் சே!! சே!!! இது வீணாப்
போச்சுது!

ஆமா - சரி! சரி! நீங்க சொல்லுங்கோ தெரியாததைக்
கேட்டா பிழையாக் கிடக்கு

வில் - எடேய்! அசரீரி என்றால் தெய்வ வாக்கு. சும்மா
பரந்த வெளியில் இது சத்தமாய் கேட்கும். இது
தெரியாதா?

ஆமா - எதிரொலி போல! அப்பிடித்தானே! இப்ப
விளங்கீட்டிது!!

வில் - அட அதேதான் உமக்கு மூளை கிடக்குப்
பாவிக்கிறதில்லை.

ஆமா - சரியாய் சொன்னீர்கள் நான் களிமண்தானே!
படிப்பும் இல்லை ஒன்றும் இல்லை!

வில் - "ஓ" பிரம்மா விஷ்ணுவே! வீணாகச் சண்டை
பிடிக்காதீர்கள். இந்த ஒளிப்பிளம்பின் அடியையோ
அல்லது முடியையோ யார் காண்கிறார்களோ
அவர்தான் பெரியவர் "இதுதான் அசரீரி வாக்கு"

ஆமா - அடி அல்லது முடி! அடி அல்லது முடி! அடி
முடி! அடி முடி! அடி முடி! அடி முடி!

வில் - என்ன விசர் பிடிச்சிட்டுதோ?

ஆமா - விசர் இல்லை பைத்தியம்! சரியான
பைத்தியம்! முழுவிசர்!

வில் - இரண்டுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

ஆமா - விசர் எண்டா புசத்தும்! பைத்தியம் எண்டால்
அலட்டும்!

வில் - அட இது எனக்குத் தெரியாமல் போய்
விட்டதே!

ஆமா - விசரும் பைத்தியமும் ஒண்டா வந்தால்
புசத்திக்கொண்டு அலட்டும் அல்லது அலட்டிக்
கொண்டு புசத்தும். சிவபெருமான் பெரிய சிவப்பு
நெருப்பாக நின்றவராம். அந்த நாள் தான்
சிவராத்திரி. இது சைவ மக்களுடைய சிவ
விரதமாகும். நான் சொன்னது சரிதானே.

வில் - சரிதான் கொஞ்சம் விளக்கம் போதாது. சரி
இப்ப வில்லுப்பாட்டைக் கேளும்.

பாட்டு

சிவராத்திரி நல்ல சிவராத்திரி!!
- சிவபெருமானுக்குரிய சிவராத்திரி
ஒரு ராத்திரி! இது ஒரு ராத்திரி!! கண்விழித்து
- நோன்பிருக்கும் சிவராத்திரி
பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் அடிமுடி தேடி
- இருவருமே புறப்பட்டிருச் சென்றனராமே!
ஒருவருமே காணவில்லை இறைவனையே!
ஒருவருமே காணவில்லை கடவுளையே!
- சிவராத்திரி

வில் - பிரம்மன் தான் முடியைக் காண்பதாக அன்னப்பட்டசி உருவில் மேலே சென்றார்.

ஆமா - அப்போ விஷ்ணு என்ன செய்தார்? அடியிலே போட்டாரோ?

வில் - விஷ்ணு தான் அடியைத் தேடுவதாகப் பன்றி உருவில் நிலத்துக்கு கீழே சென்றார்.

ஆமா - பிரம்மன் அன்னப்பட்டசி உருவில் மேலே சென்றார். விஷ்ணு பன்றி உருவில் நிலத்துக்கு கீழே சென்றார்.

பாட்டு

அன்னப்பட்டசி உருவமெடுத்து மேலே சென்றாராம்!
- பிரம்மா மேலே சென்றாராம்!
பன்றி உருவம் எடுத்துக் கொண்டு கீழே சென்றாராம்!
- விஷ்ணு கீழே சென்றாராம்!
அடிமுடி காண இரண்டு பேரும் முயற்சி எடுத்தனாராம்!
முயற்சி எடுத்தனாராம்! (இருதடவைகள்)

வில் - நான்தான் படைக்கிறேன். அதனால் நான்தான் இந்த உலகத்திலே எல்லாரையும் விடப் பெரியவன்.

ஆமா - நல்ல சண்டைதான் பிறகு என்ன நடந்தது?

வில் - பிறகென்ன அடிபிடிதான். அவர் விஷ்ணு என்ன தெரியுமா தெரியுமா?

பாட்டு

காக்கும் தொழிலைச் செய்பவன் அதனால் நானே
- பெரியவனே!!
நான் காக்காவிட்டால் இந்த உலகம் எப்படி
- இயங்குமே??
நான்தான் விஷ்ணு!! நானே பெரியவன்!!

ஆமா - நான்தான் பெரியவன்! நானே பிரம்மன்!!

வில் - இல்லை! இல்லை! நான்தான் பெரியவன். நான்தான் விஷ்ணு!! என்னை விட உலகில் பெரியவன் கிடையாது தெரியுமா உனக்கு?

ஆமா - இல்லை! இல்லை! நான்தான் பெரியவன்.

நான் உயிர்களைப் படைப்பவன், நான் படைக்கா விட்டால் இந்த உலகம் எப்படி இயங்குமே??

வில் - நான்தான் பெரியவன். இல்லை நான்தான் பெரியவன்.

ஆமா - இல்லை! இல்லை! நான்தான் பெரியவன்.

வில் - ஒருக்காலும் இல்லை! நான்தான் பெரியவன்.

ஆமா - இல்லை! நான்தான் பெரியவன்.

வில் - இல்லை! நான்தான் பெரியவன். (மேடையில் சண்டை போடுவது போல் நடத்துக் காட்ட வேண்டும்) இப்படி ஒளிப்பிழம்பாக சிவபெருமான் தோன்றிய நாள் தான் சிவராத்திரி! சரியோ? சும்மா தொண தொணக்காதையும்.

ஆமா - அதுதான் சொக்கப்பாணை கொழுத்துறவை. ஓம் நான் கோயில்லை பாத்திருக்கிறேன். நல்ல பெரிசா எரியும்.

வில் - ஆமாம் அதனால் தான் ஆலயங்களிலே சொக்கப்பாணை நடத்திறது. இது கூடத்தெரியாது வந்திட்டார் வில்லுப்பாட்டுக்கு.

ஆமா - சரி! சரி! இப்ப தானே விளங்கிச்சிது! நீங்க தொடர்ந்து வாசியிங்கோ

வில் - சரி! இப்பெண்டாலும் விளங்கிச்சுதே! அதுபோதும் பெருங் காரியம். வந்திட்டார் குழப்பிறத்துக்கு.

பாட்டு

அம்பலத்தரசே! அருமருந்தே!
ஆனந்தத்தேனே! அருள்விருந்தே!
பொதுநடத்தரசே! புண்ணியனே!
புலவரெல்லாம் புகழ் கண்ணியனே!
- அம்பலத்தரசே
அருட்பொதுநடமிடும் தாண்டவனே!
அருட்பெருஞ்சோதி என் ஆண்டவனே!
சிவ சிவ சிவ சிவ நடராஜா!
சிவ சிவ சிவ சிவ சிவராஜா!
- அம்பலத்தரசே

தில்லையில் நடமிடும் ஆண்டவனே!

சிவகாமிப் பிரிய தாண்டவனே!

தொல்லைகள் நீக்கிடும் ஆண்டவனே!

கவலைகள் போக்கிடும் தாண்டவனே!

(இப்பாடலை நேரவசதிக்கேற்ப இரண்டு தடவைகள் பாடலாம்)

வில் - மெய்யன்பர்களே! எங்கடை வில்லுப்பாட்டை கொஞ்சம் ஆறுதலாயிருந்து அமைதியாயிருந்து கேட்கோணும் சும்மா இடையில் கைதட்டிக் குழப்பக் கூடாது.

ஆமா - அதெண்டால் சொன்னீங்க உண்மைதான் எமது இந்த வில்லிசைக்கலை ஓர் அருமையான கலை! இது இப்போது அருகி வருகிறது.

வில் - ஆமாம் ஆமாம் சிரிக்கவும் அதே நேரத்தில் சிந்திக்கவும் வைக்கின்ற ஒரே கலை எமது வில்லுப் பாட்டு. இது பாரம்பரியமான ஓர் அருமையான இசைக்கலை. இதிலே இயல், இசை, நாடகம் என்று முத்தமிழும் சேர்ந்திருக்கின்றது.

ஆமா - சரியாகச் சொன்னீர்கள் நாங்கள் வளர்க்கும் இந்தக் கலை ஒரு அருமையான வில்லிசைக் கலை சரியோ?

வில் - ஆமாம் ஆமாம் முத்தமிழும் இணைந்திருக்கும் ஒரு முழுமையான கலை இந்த வில்லப்பாட்டுக் கலை. எமது இளைஞர்கள் இதை விரும்பிக் கற்க வேண்டும்.

ஆமா - அதுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? இதிலே வாலிப்பருவத்தினரான கன்னியரும் காளையரும் நாட்டம் கொள்ள வேண்டும்.

வில் - பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு பாடமாக அல்லது ஒரு பகுதியாகவேணும் சேர்க்க வேண்டும். யாழ் நாச்சிமார் கோயிலடி ஸ்ரீதர் வில்லிசைக் குழுவினராகிய நாங்கள் எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாது இலவசமாகக் கற்றுக்கொடுக்கத்தயார்.

வில் - பிறகென்ன மாணவர்களுக்கு நல்ல சான்ஸ். அதாவது நல்ல வாய்ப்பு! இதை அவர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆமா - மகாபாரதம், இராமாயணம், கோவலன், கண்ணகி கதை மற்றும் வள்ளி திருமணம், எல்லாம் வில்லுப்பாட்டிலே இருக்கு.

வில் - கற்க வேண்டியதைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். கற்றுது கைமண் அளவு கல்லாதது உலகளவு!!!

ஆமா - கரெக்டாச் சொன்னீங்க! நாங்க அதிகம் படிச்சவங்க இல்லை, அறிவு ஆற்றலும் மெத்தக் குறைவு.

வில் - எனவே இந்தச் சிவராத்திரி நாளிலே ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டும்.

ஆமா - என்னங்க அது?

வில் - வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய் விட்டுப் போகும்! ஆகவே இந்த வில்லுப்பாட்டின் மூலம் சனங்களைச் சிரிக்க வைக்க வேண்டும்.

ஆமா - அவையள் சும்மா சிரிச்சுப் போட்டுப் போயிடுவினம்!

வில் - சிரித்தால் மட்டும் போதாது! சிந்திக்கவும் வேணும்.!

பாட்டு

வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய் விட்டு போகும் தெரியுமா? உங்களுக்குத் தெரியுமா? சொன்னால் - புரியுமா?

கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார்! அவரை கை தொழ - வேண்டும்! நாங்களெல்லாம்!

இந்த சிவராத்திரி நாளில் நாங்கள் உறுதி

- எடுத்துக்கொள்வோம்!

கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் தெரியுமா

- உமக்கு?

ஆமா - அது சரி! நீங்கள் கதையை எங்கே விட்டனீங்கள்?

வில் - எதுவா? சிவபெருமான் அருட் பெருஞ் சோதியாக நின்றார். பிரம்மா விட்டுணுக்கள் அடி முடி காணவில்லை! அதிலே தான் விட்டனாம்! அந்த சிவராத்திரி நன்னாளில் சிவன் ஒளிமயமாகக்

கொடுத்தார். நாங்கள் எல்லோரும் சாதி மத இன வேறுபாடின்றி வணங்கி வாழ்த்திப் பிரார்த்திப்போம்!

யாட்டு

அருட்ஜோதி தெய்வம் என்னை ஆண்டுகொண்ட
- தெய்வம்

அம்பலத்தே ஆடுகின்ற ஆனந்தத் தெய்வம்
பொருட்பாடு மறைகளெல்லாம் போற்றுகின்ற
- தெய்வம்

போதாந்த தெய்வமுயர் நாதாந்த தெய்வம்
- அருட்ஜோதி

வில் - அட்டே நேரம் வந்திட்டுது. இனி முடிவுக்கு
வருவம்

ஆமா - என்ன வில்லுப்பாட்டை முடிக்கப்
போறியளே!

வில் - ஆமாம்! சிவராத்திரி எப்படி வந்ததென்று
இப்பொழுது தெரியுந்தானே! ஆகாவே
நிகழ்ச்சியைப் பூர்த்திபண்ணுவம்

ஆமா - சரி சரி நிறைவு செய்வோம் எங்கள் கதை

கேட்ட அனைவருக்கும் அன்பு வணக்கம்

வில் - எல்லோருக்கும் எமது அன்பு கலந்த
வணக்கம்! இத்துடன் கதையைப் பூர்த்தி பண்ணி
நிகழ்ச்சிளை நிறைவு செய்கின்றோம்! இந்த
சிவராத்திரி நாளிலே அன்புடன் கதை கேட்ட
அனைவருக்கும் எமபெருமானுடைய திருவருள்
கிடைப்பதாகுக.

மங்களம் - நன்றி வணக்கம்! ஸ்ரீதர் வில்லிசைக்
குழுவினராகிய நாங்கள் மங்களம் பாடி விடை
பெற்றுக் கொள்கின்றோம். அனைவருக்கும்
வணக்கம்!

மங்களம் சுப மங்களம் நித்ய ஜெய மங்களம் சுப
- மங்களம்

வில்லிசையாம் நல்லிசையைக் கேட்டவர்களுக்கு
- மங்களம்

விருப்பமோடு கதை கேட்ட எல்லோருக்கும்
- மங்களம்

வாழியவே பல்லாண்டு காலம் எங்கள்
கதை கேட்டோர் வாழியவே வாழியவே!

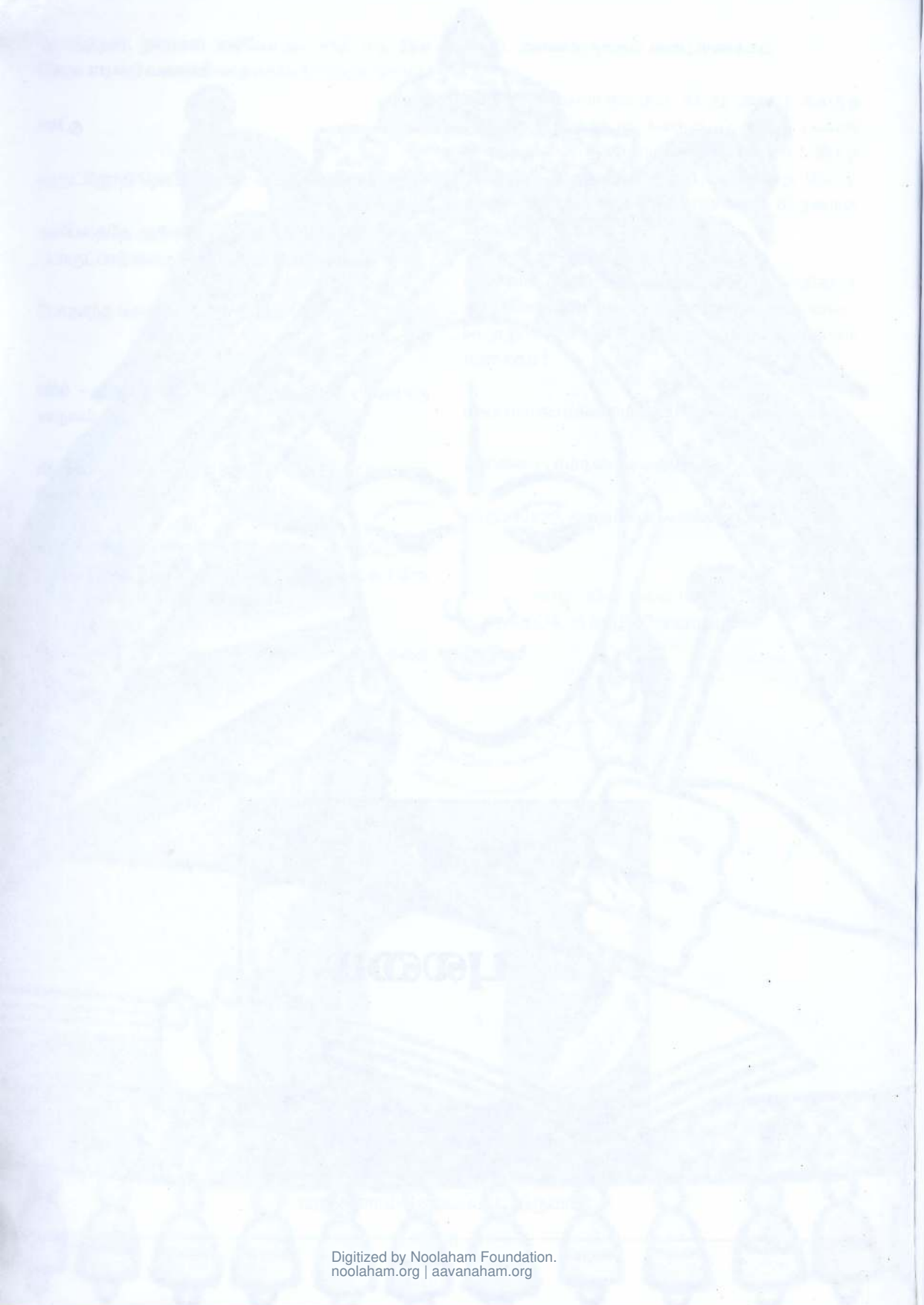
வணக்கம் - சுபம்

மரத்தினால் செய்யப்பட்ட திருவாசி

പ്രശ്നം

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தின் புகழ்பூத்த சித்தவைத்தியர்கள்

சித்த மருத்துவ கலாநிதி சே.சிவசண்முகராஜா
தலைவர் - சித்தமருத்துவப் பிரிவு
யாழ்ப. பல்கலைக்கழகம்

நல்லைநகர் வடஇலங்கையின் தலை நகராக இருந்த காலந்தொட்டு இன்றுவரை பல சித்தவைத்தியர்கள் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து சித்தவைத்திய வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றி உள்ளனர். ஆனால் அவர்களின் பணிகள் சரிவர நினைவுகூரப்படவோ அன்றி ஆவணப்படுத்தப்படவோ இல்லை என்பது வருந்தற்குரியவிடயமாக உள்ளது. அக்குறைபாட்டை ஓரளவுக்கேனும் நீக்கும் முயற்சியாக இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டு உள்ளது.

யாழ்ப்பாணராச்சியத்தை ஆண்ட தமிழ் மன்னர்களிற்பலர் சிறந்த வைத்தியர்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர். அவர்கள் தமிழையும் தமிழ் வைத்தியத்தையும் போற்றிவளர்த்துள்ளனர். அதன் உச்சவிளைவாகவே கி.பி. 12 அல்லது 13ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப்பகுதியில் பரராச சேகரம் செகராசசேகரம் என்னும் ஒப்பற்ற தமிழ் வைத்தியநூல்கள் வெளிவந்தன.

வைத்தியராசேந்திரன் பரநிருபசிங்கன் - ஆறாம் பரராசசேகரனுக்கும் வள்ளியம்மை என்ற ராணிக்கும் மகனாகப் பிறந்த இவர் சிறந்த அரசவைத்தியராக விளங்கியுள்ளார். அக்காலத்தில் கண்டியை ஆட்சி செய்த அரசனின் மனைவிக்கு ஏற்பட்ட தீராத வயிற்று வலியை நீக்குமாறு இவர் அழைக்கப்பட்டார். (இவர்களுக்குச் சென்றிருந்தபோது தான் சங்கிலி யாழ்ப்பாண அரசைத் தன் வசமாக்கிக் கொண்டான் அல்லாவிடின யாழ்ப்பாண அரசு இவருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பிருந்தது) கண்டிராணியின் நோயை மிக விரைவில் இவர் குணமாக்கியதால் கண்டியரசனால் வைத்தியராசேந்திரன் என்று போற்றப்பட்டார். (அரசுரிமையை இழந்த இவர் போர்த்துக்கேயரைச் சரணடைந்து கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்)

பரநிருபசிங்கனின் வழித்தோன்றல்களில் வட்டுக்கோட்டையில் வைத்தியத் தொழிலில்

ஈடுபட்டு வந்த அப்பா பரியாரியார், அவர் வழித்தோன்றல்களான கந்தையா, குமாரசாமி, காசிப்பிள்ளை வைத்தியர் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இவர்கள் பெரும்பாலும் மனநோய்களுக்குச் சிகிச்சையளிப்பதில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். இவர்களுள் கந்தையா குமாரசாமி அவர்களுக்கு இலங்கை அரசாங்கம் இராசவைத்தியர் எனக் கௌரவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பரநிருபசிங்கனின் வழிவந்த மற்றொரு பெரியார் அச்சவேலியில் வசித்த ச. தம்பிமுத்துப்பிள்ளையாவார். இவர் தமது பரம்பரையினர் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்த வைத்திய ஏடுகளைப் பதிப்பித்த பெருமைக்குரியவர். இவரின் முயற்சியினால் செகராசசேகர வைத்தியம், பரராசசேகர வைத்தியத்தின் சிலபகுதிகள், நயனரோகம், பதார்த்த சாரம், சுதேச வைத்திய அவுடதத் திரட்டு, பாலவைத்தியம், பிரசவவைத்தியம் என்னும் நூல்கள் அச்சில்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

மேலும் சுழிபுரத்திலுள்ள பெரியபரிகாரி வைத்திய பரம்பரையினரும் யாழ்ப்பாண அரசவைத்தியப் பரம்பரையில் வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

நாயன்மார்கட்டு வைத்தியர்கள் - நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் வைத்தியத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களில் இவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இவர்களும் தாம் யாழ்ப்பாண அரசவைத்திய மரபில் வந்ததாகக் கூறுவர். இவ்வைத்திய பரம்பரையினர் முறிவு நெரிவு வைத்தியத்தில் சிறப்புத்தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். முறிவு நெரிவு வைத்தியமானது அறுவை வைத்தியத்தின் ஒரு முக்கியமான பிரிவாகும். முற்காலத்தில் அடிக்கடி யுத்தங்கள் நடைபெற்றமையால் யுத்தகளத்தில் உடல் உறுப்புகள் அறுபடுவதும், முறிவு நெரிவுகளும் காயங்களும் ஏற்படுவதும் அதிகமாக இருந்திருக்கும். எனவே இவர்களின் பணியும் மிக

இன்றியமையாததாக இருந்திருக்கும். நாயன்மார் கட்டு வைத்தியசாலையானது 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்று விளங்கி உள்ளது.

இலங்கையில் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுதேச வைத்தியசாலை இதுவெனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வைத்திய பரம்பரையினரிடம் முறிவுநெரிவுச் சிகிச்சைக்கான பல சிறந்த மருந்து முறைகள் உள்ளன, ஆழமான அசுத்தமான காயங்கள் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய ஏற்பு வலியைத் தடுப்பதற்கான ஏற்புத்தாள், முறிந்த என்புகளை இணைக்கும் புற்கைவகைகள், பற்றுக்கள், நோவெண்ணெய் என்பன இவர்கள் பயன்படுத்தும் சிலமருந்துவகைகள் ஆகும். இறந்த உடலைச் சிறிது காலத்துக்கு கெட்டுப்போகாமல் வைப்பதற்குரிய காயவகைகள், தைலக்காப்பு முறைகள் என்பனவும் தங்களிடமுள்ள ஏட்டுச் சுவடிகளில் இருப்பதாகச் சிறிதுகாலத்துக்கு முன்னர் வைத்தியர் உமாகாந்தன் அவர்கள் இக்கட்டுரையாசிரியரிடம் கூறியிருக்கின்றார். தற்போது அவரும் இறந்து விட்டார். அவ்வைத்திய ஏடுகளுக்கு என்ன நடந்தது என்பதும் தெரியவில்லை.

ஆ. வயிரமுத்து வைத்தியர் - வைத்திய ஈசன் என்று புகழப்பட்ட இவர் வண்ணையில் கடந்த நூற்றாண்டில் வைத்தியத் தொழில் புரிந்தவர். ஆயுள் வேதம் என்பது வடமொழி வைத்தியமல்ல என்பதில் உறுதிக்கொண்டிருந்த இவர் அது தொடர்பாக "பாஷை உற்பத்தியும் ஆயுள் வேத வைத்திய வரலாறும்" என்னும் நூலை 1935ம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கா. நமசிவாயம் - இவர் வண்ணார்பண்ணை கொட்டடியில் வாழ்ந்த வைத்தியசிகாமணியாவார். விஷக்கடி வைத்தியத்தில் சிறப்புத்தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். "உடலறி விளக்கம்" என்னும் அரிய நூல் இவரால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டது. சைவ சித்தாந்த அடிப்படைத்தத்துவங்களைக் கூறும் இந்நூல் சித்தமருத்துவ அடிப்படைத் தத்துவங்களுக்கும் விளக்கமாக அமைந்துள்ளது. உடலறி விளக்கம் என்ற பெயரே மிகச்சிறப்பானதாக அமைந்துள்ளது.

தம்பிப்பிள்ளை இராமலிங்கம் - இவரின் சொந்த இடம் ஆவரங்கால். வண்ணார்பண்ணையில்

திருமணஞ்செய்த காரணத்தால் அங்கு வைத்தியத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டார். திருநெல்வேலியில் அமைந்திருந்த பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் 1935 ம் ஆண்டு சுதேச வைத்தியக் கல்லூரி ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அது சுமார் ஒன்றரை வருடகாலம் அவ்விடத்தில் இயங்கியது. அக்கல்லூரியில் இவரும் ஒரு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். பதார்த்த குணம் என்னும் பாடத்தை இவர் போதித்துள்ளார். மேலும் சுதேசவைத்தியர்களை ஒன்றிணைத்து 19.10.1929 இல் சுதேச வைத்திய சங்கம் ஒன்றை ஆரம்பிப்பதில் இவர் முன்னின்று செயற்பட்டுள்ளார். 1939ம் ஆண்டு அகில இலங்கைத் தமிழ் ஆயுள்வேத மாநாடு நடாத்தப்பட்டதிலும் இவரின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் கையாட்சி முறைகளிற் சிலவற்றைத் தொகுத்து "சுதேச வைத்தியக் கைநூல்" என்ற பெயரில் இவரின் புதல்வர் சண்முகநாதன் 1985ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார்.

க.சி. பரிபூரணாநந்தர் - இவர் நல்லூர் கைலாச பிள்ளையார் கோவிலடியைச் சேர்ந்தவர். 1925ஆம் ஆண்டு இந்தியா சென்று குருகுலமுறையில் சித்தவைத்தியம் கற்றவர். இந்திய அரசாங்கத்தின் சுதேச வைத்தியதராதரப்பத்திரம் பெற்று இராமேசுவரத்தில் ஒரு தருமவைத்தியசாலையையும் அரசாங்க நன்கொடைப் பணத்தில் நடாத்தி உள்ளார். 1930இல் கைலாசபிள்ளையார் கோவிலுக் கருகில் இராமகிருஷ்ண வைத்தியசாலையை நிறுவி தாமே சுயமாக மருந்துகள் தயாரித்து நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளித்தார். பிரபல சட்டமேதை ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் அவர்கள் இவரிடம் சிகிச்சை பெற்றுள்ளதுடன் இவரின் வைத்தியத்தைப் புகழ்ந்துரைத்துமுள்ளார். இவர் 1950களில் அகில இலங்கைச் சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியச்சங்கம் வெளியிட்ட "வைத்தியன்" சஞ்சிகையின் கௌரவ ஆசிரியராகவும் சிறிது காலம் பணிபுரிந்துள்ளார். கொழும்பு சுதேச வைத்தியர்கள் பதிவுச் சபை, மூலிகை ஆராய்ச்சி சபை என்பனவற்றிலும் அங்கத்தவராக இருந்துள்ளார். சித்த மருத்துவத்துக்கும் உணவுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் பற்றி தினகரனில் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார்.

எம். சோமசுந்தரம் - எம். எஸ். சுந்தரம் என்றழைக்கப்பட்ட இவர் மணல்தரை வீதியில் வசித்த பிரபலவைத்தியராவார். சித்த ஆயுள்வேத வைத்திய சங்கத்தின் செயலாளராகவும் உறுப்பினர்களுள்

ஒருவராகவும், வைத்தியன் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். எம். எஸ். சுந்தரம் மருந்துக்கடையை நிறுவி தமிழ் மருந்துகள், மருந்து மூலப்பொருட்கள் என்பனவற்றை சுதேச வைத்தியர்களுக்கு இலகுவில் கிடைப்பதற்கும் இவர் வழிவகுத்தார்.

ஏ.சி. இராசையா - வைத்தியபூபதி என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட இவர் கந்தர்மடத்தில் வைத்தியத் தொழில் புரிந்தவர். சித்த ஆயுள்வேத வைத்திய சங்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினர் களுள் ஒருவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். அனுபவமுள்ள குடிநீர் வகைகள், கிருமிதோஷம் என்னும் நூல்கள் இவரால் எழுதப்பட்டவையாகும். வைத்தியன் சஞ்சிகையிலும் இவர் பயனுள்ள பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். கந்தர்மடத்துக்கு அருகாமையில் நாவலர் வீதியில் வைத்தியத்தொழில் புரிந்த வேலாயுதமூர்த்தி குகமூர்த்தி இவரின் மருமகன் ஆவார்.

க. இராமசுவாமி - திருநெல்வேலி கிழக்கு, கல்வியங்காட்டில் வைத்தியத்தொழில் புரிந்தவர். இவர் கொழும்பு சுதேச வைத்தியக் கல்லூரியில் பயின்று DAMS பட்டம் பெற்றவர். மருத்துவத்துடன் சோதிடத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். இவர் எழுதிய "பெண்களின் புதுமை" என்னும் நூல் பெண்களின் ரூதுப்பருவம், கர்ப்பகாலப் பழக்கவழக்கங்கள் என்பனவற்றைப் பற்றி விளக்கம் தருகின்றது.

பொன்னையா வைத்தியர் - இவரும் திருநெல்வேலி கிழக்கு கல்வியங்காட்டில் வைத்தியத்தொழில் புரிந்தவர். சித்த மருந்துகளைத் தயாரிப்பதில் சிறப்பான தேர்ச்சி பெற்று விளங்கியதுடன் குழந்தைகளுக்கான வைத்தியத்தையும் மேற்கொண்டிருந்தார்.

கார்த்திகேசு இரத்தினசபாபதி - நல்லூர் சட்டநாதர் வீதியில் வசித்தவர். யாழ்ப்பாணத்தில் இரத்தினசபாபதி அன்ட் சன்ஸ் என்னும் தமிழ் வைத்தியக்கடை இவர் பெயரில் செயற்படுகின்றது.

வல்லிபுரம் சிவப்பிரகாசம் - இவரும் நல்லூர் சட்டநாதர் வீதியில் வசித்தவர். லங்கா சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியக்கல்லூரியில் கல்வி பயின்றதுடன் அக்கல்லூரியிலே விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். பரராசசேகர வைத்தியத்தின் சில பாகங்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

எஸ். பி. குஞ்சிதபாதம் - நல்லூரில் வசித்தவர். லங்கா சித்த ஆயுள் வேதக்கல்லூரியில் DAM பட்டம் பெற்றவர். கொழும்பு பொரளை ஆயுள்வேத வைத்தியசாலை, கைதடி ஆயுள் வேத வைத்தியசாலை என்பவற்றில் மருந்து தயாரிக்கும் பிரிவில் பணியாற்றியவர். சித்தமருந்துகள் தயாரிப்பதில் மிகுந்த அனுபவமுள்ளவர். யாழ்ப்பல்கலைக்கழகச் சித்தமருத்துவத்துறையில் மருந்து செய்ய முறை காட்டுனராகவும் பணி புரிந்துள்ளார்.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் புகழ் பூத்த இன்னும் பல வைத்தியப் பெருந்தகைகள் வாழ்ந்துள்ளார்கள். அவர்களைப் பற்றிய தகவல்களும் வருங்காலத்தில் ஆவணப்படுத்துவதற்குரிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அதற்கு அவர்களின் உறவினர்களும் நண்பர்களும் ஒத்துழைப்பு நல்கவேண்டும்.

குறிப்பு - (இக்கட்டுரையாக் கத்திற்கு பலர் தகவல்கள் தந்துதவியுள்ளனர். அவர்களுள் மேற்படி வைத்திய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களும் அடங்கும். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றி)

நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவரின்

இராமாயணப்புலமை

கலாநிதி க. இரகுபரன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

முற்காலத்து ஈழத்தமிழ்ப் புலவர்களுள் முதன்மை நிலையில் வைத்து ஒருமனதாக போற்றப்பெறுபவர் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவரே. பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர், சின்னத்தம்பிப் புலவரை “யாழ்பாணத்துப் புலவருக்குள்ளே திலகம் போல் விளங்கியவர்” என்கின்றார் “ஈழமண்டலத்திலே நல்ல பேரறிஞராய் கவித்துவ சாமர்த்தியத்திலே தலைசிறந்தவர் சின்னத்தம்பிப்புலவர்” என்ற பண்டிதமணியின் கூற்றிலே சின்னத்தம்பிப் புலவரின் புலமைத்துவமும், கவித்துவமும் ஒருசேர விதந்துரைக்கப்படுகின்றன.

நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப்புலவர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கக் காலப் பகுதியிலே பிரபலமுற்றுத் திகழ்ந்த நல்லூர் வில்லவராய முதலியார் என்னும் பிரபுவின் மைந்தர் என்பதும், இளமையிலே கவிபாடும் திறன் வாய்க்கப் பெற்ற வரகவி என்பதும் சைவத்திலும் தமிழிலும் பற்றுமிக்கவராய்த் திகழ்ந்தார் என்பதும் அவர் பற்றிய செவிவழிச் செய்திகளாலும் பிற சான்றுகளாலும் அறியப்படுவன. சின்னத்தம்பிப்புலவர் ஏறக்குறைய கி.பி. 1730 - 1790 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தார் என்று உணரப்படுகின்றது. அது யாழ்ப்பாணம் உட்பட இலங்கையின் பெரும்பகுதி ஒல்லாந்தரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த காலம் அவ்வொல்லாந்த ஆட்சியாளர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரபுக்களுள் முதன்மை நிலையில் விளங்கியவர் வில்லவராய முதலியார். அவருடைய மகனான சின்னத்தம்பிப்புலவரின் இயற்பெயர் செய்துங்கமாப்பாண முதலி என்பதாம். சின்னத்தம்பிப்புலவர் என்பது இளவயதிலே கவிபாடும் ஆற்றல் வாய்க்கப் பெற்றமையால் வந்த பெயராக இருத்தல் வேண்டும் என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் ஊகம்.

சின்னத்தம்பிப்புலவர் சிறு பருவத்தினராய் இருந்த காலத்தில், தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து வில்லவராய முதலியாரின் நண்பராய் விளங்கிய கூழங்கைத்தம்பிரான் முதலியார் தம் வீட்டிலே

தங்கியிருந்து வித்தியாகாலோட்சபம் செய்து வந்தார் என்று தெரியவரும் செய்தியின்படி கூழங்கைத் தம்பிரான் ஒருவகையில் சின்னத்தம்பிப் புலவருக்கு ஆசிரியர் நிலையில் இருந்தார் என்று கொள்ள இடமுண்டு.

சின்னத்தம்பிப்புலவர் பாடிய நூல்களாக நாலு பிரபந்தங்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன அவையாவன 1. கல்வளையந்தாதி 2. மறைசையந்தாதி 3. கரவைவேலன் கோவை, 4. பநாளை விநாயகர் பள்ளு இந்நான்கு பிரபந்தங்களுள் மூன்று சமயச்சார்பில் கரவைவேலன் கோவை மானுடம் பாடுவதாய் அமைவது, சமயச்சார்பான மூன்றும் வெவ்வேறு தலங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளைப் பாடுவன, அத்தலங்களில் மூன்றில் இரண்டு இலங்கையில் உள்ளவை. மற்றவை (திருமறைக்காடு - வேதாரணியம்) தமிழகம் சார்ந்தது.

சின்னத்தம்பிப்புலவர் பாடிய நான்கு பிரபந்தங்களுள் கல்வளையந்தாதியே காலத்தால் முந்தியது என்பது அறிஞர் பலரின் கொள்கை “அவர் பதினைந்து வயதளவில் சிதம்பரஞ் சென்று தலயாத்திரை செய்து மீளும்போது வேதாரணியத்தை அடைந்து மறைசையந்தாதி பாடி அரங்கேற்றினார்” என்று கூறப்படுகின்றது. ஆகவே தமது நூல்களுள் இரண்டைப் பதினைந்து வயதுக்குள்ளாகவே பாடிமுடித்துள்ளார் எனலாம்.

இத்தகு நிலையிலேயே அவருக்கு வரகவி, அருடகவி, வாலகவி என்னும் பெயர்களும் வழங்கின போலும், அவர் சிறுவனாயிருந்த காலத்தே தெருவில் விளையாடி நின்ற வேளை “முதலியார் வீடு யாது?” என்று வில்வராய முதலியாரின் வீட்டை வினவிய தமிழ்நாட்டுப்புலவர் ஒருவருக்கு “பொன்பூச்சொரியும்” எனத்தொடங்கும் வெண்பா ஒன்றினாலே பதில் கூறினார் என்று வழங்கும் செவிவழிச் செய்தியும் புலவரின் அத்தகு ஆற்றலை உணர்த்திநிற்பதேயாம்.

அது போன்றதோர் செய்தியின் வழியாக புலவர் இளமைக்காலத்திலேயே பெற்றிருந்த இராமாயணப்புலமையும் புலனாகின்றது. கொச்சிக் கணேசையர் என்ற பிரபு ஒருவரோடு தொடர்பு பட்டதாக வழங்கும் அச்செய்தி வருமாறு.

“இவருடைய (கொச்சிக் கணேசையருடைய) மாளிகையிலே ஒரு முறை கம்பராமாயணப் பிரசங்கம் நடந்தபோது அங்கு கூடியிருந்த வித்துவான்கள் ஒரு செய்யுளுக்கு பொருள் சொல்ல முடியாது திகைக்க அங்கே ஒருபுறத்தொதுங்கி இருந்த இளைஞராகிய சின்னத்தம்பிப்புலவர் அச்செய்யுளுக்கு நயம்பட பொருள் உரைத்த திறமையை மெச்சிக் கணேசையர் அவருக்குப் “பண்டாரக்குளம்” என்னும் வயல் நிலத்தைப் பரிசாக வழங்கினார்”.

என்னும் சின்னத்தம்பிப்புலவரின் கம்பராமாயணப் புலமை இத்தகையதொரு புறச்சான்றின் வழியாகவே உணரவேண்டிய ஒன்றன்று. அவருடைய நூல்கள் அவர்தம் இராமாயணப் புலமைக்கும் ஈடுபாட்டுக்குமான தெளிவான அகச்சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளன, உவமைகள், அடைமொழிகள் என்ற வகையிலே புலவர் இராமாயணச் செய்திகளைத் தமது நூல்களிலே ஆங்காங்கே கையாண்டுள்ளார். என்னும் புலவர்கையாண்ட இராமாயணச் செய்திகளையாவும் கம்பராமாயணத்தின் வழியாக வந்தன என்று கொள்வதற்கில்லை புராண வழியாக வந்த வையாகவும் சில புலப்படுகின்றன. அப்படி வந்தவற்றுட்கூட கம்பராமாயணத்தின் தாக்கம் ஆங்காங்கே புலனாதல் கருதத்தக்கது. உதாரணமாக கல்வளையந்தாதியின் இருபத்தெட்டாம் செய்யுளுள் அமைந்துள்ள செய்தியைச்சுட்டலாம். அச்செய்யுளுள் விநாயகர் “இராவணனைத் தூக்கியெறிந்து பந்தாடினார்” என்ற புராணச் செய்தி கூறப்படுகின்றது. ஆனால் அச்செய்தியில் இராவணனைச் சுட்டும் முறைமையில் புலவரின் கம்பராமாயணப் புலமையும் புலனாகின்றது எனக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அச்செய்யுளில் விநாயகக் கடவுள் மேல்வருமாறு போற்றப்படுகின்றார்.

மேதைக்கும்பகன்னன் முன்னோனைப்
பந்தாடித் தகர்த்து உரம் சிதைக்கும்பகவன்
(கல்-28)

இப்பகுதியில் “இராவணன் மேதைக்கும்பகன்னன் முன்னோன்” (தமையன்) என்று குறிப்பிடுகின்றான். மேற்படி செய்தி புராண வழியாக வந்ததாயினும் “மேதைக்கும்பகன்னன்” என்ற கருதுகோள் நிச்சயமாக புராண வழியாக வந்திருக்க இடமில்லை. கம்பராமாயண வழியாக வந்ததென்றே அதனைக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் கம்பராமாயணத்திலேதான் கும்பகன்னன் மேதமை மிக்க ஒரு பாத்திரமாக - நீதி நெறி உணர்ந்தவனாக முதன்மைப்படுத்திச் சித்தரிக்கப்படுகின்றான்.

கல்வளை விநாயகரை வணங்கியே, இராமன் இராவண சங்காரம் செய்த காரணத்தால் தனக்கு உண்டான பிரமகத்தி தோஷத்தினின்றும் விடுபட்டான் என்பது சின்னத்தம்பிப்புலவரின் கொள்கை. அந்த வகையில் இராமாயணச் செய்திகள் கல்வளையந்தாதியில் வருகின்றன. புலவர் இராமனை,

இலங்கையிராவணன் கண்டதுண்டம்பட
வெய்யசரம்பயில் அங்கை இராமன் (கல்-36)

என்று சுட்டுவார். “இராவணன் கண்டதுண்டமாகும்படி விற்றொழில் புரிந்த அழகிய கையினான இராமன்” என்பது அதன் பொருள். கல்வளை விநாயகர் இராமனுடைய பிரமகத்தி தோஷத்தை நீக்கியவர் என்பதைப் பிறிதோரிடத்திலும் புலவர் குறித்துள்ளார்.

கவிநாயகன் தொழும் ராமன் கொலைப்பவம்
காய்ந்திடும் தூங்க விநாயகா (கல்-14)

இங்கு “கவிநாயகன்” என்பதை, குரங்குகளுக்குத் “தலைவனாகிய அனுமன் தொழும் இராமன்” என்றோ அல்லது “சுக்கிரீவன் தொழும் இராமன்” என்றோ பொருள் கொள்ள வேண்டும். மறைசையந்தாதியிலும் இராமன் செய்த இராவண சங்காரத்தைப்புலவர் சுட்டுகிறார்.

“இராவணன் உட்க வென்ற வாகை இராமன்
(மறை 85)

கவந்தனை அன்று கொன்றோன்
முகம், நாபி, வாய், கரம், சிவந்தன்
(கல்-63)

என்ற தொடரில் இராமன் கவந்தனைக் கொன்ற செய்தி காணப்படுவதோடு கம்பனால் சிலாகித்துப் பேசப்படும் இராமனதுமேனி எழிலின் ஓர் அம்சமும் விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இராமனுடைய முகம், நாபி, வாய் கரம் யாவும் சிவந்து தோற்றமளிப்பதாகப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

வாலிவதமும் அதற்கு முன்பாக மராமரங்கள் எழினைத் துளை செய்ததுமான செய்திகளைக் கொண்டனவாக அமைவது மேல்வரும் தொடர்.

சாலிக்கு, வாலிக்கு வெங்கணை ஏவி (கல்-79)

இராமன் அகலிகைக்குச் சாம விமோசனம் அளித்தமையையும் புலவர் குறித்துள்ளார்.

கல் ஈரமூரல் பெண் ஆக்கு பிள் நாக்கனைக் கண்ணன் (கல்-78)

இங்கே கண்ணன் என்றுது திருமாலை. அவன் "பிண்ணாக்கனைக் கண்ணன்" அதாவது பிளந்த நாவினையுடைய (ஆதிசேடனாகிய) அணையிலே பள்ளிகொள்ளும் திருமால். அவன் தனது ஓர் அவதாரமாகிய இராமாவதார காலத்தில் கல்லாய் கிடந்தவளை முத்து மாலை போன்ற பற்களை உடைய பெண்ணாக ஆக்கினான். இதுவே மேற்படி தொடர் குறித்த பொருள்.

கூனியாகிய மந்தரைக்கு இராமன் மண்ணுண்டை எய்த செய்தியும் சின்னத்தம்பிப் புலவராற் கூட்டப்பெற்றுள்ளது.

தயங்கிய மந்தரைக்கு உந்த வாளி தனு வாங்கு மால் (கல்-84)

கரவைவேலன் கோவையில், சீதை தொடர்பான இரண்டு செய்திகள் புலவராற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று சீதையின் பிறப்புப் பற்றியது மற்றையது சீதையும் இராமனும் பிரிய நேர்ந்தமை பற்றியது. சீதையின் பிறப்பு பற்றிய செய்தியை உட்கொண்ட பாடல் வருமாறு.

கருமேக மேயன்ன சாரங்க பாணிக்கு கஞ்ச மின்னைத் தருமேழி லெட்டிலொன் றோநிக ராஞ்சக மேதை

- யென்ன

வருமோதையாளன் கரவையில் வேலன்

- வரைவரைவாய்

இருமே தினியிலென் சம்போக வல்லியை

- யீன்றவர்க்கே

(கரவை.32)

தலைவன் தன் காதலியின் பெற்றோரை வியந்துரைப்பதாய் அமைந்தது மேற்படி பாடல் அவளை ஈன்றவர்களுக்கு ஒப்பாகத்தக்கது எது? கருமேகத்தை ஒத்தவனும், சாரங்கபாணியுமான திருமாலுக்குத் தாமரைப் பெண்ணை ஈன்றளித்த எழிலொன்றா, அல்லது எட்டிலொன்றா அவர்களுக்கு ஒப்பத்தக்கது என்று தலைவன் அதிசயித்து வினாவுகிறான். திருமாலுக்கு திருமகளை ஈன்றளித்தது ஏழு கடல்களில் ஒன்றாகிய பாற்கடல் அவனுக்கு (இராமாவதார காலத்தில்) சீதையை ஈன்றளித்தது அட்டமூர்ந்தங்களுள் ஒன்றாகிய நிலம். சீதை நிலத்தினின்றும் தோன்றினாள் என்பதைக் கம்பன் குறிக்கும் வகை வருமாறு.

உழுக்கின்ற கொழுமுகத்தின் உதிக்கின்ற

- கதிரினொளி

பொழிகின்ற புவிமடந்தை உருவெளிப்பட்

- டென்புணரி

எழுகின்ற தெள்ளமுதொ டெழுந்தவளும்

- இழிந்தொதுங்கித்

தொழுகின்ற நன்னலத்துப் பெண்ணரசி

தோன்றினாள்

(பால.கார் 17)

கம்பனும் சின்னத்தம்பிப் புலவரும் தத்தம் செய்யுள்களில் திருமகள் பாற்கடலின் நின்றும் சீதை நிலத்தினின்றும் தோன்றிய செய்திகளை ஏககாலத்தில் சேர்த்துச் சொல்லும் பாங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

சின்னத்தம்பிப் புலவர் சீதையோடு தொடர்புபட்டதாகக் கூறிய இரண்டாம் செய்தி அமைந்தபாடல் இது.

மானிகர் சீதையை ராமன் பிரிந்தது வண்ணமுத்தம் போனகை யாயது கேட்டிலை யோபொரு

மேவலரைக்

கானக மேற்றங் கரவையில் வேலன் கனகவெற்பி லானகு வேல ரெனைப் பிரிந் தாரென் றுரைப்ப

- தென்னே.

(கரவை .145)

தலைவன் பிரிவு குறித்து வருந்திய தலைவியை ஆற்றுதற்காகத் தோழி கூறும் பாங்கில் அமைந்தது மேற்படி பாடல்.

வண்ணமுத்தம் போல் நகையாய், மானிகர் சீதையைராமன் பிரிந்துகேட்டிலையோ?

தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவர்களான சீதாராமர்களே பிரிவைத் தவிர்க்க முடியாதவர்களாய் இருக்கையில் மானிடர்களாகிய நாம் எம் மாத்திரம் என்று பொருள் தொனிப்பது இது.

கரவை வேலன் கோவையிலே, இராமனோடு தொடர்புபட்டதாய் அமையும் கம்பராமாயணத்தின் காட்சிகள் இரண்டினை இரண்டு இடங்களிலே சின்னத்தம்பிப்புலவர் கையாண்டுள்ளார்.

திருந்திய கோதண்ட ராகவன் ஆணைக்குச்
- சீற்றமின்றிப்
பெருந்திரை யோல மமைந்தது போலிந்தப் பேதை
- சொல்லா
றருந்தரு மானும் கரவையிற் வேலன் றடஞ்பிலம்பி
லருந்துய ரோல மமைந்ததென் னாகமென்
- னார்கலியே
(கரவை 116)

தலைவியினுடைய செவ்விகிட்டாது விரகதாபமுற்றிருந்த தலைமகன், பாங்கியின் தேறுதல் மொழியால் ஆறுதலுற்றுக் கூறுவதாய் அமைந்தது மேற்படி பாடல். நினைத்ததை எல்லாம் தரும் கற்பகதருவை ஒத்த கரவை வேலனது. தடஞ்பிலம்பிலே பாங்கியுரைத்த வார்த்தைகளாலே என் அகம் (நெஞ்சம்) என்னும் ஆர்கலியின் ஓலம் ஒருவாறு அமைதிகண்டது. அது எவ்வாறெனில் திருத்தம்மிக்க கோதண்டம் என்னும் வில்லை ஏந்திய இராகவனுடைய ஆணைக்கு, ஒருகால் பெருங்கடல் சீற்றமற்று ஓலம் அடங்கியது போல அடங்கியது. இவ்வாறு உவமை வகையால் இராமாயணத்தில் அழகிய நிகழ்ச்சியொன்றைச் சின்னத்தம்பிப்புலவர் நயம்பட உரைக்கின்றார்.

இராமனோடு தொடர்புபட்டதாகக் கரவை வேலன் கோவையில் சின்னத்தம்பிப்புலவர் காட்சிப்படுத்தும் இரண்டாவது நிகழ்ச்சியும்

மகத்தானதே. இராமாயண இரசிகர்களை மிகக் கவர்ந்தவொருநிகழ்ச்சி அது.

ஆளை யாவனக் கமைந்தன மாருதம் அறைந்த பூளை யாயின கண்டனை இன்றுபோய்ப்
- போர்க்கு
நாளை வாவென நல்கினன் நாகிளங் கமுகில்
வாளை தாவுறு கோசல நாடுடை வள்ளல்
(யுத். முதற் 256)

இப்பாடல் புலப்படுத்தும் பெருமைக்குரிய இராமனாகக் கரவை வேலனை உருவகித்துச் சின்னத்தம்பிப்புலவர் பாடுகின்றார்.

பூவென்ற மாலிலங் கேசனை நாளைக்குப்
- போர்புரிய
வாவென்ற வீரன் கரவையில் வேலன்
- மகீபதிமேற்
பாவென்ற வாணிப் பவளச்செவ் வாய்மடப்
- பாவையில
ளேவென்ற காதள வோடிய பார்வை
- இமைக்கின்றதே
(கரவை.3)

வேறு இடத்திலும் கரவை வேலனைச் சின்னத்தம்பிப்புலவர் இராமனாக உருவகிக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. “திருவளர் ராகவன் கரவையில் வேலன்” (கரவை 80)

சின்னத்தம்பிப்புலவர் கரவை வேலனை, பூவென்ற மால் இலங்கேசனை “நாளைக்குப் போர்புரிய வா” என்ற வீரன் இராமனாக உருவகிக்கும் தொடர் “இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வா” என நல்கிய கம்பராமனின் பெருமித வார்த்தையில் சின்னத்தம்பிப்புலவர் எவ்வளவு தூரம் ஈடுபட்டார் என்பதையே புலப்படுத்துகின்றது.

நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த கம்பராமாயண இரசிகராகிய பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளையும் கம்பனின் இப்பாடலில் மிக அதிகம் ஈடுபட்டார் என்பது அவரது கம்பராமாயணக் காட்சிகளிலும் பிறவற்றிலும் பலவிடத்தும் புலனாகும். பண்டிதமணியின் இரசனை, வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை வழி வந்தது என்பது பிரசித்தம். பொன்னம்பலப்பிள்ளையது கம்பராமாயண இரசனையின் நிதிமூலத்தைச் சின்னத்தம்பிப்புலவரிற் காணலாம் போலும்.

கம்பனின் மேற்படி பாடலில் சின்னத்தம்பிப் புலவர் அந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு வேறொரு சான்றும் கரவை வேலன் கோவையில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கம்பன் இராமனை "நாகிளங் கமுகில் வாளை தாவுறு கோசல நாடுடை வள்ள"லாகக் கண்டான்

சின்னத்தம்பிப் புலவரும், தாம் இராமனாக உருவகித்த தம் பாட்டுடைத் தலைவன் கரவை வேலனை "பச்சிளம் பூகதப் பானையில் கன்னிவரால் மீன் தாவும் பண்ணை"க்கு உரியவனாகக் காண்கிறார் (கரவை. 16) கம்பனின் இயற்கை வருணனையைச் சின்னத்தம்பிப்புலவர் அப்படியே கையாள்கின்றார் வார்த்தைகள் தாம் வேறு வேறு.

சுருக்கமாகக் கூறின் சின்னத்தம்பிப்புலவர் கம்பராமாயணம், புராணங்கள் என்பன வழியாக வந்த இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றைச் சுட்டுகிறார். இராமன், சீதை, இராவணன் ஆகிய தலைமைப் பாத்திரங்களை மாத்திரமன்றி கும்பகர்ணன், அனுமன், சுக்கிரீவன், வாலி,

கவந்தன், மந்தரை, அகலிகை, சம்பாதி, சடாயு ஆகிய துணைப் பாத்திரங்களையும் கையாளுகின்றார். அவர் கம்பராமாயணப் புலவர் என்பதற்கு அப்பால் கம்பராமாயண இரசிகராகத் திகழ்கிறார். ஈழத்து இராமாயணப் புலமை மரபிற்குத் தொன்மை வாழ்ந்த நல்லதொரு அடையாளமாத் திகழ்கிறார் எனலாம்.

கம்பராமாயண ரசிகராகிய சின்னத்தம்பிப் புலவர் நல்லூரிலே வாழ்ந்தவர். அதனால் நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் எனப் பெயர் பெற்றவர். நல்லூர் கம்பராமாயண இரசனைக்கு இராசியான இடம்போலும் முன்பு குறிப்பிட்ட பிரபலமான ஈழத்துக் கம்பராமாயண இரசிகர்கள் அனைவரும் நல்லூர்ச் சூழலில் வாழ்ந்தவர்களே. அவர்களுக்கும் முன்னர் யாழ்ப்பாணராச்சிய காலத்திலே அரச குலத்தவராக விளங்கி இரகு வம்சத்தைத் தமிழில் தந்த புலவராகிய அரசகேசரியே கம்பநாட்டாழ்வான் என்று கம்பனை முதன் முதலில் சுட்டியவர். அவரும் வாழ்ந்தது இந்த நல்லூரிலேயே. தமிழகத்திலும் கம்பனை ஆதரித்தது ஒரு நல்லூர்தான். அது சடையப்ப வள்ளல் வாழ்ந்த திருவெண்ணைய் நல்லூர் இதுமுநல்லூர்.

வண்டிலும் வடக்கன் எருதுகளும்

கவிதை

అంబ

சீதாகாந்த்மஹாபத்ர மட்டுமல்ல, தென்னாசியாவிலேயே மஹாகவி என்று கொண்டாடுபவர்.

சமூகமானிடவியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். ஹர்வட், சிகாகோ, பேர்மிங்ஹாம் முதலிய பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுரையாற்றியவர்.

கவிதைக்காக சாகித்திய அக்காதெமி விருது, குமரன் ஆசான் விருது, சோவியத்லாண்ட் தேசிய விருது, பாரதீய ஞானபீட விருது, பத்மவிபூஷண் விருதுகள், சார்க் எழுத்தாளர் விருதுகள் பெற்றவர்.

இவருடைய ஒரிய மொழிக்கவிதைகள் இந்திய மொழிகளிலும் பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட உலகமொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தியபூர்விகக் குடிகளின் வாய்மொழிக் கவிதைகளை பத்துத் தொகுதிகளாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்.

பாட்டி

தீக்குச்சிகள் போன்ற
பயணிகளால் நிரம்பிய
தீப்பெட்டி பஸ்
மேடும் பள்ளமுமான தெரு
மழைத்தூற்றல்
ஆறுகளைக் கடத்தல்
வயல்களுக்கிடையில் ஒற்றையடிப்பாதையில்
நண்டுகளும் செத்த நத்தைகளும்
எல்லாவற்றையும் தாண்டி
நாங்கள் போய்ச் சேர்ந்தபோது
பொழுதுபட்டுவிட்டது
“எங்கள் கிராமத்துக்கு
யமன்கூட தாமதமாகவே வருவான்”
அவசொல்வதுவழக்கம்

எல்லாம் முடிந்துவிட்டது
நல்லாப் பிந்திப்போனம்
பாடைகாவுவோர் எல்லா ஒழுங்கும் செய்துவிட்டார்கள்
அவவுடைய இரண்டாவது நெடும்பயணம் தொடங்கப்போகிறது
முன்பொருமுறை பயணித்திருக்கிறா மாட்டுவண்டியில்
நாணம் கொண்ட புளியம்பூ நிறமணப்பெண்ணாக
தன் தந்தை வீட்டிலிருந்து எங்கள் வீட்டுக்கு
“கடல் அரித்த கரையாய்ப்போனேன்
இடையிடையே வந்துபோ, மகனே
உன்னைக் காண்பேனா என்னவோ, யாரறிவார்!”

ஆற்றங்கரையின் மரம் பாறுகிறது
கண்ணைப் பறிக்கும் சுழியில்
ஆதரவின்றி அள்ளுண்டு போகிறது
சத்தம் சந்தடிக்கு என்ன அவசியம்

உள் அறையில் வெள்ளைத்துணியை விலக்கி
வரலாற்றின் முகத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கிறேன்
வானம் போல் விரிந்து பூமிபோல் மௌனமாய்
மீண்டும் அமைதிப் பெருமூச்சு

தீரவு

சிள்வண்டுகள் பாடுகின்றன
மூங்கிற காட்டில் மின்மினிகள் கண்சிமிட்டுகின்றன
ஒரு சில விண்மீன்கள் மின்னுகின்றன
கசப்பான பாரம்பரிய வேப்பம் உணவை உண்டபின்
எல்லோரும் போய்விட்டார்கள்
சாணத்தால் மெழுகிய சுவர்களில்
நடனமாடும் நிழல்கள்

சுவரைப் பார்த்தபடி
எங்களுக்கு முதுகு காட்டி
அப்பா அழுதார்
அவர் அழுததை அன்றுதான்
முதன்முதலாகக் கண்டேன்
நான் அவருக்கு என்ன ஆறுதல் வார்த்தை
சொல்லியிருக்க கூடும்?
வீட்டுக்கு வெளியே வந்து
வானத்தை நோக்கினேன்

பாட்டி ஒரு நட்சத்திரமாய் மாறியிருந்தா
அன்றுதான் முதன்முதலாக உணர்ந்தேன்
இந்த வாழ்வின் ஒவ்வோர் அழகையும்
மறைவில், ரகசியமாக நிகழ்த்தப்படுகிறது

ஒரிய மூலமும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் : சீதாகந் மஹாபத்ர
தமிழாக்கம் : சோ.ப.

மஞ்சள் கயிறு

ஓட்டு வீடு இல்லை புள்ள
ஓல வீடுதானிருக்கு
ஓய்யாரக் கட்டில் இல்லை
ஓலைப்பாய் தானிருக்கு
உன் சாதி நானுமில்லை
என் சாதி நீயுமில்லை
மனசு மட்டும் சேந்திரிச்சு
சேமாலைக் குள்ளே
வாடி புள்ள மூணு வேளை
வாய் ருசிக்க காசு பணம்
ஏதுமில்லை ஒரு வேளை
சாதமிருக்கு குடேத்தி தாரன் புள்ள
ஆசை மச்சான் இங்கே வாங்கோ
அறுகவையாய் நானும் தரேன்
ஓலை கொஞ்சம் இழுத்துத்தாங்கோ
தட்டி ஒன்று பின்னித்தாரன்
காசு பணம் ஏதுக்கு மச்சான்
பணமரம் தானிருக்கு
கிழங்கு அவிச்சு சீவித்தாரன்
மூட்டையோடு எடுத்து வாங்கோ
நம் மனசு கலந்திரிச்சு
ஊர் பேச்சை புறம் தள்ளி
மாலையோடு வாரன் மச்சான்
மஞ்சக் கயித்த நீ கட்டு

பாக்கியமுத்து நிதர்சன்
யாழ்ப்பாணம்

நல்லூர் மந்திரிமனையிலுள்ள நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட சாசனம்

யொது

காலத்தின் குரல் காதில் விழு வேண்டும்

முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
தலைவர், யாழ். தமிழ்ச்சங்கம்

மனித வாழ்க்கை இயற்கையோடு ஒன்றியிருந்ததை இன்று நாம் அறிவதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. விலங்கு வாழ்க்கை, பறவை வாழ்க்கை, ஊர்வனவற்றின் வாழ்க்கை என ஏனைய உயிரினங்களின் வாழ்க்கையும் இயற்கையோடு இயைபுபட்டிருந்தது. எனினும் மனித வாழ்வு ஒரு பண்பட்ட வாழ்க்கையாகக் கட்டமைக்கப்பட்டு இருந்தது. வையத்தில் வாழும் மக்கள் தாம் வாழும் நிலத்தின் வளத்திற்கு ஏற்ற வாழ்க்கை நடைமுறைகளைக் கொண்டிருந்ததை இன்று பல்வேறு ஆய்வுகளும் கணிப்புகளும் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளன. விஞ்ஞானத்தின் முன்னேற்றமும் பொறிமுறைகளின் கையாட்சியும் மனித வாழ்வியல் நடைமுறைகளில் விரைவான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மனித வலுவை விட பொறிகளின் வலுவே வாழ்க்கைக்குப் போதுமானது என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடையே வலுவடைந்துள்ளது. ஆனால் வாழ்க்கையின் செல்நெறி தடம் புரண்டு விட்டதை நேரிலே காணமுடிகிறது. அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் அரிதாக மனித உடலும் உள்ளமும் சோர்ந்து நோயும் பிணியும் பெருகிவிட்டன. எதிர்காலத்தில் மனித வாழ்க்கை சீர் கெட்டுவிடுமோ என்ற ஐயம் தோன்றிவிட்டது. இளமையும் முதுமையும் இந்நிலையில் முரண்பட்டு நிற்கின்றன. காலம் மாறிவிட்டது; நாமும் மாற வேண்டும் என்ற குரல் எங்கும் ஒங்கி ஒலிக்கிறது. இந்த வேளையில் காலத்தின் குரலை உற்றுக் கேட்க வேண்டும் என்ற நினைவு மறையும் போது சற்றுச் செவியாய்த்துக் கேட்ட குரல்! அதன் எழுத்துருவே இந்த ஆக்கம்.

காலத்தின் நகர்வு:

ஒரு நாளின் கடப்பு; இதனை மனிதன் அறிவதற்கு இயற்கை ஆற்றல்களான இரு சுடர்களே துணையாக நிற்கின்றன. இவ்விரு சுடர்களையும் போற்ற வேண்டும் எனப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரேயே தமிழ் மொழியில் புலவன் ஒருவன் பதிவு செய்துள்ளான்.

“திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதும்
கொங்கலர் தாரச் சென்னி குளிர் வெண்குடை
போன்றிவ் வங்கண் உலகளித் தலான்”
(சிலப்பதிகாரம்: 1 : 1-3)

இந்த வரிகளில் புலவன் பதிந்துள்ள செய்தி அவன் வாழ்ந்த காலத்தின் குரலாகவும் அமைந்துள்ளது. அச் செய்தி இதுதான்!

நாம் திங்களைப்போற்றுவோம்! திங்களைப்போற்றுவோம். தூதுபுரந்தமலையை அணிந்த சோழமன்னனுடைய குளிர்ச்சியையுடைய - வெண்குடை போன்று அழகிய உலகிற்கு அறம் செய்வதால் திங்களைப்போற்றுவோம்.

திங்கள் என்பது குளிர்ந்த நிலவு. இரவின் இனிய விளக்கு. இருள் அகல உலகிற்கு உதவும் திங்களின் வருகையும் மறைவும் காலத்தின் குரல்கள். இதனை ஆண்டாள் என்னும் பெண்பாற் புலவர் “மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாள்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளாள். தமிழ் மொழியிலே “திங்கள்” என்ற சொல், கிழமை, மாதம், நிலவு என மூன்று பொருள்களிலே மூன்று வகையான காலத்தின் நகர்வைக் காட்டி நிற்கிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ குறிப்பிடும் இன்னொரு நுட்பமான செய்தி இத் திங்கள் உலகம் முழுவதற்கும் ஒன்றுதான்; மேலும் திங்களைப்போல ஒரு குடைக்கீழிருந்து ஆட்சி புரியும் சோழ மன்னனையும் அவர் அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

திங்களின் தோற்றப்பாடு 15 நாட்கள் வளர்ச்சியாகவும் தொடரும் 15 நாட்கள் தேய்வாகவும் இருப்பதால் 30 நாட்கள் ஒரு திங்களாக (மாதமாக)க் கொள்ளப்பட்டது. இக்கணக்கு காலத்தின் நகர்வின் நீட்டத்திற்கான கணிப்பாய்ற்று.

அடுத்த கடராகிய ஞாயிறு பற்றிய இளங்கோவின் பதிவு வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“ஞாயிறு போற்றுகும் ஞாயிறு போற்றுகும்
காவிரிநாடன் திகிரி போற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரிதலான்”

(சிலப்பதிகாரம்: 1 : 3-5)

இவ்வரிகளில் சொல்லப்பட்ட செய்தி “ஞாயிறு” என்னும் கடர் பற்றியது. அது வருமாறு:

நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவோம். காவிரி ஆற்றின் வளம் படைத்த நாட்டை ஆள்கின்ற சோழ மன்னனுடைய ஆழிபோல பொன்னாலாய கொடுமுடியையுடைய மேருமலையை வலமாகத் திரிவதனால் ஞாயிற்றைப் போற்றுவோம்.

ஞாயிறு வெப்பம் தருவது பகற்பொழுதை உணர்த்துவது. பகலவன், கதிரவன், வெய்யோன் என்றும் அழைக்கப்படுவது. இச் சொல்லும் ஞாயிற்றுக்கிழமை என ஒரு கிழமையையும் குறித்து நிற்கிறது. ஞாயிறு உலகம் முழுவதற்கும் ஒன்றுதான் என்பதையும் இளங்கோ நுட்பமாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார். ஞாயிற்றின் நகர்வு கொண்டு ஓராண்டுக் காலம் கணிக்கப்பட்டது. 12 திங்களின் கடப்பு ஓராண்டை நிறைவு செய்தது.

இந்த காலத்தின் நகர்வு பற்றிய கணிப்பும் வரையறையும் மனித வாழ்வியல் நடைமுறைகளோடு பெரிதும் தொடர்புற்று இருந்தன. ஒரு நாளின் தொடக்கமும் நிறைவும் பல சொற்களால் வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தன. விடியல், வைகறை, காலை, பகல், நண்பகல், மாலை, யாமம் என அவை ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தன. மனிதனுடைய நாளாந்தச் செயற்பாட்டில் இப்பெயர்கள் பெரிதும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

“வைகறையில் துயில் எழு”

“காலையும் மாலையும் கடவுளை வணங்கு”

“பங்குனிமாதம் பகல் வெளி நடப்பவனைப்
பார்த்திருப்பவனும் பாவி”

என காலத்தைச் சுட்டிய முதுமொழிகளும் தோன்றியுள்ளன. நாளின் நகர்வுக்கேற்றவாறு செயற்பாடுகள் திட்டமிடப்பட்டிருந்தன.

காலத்தின் வருகையைப் பறவை இனங்களும் குரல் கொடுத்து உணர்த்தியதைப் பல பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. ஆண்டாளின் திருப்பாவைப் பாடலின் பதிவு வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“புள்ளும் சிலம்பின கான்”

(திருப்பாவை: 6)

“கீக்கி சென்றெங்கும் ஆனைச் சாத்தான் கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ?”

(திருப்பாவை: 7)

பறவைகளின் ஒலி விடியற்காலையின் வருகையை உணர்த்தியுள்ளமை இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மார்கழித் திங்களின் குளிரான வேளையிலும் காலத்தின் வருகையை அறிவித்து எல்லோரையும் எழுந்து கடமையாற்றத் தூண்டும் பறவைகளின் ஒலியைக் காலத்தின் குரலாகக் கேட்டு மகிழ்ந்தவர் நம்முன்னோர். அதனால் வாழ்வியல் நடைமுறைகளில் அந்த ஒலிக்கு சிறப்பான இடத்தையும் பொருளையும் வழங்கியிருந்தனர்.

இயற்கையின் தோற்றப்பாடு கண்டு காலம் நகர்வதைக் கணித்து வாழ்ந்த நம்முன்னோரின் பண்பட்ட வாழ்வியல் மீள நினைக்க வேண்டிய தொன்றாகும். மலர்களின் மலர்ச்சி கொண்டு இரவையும் பகலையும் பகுத்தனர். தோட்டத்து வாழியுள் செங்கழுநீர் மலர் மலர்கின்றது. ஆம்பலின் வாய் கூம்புகிறது. இதுவே விடியற்காலைப் பொழுதாகும். செந்தாமரை மலரும் வேளையும் இதுவே. மாலையின் வரவை அந்திமந்தாரை மலரும் போது அறியலாம்.

இயற்கை விளைபொருள்களும் காலத்தின் வருகை அறிவிக்கும் கருவிகளாகும். காலத்திற்கு ஏற்ற கணிகள் கிடைக்கும். காய்வகைகள், கிழங்கு வகைகள் விளையும். இது உணவுத் தோட்டத்தில் காலத்தின் குரலை உணரும் வேளையாகும். இயற்கையோடு இணைந்த நிலையான வாழ்வியல் தமிழர் பண்பாட்டில் இருவகைப்பட்ட வாழ்வியலாகக் காணப்பட்டது. அவை பற்றிய செய்திகளும் இன்று மீள் நோக்குக்குரியவை.

இரு வேளாண்மை

பண்டைய தமிழ் இலக்கியப்பதிவுகளில் இருவகையான தொழில்கள் சிறப்பற்றிருந்ததை அறிய முடிகிறது. அவற்றை இங்கு வருமாறு குறிப்பிடுகிறோம்.

1. நிலவேளாண்மை
2. கடல்வேளாண்மை

நில வேளாண்மை என்பது நிலத்திலே உணவுக்கான பயிர்களை விளைவித்தலாகும். அந்த வேளாண்மை பற்றிய விளக்கம் இலக்கியப் பதிவாக உள்ளது. வேளாண்மை என்பது கொடை எனப் பொருள் தருவது. வள்ளுவர் இதன் விளக்கத்தை வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள்: 81)

ஒருவன் வீட்டிலே இருந்து பொருள்களைக் காத்து இல் வாழ்க்கை நடத்துவதென்பது விருந்தினரைப் போற்றி உதவி செய்யும் பொருட்டே ஆகும். எனவே ஒருவன் நிலத்திலே விளைவிக்கும் பொருள்களைப் பலருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கும் போது வேளாளன் என்ற சிறப்பான பெயரைப் பெற்றுள்ளான். நிலத்தின் தன்மையறிந்து அதனைப் பயன்படுத்தி ஏற்ற பயிரைப் பயிரிட்டுப் பாதுகாத்து விளைபொருளைப் பெறப் பாடுபடுகின்றான். அவனுடைய அருமுயற்சியால் எல்லோருக்கும் உணவு கிடைக்கிறது. நிலத்தை உழுது பயிர் செய்வதால் அவன் “உழவன்” என்றும் அழைக்கப்பட்டான். உழவுத் தொழில் என்ற சொற்பயன்பாடும் ஏற்பட்டது. உழவுத் தொழிலின் சிறப்பைப் பற்றி உலகப் பொது மறையாகச் சிறப்புப் பெற்ற திருக்குறளிலே ஒரு அதிகாரம் அமைந்து உள்ளது. அதில் முதலாவது குறள் முக்காலத் தினதும் குரலாக அமைந்துள்ளது.

“சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால் உழன்றும் உழவே தலை” (குறள்: 1031)

இந்த உலகமானது பல தொழில் செய்து சுழன்று கொண்டிருந்தாலும் ஏர்த் தொழிலின் பின்னேதான் நிற்கிறது. அதனால் எவ்வளவு

துன்பமுற்றாலும் உழவுத் தொழிலே சிறந்த தொழில் ஆகும். ஏனெனில் உழவரே உலகில் உள்ள எல்லோரையும் வாழவைப்பவர். பிறர் பின்னே சென்று அவரைத் தொழுது வாழாமல் உரிமையோடு வாழ்கின்றவர். இயற்கையின் மாற்றத்தையும் காலத்தின் நகர்வையும் என்றும் எதிர்நோக்கி தொழில் செய்பவர். உழவுத் தொழிலுக்கு “கால போகச் செய்கை” என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. ஓராண்டிலே திட்டமிட்டு காலத்தின் வருகையை காத்திருந்து பயிர்ச் செய்கை நடைமுறைகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஆண்டில் ஆடித் திங்கள் தொடக்கம் மார்ச்சுத் திங்கள் வரை தொழில் செய்து தை மாதம் உழைப்பின் பயனை அறுவடை செய்வர். அந்த விளைபொருள் அடுத்த ஆறு திங்களும் ஓய்வாக இருக்க வழி செய்யும். ஓராண்டுக் குரிய உணவுப் பொருள் சேமிப்பாக இருக்கம்.

இடைக்கால ஓய்வையும் வீணாக்காமல் வேறு சிறு பயிர் செய்து கறுசுறுப்பாக இருப்பவனே நில வேளாண்மை செய்பவன். நெல்வளமும் சிறு பயிர் விளைவும் உழவனைக் கொடையாளி ஆக்கியது. “திரிகடுகம்” என்னும் நூல் வேளாளன் என்பான் விருந்திருக்க “உண்ணாதான்” எனச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளது. திவாகரம் என்னும் நிகண்டு வேளாளருக்குரிய தொழில்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

1. உழவு
2. பசுக்காவல்
3. வாணியம்
4. குயிலுவம்
5. காருகவினை
6. இருபிறப்பாளர்க்கு ஏவல் செய்தல்

எனவே நிலவேளாண்மை வேறு தொழில் களோடு தொடர்புபட்டமையும் நன்கு புலப்படுகிறது. உழவுத் தொழில் செய்வதற்கு கருவியாக காளை மாடு இருந்தது அதனால் பசுக்காவல் தொழிலும் உழவனுக்குரியதாகியது. ஆநீரை காத்தல் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. உழவுத் தொழிலால் பெற்ற விளைபொருள் அதிகமான போது அதனை விற்க வேண்டி நேர்ந்தது. இதனால் வாணிகமும் தொடர்புற்றது. “குயிலுவம்” என்பது இசைக் கருவிகளை இசைத்தலை குறிக்கும். உழவுத் தொழில் செய்வதால் கிடைக்கும் நீண்ட கால

ஓய்வை இசைக்கருவிகளை இசைத்து அதனையும் ஒரு தொழிலாகச் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. “காருகவினை” என்பது நெய்யுற் தொழிலாகும். உணவோடு உடையும் அளிக்கும் வாய்ப்பும் இதனால் ஏற்பட்டது. “இருபிறப்பாளர்” என்பது அந்தணரைக் குறிப்பதாகும். வேளாண் தொழில் செய்பவர் அந்தணருடைய கொடைகளையும் செய்யும் வாய்ப்பு பெற்றவர். காலத்தின் குரலைக் கேட்டுத் திட்டமிட்டுச் செயற்படும் வேளாண்மை தமிழர் பண்பாட்டின் அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது. ஆண்டின் நகர்வைக் காண்ப்பல பண்பாட்டு நடைமுறைகளும் இணைந்துள்ளன. தைப் பொங்கல், சித்திரைக் கஞ்சி, ஆடிக்கூழ், கார்த்திகை விளக்கீடு, மார்சுபி நீராடல் எனப் பல பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் இன்றும் தொடர்கின்றன.

கடல் வேளாண்மை என்பது கடலில் விளையும். மீன்களைப் பிடிக்கும் தொழிலாகும். பண்டைத் தமிழ் இலக்கியம் கடலையும் கடல் சார்ந்த பகுதியையும் “நெய்தல் நிலம்” என குறிப்பிடுகிறது. நெய்தல் நிலத்து நடை முறைகள் கடல் வேளாண்மை பற்றிய கட்டமைப்பை விளக்குகின்றன. கடல் ஒரு பரந்த இடம். அதில் விளைபொருளாக மீன் மட்டுமின்றி முத்துமீன் இருந்தது. முத்து பிறநாட்டவர்களைத் தமிழ் நாட்டை நாட வைத்தது. அத்துடன் உப்பு விளைவிக்கும் தொழிலும் நடைபெற்றது.

உப்பு விளைவிப்போர் “உமணர்” என அழைக்கப்பட்டனர். விளைவித்த உப்பை வண்டிகளிலே ஏற்றிச் சென்று பெண்களே விற்றனர். உப்புக்கு விலையாக நெல்லையே பெற்றனர். இந்த நடைமுறை கடல் வேளாண்மையையும் நில வேளாண்மையையும் இணைப்பதாக உள்ளது. உப்பு உணவின் சுவைக்கும் உணவுப் பதப்படுத்தலுக்கும் இன்றியமையாததாக இருந்தது. நில வேளாண்மை செய்வோர் காய்கறிகளை பதனீட்டு ஊறுகாயாகப் பதப்படுத்தி வைப்பதற்கு உப்புப் பயன்பட்டது. அதே போலக் கடல் வேளாண்மை செய்வோரும் தாம் கடலில் பிடித்த மீன்களை வற்றலாகக் கி பயன்படுத்துவதற்கு உப்புப் பயன்பட்டது. அவ்வாறு பயன்படுத்துவது “உணங்கல்” எனப்பட்டது. தற்போது “கருவாடு” என அழைக்கப்படுகிறது.

கடல் வேளாண்மை நீரிலும் நில வேளாண்மை நிலத்திலும் நடைபெறுகிறது. கடல் வேளாண்மை காலத்தைக் காத்திருக்கும் நிலையில் சற்று வேறுபட்டது. திட்டமிட முடியாதது. இரவும் பகலும் மீன்வேட்டை நடைபெறும். சங்கத் தமிழ் பாடல்கள் மீன் பிடித்தலை “மீன்வேட்டை” என்றே குறிப்பிடுகின்றன. இந்த வேட்டைக்குக் குழுவாகச் செல்வர். காலநிலை மாறுபட்டால் தொழில் செய்வது கடினம். அதே போல முத்துக் குளிக்கச் செல்வோரும் ஆழ்கடலிலே மூழ்கி முத்தெடுக்க வேண்டும். உயிருக்கு ஏதும் நேருமோ என்று அச்சம் இத்தொழிலில் உண்டு.

நில வேளாண்மையில் நிலத்தில் நடைபெறுவதால் அச்சம் இல்லை. அத்துடன் சில விலங்குகளும் பறவைகளும் இத் தொழிலுக்கு உதவியாக உள்ளன. காகம், கோழி, குயில், கிளி போன்ற பறவைகள் காலத்தின் வருகையையும் கடப்பையும் துல்லியமாக உணர்த்தின. விலங்குகளில் நாயும், காளைமாமும் உடனிருந்து காலத்தை நகரவைத்தன. இதனால் நில வேளாண்மை செய்பவருக்கு ஒரு கூட்டுறவு இருந்தது. அன்பான வாழ்வு நடந்தது. தோழமையோடு விலங்குகளும் பறவைகளும் கூடி வாழ்ந்தன. கொடை நிலையில் ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன என்ற வேறுபாடு காட்டாமல் வாழும் அமைதியான சூழல் பேணப்பட்டது. மனித மொழியோடு பறவை, விலங்குகளின் மொழியும் இணைப்பற்று இருந்தது.

கடல் வேளாண்மையில் மீன் வேட்டையிலே ஒரு கொலை வெறியே இருந்தது. நீரில் வாழும் உயிர்களைக் கொன்று உணவாக்கும் முயற்சியே நடந்தது. ஆனால் அந்த மீன் ஓர் உப உணவாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது. நெல் லரிசியோடு மீன் உணவாக பயன்படுத்தப்பட்டது. எனவே பண்பாட்டு நிலையிலும் பல பிறழ்வுகள் தோன்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கடல் மார்க்கமாக வந்த பிறநாட்டவரது தொடர்பு பண்பாட்டு வரம்பு மீறலுக்கும் வாய்ப்பளித்தது. உணவு, உடை, பழக்கவழக்கம் என்பவற்றிலே பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இந்த மாற்றம் படிப்படியாக நில வேளாண்மையிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியது. காலம் பற்றிய உணர்வு குன்றி இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வும் செயற்கை வாழ்வாக மாறத் தொடங்கியது.

பிறநாட்டுச் செல்வாக்கும் பண்பாட்டுச் சிதைவும்

இருவகை வேளாண்மை செய்து வந்த தமிழர் தனித்துவமான பண்பாடு பிறநாட்டு செல்வாக்கால் பெரிதும் இடருற்றது. திரௌன வந்த பிறநாட்டவர் வணிக நிலையிலே செல்வாக்கைப் பலப்படுத்தினர். தமது நாட்டு உணவு, உடை என்பவற்றை அறிமுகம் செய்தனர். யவனரும், கிரேக்கரும் அதன் பின் ஐரோப்பியரும் வந்து தமிழர் களுடைய காலத்தோடு இணைந்த வாழ் வியலை வேகமான மாற்றங்களுக்கு உள்ளாக்கினர். பின்னர் ஆட்சி நிலையிலும் வலுப்பெற்ற போது பிறமொழிகளும் கலந்தன. குறிப்பாக ஆங்கிலேயரது ஆட்சிச் செல்வாக்கு ஏற்பட்ட போது பல மாற்றங்களை மக்கள் ஏற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. காலத்தைக் கணிக்கக் கடினாரும், நாட்காட்டியும் வந்து சேர்ந்தன. கைக்கடிகாரம் காலத்தைக் கையிலே பிடித்து வைத்திருக்கும் என்ற உணர்வுடன் மக்கள் நடமாடத் தொடங்கினர்.

இந்த நிலையின் தொடர்ச்சி இன்னமும் மாறவில்லை. மேலைத்தேயத்திற்கு நம்மவர் செல்லும் வாய்ப்புகளும் ஏற்பட்டன. கல்வி, தொழில், ஆட்சி நிலை எனப் பல்வேறு நிலைகளில் போக்கும் வரவும் தொடர்ந்தன. உலகளாவிய நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை நாமும் அறிந்து ஏற்க வேண்டும் என்ற நிலையும் உருவாகியது. கற்றவர்கள் தமிழர் பண்பாட்டின் அடித்தளத்தை மறந்து கற்பித்தல் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. போர்க் காலநிலையும் இடப்பெயர்வும் இந்நிலையை இன்னும் துரிதப்படுத்தின. விஞ்ஞானம் வாழ்க்கையின் அடித்தளமாயிற்று. “உலகமயமாதல்” கருத்து உட்புகுத்தப்பட்டது. பொறிகளின் கையாட்சியே புலமைத்துவமாக மதிக்கப்பட்டது. புலன்கள் செயலிழக்கப் பொறிகளின் வழிகாட்டலில் இளமை செல்கிறது. காலத்தின் குரலை இயற்கையாக உணரும் அறிவு குறையலாயிற்று.

தொடர்பாடல் கருவிகளே துணையாக வாழ்வு நடக்கிறது. நமது உடலின் ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலன்களும் வலுவற்றவை என்ற எண்ணம் மேலோங்க விஞ்ஞானப் பொறிகளோடு வாழும் வலது குறைந்தவர் களாக எல்லோரும் வாழ்கின்றனர்.

இந்நிலை தொடருமாயின் “மனிதம்” என்ற உன்னதமான பண்பு நலனும் விரைவில் மறைந்துவிடும். நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே கைதிபோல மடிக்கணினியோடு உலகை வலம் வருகிறேன் என மனிதன் வீரம் பேசும் வேளையிது. ஆனால் காலம் தன் குரலைக் காட்டும். இயற்கையின் சீற்றமாய் மழையாக, புயலாக, குறாவளியாக, சுனாமியாக, கடும் வெயிலாக அது குரல் கொடுக்கும். கொடுத்த காலங்கள் வரலாற்றுப் பதிவாக மட்டுமின்றி நாம் வாழும் காலத்திலும் வந்து போயுள்ளன.

அதனால் இளைய தலைமுறையை நெறிப்படுத்த வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு முதியோருக்கு உண்டு. தலைமுறைக் கையளிப்புச் செய்யும் காலம் வரும் போது செயற்றிறனோடு பணி செய்ய வேண்டும். சிறுவர், இளையோர், முதியோர் என்ற மூன்று தலைமுறையும் ஒன்றாய் கூடி நடந்த செல்நெறியை மீளப்பயிற்ற வேண்டிய காலம் இது. பண்பாட்டின் கூறுகளை ஆய்வுக்காக மட்டும் பயிற்றாமல் எதிர்கால சமூகத்தின் சிறந்த கட்டுமானத்துமாகப் பயிற்றும் காலம் குரல் கொடுக்கிறது. இப்போது புராணங்கள் சொன்ன கலிகாலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம் என்பதை எம்மைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளே உணர்த்துகின்றன. மக்களின் மனங்களில் படிந்துள்ள மாசு விரைவாக அகற்றப்பட வேண்டும். அதற்கான செயற்றிட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட அனைவரும் ஒன்றாக இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும். அன்றேல் காலத்தின் குரலைகாதிலே வாங்காத செவிப்புலனிழந்த வர்களாகி விடுவோம்.

யாழ்ப்பாண பண்பாட்டுச் சிறப்புக்களும் இன்று எதிர்கொள்ளும் பின்னடைவும் தீர்வுக்கான வழிகாட்டலும்

திருமதி. வசந்தி தியாகலிங்கம்
அரியாலை கிழக்கு.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனித்துவமான கலாசார பின்னணி உண்டு. ஒரு மனிதனுக்கு முகமும் முகவரியும் எவ்வாறு அவசியமாகிறதோ அதே போல் ஒரு இனத்திற்கு அதன் கலாசாரமும் பண்பாடும் அவசியம். இவ்வாறே எமது தமிழினத்தின் தனித்துவமான கலாசாரமும், பண்பாடுகளும் இன்று கால வெள்ளோட்டத்தால் அடித்துச் செல்லப் படுகின்ற அவலநிலை காணப்படுகின்றது. “தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு. தனியே அதற்கொரு குணமுண்டு” என்று மார்பு தட்டியவர் நாமக்கல் இராமலிங்கப்பிள்ளை.

இமயம் போல் எழுச்சி பெற்று விளங்கிய எமது யாழ்ப்பாண கலாசார, பண்பாடு இன்று தடுக்கி விழுகின்ற அவலத்தை காண இதயம் நின்று விடுமாப் போல் இருக்கிறது. எங்களுடைய கலாசாரமும், பண்பாடுகளும் எமது இனத்திற்கு வண்பூட்டின, வளமூட்டின. ஆனால் இன்று அவை எம் மக்களிடையே அருகி வருவதே கவலைக் குரியதாகும். குழந்தையின் கைபட்டு சிதைக்கப்பட்ட சித்திரம் போல் உருக்குலைந்த கலாசார தோற்றங்களே இன்று காணப்படுகின்றன.

நன்றி மறவாமை, விருந்தோம்பல் என்பன தமிழர் பண்பாட்டிலே மேலோங்கியதாகும். “நன்றி மறப்பது நன்றன்று” என்றும் “எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் முய்வுண்டா முய்விலலை செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்றும் நன்றி மறவாமையையும் நன்றி மறத்தலின் கொடுமையையும் வள்ளுவர் மிக அழகாகக் கூறியுள்ளார் “பண்பாடு தமிழர் பண்பாடு. வந்தாரை வரவேற்கும் பண்பாடு” என்று யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் வந்தாரை வரவேற்பதில் எத்தகைய பண்புடையவர்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இன்று எல்லாமே அருகி வருவதைக் காணமுடிகிறது. உலகமே போற்றும் ஒப்பற்ற வாழ்க்கை முறையினை பேணுவதில் சிறந்தவன் யாழ்ப்பாணத்தவன் என்று பெயரெடுத்த

காலம் வேரோடு சாயுமோ என்று பலரும் அச்சப்படும் படியாக நிலைமைமோசமடைகிறது.

எமது முன்னோர் பண்பாட்டிலே பஞ்சபூத வணக்கம் மேலோங்கி காணப்பட்டது. ஆனால் இன்று பஞ்ச பூத வணக்கம் புறந்தள்ளப்பட்டு வருகிறது. பஞ்ச பூத வணக்கத்திலே சூரிய பகவானது வணக்கம் முதன்மையானது. மேன்மையானது. பண்டைக்காலத்து யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியல்புகளில் இன்னும் நினைவு கூரப்பட்டு ஏற்றிப் போற்றப்பட வேண்டியது. குருகுலக் கல்வி முறையாகும். யாழ்ப்பாணத்து குருகுல கல்வி முறையானது மனிதநேயம், பண்பாடுகள் நிறைந்த தருமநியாயங்களுடன் கூடிய ஒழுக்க சீலர்கள் மிகுந்த வாழ்வியலை மக்களுக்கு கொடுத்துதவியது என்றால் அது மிகையாகாது. குருகுலக்கல்வியால் யாழ்ப்பாணம் அடைந்த மேன்மைகளுக்கு உதாரண புருஷர்களாக வலம்புரிச் சங்குகளாக பண்டிதமணியும், புலவர் மணியும் திகழ்ந்துள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்து குருகுலக் கல்வி வாழ்வியலில் நாவலர் காலம் பொற்காலமாக கொள்ள முடியும். ஆனால் இன்று எல்லாமே அருகி வருகின்றன.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்” என்று ஒழுக்கமானது சிறப்பைத் தருவதால் உயிரை விட மேலானது என்று வள்ளுவர் உரைக்கின்றார். இவ் ஒழுக்கப் பண்புகள் உண்மை, நேர்மை, நியாயம் என பல பொருட்களில் கூறப்பட்டாலும் இவற்றைவிட அன்பு, நாணம், ஒப்பரவு, கண்ணோட்டம் என்னும் ஒழுக்கங்கள் மீறப்படுகின்ற போது அல்லது சிதைக்கப்படுகின்ற போது பண்பாடு சீரழிகின்றது.

பொய், களவு, கொலை, பாலியல் வல்லுறவுகள், மது அருந்துதல் போன்ற பல ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் இன்று நாடெங்கும் சர்வசாதாரண நிகழ்வாகி பண்பாடும் பாழாகிப்

போகிறது. கலை, கலாசாரம், சமூக ஒழுங்கு போன்றவற்றால் மேன்மை பெற்று விளங்கிய யாழ்ப்பாணபுண்ணியபூமிதற்போது இதற்கெல்லாம் விதிவிலக்காய் மாறுபட்டவிதத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. சிவபூமி என்று அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண பூமி இன்று சிவந்த பூமியாக மாறி வருகிறது. தந்தையை தனயன் கொன்றான், தனயனை தந்தை கொன்றான், அண்ணனை தம்பி கொன்றான். தம்பியை அண்ணன் கொன்றான். ஆம் இன்று பத்திரிகைகளில் நாம் அன்றாடம் வாசிக்கும் செய்திகளாக மலிந்துவிட்டன. அவை மட்டுமா சிறுமிகள், பெண்கள் மீதான வல்லுறவுகள் அதிகரித்துச் செல்வதோடு கொலைகளும் அதிகரிக்கின்றன.

பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் இன்று கண்ணீருடன் கலைகிறாள். நிமிந்த நன்நடை, நேர் கொண்ட பார்வை, நிலத்தில் யாருக்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் பெண்களுக்கு வேண்டுமென்று பாரதியார் கூறினார். ஆனால் இன்று பெண்களின் நிலை கவலைக்கிடமாக காணப்படுகின்றது. குருவிற்கு பணி வின்மை, பெற்றோரை மதியாமை, முதியோரைப் பேணாமை, சகோதரத்துவமின்மை போன்ற சீர்கெட்ட பண்புகள் இன்று வெகுவாக காணப்படுகின்றன. தெருவீதிகளிலே செல்லும் வயோதி பரையும் பெண்களையும் இரட்டைப் பொருள் படப் பேசி கேலி செய்யும் ஒரு கூட்டம், ஆலயத்தின் புனிதத்தை பாழடிக்கும் ஒரு கூட்டம், "தண்ணியடித்து தம்மடித்து, தலைக்கும் தாடிக்கும் டையடித்து, கடுக்கண் ஒன்று காதுக்கு மாட்டி, கிழிந்து போனதாய் டெனிமும் அடித்து, சீபிசற்றில் தில்லாகத் திரிந்து முறைப்பவளை முட்டி மோதி அப்பாவுக்கு அடங்காமல், அடிதடிக்கும் அஞ்சாமல் ஊரே பார்த்து பயம் கொள்ளும் மன்மதராசாக்கள் நாங்கள் என்று திரியும் ஒரு கூட்டம் இவ்வாறு பண்பாட்டைச் சீரழிக்கும் பல கூட்டம் இன்று காணப்படுகின்றன.

"ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ், நீரில்லா நெற்றி பாழ்" என்றெல்லாம் நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்று ஒரு சைவன் நெற்றியிலே தீருநீறு அணிவதற்கு வெட்கப்படுகின்றான். யாழ்ப்பாணத்து சைவசமயிகள் எது நாகரிகம் எது அநாகரிகம் என்று புரியாத நிலையில்

தமது செயயற்பாடுகள் மூலம் கலாசாரத்தையும் பண்பாட்டையும் சீரழிக்கிறார்கள். ஆலயத்திற்கு செல்லும் போது பெண்கள் முழுப்பாவாடை சட்டையும், ஆண்கள் வேட்டியும், தாய்மார் சேலையும் அணிந்து செல்லும் கலாசாரமும், பண்பாடும் போய் ஆறுமுடி சேலை கட்டிய அம்மா முழங்காலை மூடாத பாவாடையும் சட்டையும், வேட்டி கட்டி செல்லும் ஆண்கள் உடலுடன் ஓட்டிய ஜீன்சும் அணிந்து செல்லும் காலமாச்சு.

இன்று மேலைநாட்டவரை பெரிதும் கவர்தலே எம்மவர் கலாசாரமாச்சு, வாழ்வியலோடு ஓட்டிய எம் பண்பாட்டு மேம்பாடுகள் எம்மவரை நல்வாழ்வு வாழச் செய்தன. நற்குலத்திலே பிறந்தோர், பெருந்தனம் படைத்தோர் என்ற, யாவருக்குமே அடக்கம் நல்லதொரு பண்புதான் "உடலில் தீயினால் சுட்டவடு வடுவாக இருந்தாலும் வேதனை ஆறியபோகும். ஆனால் நாவினால் சுட்டவடு என்றைக்கும் ஆறாது" தீய சொற்கள் பலவற்றைப் பேசினால் மட்டும் தீமை என்பதன்று. பேசும் சொல் சிலவாக இருந்தாலும் தீமை ஒன்றுதான். அது ஒன்றே பிற அறங்களின் நன்மைகளைப் போக்கிவிடும். ஆகவே நாவடக்கம் காத்து இனிய சொற்பேசி பஞ்சமாபாதக செயல்களை தடுத்த நிறுத்திட வேண்டும். எமது தனித்துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாத்து கலாசாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்திட உழைப்பது ஒவ்வொரு தமிழ் மகனதும் கடமை யாகும்.

நாடெங்கும் ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் நடைபெறும் பொழுது அதனை இல்லாதொழிப்பதற்கு வெகுசன தொடர்பு சாதனங்களின் பொறுப்பு இன்றியமையாதது. மக்களுக்கு விரைவாக தகவல்கள் சென்றடைய உதவுபவை தொடர்பு சாதனங்கள் ஆகும். அவற்றிலும் பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பனமக்கள் மனதை வெகுவாகத் தொட்டுச் செல்பவை ஆகும்.

பத்திரிகைத்துறை அன்றிலிருந்து இன்று வரை நல்ல கருத்துக்களைத் திணிக்கும் ஓர் ஊடகமாகும். இன்று பத்திரிகைகளில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் சீர்கேட்டினை தழுப்புகள் தெளிவாகத் தெரியும். சீர்கேட்டினை எடுத்துக் கூறுகின்ற பத்திரிகைகள், அதனைத் தடுப்பதற்கு நிச்சயமாக

முயலவேண்டும். சீர்கேடுகளினால் மனித சமுதாயம் அடையும் தீமைகளையும் அதன் விளைவுகளையும் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அவ்வாறு தெளிவுபடுத்தும் போதுதான் சீர்கேடுகள் நிகழ்வதைத் தடுக்க முடியும்.

தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்றனவும் சமூக சீர்கேடுகளை விளைவிக்கும் ஒரு வெகுசன தொடர்பு சாதனங்களாகும். தொலைக்காட்சிகளில் சமூக சீர்கேட்டினால் ஏற்பட்ட சீரழிவுகளை படம் பிடித்து காட்டுவதில் அதன் பொறுப்பு தங்கியுள்ளது என்பது புலனாகின்றது.

பத்திரிகை போன்ற எழுத்துருவில் அமைந்த புத்தகங்கள் எல்லாம் வாசகர்களை சிந்திக்க வைக்க வேண்டும். “ஓர் எழுத்தாளனின் பேனா தலைகுனிகின்ற போது ஒரு சமுதாயம் தலை நிமிர் கின்றது” என்று கவிஞர் மு. மேத்தா கூறியுள்ளார். ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் தலை விரித்தாடுகின்ற பொழுது அதைப் பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் வெகுசன ஊடகங்களில் வெளியிடப்பட்டு இனிமேலும் இவ்வாறான சீர்கேடுகள் நடக்காமல் இருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

இவற்றினைவிட சனசமூக நிலையங்கள் மக்களுக்கு நல்ல விடயங்களை எடுத்துச்

செல்கின்ற ஓர் ஊடகமாக அமைகின்றது. இவ்வாறான சனசமூக நிலையங்கள் மக்களை ஓர் இடத்தில் கூடிவரச் செய்து அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கச் சீர்கேட்டின் விளைவுகளை உரையாடல் மூலமாகவோ அல்லது கருத்த ரங்குகள் மூலமாகவோ அல்லது நாடகங்கள் நடித்துக் காட்டுவதன் மூலமாகவோ நல்லொழுக்கச் சீர்கேட்டின் விளைவுகளை மக்கள் மத்தியில் தெளிவுபடுத்தி இவ்வாறான சீர்கேடுகள் நடைபெறாமல் இருக்க வழிசெய்யலாம்.

வெகுசன ஊடகம் என்பது மக்களின் மனங்களை ஊடறுக்க வேண்டும். சீர்கேட்டினை ஏற்படுத்துபவர்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும். இன்னும் சில ஊடகங்கள் சீர்கேடுகளை தூண்டி விடுவனவாக அமைகின்றன. அவை தமது பொறுப்புக்களை உணர வேண்டும். ஒருவன் வருந்தித்தானும் ஒழுக்கத்தைக் காக்க வேண்டும். உயிருக்கு துணையாக நிற்பது நல்லொழுக்கமே ஆகும். கற்றதை மறந்தால் மீண்டும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒழுக்கம் தவறினால் தவறியது தான் என்று உணர்த்த வேண்டும். மனிதனை மனிதனாக வைப்பதுள் வாழ்வாங்கு வாழ வைப்பதில் வெகுசன ஊடகங்களின் பெரும் பங்கு, பொறுப்பு அவசியமானது என்பது புலனாகின்றது.

அகல் விளக்கு

ஆலயங்கள் ஆவணப்படுத்தப்படல் வேண்டும்

திரு. ந. சதாசிவ ஐயர்

ஓய்வுபெற்ற மேலதிக பதிவாளர் நாயகம்.

இறைவனை உள்ளத்திருத்தி வழிபடும் நாம் அவனை காட்சியூடாக கண்டுகளிக்க வீட்டிலும் வெளியிலும் வைத்து வழிபடுகிறோம். வீடுகட்டும் போது சாமியறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அமைக்கிறோம். அதற்கு அப்பால் சரியை கிரியை வழிபாடு முறையாய் அமையக் கோயில்களை கட்டி வழிபடுகிறோம்.

ஆலயங்கள் எதுவும் திட்டமிடப்பட்டு போதிய அளவு இடப்பரப்பு பெறப்பட்டு கட்டுவதில்லை. குல தெய்வங்களும் அரசுக்கும் ஆலயங்களுக்கும் வேம்புக்கும் கீழே வைக்கப்பட்ட சூலங்களும் கற்களும் ஆரம்பத்தில் கொட்டில் களாகி கோயில்களாகி காலக்கிரமத்தில் ஆகம விதிப்படியான ஆலயங்களாயின. அன்பு பக்தி பணவசதி காரணமாக ஆலயங்கள் வளர்ந்தன.

தனியாக இருந்து பரம்பரையாகி குடும்ப கோயில்களாயின சில. ஒருவர் வழிபட்டு சிலர் உருவாக்கி பலர் நிருவகிக்கும் கோயில்களாயின பல. ஆரம்பிக்கப்படும் போது திட்டமிடப்படாமல் பக்திக்கும் பணவசதிக்குமேற்ப தொடங்கி தேவைகளுக்கப்பாலும் அமைப்பையும் பொருட்களையும் பெருக்கினர். ஆகமம், சிற்பம், கட்டடக்கலையாவும் அவற்றுள் மறைந்து போயின. எது எப்படி இருப்பினும் சமய ரீதியிலான செயற்பாடுகள் குறை சொல்லப்படாமல் வர வேற்கப்பட வேண்டியவையே.

ஆனால் ஆவணப்படுத்தல் எனும் மிக மிக முக்கியமான ஒன்று இங்கு விடுபட்டுப்போனது. இருந்த ஒரு சில ஆவணங்களும் இடம் பெயர்வுகளால் இல்லாமல் போய்விட்டன. அரசு நிறுவனங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க ஆவண இழப்புக்கள் இல்லாமல் இல்லை. இன்றைய ஆலய பிரச்சினைகள் யாவற்றுக்கும் மூலகாரணமாய் உள்ளது ஆவணப்படுத்தலின்மையே. ஒவ்வொரு வரும் தங்கள் காணிகளுக்காக உறுதிகளை வைத்திருக்கின்றனர். அரசாங்கம் கூட அரச காணிகளுக்கான ஆவணங்களை தன் வசம் கொண்டுள்ளது. வாகனங்கள் ஏனைய அசையும்

சொத்துக்களுக்கும் ஆவணங்கள் உண்டு. ஆனால் ஆலயங்களைப் பொறுத்த அளவில் ஆவணங்கள் பேணப்படுவது மிக மிக அரிதாகவே உள்ளது.

ஆலயங்களைப் பொறுத்தளவில் இது இப்படித்தான் என நினைப்பதினும் ஏதும் இல்லை. ஆலய வரலாறு, காணி அமைப்பு, பொருட்கள் பரிபாலனம், பூசைமுறை என்பவற்றை விரிவாக ஆவணப்படுத்தி வைத்திருக்கும் ஆலயங்கள் ஒன்றிரண்டு உள்ளன. ஏனைய ஆலயங்கள் அவ்வப்போது யோசித்து அப்போதைய நிலைக்கு தகுந்தவாறு முடிவெடுக்கும் நிலையிலும் முடியாத போது நீதிமன்றத்தைநாடும் நிலையிலும் உள்ளன.

முன்னைய காலங்களில் வங்கிகள் செயற்படாத காலங்களில் பொதுகூட்டத்தில் பொருளாளராகவும் மனேச்சராகவும் தெரிவு செய்யப்படுவோர் ஆலயப் பணத்தையும் பொருட்களையும் ஆபரணங்களையும் பேணுவதன் காரணமாக தெரிவு செய்யப்பட்டவுடன் தங்களுக்கு சொந்தமான காணிகளை கோயிலுக்கு பிணையறுதி எழுதும் வழக்கமுமிருந்தது. அதன் போது ஆலய மூலவிரலிருந்து வைரவ சூலம் வரை விக்கிரகங்கள் முதல் தளபாடங்கள் வாகனங்கள் மற்றும் அசையும் அசையா சொத்துக்கள் பட்டியல்படுத்தப்படும். திருவிழாக்கள் விசேட தினங்கள் உபயகாரர் விபரங்கள் குறிக்கப்படும். இதனால் அப்படியான ஆலயங்களில் பிரச்சினைகள் குறைவாக இருந்தன. ஆனால் அங்கும் சில குறைபாடுகள் இருந்தன ஆலயம் எந்த ஆகமத்தை பின்பற்றவேண்டும் எந்த பஞ்சாங்கத்தின் படி தினங்கள் குறிக்கப்பட வேண்டும் அர்ச்சகர் தகைமை வேதனம் என்ற முரண்பாடுகளும் இருக்கத்தான் செய்தன. ஆதலால் ஒவ்வொரு ஆலயமும் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது இங்கு மிக முக்கியமான தொன்றாகின்றது.

ஆவணப்படுத்தல்

1. ஆலய வரலாறு

ஆலய வரலாறு தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பல ஆலய வரலாறுகள் தெளிவாக எழுதப்படவில்லை. அதனால் ஒரு ஆலய வரலாற்றை ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொருவிதமாக யானையைப் பார்த்த குருடர்போல் எழுதுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆதலால் ஒவ்வொரு ஆலயமும் தமது வரலாற்றை ஆய்வு செய்து முறைப்படி எழுதி வைக்கவேண்டும். பட்டப் படிப்புக்காகவும் பட்டப்பின்படிப்புக்காகவும் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை எழுதும் மாணவர்களுக்கு ஆக்கக்கூடிய உதவி செய்து அதன்மூலம் ஆலய வரலாற்றை சரியாக திருத்தி எழுதும் வாய்ப்பு இப்போது ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் கிட்டியுள்ளது. அதனை சகல ஆலயங்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

2. ஆலய அமைவிடம்

ஆலயம் அமைந்த காணி ஆலயத்துக்கு சொந்தமான காணிகள் தொடர்பிலான ஆவணங்கள் பெறமுடியாத போது சரியான தகவல்களைப் பெற்று வெளிப்படுத்தல் மூலம் ஆவணப்படுத்தல் ஆரம்பிக்கப்படலாம். ஆலயக் காணிகளை மக்களுக்கு குடியிருக்கவோ பயிரிடவோ வழங்கும் போது குத்தகை உறுதிகள் எழுதப்பட வேண்டும். இதனால் காலகதியில் ஆலய ஆதனங்கள் உறுதிப்படுத்தப்படலாம்.

3. ஆலயப் பொருட்கள்

பெரும்பாலான ஆலயங்களில் பொருட்பட்டியல் பேணப்படுவதில்லை. சிறிதோ பெரிதோ சகல ஆலயங்களிலும் மூல விக் கிரகம் உள்ளடங்கலாக பொருட்பட்டியல் தயாரிக்கப்படுவதுடன் வருடந்தோறும் கணக்கெடுப்பும் நடாத்தப்பட்டு செம்மை செய்யப்பட வேண்டும். தற்போது ஆலயங்களில் களவுகள் அதிகரிப்பதால் விக் கிரகங்கள் உட்பட சகல பொருட்களும் வீடியோ அல்லது டிஜிற்றல் கமெரா மூலம் படம் பிடித்து பேணப்படல் வேண்டும். விசேட அடையாளங்கள் குறிவைக்கப்படுவதுடன் இரகசிய குறியீடுகளும் இடப்படல் பொருத்தமானது. பொன் வெள்ளி அணிகலன்கள் வங்கிப் பெட்டகத்தில் பேணப்பட ஆவன செய்யப்பட வேண்டும். வெட்ட வெளிகளிலும் கடற்கரைகளிலும் உள்ள ஆலயங்களின் பொருட்களை பாதுகாப்பாக வேறிடங்களில் பேணுவதும் நல்லது.

4. நிருவாகம்

முறையான உபவிதிகளுடன் நிருவாக நடைமுறை வகுக்கப்பட வேண்டும். பொதுவாக நிருவாகம் என்றவுடன் வருடந்தோறும் தெரிவு செய்யப்படும் நிருவாகத்தின் செயற்பாடுகள் பொதுவான அமைப்புக்களுக்கு ஆக்கப்படுவது போல் தயாரிப்பது மட்டும் ஆலய நிருவாகத்துக்கு போதாது. ஆலயத்தின் சகல செயற்பாடுகளும் அதில் வரையறை செய்யப்பட வேண்டும். ஆலயத்தை நிருவகிப்பதுடன் நின்றுவிடாது ஆலய அமைப்பு, பூஜை முறை, எந்த ஆகமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, எந்த பஞ்சாங்கத்தை பின்பற்றுவது, ஆலய பூசை வழிபாடுகள், திருவிழாக்கள் எப்படி செய்யப்பட வேண்டும், தலைவர் செயலாளர் முக்கியமாக மனேச்சர் அர்ச்சகர் தகைமை கொடுப்பனவு முறை என்பன சீராக வரையறை செய்யப்பட வேண்டும். மாற்றம் செய்வதானால் அதனை தீர்மானிப்பவர் யார் என்பதும் மிக முக்கியம். பொதுவாக சமய சம்பந்தமானவை 12 வருடத்துக்கு ஒருமுறை கும்பாபிஷேகத்தின் போதுதான் மாற்றப்படல் வேண்டும், மாற்றலாம். யாவற்றையும் தெளிவாக எழுதி வைத்துவிட்டால் எந்த வித பிரச்சினையுமின்றி ஆலய செயற்பாடுகளை சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்லலாம்.

ஆதலால் ஆலயத்தை நிருவகிப்பவர்கள் காலதாமதமின்றி ஆவணப்படுத்தலை செய்ய வேண்டும். ஆலயத்தை பதிவு செய்யும் பிரதேச செயலகங்களும் இந்து சமய விவகார திணைக்களமும் வெறுமனே அங்கத்தவர் பட்டியலையும் வங்கிக்கணக்கையும் பெயருக்கு பொதுவான ஒரு யாப்பையும் கவனத்திற் கொள்வதை விடுத்து முறையான ஆவணப்படுத்தல் தொடர்பான கையேடு ஒன்று வெளியிடுவது காலச்சிறந்ததாகும். கையேடொன்று வெளியிடப்பட்டுள்ள போதும் அது யாவருக்கும் போதுமானதாக இல்லை. தற்போது பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய மாகாண அரசாங்கங்களில் கலாசார அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு போதிய பயிற்சி அளித்து அதன் மூலம் இதனை நிறைவேற்றி ஆலய ஆவணப்படுத்தலை நெறிப்படுத்த முடியும். இதனால் எதிர்காலத்திலாவது ஆலயப் பிரச்சினைகள் அருக நாம் நம் பங்களிப்பை வழங்குவோம்.

தமிழரின் தொன்மைக்குச் சான்றாகும் வானியல் அறிவு

Dr. சி. யமுனாநந்தா

யாழ். போதனா வைத்தியசாலை

தமிழர்கள் வருடத்தினை பன்னிரெண்டு மாதங்களாக வானியல் அறிவுக்குச் சார்பாகவே அமைத்தனர். பூமி சூரியனை நீள்வட்டப் பாதையில் சுற்றும்போது ஒரு சுற்றுகைக்கு எடுக்கும் காலம் ஒரு வருடமாகும். இதில் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு இராசியில் இருந்து மறு இராசிக்குச் சூரியன் செல்லும். இதனால் தமிழ் மாதங்களை சூரிய மாதங்கள் என்றும் கூறுவர்.

வருடப்பிறப்பு என்பது சூரியன் மீனராசியில் இருந்து மேடராசிக்கு மாறும் நிகழ்வாகும். இது பூமியின் நீள்வட்டப்பாதையில் பூமி சார்பாக வானியலைக் கணித்த தமிழின் தொன்மைப் பெருமையாகும். புவிச்சுற்றுகையின் ஆவர்த்தனத்தில் மீனராசியிலிருந்து மேடராசிக்கு மாற்றம் அடைதல் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒரு மாதத்தினால் மாற்றமடையும். அதாவது 365 நாட்கள் கொண்ட நெட்டாண்டு ஒவ்வொரு நான்கு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை வருவது போல் மீனராசியில் இருந்து மேடராசிக்கு சூரியன் புலம்பெயர்வது போன்ற புவிச்சுற்றுகை மாற்றம் ஒவ்வொரு 1000 வருடத்திற்கு ஒரு தடவை ஒரு மாதத்தினால் அதிகரிக்கும். எனவே ஒவ்வொரு யுகத்திற்கும் ஒரு மாதம் வருடப்பிறப்பாக அமைய பன்னிரு யுகம் வரும் வரை மாற்றம் நிகழ்ந்து மீண்டும் அதே ஆவர்த்தனம் தொடரும்.

தொல்காப்பியத்தில் வருடப்பிறப்பு மாதமாக ஆவணி மாதம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதனை இந்திய வானியல் அறிஞர் சீனிவாசக ராகவன் அவர்கள், தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு 7000 வருடங்களை உடையது என உறுதிபடக்

கூறுகிறார். அதாவது தற்போது தமிழர்கள் கலியுகத்தில் வருடப்பிறப்பினைச் சித்திரை மாதத்தில் கொண்டாடுகின்றனர். எனவே ஆவணி மாதத்தில் வருடப்பிறப்பு ஏற்பட்ட யுகங்களைப் பின்னோக்கிச் சென்று பார்க்க வேண்டும். அதாவது தமிழர் வானியலை அடிப்படையாக வைத்து வருடப்பிறப்பினை சூரியன் மீனராசியில் இருந்து மேடராசிக்கு மாறுவதாக துல்லியமாக கணித்துள்ளனர். தமிழர்களின் வருடப்பிறப்பு ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒவ்வொரு மாதத்தினால் மாற்றமடைகிறது. தமிழர்கள் அறிவியலில் முதன்மையானவர்கள் மட்டுமல்ல வரலாற்றிலும் தொன்மையானவர்கள் என்பதனை இவ்வுண்மை புலப்படுத்துகின்றது. இற்றைக்கு முன்று யுகங்கள் முதல் உள்ள காலத்தில் தமிழர்கள் வருடப்பிறப்பினை தை மாதத்தில் கொண்டாடினர். இதனாலேயே வெறும் இலக்கியங்களை மட்டும் நோக்கி தமிழரின் புத்தாண்டு தொடர்பான தவறான வாதங்கள் அண்மையில் முன்வைக்கப்பட்டன.

அடுத்து இற்றைக்கு 3000 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலகடல்கோள் புலப்பெயர்வு மக்களின் கூட்டமே யூதர்கள். இவர்களின் வருடப்பிறப்பு தை மாதத்தில் வருகின்றது. அதாவது இவர்கள் புலம்பெயர்ந்த காலத்தில் கொண்டாடிய வருடப்பிறப்பையே இன்னமும் கொண்டாடுகின்றனர்.

தமிழின் தொன்மையையும், தமிழரின் வானியல் உண்மையையும் மீளவும் உறுதிப்படுத்த வேண்டிது எமது இளம் சந்ததியினரது கடமை ஆகும். குறிப்பான வானியல் உண்மைகளை இன்றைய வானியல் பௌதீகத்தில் ஆராய்ந்து உறுதிப்படுத்தலாம்.

அறநெறிப் பாடசாலைகளின் அவசியம்

திருமதி. கலா பிரகதீஸ்வரன்

இன்றைய காலகட்டத்திலே சிறுவர்கள், பெரியோர்கள் யாவரும் இயந்திர வாழ்க்கை வாழ்கின்றனர். எமது சமயம் நெகிழும் தன்மை வாய்ந்தது. இதனைப் பயன்படுத்தி கோவினுக்குச் செல்லாவிட்டாலும், ஏதாவது ஒரு நாளிலே போகலாம் என்பர். விஞ்ஞானம் பெருகிவரும் காலத்தில் ஒரு செக்கனிலே தேவையானவற்றை வீட்டில் இருந்தே பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் உண்டு. பிள்ளை கடவுள் என்கு இருக்கிறார் அவரைக் காட்ட முடியுமா? என்கிறான். “எனது முயற்சியால் தானே நான் செயல்படுகிறேன்” என்ற வினாக்களை எழுப்புகிறான். பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுடன் இருந்து நன்மை தீமைகள் கதைத்து அளவளாவ வேண்டும். தமது பிள்ளைகளின் தேவையை அறிவது, அன்பு, அரவணைப்பு, பிள்ளைகளை அணைத்தல் தொடுகை உணர்வு இவற்றை பிள்ளைகள் பெறுவதில்லை. குடும்ப உறவிலே பிள்ளைகள் சரியான வழிகாட்டலை பெற முடிவதில்லை. குடும்பச் சூழலிலே சிறுவயதில் பெற்றோரை வழிபடுதல், முதியோரை மதித்தல், விருந்தினரை வரவேற்றல் போன்ற பண்புகளை வீட்டில் பெறும் வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்படுவதில்லை. பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்புகள் பரீட்சையில் சித்தி பெறச் செய்தல்; அதிலும் கூடிய புள்ளிகள் பெற வேண்டும்; அதன் மூலம் தமது கௌரவத்தை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்பதாகும்.

பாடசாலைக் கல்வியோ சமயத்தை சில பாடவேளையில் நடத்தி எழுத்துப் பரீட்சையில் சித்தி பெற வைத்தல். முன்னைய காலகட்டத்தில் தேவாரங்களை மனனம் செய்தல், கந்தபுராணம் பொருள் கூறல், நல்வழி, மூதுரை போன்றவற்றை சொல்லக் கூடிய வாய்ப்புகள் உண்டு. இன்று இப்படியான பாடத்திட்டம் குறைவாக அமைகிறது மற்றும் தாயுடன் கோவினுக்குச் செல்லல், வழிபாட்டு முறை அறிதல் இவைகள் அருகிப் போவதால் நாட்டில் சமூகச் சீரழிவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதால் அமைச்சரவையில் இந்து கலாசார அமைச்சை நிறுவி அதன் மூலம் அறநெறிப் பாடசாலைகளின் தேவை முக்கியம் அதில் சமய விழுமியங்களை ஒழுக்க விழுமியங்களை கற்றல் (செயல் மூலம் அறிதல்) போன்றவற்றை வெள்ளிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் நடாத்துகிறார்கள். தனியார் கல்விநிறுவனங்கள் கூட வெள்ளிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் இயங்காமல் இந்த நாட்களில் மூன்று மணியில் இருந்து ஆறு மணிவரை இயங்க அனுமதி வழங்கியுள்ளனர். அறநெறிப் பாடசாலைகளில் விடியற்காலை எழுதல்,

கட்டாயமாக விபூதி பூசுதல், தாய் தந்தையரை வணங்குதல், சாமியறையை துப்பரவு செய்தல், தியானம் செய்தல், சாப்பிட முன் இறைவனை வணங்குதல் உணவினை வீண்விரயம் செய்யாமையே இவற்றை கற்றுக் கொடுத்தலும் வீட்டின் முன்னே கோலம் போடுதல் நல்ல நிகழ்ச்சியிலே நீர்மாக் கோலம், பூக் கோலம், தானியக் கோலம் போடுதல் போன்றவற்றையும் பயில்கின்றனர் மாக் கோலம் போடுவது உயிரினம் வந்து மாலை உண்பதற்காக இன்னும் நிறைகுடம் வைத்தல், தேவையான பொருட்கள், தலைவாழை போடும் பக்கம் என்பதையும், வணக்க முறைகள் ஆண்கள் பெண்கள் வழிபடும் முறை, அடி அளித்தல், சுவாமி செல்லும் போது அவர் சென்ற வழியை வணங்குதல், முதல் வணங்க வேண்டியது யாரை இறுதியாக வணங்க வேண்டியது யாரை போன்றவற்றையும் கற்பிக்கின்றனர். சமையல், சமயம், விஞ்ஞானம் மூன்றும் ஒன்றிணைந்து எமது உடலை சுகாதாரத்துக்கு ஏற்படையதாக இயக்க வைக்கிறது. மாணவர் களுக்கு விரதம் இருந்து சர்க்கரைப் பொங்கல் சாப்பிடுவதன் கருத்தை உணவு உண்ணாமல் இருந்த எமது குடலுக்கு, பயற்றம் பருப்பு, சிவப்பரிசி, தேங்காய்ப்பால், சர்க்கரை, கசு, முந்திரிகைவற்றல் நெய் போன்ற சத்துப் பொருட்கள் உடம்புக்கு தேவை எனவே விஞ்ஞானத்தோடு தொடர்புடையதாக எமது சைவசமயம் உள்ளது. செயல் முறைக் கல்வியை அறநெறிப் பாடசாலைகள் தான் செய்ய இயலும். எனவே அதன் அவசியத்தை உணர்ந்து மாணவர்களின் நலன் கருதி மாணவர்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சியை வளர்க்க கட்டாயமாக இப் பாடசாலைகளின் தேவை அவசியமானதாகும்.

பார்க்கிறேன் ஞாபகமிருக்கிறது
கேட்கிறேன் ஞாபகமிருக்கிறது
செய்கிறேன் அகமகிழ்கிறேன்

(சீனப்பழமொழி)

எனவே வைவசமயத்தில் கோவில் கிரியை தொடக்கம், மங்கல அமங்கல நிகழ்வுகள் அனைத்தும் செயல்பாட்டு முறைமையைச் சார்ந்தது. தற்போதைய நிலையை உணர்ந்து நிறுவனங்கள் கோலப்போட்டி, தோரணம் பின்னுதல், மனனம், நடனம், பேச்சு, புராணநாடகம், வில்லுப் பாட்டு, பண்ணிசை போன்றவற்றை அறநெறிப் பாடசாலைகளில் நடாத்துவதன் மூலம் மாணவர்களின் ஆற்றலை வெளிக்கொணர்கின்றன. அறநெறிப் பாடசாலைகள் கோவில்களில் நடத்தப்படுகின்றன. இப் பாடசாலைகளின் தேவை மிக முக்கியமானதாகும்.

கலாசாரப் பேரவையின் நிகழ்வுகளின் சில பதிவுகள்

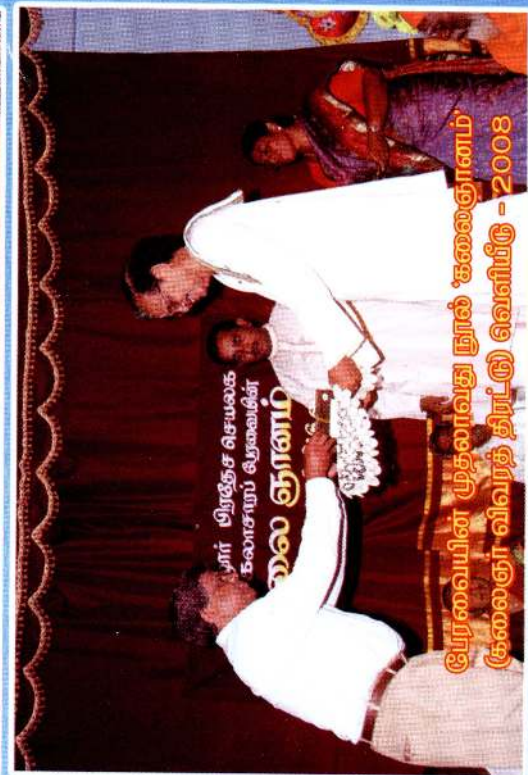
கலைஞர் கௌரவிப்பு - 2016

கலைஞர் கௌரவிப்பு - 2015

சிங்ககை ஆரம்ப பிரதேச மலர் - 1 வெளியீடு - 2015

பேரவையின் முதலாவது நூல் கலைஞர் அமை கலைஞர் விவரத் திட்டி வெளியீடு - 2008

முன் அட்டைப்படம்

நாயன்மார்கட்டு அரசகேசரி
பிள்ளையார் கோவிலுக்கு
முன்பாக உள்ள குளத்தின்
அருகில் சிங்கை ஆரியச்சக்கரவர்த்தி
பரராஜசேகரனின் மைத்துனனான
அரசகேசரியின் மாடமாளிகை
இருந்ததாகவும், அந்த மாடத்திலிருந்தே
அரசகேசரி வடமொழியிலிருந்த
இரகுவம்சத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்ததாகவும்
யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுகின்றது.
இக் காட்சியையே
முன்அட்டைப்படம் விளக்குகின்றது.

பின் அட்டைப்படம்
நாயன்மார்கட்டுத் திருக்குளம்

